

BIBLIOTEKA

Zakl. Nar. im. Ossolińskich

XVI

3417

ms

N. 1513

Tabula

Facilem florentinorum molestiam sibi esse dicit	Duodecima
Commendat amico quendam	eadem
Hollucem repetit Admonitum se dicit ut sibi caueat	eadem
Adaturari promissa petit	eadem
Inimicum corripit: q sibi insidietur	Tredecima
Inimicum vilipendendo arguit improbitatis	eadem
Hortatur amicū ut promissa opere compleat	Quartadecima
Gratias agit officioso amico. Item excusat se: q promissum non perfecit.	eadem
Molestiam sui statim narrat	eadem
Causam cunctationis ostendit	eadem
Rationem reddit cur abierit.	Quintadecima
Responsurum se breui dicit.	eadem
Certior fieri vult de statu amici	eadem
Librum alterius se non posse mittere ait	eadem
Increpat quendam q sibi res suas nō reddidit	Sextadecima
Parui facit inimicum	eadem
Ignosci sibi fecit q non satisfacit votis amicorum.	eadem
Loqui se ait per tabellarium	eadem
Excusatoria epistola	eadem
Consilium de profectone aperit	Decimaseptima
Ahoram suam accusat	eadem
Gras agit amico p donis. Itē laudat aristēū z rus amici	eadē
Uenturum se ait.	eadem
Successus suos narrat: z amicū lacēter allicit	Decimaoctava
Librum se dicit sub conditione missurum.	eadem
Arguit quendam q librum alteri non reddiderit	eadem
Hortatur amicū	eadem
Causam dicit cur decesserit	eadem
Excusatoria epistola	Decimanona
Concessisse se ait in alium locū vbi in magno est honore	eadem
Accusat superbie quendam	eadem
Hortatur amicū ad vicissitudinem litterarum	eadem
Amari se dicit: z inuicem amare	Uigesima
Hortatur amicū ad librorum lectionem.	eadem
Judicium philelphi de quintiliano.	eadem
Hortatur quendam ut libros reddat	Uigesimaprima
Arguit quendam iniusticie	eadem
Gratulatur cuidam q magistratum acceperit	eadem
Dicit se febre liberatum: z quo pacto.	Uigesimasecunda

Negligi se queritur ab amico	eadem
Accusat eos qui comodo proprio amicitiam metiuntur	eadem
Horatur quendam ut res relinquat	Proxima sequenti
Absentem magis quam presentem laudandum esse dicit.	Item lo
catur de quodam flagitioso	eadem
Promittit officium suum: et libros reperit: et epistolas petit. Sequenti hac	
Gratias agit: et moysi vitam translaturum se spondet	eadem
Excusat se quod serius responderit.	Item laudanti se ridet
Excusatione accipe se dicit. Deinde quendam commendat amico	eadem
Amici studium in litteris hortatur	Uigesimarertia
Amorem in laudando oculis carere dicit.	Deinde pro munere
gratias agit.	Excusat se
Confilia laudat amicorum	Uigesimaquarta
Laudat quendam: quod patrem in virtute imitetur	eadem
Excusationem admittit	eadem
Ceteram amicitiam colere ait	eadem
Accusat quendam	Uigesimaquinta
Uxoris mortem filio nunciat: eumque domum reuocat.	eadem
Arguit quendam illiberalitatis	eadem
Excusatoria epistola	Uigesimasexta
Excusatorie littere	eadem
Officium filio petit	Horat amicum ad scribendum
Accepisse se munuscula ait amici: sed posthac leuioza se malle.	ead
Excusat se cum librum non mittit	Uigesimasextima
Arguit amicum iniusticie erga se	eadem
Officium suum narrat	eadem
Laudans quendam commendat eum amico	eadem
Commendatiua epistola et laudis plena	Uigesima octaua
Et sibi et amico bene esse gaudet.	eadem
Adhuc ut sibi caueat gratias agit.	eadem
Accusat amicum rarissime scriptoris: et officium suum illi spondet	ead
Vicissitudinem litterarum postulat.	Uigesimanona
Breuitatem litterarum subaccusat	eadem
Excusat serare scriptoris	ead m
Librum exscribendum petit	eadem
Commendatiua epistola non vulgaris	Trigesima
Excusat serare scriptoris	eadem
Accusat accusantem de raritate litterarum.	eadem
Promissa adimpleri petit.	eadem
Orationes mittit amico.	Trigesimaprima

Tabula

Excusat se	Corrigit quendam	eadem
Spem adimit cuidam	Bene sperare iubet amicū.	eadem
Accusat quendam corporis & negligētie.	Trigesima secūda	
Iuandum carpit	eadem	
Quotusquisq; quid significet	eadem	
Boetij dialecticam exscribi postulat	eadem	
Sollicitus est de ludī magistro	eadem	
Iniuriam se donaturum ostendit	Trigesima tertis	
Aduentum suum predicit & saluum conductum petit	eadem	
Accusat silentium cuiusdam: & litteras & noua petit	eadem	
Scire desiderat mentem principis	eadem	
Quendam accipit in amicitiam.	Trigesima quarta	
Horatur amicum vt exemplo suo sepius scribat	eadem	
Iniubet in tabellarios negligentes. & pmissa impleri petit.	eade	
Tabellarij occasione eadem iterum se scribi dicit	eadem	
Abortem principis narrat	eadem	
Romam se petiturum dicit	Trigesima quinta	
Libros commodat amico	eadem	
Vocatur in medicum	eadem	
Lactantium reperit.	eadem	
Conditionem se non posse accipere ait	eadem	
Neq; consilij neq; auxilij locum apud se esse ait	Trigesima sexta	
Negat se plura hoc tempore scribere posse	eadem	
Plāda se vendere negat.	eadem	
Non expedire ait vt omnia scribat	eadem	
Corrigit insimulantem se negligentie	eadem	
Amicitiam laudando operam petit amici	Trigesima septima	
Inserui sibi a discipulo desiderat	eadem	
Amici promissa non respondere suis ait.	eadem	
Illiberalitatis accusat amicum	eadem	
Amicum certiozem facit de reb ^o suis & de statu ciuitatis: petitq; consilium	eadem	
De eadem re	Trigesima octaua	
Tabellarij vbi fidē esse habēdā ait: & amici operā petit	eadem	
Pericula sua narrat: & consilium petit	eadem	
Admonitus grās agit: & mores suos declarat	eadem	
Gratias agit principi se ad familiaritatē inuiscē.	Item quid	
differunt rex & tyrannus.	Trigesima nona	
Ratione temporis parum esse loquendum ait	eadem	
Periculosum esse tempus ostendit	Quadragesima	

Tabula

Accusatus superbie excusat se	eadem
Arguit quendam non obseruare promissiones.	eadem
Sanari vulnere petat ab eo qui infixit	eadem
Laudat quendam grece litterature studiosum.	eadem
Comparatio hieronymi et augustini	eadem
Angustiam suam ostendit	Quadragesima prima
Loqui se ait per tabellarium	eadem
Consilium petit	eadem
Consili iterum sibi petit propter pericula	eadem
Dicit quosdam viles donec utilitas decesserit	eadem
Laudat quendam q̄ morali philosophie operam dat	xlj
Consolatur amicum in aduersa fortuna	eadem
Libros reperit	eadem
Arguendo quendam libros ab eo reperit	eadem
Litteras ab amico petit: et libros suos reperit	xlj
Locatur in amicum iuri manentem.	eadem
Pecunias solui sibi petit.	eadem
Litteras reperit	eadem
Stomachatur cuidam sibi molesto	Quadragesima quarta
Traditum se queritur obliuioni	eadem
Operam amici importuni petit.	eadem
Certior fieri petit de prospero statu amici	eadem
Grata fuisse scripta amici dicit	Quadragesima quinta
Suadet amico vt etiam in senio non quiescat a studio	eadem
Amicorum oia esse communia	Carmina sua reperit
Carmina iterum reddi sibi postulat	eadem
Litteras amici laudat: eūq; ad virtutem hortatur	eadem
Promissa confectum iri petit	Quadragesima sexta
Ad idem	eadem
Officium petit amici	eadem
Petit vt ad se amicus veniat.	eadem
Anxius se ait sup̄ valitudine et absentia filij	Quadragesima septima
Silentium diurnum accusat	eadem
Silentium carpit.	eadem
Litteras a discipulo petit	eadem
Plantas sibi mitti petit	eadem
Librum seruo petit sibi reddi	Quadragesima octaua
Consilium mutatum ab amico miratur	eadem
Hortatur amicum vt tandem libros reddat	eadem
Pollicita maturari desiderat	eadem

Tabula

Expediri petit quod in rem suam sit	prima sequenti
Librum repetit.	eadem
Trās senondū accepisse dicit. Deinde statū suū significat	eadē
Dicit senihil accepisse promissi	eadem
Amari se letatur: z rediturum se spondet	eadem
Laudat amicum q se amat	Quinquagesima
Accusat quendam rare scriptoris	eadem
Silentium accusat z litteras petit	eadem
Salarium duplum petit vt redeat	eadem
Diligē se ait amicu z sp dilectur. Etia suū pollicet aduēta	eadē
Pestilentiam ait inrudescere	Quinquagesima prima
Certior fieri petit de commissis	eadem
Commendat amicum	eadem
Loqui se ait per eum qui litteras perculit	eadem
Nihil quod scribat occurrisse ait	Item de podagra li
Promittit se curaturum omnia	eadem
Nomina librorū venalium desiderat sibi scribi	eadem
Arguit amicum auarulusculum factum	eadem
Commendatio ironica ac ridicula	Quinquagesima sexta
Pestilentiam se timere ait z consilium petit	eadem
Pestilentiam inrudescere ait	eadem
Paupertatis incommoda narrat z consuli sibi petit	eadem
Lur brevis sit indicat	Quinquagesima quarta
Filiū ad se rediturum significat.	eadem
Stomachatur q litteras ad se datas non acceperit	eadem
Conquerit trās se non accepisse: z venturum se spondet	lv
Laudat amicum	Litteras petit
Conqueritur se pecunias non recepisse	eadem
Desiderium videndi amicu insinuat	eadem
Venturū se dicit z trās regis expectat	Quinquagesima sexta
Excusat se apud amicum z ei negotium dat	eadem
Silentium latenter accusat	eadem
Officium petit amici	eadem
Profecturum se dicit	eadem
Eiecerum se ex vrbe dicit ob pestem	Quinquagesima septima
Horatur amicum vt res afferret ne furto surripiantur	eadem
Electionem suam narrat	eadem
Amici presentiam petit	eadem
Amicum vt se conueniat orat	Quinquagesima octava

Tabula

Longum silentium excusat: & statum suum indicat	eadem
Incommodum sua narrat amico	eadem
Gratias agit de tritico promisso	Quinquagesimanona
Officij neglecti subaccusat amicum	eadem
Domum sibi conducere petit quocumque	eadem
Domum qualem conducere velit	Item nae quid significat. lx
Reuersurum se dicit patriam	eadem
Terminus fieri cupit de rebus suis domesticis	eadem
Adhuc querendam petit ne sibi molestus sit	Sexagesima prima
Silentium suum excusat & statum suum narrat atque propositum	eadem
Responsum petit.	eadem
Conqueritur sibi promissa non seruari	Sexagesima secunda
Exscribi librum petit	eadem
Accusat quendam perfidie	eadem
Respondet litteris amici eumque laudat beneuolentie	eadem
Gratias agit pro beneficiis	Sexagesima tertia
Commendat quendam apud amicum	eadem
Iniuriam factam sibi narrat.	eadem
Accusat amicum obliuionis	Sexagesima quarta
Officium laudat amici. Officiū petit amici	eadem
Opem filio petit redituro	eadem
Terminus fieri de statu amici petit	eadem
Commendat amicum amico. Commendaticia epistola	lxv
Concomodari exemplar petit: ut exscribatur.	eadem
Inuiri se petit litteris alterius	eadem
Conqueritur de tarditate officij	eadem
Gratias agit ei qui filium suum tractauit bene	Sexagesima sexta
Exhortatur amicum ut non obliuiscatur commissorum	eadem
Librum petit: ut suum emendet.	eadem
Exhortatur filium ut presuli obsequatur	eadem
Exhortatur filium de libris inquirendis	eadem
Arguit filium quod iussa non perfecit	Sexagesima septima
Donat amicum carmine quodam	eadem
Admonere se dicit amici. Item accusat silentium amici	eadem
Quantum liber emi potest dicit	Sexagesima octaua
Exultat amico dignitate asecuro: cui & numerum datur librorum	eadem
Officium petit amici	eadem
Responsum a filio petit: & sua scripta mittit amico legenda	lxix
De litteris reddendis officium petit amici	eadem

Tabula

Gratias agit q̄ amicus sibi morem gessit	Eadem
Egre fert cunctationem suam. Et de satyris suis scribit. Et lau-	Eadem
dat librum satyricum	Eadem
Tertiozem facit amicum de rebus suis	Septuagesima
Successus suos narrat: et officiū petit in familiam suā	Eadem
Arguit filium fugitiuum. Et de sacerdotio consiliū dat. Et inco-	Eadem
stantie filium arguit	Eadem
Ad amicum de negotiis illius excusat amicus. Et iubet amicum	Septuagesimaprīma
bene sperare	Eadem
Accusat tabellariorum incuriam	Eadem
Excusat se q̄ morem non gessit amico	Eadem
Abendacij quendam arguit: et librum petit	Septuagesimasecūda
Libros sibi restituendos serio curat	Eadem
Donat amicum libris suis	Eadem
Gratulatur amico de probo filio	Septuagesimatertia
Cunctationis causam narrat	Eadem
Libros repetit	Eadem
Operam petit amici in rem suam	Septuagesimaquarta
Gratias agit	Eadem
Excusat se q̄ distulerit officium suum	Eadem
Silentij causam reddit: et operam sibi spondet.	Eadem
Obsequium suum offert amico	Septuagesimaquinta
Litteras suas conqueritur interceptas	Eadem
Locum et tempus prefinit conueniendi amici	Eadem
Admonet quendam vt sibi inserviat	Septuagesimasexta
Gratias agit: et promissa petit adimpleri	Eadem
hortatur amicum vt compleat promissa	Eadem
Gratificatur amico pro munere	Eadem
Operam petit amici	Eadem
Gratias agit amicis laudatib?: p̄mittitq̄ aduentū suū	Lxxvij
Pecuniam sibi dari petit	Eadem
Dicit se quendam cum summo p̄fice in gratiā redigisse	Eadem
Equuleus laudat equum	Septuagesima octaua
Responsum petit	Eadem
Excusat se de silentio	Eadem
Commendat quendam	Eadem
Dicit se peragere sibi mandata et gratum se ostendit	Eadem
Abiratur sibi nihil esse responsum.	Septuagesimanona
Infidum quendam dicit. Gratum se esse dicit	Eadem
Excusat se preclare q̄ amicum non salutauerit	Eadem

Tabula

Laudat amicum	Octuagesima septima
Litteras petit de statu amici	eadem
Interrogat de nauigio.	eadem
Excusatoria epistola.	eadem
Accusat amicum non rescribentem: et tamen cum vacabit ut scribat orat: certiorque fieri petit de statu amici.	Octuagesima prima
Racescentem se monet ut desinat	eadem
Laborare amicū ex crure dolet: et lras suas illi nō redditas.	eadē
Causam silentij reddit	Octuagesima secunda
Litteras petit	eadem
Ostendit se velle rebus suis prospicere	eadem
Excusat occupationes amici	eadem
Pelliria principe vestem suam petit.	eadem
Debitorum quendam dicit esse soluendo	Octuagesima tertia
Nec simulandum nec dissimulandum esse. Laudatque amicum: quod se totum patefecit sibi: et pollicetur officium suum	eadem
Amico gratias agit pro beneficiis: et libros illi mittit	eadem
Petit quippiam a summo pontifice	Octuagesima quarta
Operam petit cardinalis	Gratum se ostendit
Litteras mittit filio reddendas	eadem
Horatur amicum ad vicissitudinem litterarum	eadem
Codicem alberti magni petit	Octuagesima quinta
Filij causas expedit interrogat	eadem
Reddit petit filio litteras: ut properet domum	eadem
Recte se consuluisse dicit	eadem
Desiderat litteras amici et libros illi mittit	Octuagesima sexta
Horatur filium ad bonas artes	eadem
Gratificatur amico duplici ratione	eadem
Causam cur nō rescripserit narrat.	Deinde laudat amicum de eloquentia
Negotium nondum perfecte dicit	Octuagesima septima. s.
Libros absolutos esse dicit. Epistolas aliis tradendas mittit	eadem
Ac de futuri temporis qualitate inquit.	eadem
Opera sua mittit amico a quo et litteras petit et fauorē in tabularium	eadem
Litteras sibi non esse redditas dicit	Octuagesima quarta. s.
Ostendit amico quid sperandum quidue vitandū sit	eadem
Promittit officium suum	eadem
Promittit pluribus verbis officium suum	eadem
Gratū se esse dicit de bñficiis acceptis	Octuagesima quinta. s.

Tabula

Arguit quendam furti & librum repetit	eadem
Silentium excusat	eadem
Dorem filio petit sibi impetrari a principe	eadem
Pecunia ut sibi solvatur petit	eadem
Promittit obsequium suum	Octuagesima sexta. s.
Litteras annexas reddi petit amico	eadem
Arguit amicum libros non reddidisse	eadem
Gratulat amico qui ex egritudine conualuit. hortaturq; ut curet valitudinem suam	eadem
Causam silentij reddit: & aliqua sibi exscribi petit	xxxvij
Accusat quendam qd interuenerit. Item de thurcis meminit	eadem
Commodata repetit	eadem
Doctrinam cum bonitate coniunctam esse debere	eadem
Amicum orat ut filio consulat bene	eadem
Librariū ad se mitti iubet	Octuagesima octaua
Adinatur cuidam nisi libros reddat	eadem
Litteras alteri reddendas mittit	eadem
Filium admonet ut sibi caueat	eadem
Respondet illi qui eū laudauerat & orationes petierat.	lxxxix
Carmina mittit	eadem
Hippocratis libros mittit amico	eadem
Certior fieri cupit. Arguit vituperantem se	eadem
Detractores carpit	Nonagesima
Operam petit amici	eadem
Vicissitudinem excitat litterarum	eadem
Litteras petit amici: & suos illi successus indicat	eadem
Orat amicum ut inquirat de libris	eadem
Gaudet tristiozem nunciū in letiozem cōmutatum. Item monet ut quendam hortet & excitet	Nonagesima prima
Gratulatur amico de prospero successu. Deinde monet inuidentiam esse contemnendam	eadem
Curare rem suam petit	Nonagesima secunda
Filio peregrinari volenti consilia dat	eadem
Animū suum per alium aperit. Comendat icie littere	eadem
Hortatur quendam ut libros reddat	Nonagesima tertia
Hortatur amicum ut meminerit promissorum	eadem
Litteras petit	eadem
Promissa ut re comprobentur orat	eadem
Petit ut aliquid temporis amicicie officio det	eadem
Excusat tarditatem librū qd nō sit arbitrij sui	Nonagesima quarta

Tabula

Abaturari petite operam amici	eadem
Laudat quendam fidei in principem	eadem
Diligentissime quendam amico commendat. Item excusat se: q	
ad summū pontificem nō scripserit	eadem
Abunera optat comitatu venire litterarū	xcv
Docet quib⁹ artibus quō institui debeat futur⁹ medic⁹	eadem
Filiū amico commendat.	eadem
Filiū cōmendari orat. Filio vt adsit amic⁹ optat.	xcvj
Litteras ad ita non esse perlatas	eadem
problemata aristotelis translata mitti petit.	eadem
Gaudet amicum bene habere	eadem
Litteras interceptas conqueritur	Nonagesima prima
Adolescētem amico commendat	eadem
Quomodo res habeat scire desiderat	eadem
Librum reperit ⁊ petit ad moneri vt p̄missa cōpleat	eadem
Officiū amici petit in presentia	eadem
Imporat amicū vt que p̄miserit sibi p̄ficiat	Nonagesima octava
Petit ab amico vt hortetur filium ad virtutem	eadem
Facit amico potestatem sui: ne ingratus sit	eadem
Auxiliū impendi sibi petit	Nonagesima nona
Laudat filij peregrinationem	eadem
Beniuolū facit amicū ad hospitalitatē suis exhibendā	eadem
Parari postulat que ad iter faciendū opus erunt	Centesima
Arguit quendam officiū neglecti aut spreto	eadem
Grās agit mirifice	Respōsum petit
Amicitia quomodo orta sit inter se ⁊ aliū quendam narrat	eadem
Abinatur cuidam nisi libros reddat	Centesima prima
Crebriores litteras filij petit	eadem
Arguit filium q̄ patrem accusat	eadem
Abonet filium suū vt ei sepius ⁊ apertius scribat.	cij
Religiosi amico commendantur	eadem
Operam a se petitam reicit in alterum	eadem
Operam amici petit.	Centesima tertia
Beneficiū beneficio accumulato orat	eadem
Questiones quedam a philolpho petuntur	eadem

Tabula in epistolas discretissimī fr̄s̄ci philolphi sūt felicit.

Pagina. I.

Frāciscus philelphus Frācisco
barbaro Salutem dicit.

Aduentum suum narrat: et pestilentie vim declarat. I

Quod tibi iucundissimū esse pu

to: nudius tertius venetias ex vrbe cō

stantinopoli aduent. unde abesse te ce

dolco: quia tua suauissima consuetudine

fui nō licet: et gaudeo q̄ salutis tue ra

tionē habeas. nam si vō: pestilētie par

citemini: nec vllis remedijs aut arc

ri potest aut repulsi. ne si Esculapi⁹ quidē ipse huius filius Por

dalirus: et Achachon cū Apide vna illo q̄ prim⁹ medicus dicit

inuenisse propulatores et curatores ad sine. Quare cum vīta sis

dignissim⁹: facile et equo animo pario: absentiā tuā: dum tamen

litteris creberrimis presentis tui desiderium resarciās. Vale.

Ex venetijs quarto idus Octobris. Anno. M. cccc. xxvij.

Frāciscus philelph⁹ danieli veturio Salutē dicit.

Agit amico gratias q̄ pestem fugiendam suaserit. II

Go tibi gratias immortalis q̄ tanta beniuolentiā me

cōplecteris. nō enī sine magna quadā amoris vi me

hortaris: vt in tātis pestilentie ignib⁹ venetijs esse

velim: sed Pataviū cōcedā: vel alio vbi tutius vite

mee cōsultū sit. Si dixerō me esse oīno expertē metus: plane men

tar. metuo enī: sed nō tā mihi q̄ infanti filio vxoris adolescentu

le: cum relique etiam familie: que minus fortasse sibi cauere no

D. cccc. xxvij.

rite. Nec satis scio quid faciam. nam Patavi quoque et in reliquis
propinquis urbibus efferatam hanc morbi immanitatem audio incre-
descere. Quare aut nusquam est movendus pes: aut fugiendum lon-
gius: ubi pacatior sit aeris clementia. Consilium tuum non possum
non probare. Vale ex Venerijs Calendis nouembribus. AB. cccc. xxvij

Franciscus philelphus Victorino feltrensi. S. B.

Consilium approbat.

III

Scito virum non solum mei amantissimum: sed et pruden-
tem et bonum iam pridem esse cognoui. A monitione tua
non possum non probare. Sed quod mare ingressus sit non
habet vetos in manu. Adversus periculosos etiam flatus

tantis pernitendum est: dum vel fortuna vel deus aliquid portum obtu-
lerit: si minus operatum: saltem tutum. Sententiam meam tenes. Vale

ex Venerijs sexto Calendis Decembribus. Anno. AB. cccc. xxvij.

Franciscus philelphus Leonardo iustiniano. S. D.

Arcas cum libris et vestibus perit.

III

Quoniam natus christianus iam prope modum pulsas fores: fas
est mihi rem gratissimam: si quod arcas antequam ego forem
ex Constantinopoli solutus: per illi peris naues ad te misi:

mihi reddi curaveris. Non enim solum libris nonnullis mihi opus est
qui arce servant: sed etiam vestimentis: tum meis: tum uxoris. Et
ut de me sileam: me quotidie uxori rogare ne se diutius priuam volu-
ptate suarum vestium. Quare nisi ad proximum natus huic more gesser-
o: se ab me deludi existimabit. Nam neque te latere debet ingenium
muliebrem: et ego uxorem ea negare non ausim: quam vite cultui deco-
roque

Pagina.II.

debent; adolescentule presertim: mihiq; mori gere. Tale ex Cle-
nerijs sedecimo Lendas Januarias. Anno. AB. CCC. xxvij.

Franciscus pbilelph^o Antonio capanorensi. S. d.

Aduentum suum narrat: z versura quid sit.

V

Quod meū in Italiā reditū iucūdisime acceperis est

mihi exploratissimū. Nō enī bonitatē tuā z ani-

mū erga me. Quā aut certior fieri vis de reb⁹ meis ex-

ponā b: cui. Tereor in eā fabellā incidisse q̄ de cane dicit: qui vñ

b:ratilē secur⁹ imaginē: quā ferebat rictu carnē reliq̄. Erāt mihi

zstātinopolī leta oīa z secūda. Dū amicis hīs obsequor: ductus

ingēti spe captusq; pmissis: incertā fortunā certis ornatissimisq;

cōmodis anteposui Et nō lōgiōz sim: mihi delusus vld eor. Quo

fit vt aliunde mihi zsulēdū sit. De x̄sura q̄d scire vis dupliciter ex-

poni solet. cū aut fenus fenore aut creditoz creditoze x̄rif. Et vt

aprius loquar si qñ es alienū nobis cōstatū fuerit: nec tantū nob

pecuniarū sit vt id dissoluere liceat: aut vbi tps dissoluēdi adue-

nerit: fenus additam⁹ p̄lozi fenoz: aut mutam⁹ creditoz: ē ab al-

eero scilicet vsure: tū es accipiētes quod alteri reddamus. Tale

ex Ctenerijs. xv. Lendas Januarias. Anno. ABcccc. xxvij.

Franciscus pbilelphus Leonardo iustiniano. S. d.

petit sibi rebusq; suis consuli.

VI

Nolo mea causa q̄cquā patiaris incōmodi. Nā tua mihi

vita nō libris solū z vestimētis: s; mea etiā vita charior

est. Posteaq; id cubiculū vbi mea illa bō ztinent suspectū est ppe-

eū q̄ eo in loco pestilēciali morbo corrept⁹ excessit e vsuis nō solū

Anno. D. cccc. xxvij.

expectabo: sed diu etiā multūq; expectabo quoad aer ad salubritatē redierit. Si iterea tpijs vt mihi rebusq; meis cōsulas te plūmū rogo. nā diutius ita agē nec possū nec volo. Si pmissa mihi seruāt manendum est. id quod eo libētius sum facturū: quo video me tibi cunctisq; patricijs esse charissimū. Clerū diuturniorē spem precio emendā nequaquā censeo: in hac p̄sertim temporū p̄ncipio vale. Ex Venetijs. xv. kal's Januarias. AB. cccc. xxvij.

Frāciscus philelph⁹ Leonbardo iustitiano Sa. d. Ihonestati satisficisse se ait: et vilitatis hūmā esse rationē. VII

Qua me hortaris ad patiētiā nō p̄emmo. Est enī ea qdā spēs fortitudinis: q̄ res arduas difficilliq; p̄perimur honestatis vilitatisue grātia. Ego me honestati ita video sat. fecisse in tāra piculorū ac tā intollerabili magnitudine: vt plus mihi honestas iam debeat q̄ ego honestati. Reliq̄ ratio est vilitatis quā in hanc diē scio mihi fuisse nullā: posteaq; ex grecia ad vos redij. Nec que futura sit possum augurari. Sum equidē apud vos perlibētē. Sed diu ita esse nō possum. Itaq; te etiā atq; etiā rogo: vt p̄spicias rebus

meis. Vale. Ex Venetijs. xliij. Calendas Jan. AB. cccc. xxvij.

Frāciscus philelphus Jobāni aurispe Sa. di.

Conqueritur sibi promissa non seruari. VIII

Quod mihi gratularis de meo in italiam reditu letor equidē meū tibi pbatū iri p̄silij. Clerū in hanc diē fortuna p̄silio nō respōdet. Nā quā mihi spem apud Venetos amplissimā p̄positā sum secutus: ea me video frustratū iri. Itaq; me facti mei iam peniter: et si p̄siliū nequaquā est accusan-

Pagina.III.

dū. hic enī dicitur mihi cūctādū nō est: cū neq; pmissa seruant; z morbo pestifer quo vniuersa ciuitas est correpta iminentē interminat interitū. Tale ex Ctenetijs. v. Lal. Janua. A.Dcccc.xxvij.

Franciscus philelpus Gabrieli mauro Salutē dicit
Ihortatur quendam ad studium litterarū. Deinde ponit differentiam inter Seciales z Caduceatores.

Lauda te mi gabriel: q te a tris abdicare nolueris: vt solēt nōnulli vulgo: vbi ad gerēdā R. p. se pculerint. Lege semp aliquid aut scribe cū tibi liceat p publica munera. Magna tibi cōmodo mihi crede littere sūt future: si his vtī pro ingenij tui magnitudine prestantiaq; volueris. Hic cad id qd peris. His enī scire qd intersit inter seciales et caduceatores. Seciales eos fuisse pstat apud p̄iscos: q certa iuris solēnitare bellū hostib; indicēbant. Et caduceatores esse patet legatos: dicros a caduceo quē manu gestabāt. z caduceū quēdem ipsum Appollinē inuenisse: z eo donasse Ahercuriū: a quo ipse lyra donatus sit. De q quidē re apud Ithoratiū mētio est in eo carmine qd incipit. Ahercuri facū de nepos Aelāris. Tūc et lā patet Ahercuriū auctore extitisse nō lyre solū: sed z eloquētie: z palestre z p̄stigioz. Tale ex Ctenetijs pridie Calēdas Januarias.

Francis. phi. Petro thomasio p̄ho ac medico. S. d.
Constans z gratus esse vult.

Recte moneas z p̄mice: vt nō vīte mīn; q constācie habeam rationē. Frustra enī eā esse p̄stariā: q simul cū vitia peritura sit. Et ego vt tibi vera loquar et ex animi sentēcia: nīll est qd malū; q me p̄stariissimū simulq; gratissimū

D. cccc. xxviiij

esse et haberi. Multa hominum opinionum: multa fame presentenda
sunt. Non enim quod interius sit: sed quod exterius sepe homines iudicant.
Itaque quod diu mihi per hanc celi incemperiem integrum fuerit
non pariter vel ab imperitis accusari officium meum. At dixeris: satis
ac super tuo es functus officio: cum non permissione minus quam spe tua fru-
straris. Et id quoque tibi assentior. verum nixius urgendum: quo pu-
dor meus alios in pudore agat vel inuitos. Itaque rem mihi pgra-
ta facturum es: si quod ex te et mee et amicorum simul rei, profuturum exco-
gitaris. Vale ex Venerijs. iij. nonas Ianuarias. M. cccc. xxviiij

Franciscus philadelphus Gabrieli mauro S. B.

Amicorum paria quattuor

XI

Quod scire a me vis quod fuerunt amicorum paria praescorum: me-
moriam maxime celebrata ea regio quattuor numero extitisse
Theseum et Perichoum: Achillem et Patroclum: Oresten et Py-
liden: Phicriam et Damona. Addunt etiam iuniores apud grecos
Epaminondam et Pelopidam. Vale ex Venerijs. Idibus Ianuarias.

Franciscus philadelphus Andree iuliano. S. B.

Dolet se non posse gratificari.

XII

Maximas tibi gratias habeo mi andrea: quod omnibus tibi rebus mihi
gratificaris. Vellem autem mihi aliquid te digna offerret oc-
cassio non habere de solus: sed etiam referere gratie. Intelli-
geres prope me vnum omnium esse gratissimum. Itaque eo mihi mole-
stior est: eo inimicior praecis pestilencie vis: quod vniuersus populus mi-
sere vexat: quo futurum video mihi locum sublatum iri declarandi tibi
beniuolentissimi animi mei. Ego enim habeo vice rationem. Quare
hic diutius esse non possum: ea praesertim frustrata spe: quod ductus

pagina.III.

ad vos reuertera. Nec est qđ quēquā accūsem: preterq̃ tuū senle
tē fortunā ipsam: cum nīmīa meam credendī facilitatē. Unū tibi
tamen persuade: me tuum esse semperq̃ futurum. Vale ex Elenē
tīs. Id. Kalendas Februarias. Anno. M. cccc. xxvij.

Franciscus philelphus Leonardo iustiniāno. S. D.

Recessurum se scribit propter pestilenciam.

XIII

Um indies magis atq̃ magis Elenetīs cōstero: ea
ducr^o spe: quā mibi tor tue lirtre cū pulcherrime psta
tinopoli agere: tāta cū charitate fideq̃ p miferāt: ecce

nudistertius repēte febris pestifera feruā mibi. Nam adorta est:

quā hodie interemit. Quo sit velle mibi diutius cūctādū nō sit.

Intraq̃ tridūū sum hinc Bononiā vsus abnauigatur. vbi si ho

nestā pditionē offendero vlteri^o psecut^o nō sum, Sin min^o hone

stā ad Florētinos me recipiā. Tu si qđ iterea tps me vis facturū

significato iris. Itā post qđ tridūū frustra ad me scripseris. Vale

ex Elenetīs quinto Idus Februarias. Anno. M. cccc. xxvij.

Franciscus philelphus Francisco barbaro. S. D.

Profecionem suam predicit amico.

XIII

Bo qđ fore nunq̃ putauī h vespinaulm in scēdē ist leuī

Ferrariā vsus nauigatur inde Bononiā perā. vbi si

honestā mibi pditionē pposita fuerit eā accipiā. Itā si se

clis ceciderit: cōcedā ad Florētinos: q̃s audlo grece lrature atq̃

eloquētie iprimis studiosos. Quicqđ egero q̃pmū tibi declara

bo iris: q̃ meos ad me liberos aduolacuros cures. His enī mibi ve

scis admodū opus est. Vale ex Elenetīs Idibus Februarijs.

Anno. D. cccc. xxviiij.

Franciscus philadelphus Joanni aurispe. S. B.

Honorifice sit acceptus narrat.

XV

Ueni bononiā mi Aurispa secūda ut alunt aub^o. Eodem
die quo urbē sum ingressus: is autē fuit tertius ex quo
a te abij: tantus est cōcurfus ad me salutantū factus nō scholasti
corū z doctorū solū: sed vniuerse prope ciuitatis: vt nihil neq; fre
quens neq; honorificētius dici queat. Postridie venit ad me
nosē aplici legatī Ludouici alamadi cardinal' arelatensis Alber
tus florentin⁹ verusta ac nobilissimū Albertorū familia: questor
aplicus: pclarus iurēcōsultus: z vlr oi vlrute predictus. Is vbi
me phumane z pbenigne allocutus est: horat⁹ vt secū vna ad car
dinalē eā: quippe quē diceret esse pcupidū vidēdū mei. Hūc ego
vbi obtēperassem: ad legatūq; venissem: essemq; breui apud eū:
sed nō incōmoda vsus oratiōe: cāta me is cū hilaritate: z cū cāta
verborū honorificētia excepit: vt nihil neq; hilaritatis neq; honorifi
cētius dici possit. Deinde pmulta est vltro pollicet⁹: q̄ idcirco
nō refero: ne videar cuiquā ambiciosior. Et ne te diutius morer:
ego Bononiē sum futurus pfectus annuo docēde oratorie z mo
ralis philosophiē munerī: cū salario aureum q̄dringētoz quinq;
ginta. quoz trecēti solūnt mihi ex ere publico: centū xō z quinq;
ginta puiatim mihi legatus ipse datur⁹ est. fecitq; lam mihi qu
quaginta numerari. Addiditq; alia plura dono ad vsum cultūq;
domesticum. Quare quantum licet sperare q̄ optime nobis hoc
initio consuleū intelligo. Vale mi Aurispa: z me ama vt facis.
Ex Bononia septimo Calendas Martias. ad. ccccxxviij.

Pagina.V.

Franciscus philelphus Marco Cannetulo
Equiti aurato ac iureconsulto.

Corrigit laudationem amici de se.

XVI

q Uibus me laudibus hesterno vespert extuleris apud
presulem huc nostrū aplicū legatū plerūq; viri graues
et amici mibi renūciauerunt. Ego autē cū miratus certe nō sum
q; eū ornaueris qui te z amat z obseruat plurimū: malo tibi de me
posthac parci⁹ loquaris: ne te qui grauissimū z habeatis z sis:
mīn⁹ p̄sideratū in laudando iudicet. Nō enī ipse de me p̄fiteor:
at ne sentio quidē q; tā fidēter z tā amplo ore affirmes z p̄dices.
sed facis tu sane pro magnitudine et benignitate animi tui: qui
eos oīs tui similes esse iudicas quos in amicitia tuam admisieris
Itaq; tibi habeo grās: q; me tuū esse dilucide cognoueris. Vale
Bononie ex edib⁹ nostris. xij. Calendas Apriles.

Fran. phi. Leonardo iustitiano. S. B.

Depositum reddi postulat.

XVII

i Dannes corbitus mercator florēt⁹ meo nocte te adi
bit: vt meos sibi des ad melibros: vna cū rebus omni
bus quas deposui apud te. Quod vt facias te etiam atq; etiā ro
go. Nam his diutius carere non possum. Vale. Ex Bononia. x.
Calendas Abajas.

Fran. philel. Antonio capanozensi. S. B.

Lurnō scripserit. Dein Bononiā laudat. XVIII.

q Quid tā diu meas nullas accepis lras aliud certe nū
fuit in causa q; cū diuturnū silētiū. Quo factū est: vt
putarē te querende pecunie magis q; colende amicitie factū stu
b

q; q; q; (vultis amice)
post hoc de eo moderari
lombes faciet ne qu
amici q; magis q; qu
mūq; hūmilitate. quid
tūq; p̄fessionē tūq; q
lombes q; p̄fessionē
des tūq; p̄fessionē
sibi q; q; q; q; q; q;
voluntaria q; q; q; q;
semper p̄fessionē

Rogatus p̄fessionē
ut q; q; q; q; q;
ris rebus q; q; q;
q; q; q; q; q;
Lombes p̄fessionē

franceses hpc dnm qui agunt id qd fecerunt

D. cccc. xxvij.

diolum. Itaq; verebar si ad te scripsissem ne importunus magis
q; officiosus accederē. Nūc autē lecta pulcherrima tua ad me epi-
stola intellexi rediisse iā musas cū veterē amico in gratiā. Quare
nō possum nō gratulari mutue nostre beniuolētie: q; vel absentis
vicissitudine lrarū conatū pntis reddere. Quod quidē humanita-
tis ac beniginitatis officiū ne vtiq; ptermittam? eque sperare de
te debeo: vt de mē ipso possum inmutabilē pfiteri. Quā autē laudas
meā abitionem a venetis gaudeo: cōsiliū meū omne laudari abo-
te viro z optimo z prudētī mibiq; amicissimo. Nā qd scire cupis
q; me delectat bononiensis māsio: delectat sanc plurimū. Nam z
yrbs amena est: z ppl's phuman? z rerū omniū q; vel ad victū vt
ad vite cultū attinēt magna abundantia: z laudatissimarū oīum
artiū studiū vehemēs. Prterea qd me maxime delectat omnib?
sū gratissim? Faciat de? vt nob h gaudiū sit ppetuū. Tu vale: z si
qd est qd possum tua causa: scribe. Ex bononiā. iij. idus martias.

Franciscus philelphus Joanni aurispe. S. d.

Sactionem nascentem ostendit. XIX

Dimonitionē tuā libenter admitto ac pbo. Idē etiā ex
alijs audiui. Stres vt cepit pspere successerit nusquā
hinc mouebo pedē. Sin aliter acciderit ppenauigabo. Nā neo
scio qd mōstri int hosce ciues latere audio. Qdne qd pariat ma-
gne calamitatis nō possum nō vereri. Ego autē in oēm fortuna pa-
ratus sum. Vale. Ex bononiā sexto calend' iunias.

Franciscus philelphus Leonardo iustiniāno. S. d.

lborat amicu ne labor et de reditu suo. XX

Página.VI

Arrauit mihi ioannes corbicus quāta me beniuolētia

cōplectaras: et q̄ de nobis nō modo amice: sed etiā hono

risice es locut⁹. Addiditq̄ te p̄pēdiē effecturū vt vl' ve

neris vel parauit q̄ honestissime esse possem. q̄re nō esse opus vt

libros sibi meos ad me daret: cū apud vos sim q̄ honorificētiſſi

me futurus. Beniuolētia tua mihi certi⁹ nihil est. Itaq̄ mirādū

nō est si de me semp amice atq̄ honorifice et sentis et loqueris. Et

biq̄ hēo grās q̄ das operā et priuatim et publice: vt oēs intelligāt

me tibi esse charissimū. De meo autē ad vos reditu nihil est h̄tpe

q̄ labores. Ea enī mihi apud bononiēses p̄ditio ē: vt hinc hone

ste abire nō liceat. Hosti tu sane iā pridē meū ingeniū q̄ pluriſa fa

cio q̄ honestū est q̄ q̄ vtile. Itaq̄ rogo te q̄ possis diligētē vt

et libros et ceteras res meas cures ire ad me q̄ primū. Hoc mihi

face grat⁹ h̄tpe nil p̄fecto potes. Elale ex bononia kal's iunias.

Franciscus phileph⁹ Antonio capanorenſi. S. d.

Laudes de se minuit.

XXI

Rationē quā petis dedi ad te. Adhuc autē tā repēte ea

de re apud vos rumores increbuisse. Quā letaris no

men nostrū tā late p̄italiā in omniū ore versari: ne me rideas ve

reor. Nō enī is sum qui melipsius sim nescius. Itaq̄ tibi cauendū

est ne aut me aut te ipsum fallas: quorū alterum in iusticie: alterū

ascriberet impudētie. Nec propterea te lateat rumoribus cedi

non oportere. Ego autē quantū annici potero dabo operā ne se

lendi istiusmodi rumores falsi omnino extitisse videantur. Elale

Ex bononia nonis iulij.

anno. D. cccc. xxviiij.

Gran. philel. Victorino feltrensi. S. B.

Libros ab alio reperendos ait.

XXII

^{Artes} Ristorellis artes ad Theodectē qđ antea monui ex cō-
^{re} stantinopoli dedi ad virū clarissimū Franciscū barba-
^{re} rū eo p̄silio vt eas tibi reddendos curaret. Qđ ab illo
^{re} factū nō esse mīro. Itaq; velim ad eū lrās des: atq; libros repe-
^{re} ras. Quos si min⁹ q̄p̄simū ad te miserit: tūc ego iusta vtar expo-
^{re} stulatione. Q; de meo statu vis certior fieri: nos hic valem⁹ p̄bel-
^{re} le: suntq; nob̄ secunda oīa: idq; indies magis fortunet de⁹. Vale
Ex Bononia tercio Calendas Augustas.

Gran. philel. Joanni aurispe Salutē dicit.

Commendat quendam amico.

XXIII

^{re} Antonius capanozensis qui a p̄ncipe lucensi orator se
^{re} ad venetos est mihi ab adolescētia p̄iunctus tāta fami-
^{re} liaritate: vt vix eius p̄suetudine sit dulci⁹ quicquā. Itā
^{re} et p̄taui ante meā nauigationē in thraciā suūm⁹ cōdiscipuli. Et
^{re} ea est vrbānitate morūq; elegātia: vt vel ipsos lapides excitare
^{re} queat in amorē sui. Itā quid loquar de p̄stanti hoīs ingenio et
^{re} faciūdia: quid de liberalitate ⁊ animi gratitudine. Dign⁹ est p̄fe-
^{re} cto quem amas: qđ si feceris egregie: me nō mediocri abs te bñfi-
^{re} cio affectū iudicabo. Vale. Ex bononia p̄die nonas augustas.

Gran. philel. Joanni aurispe Salutē dicit.

Facioni stumultum narrat.

XXIII

^{re} Tūc hic oīa p̄cellarū rēp̄statūq; plenissima: ob hanc
^{re} R. p. ab ecclesiastica ditiōe defectionē: deus bene ver-
^{re} rat. Bononienses ipsi de se viderint. Ego mihi atq; rebus meis

Pagina.VII.

omnino consulere institui. Non eni tunc est mussa inter gladios
 sicasq; versari. Iam ciuili cruore madent oia. Nullus hic octo: nul-
 lus pacti relic^{us} est locus in tantis discordiaru seditionu q; fluctib^{us}
 Itaq; florentia petā necesse est. Nec sum obliuiscōsiliū tui. Sed
 necessitati parendum est. Tu si quid melius habes ostēde. Vale
 Ex Bononia Idibus Septembris.

Franc. phi. Palanti stroze equiti aurato S.d.

Conditionem accipit de pacta sibi pecunia.

XXV

Uod sapientis dicto illo admonemur: qm tps cognō

scendū est: admittere cogimur p ditionē q offerē: pser-
 tim cū subdideris fore vt in pxiū annū plus mihi sa-
 larij detur. Quare quos trecetos aureos mihi recipis in hūc an-

nū noie tue florētissime R. p. ita mihi datū iri volo: vt sine quorti-
 dianis molestijs tibi mihi suis tpi^{bus} numerent. Existimo tibi con-
 suetudinē meā nō esse ignotā: nō modo fenerari nō didici: sed ne
 parca quidē esse. Haud eni p sūeni vnquā seruire nūmīs: sed his
 potius vti pro seruis. Cū hec tu pro tua benignitate q; amicitia
 sine curabis: ego me interim accigā itineri. Vale. Ex Bononia

xlij. Calendas Octobres.

Franciscus philolphus Nicolao nicolo. S.d.

Abulis sibi esse opus scribit.

XXVI

Uod ad pstiturū diē florētie me nō videris aliud nihil

fuit in causa q; inopia mulionū. Itā sine mulis quib^{us} &
 libi & reliqua suppeller quā ab vsq; pstitinopoli in italis aduexi
 me cū, istuc conuehat: pedē hinc mouere minime decreui. Itaq;

Incipit epistola beati francisci ad fratrem iohannem de paphlagonia

D. cccc. xxvii

Incipit epistola beati francisci ad fratrem iohannem de paphlagonia

Itaque si hoc laboris pro tua humanitate capesseris rem mihi facies non minus grata quam necessaria. Nullis mihi seropus est. Quod precium pro perfectione pepigeris liberrime prestabo. Que mihi consummi medietas noie polliceris: et audio libeter: et ut ei me commendare rogo. Ambrosium monachum ut meis verbis saluere iubeas accipero. Vale. Ex bononia pridie calendas octobres.

Franciscus philelpus Andree constantinopolitano Theologo ordinis predicatorum ac Rhodiorum archiepiscopo Salutem dicit.

Integrum sibi esse negat ut obsequat amici consilio. **XXVII**

Iterum tuas ex urbe roma cum libeter vidi: cum lectitatu ui quicquid ducis. Erant enim non grauissime solui: sed etiam locupletissime testes singularis tue erga me charitatis.

Quare me hortaris istuc ut quamprimum veniam: id mihi hoc tempore nequaquam est integrum. Nam si florentinis obstrictus sum in annum docendi munus. Nec mihi quicquam duco honorabilius fide, quam si parerem meo aliquo emolumento infirmam fieri: rumores quos in crebuisse clarissimos de me scribis apud summum pontificem leuissimos reddere ac medacis. Clerum cum studij vacatione dabit ibo in urbem romam: et quod me moneas diligencissime tuebor.

Quando autem hinc mihi mouendum sit non satis scio. Difficilis enim caprant canus: qui electus firmanus pro martino summo pontifice legatus apostolicus maximis viribus urbem obsidet: oppugnatque constancissime: nondum mihi concedere voluit tui itineris litteras.

Quid autem in causa sit ignoro. Tu interea temporis vale. Et quod

Incipit epistola beati francisci ad fratrem iohannem de paphlagonia

Incipit epistola beati francisci ad fratrem iohannem de paphlagonia

pagina.VIII

ad tempus sit in thracia rhodumue solutur? me tuis litteris cep
tiorē facito. Ex bononia idibus nouembribus.

Frāciscus philelph⁹ Thome sarzanensi. S. d.

Conditionem se non posse admittere dicit.

XXVIII

Clam mihi reb⁹ reuerēdissimi cardinali tui imo nostri

q cōditionē pponis apud nobilissimū istū munificētissi

māq principē nicolaum estensem: et si perucil⁹ est atq

honorifica: eā admittere nequaquā possum. Sum enī florentinis

obligatus annuo docendi munere: z id quidē ornatisime. Itaq

imortalis grās velim agas noie meo isto humanissimo patri. cui

me si diligētissime cōmēdaris: rem facies amicicia nostra admo

dum dignam. Vale. Ex bononia. xliij. calendas ianuarias.

Frāciscus philelph⁹ Thome sarzanensi. S. d.

Excusat se.

XXIX

e So mi thoma dilectissime sum florentine R. p. iā obstri

ctus annuo docēdi munere. Itaq aliā nullā cōditionē

possum amplecti. Quid enim dedecorosius q̄ vel esse vel haberi

leuē? Itā fidē min⁹ seruare hoīs est non iniusti solū: sed impj. Ne

scionō modo reuerēdissim⁹ pater cardinali tuus id a me factū iri

nollet: sed nec etiā tu qui speculū es imagoq; z pbitatis z graui

tatis. Vale. Ex bononia pridie calendas ianuarias.

Franciscus philelphus Joanni aurispe. S. d.

Fidem sibi esse seruandam dicit.

XXX

d Amas tu aurispa filiū meū: q nolim eam cōditionē

admittere: quā humanissim⁹ cardinalis bonopiensts

nicolaus vir sanctissim⁹ mihi pponit: scribisq; futurū vt me peni

erat mei instituti; si maluero florentinis q̃ magnanimo isti prin-
 cipi nicolao marchioni gratificari. Addisq; vt mihi ante oculos
 ponā z manuculē nostrū chrysologo doctissimoꝝ viroꝝ oīūz huius
 repestatis principē dū vixit; z alios nōnullos eruditos ac diser-
 tos hoīes; quoz nemo dylutus potuit agere florentie propter va-
 rias quozundam insidias; quoz inuidētia terra celūq; vexat. At
 ego etōi paucis respōdeo. Et omniū primū maximas tibi z ago
 et habeo grās q̃ amicissime z suis reb' meis. Sed qd mihi faciē-
 dū suades; num vt alicui vtilitatis grā qd bonestū est negligā?
 An es oblitus nil? Apud me minus habere pōderis; q̃ rei pecu-
 niarie ratione. Sīdē dedi R. p. florentine; quā certe inuolare cō-
 stiterq; seruabo. Nec vlla patiar vtilitatis specie mee iūctia hēc
 iuuēte culusquā leuitatis noīe accusari. Inuidentū autē moꝝ sus-
 animi grauitate atq; magnitudine me facile vitaturū spero. Qd
 si min' mīhi diu licuerit; operā dabo vt aliōꝝ id culpa sacru iudi-
 cet; nō mea. Vale ex bononia Calēdis Ianuarijs. AD. cccc. xxix.

Lăm cūctatlonis narrat: et tunc itineris lras optat. XXXI

Ulla ego in culpa sum leonarde aretine q ad constitut^{us}
 tps ad vos nō serui. Scis enī urbem hanc nō obsideri
 modo ab ecclesiasticis virib^{us}: sed die noctuq acerrime
 oppugnari. Isti p^{ri}mū qui reipub. presunt mihi abeundi nullā ob
 bane facultatē. Qui vbi ad me multis fatigari cum precib^{us}: cum
 reiā qnq^{ue} p^{ri}ncipis ex postulationib^{us} ea cessere: tum legat^{us} ap^{osto}lic^{us}:
 q martini p^{ro}curator maximi vice in castris gerit Dñe capranica

Pagina.IX

^{in dictis scribis sedulo} nus tui itineris litteras peteci mihi in nullo pacto in hac diem tri-
^{scribis} bule. Itaque haud scio quid ipse sim facturus. ^{ego perueni} Tersi? profecto in
^{infectabilibus} maximis animi cursu, Nec quid cōsiliū capturus sim noui. Nisi
^{delectabile quod meo spiritui refertur} fortasse mihi iucundū putes aspectum quotidianū gladiorum
^{infectabilibus} ac seuitie; cum alijs laqueis gule frāgūtur; alij obruncantur; alij
^{quod opus est} scinduntur in partes; alij defodiunt; alij trucidantur. Quid plu-
^{infectabilibus} ribus? Omnia humano cruore madent. Iure ne an iniuriā nō est
^{infectabilibus} meum iudicare. Nam in ciuitate factionibus seditionibusq; ar-
^{infectabilibus} denti nihil est tam iniustū tam impium quod minus detur et pie-
^{infectabilibus} tati et iusticie. Itaque in re vnum remedium dari posse intelligo: vt
^{infectabilibus} publicis vestre reipublice litteris contendat ab hoc legato apo-
^{infectabilibus} stolico vt me ad vos libere ac tuto ire patiarur. Tuum igitur fue-
^{infectabilibus} rit q̄primū curare. Quod si feceris: fore certo intelligo vt ppe-
^{infectabilibus} diem istīc mutuo colloquio et quotidianā cōsuetudine nobis in-
^{infectabilibus} uicem vti liceat. Tale decus litterarū z eloquētie; meq; vt facis
^{infectabilibus} ama. Ex bononia idibus februaryijs.

Franciscus philelph^{us} Gabzeli mauro. S.B.

Amicū laudat et ad gloriā capeffendā hortat. XXXII

Phil mihi iucundius fuit cuius litteris gabzel mi charis-

n sime: quib^{us} humanitatem tuam ac morū suauitatē bo-

nicatēq; ingenij ita representas: vt te coram aspicere

alloqui z complecti videar. Nō possum mihi nō letari: q̄ studijs

olim meis ac lucubratiōib^{us} in te adolefcēte instituēdo id me vi-

deam psecutū: vt florētissimus senatus tuus calem sic virū te ha-

bicū: q̄ et amplissime patrie futur^{us} sis ornamētō; et amicis ad-

Bula est inter
de ps rati
peruenit
tota replata
Hic gule e
romma ad
tota rati
qua ita
tucharea
maie
quod op
manu
Bula tr
penita
p. ps
Bula est inter
de ps rati
peruenit
tota replata
Hic gule e
romma ad
tota rati
qua ita
tucharea
maie
quod op
manu
Bula tr
penita
p. ps

In hoc opta
(sibi) genit
tritas am
ag an
rati
reus
am
dup
erat
vitus
phil
bens
fieri

anxio ^{genu} ^{supra} ^{habet} ^{pro} ^{magis} ^{et amplificatione}
 miniculo atq; voluptati. Incube igit pro virib; teq; amplifican
 de glie totu dedi. Non multos habitur^{glori} est nobilissim^{habitu} senatus
 tuus similis tui. Noui acrimoniam ingenij tui. noui magnitudinē
 animi. noui cōsiliū. noui pbitatem. Nihil habet tua respubl^{figura}
 ca te vno p̄nētius: nihil moderat^{moderatus}: nihil ad ois p̄claras actio
 nes aut splēdidius aut strennuū magis. Sed quid ego frustra
 sim lōgi^{lōgus}: qui ita videar te ad hortari: q̄si nō per te factis sis: q; z
 puidendo z cōsultādo z agēdo nulli rei deesse possis. De fris tui

dominici morib; que scripsisti nō potui nō dolere. Sed tu fer oia
 moderate. etas eni fortassis eius animi acerbitate aliquādo ad
 maturitatē aget. Quod si secus accidar: tu teipso p̄tens^{pro} esto.
 Ego quod scire vis bene valeo: cū vniuersa familia mīgraturus
 b; cui florētia vbi honorifice z cōmode sum futurus. Tūc lūiū
 meū cōmendo tibi. Vale ex bononia pridie calendas martias.

Graciscus phileph^{philephus} Leonardo iustiniano. S. B.

Unde et quo pergat aperit.

XXXIII

Ripui me tandem ex bononensi naufragio: quo tota
 vrbs perit. Petoq; florentiā: quo sum et honorifice et
 pulcherrimis quidē p̄mijis publice accersitus. Itaq;

nō mīreris: si in p̄sentia paucis tecū egi: hec eni ex itinere scripsi
 tibi. Cum florentie mihi p̄ociū dabit: pluribus tecū agam. In
 terera tēpore rogo te p̄humanitatē tuā: perq; meā in te obseruā
 tiam: vt memineris mei: librorūq; meorū q̄ diligētissimā curā ge
 ras. Vale ex immola. vij. idus aprilis.

Fran. pbi. Antonio lusco secretario aplico. S. B.

Amico gratulanti z operam pollicētī respondet. XXXIIII

legatis no reprobis
 in auarione nullo
 ito no postu nullo
 nullo est et opbe
 ut no possim ei no
 omnis est i opbe
 ut ei sim amicus

Nonne qui se et
 p̄p̄te p̄lensu ar
 (lexenota) p̄p̄te
 vagat q; na habui
 nos apud em exp
 nit em mea con
 p̄p̄tari oisq; p̄bi hat
 mibi p̄p̄t

reprobis et
 dicit p̄d q̄d nullo
 nat

huc est rinde yohanni f. uelle
anno infultus glorie mea
uere q. v. mores cor delectat
in ipse seditiones que que
inter eos orabantur et dicit

ante octidus c. p.

anno. D. cccc. xxx.

Franciscus philelphus Johanni lamole. S. B.

pericula sua narrat.

XXXV

Uod fieri certior a me queris qd ipse de me statuerim:

q

hoc est mansurus sim florentie in proximum annum

an al. o cōcessurus: quid tibi respōdeā haud satis scio.

delectat me certe vrbo: delectat ciues: delectat etlā celum ipsum

quod ad preclara dexterarū ingenia vīm plurimā habet. Leterū

terrēt me ciuiles discordie: q̄s hīc nō minoris q̄ bononie vigere

et indies iualefcere magis aiaduerto. At in ciuitate seditiosa q̄

q̄es: q̄ trāquillitas vlla cuiquā eē queat: Quin eo mihi magis b

q̄ bononie ciuiles discordie metuēde sūt: q̄ bononiēses tui sibi

ipsis nocēt: peregrinis aut fauēt oēs. At florentie secus oia. Acce

dit ad hanc difficultatē: q̄ mihi parate sūt priuate qdā illoz insti

die: q̄ virū hic doctū neminē vellēt: quo ipsi inter luscōs ocularis

simi viderent. Itaq̄ oīno hinc mihi alio tandem migrādum est:

si velim z mihi z reb⁹ meis salubriter esse cōsultū. Sed quoniam

tēpor est habēda ratio: nūc mihi velificādū est pro vntoz stat

bus. Quo fit: vt in primum quoq̄ annū hic futur⁹ sim. His autē

pestilentie quod nosse vis iam prope omnis contabuit. Tale ex

Florentia calendis nouembribus. Anno dñi. M. cccc. xxx.

Franciscus philelphus Johanni aurispe. S. B.

Libros quos alteri cōmodato dedit repetit.

XXXVI

Querūt mihi risum littere tue: quibus Abacrobium

atq̄ dionem: quos cōmodato acceperas: repetenti re

sponderis: eos me tibi dedisse dono quo tempore con

mandatū e. alio
vlti rei ab alio
p. iate vlti gra
p. iate ratiōis

donis e. rei hite
vlti rei hite
mora libentitate
p. iate ratiōis

Pagina.XI.

stantinopoli sum, pfectus ad regē romanorū sigismundū. Et ita
niteris orōne mihi pbare tuū cōmentū: vt nlli iuuenis admodū
essem: me putare oblitū mei. At vereor qm senectutē attrigeris:
ne ipse obliuolus sis fac². nam sunt qui senectuti imbecillitatē

memorie ascribāt. Ego enī memorie memi cū eē trirēmē ppe
in scensurus petiſſe te: vt duos illos codices ad rectitū vsq; meū
ex pānonia tue fidei cōmendare: tutius enī eos apud te futuros
q̄ domi. Cū dō cōstantinopolim reuertissem: tu aberas in italia

Quasi posteaq; in italiam redij illos serius repecto: nolo ob id pu
tes me esse oblitū mei. Quare te rogo vt eos iure postliminiū vti
finas. quod cum feceris cum libri ad me reuerterint. Vale ex flo
rentia pridie idus septembres. Anno christi. MD. cccc. xxxj.

Francisc² philelphus Johanni lamole. S.D.

Conductū se ait in triennium. XXXVII

E aut te aut alios q̄s huc discendi gratia venturos si
gnificas ancipites teneam: ad proximū mēsem iulij

maximo cū toti² hui² ciuitatis cōsensu ac studio cōdu
ctus sum premio aureum trecētoꝝ qnquagenorū in singulos an
nos pro toto triennio. cuius quidem statuti temporis intellū est
xij. calendās nouembres. Quod temporis curriculū faciat deus
optimus maximus: vt cū minima inuidorū in me molestia liceat
percurrere. Vale ex florentia calendās augustas.

Grā. phi. Nicolao arcimboldo iurecōsulto. S.D.

Singulariter quendam commendat amico. XXXVIII

c. 111

mentum dicit legatus philippum commendat quia ex vestra commendatione familia
reuerentia dicitur iugiter commendat quia ex vestra commendatione familia
familiam et dicit quod quicquid deum est, facere quod philippus
scripsit

D. cccc. xxi.

ab. Madis

Ex qua die te bononie primū vidi: cū legat⁹ p̄stare mmi
mediolanensiu ducis philippi marie illac iter faceres
cāta me tibi benuolētia deuinxisti: vt oīa me tua cau-
sa facturū libenter vltroq; receperim. Et tu item cōtra mibi oīa
tua studia z officia es pollicit⁹. Itaq; rēpus obtulit vt ipse ante-

uerā: cū anteuerti libet⁹ vellē: quippe qui honesta in re opera
tua opesq; vti velim. Qui meas tibi litteras reddidit: iuuenis ē
senensis encas filiu⁹ noīe: honesta natus familia: mibiq; charis-
simus: nō solū qd annos duos meus audiro: fuit: s; etiā: qd ad in-
genij acrimoniā dēndiq; lepore acriter: moribus est z vrbaniis
et cultis. Cupiditate autē ductus visendū mediolani ad vos ve-
nit. Quid multis: vobis tibi rāto studio cōmendo: vt maiore
nequeā. Quicqd in hūc vlt⁹ officij vel opis cōtuleris: id in meis p̄m
collatū existimabo. Adhortationē autē illā tuā neq; sum oblitus
nec obliuiscar quidem. Quin hac ipsa de re meus encas iste te-
cum verbis meis quedam commentabitur. Tale ex florentia no-
nis nouembribus.

Francisc⁹ philelp⁹ Antonio panbornire. S. B.

Petie sibi suisq; rebus consilium. XXXIX

Comi antoni mallē istic eē: vbi quietior mibi: vt existi-
mo: vīa afferret qd florentie: vbi oīa sunt cumultuaria
plenaq; luidie. Ad qd animi p̄silū cū mlti me hortāt: cū guarin⁹
noster in p̄mis. Sūt mibi mediolani amici nōnulli: s; guarneri⁹
castellio et nicolaus arcimboldus: aloysius crocus oīum p̄mi.
Cum illis igit velim de re mea aliqd cōmenteris: z qd ipsi hanc

hanc optum singularem
et remendat quicquid
omnis qui medietatem
adhibendi quod rem
et lumbis eius de
mendo atq; benuolentia
et ostendi per hunc
et dicit

acrimonia
et omni re
et omni re
et omni re
et omni re

et omni re
et omni re
et omni re
et omni re

et omni re
et omni re
et omni re
et omni re

et omni re
et omni re
et omni re
et omni re

Página.XII.

in sententiā dixerit: ad me z q̄p: imū z q̄d illigētissime perferen
dum cura. Nam si honesta mihi condito fuerit oblata: eam non
detrectabo. Vale: ex Florentia. iij. idus Julias. AD. cccc. xxxij.

Franciscus philelpbus Joanni aurispe, S. B.

Factiorem florentinorum molestā sibi esse dicit.

XL

Uo in statu posite sint res mee nō est difficile iudicari.

q Uniuersa hec ciuitas factionibus tumet. Nec diu ab

esse potest quin pariat maximū quippiā mali. Præterea

nosti q̃ mibi aduersi sunt. Ubiq̃ gentium malim esse q̃ florentie

Vale ex Florentia, iij. idus decembres.

Franciscus philelphus Franciscobarbaro. S. D.

Commendat amico quendam.

XLI

Esti iam pridem quanta mecum familiaritate ac obsequio

violencia iunctus est antonius capanozensis. Qui

sua p̄s̄tate ⁊ innocētia tibi debeat esse charissimū: ra-

men vemea etiā causa aliquid cumuli accedat: ad p̄stīnā r̄nā in

cu benignitate te etiam atque etiam rogo. Vale ex Florentia Ter

tio Calendas Januariæ.

Franciscus philolphus Joanni aurispe. S. D.

Pollicem repetit.

XLII

Uhi polluce meo vehemēter est opus; itaq; rogo te vt

m cum ad me ire cōpzinū cures. Nam illū tibi cāncis per

Amne dno *Archa cyngate* *frat. de car. p. d. m.*
Vsui dedi donec ab a te repererē. ¶ Quare fac: ne secū dū

hac de re ad te scribā. Vale ex Florentia. iiii. calas Ianuarias.

Frānciscus philelph⁹ Ambrosio monacho. S. D.

Admonitum se dicit vt sibi caueat.

XLIII

res y exercendo enon. e agilito; eiles me lo. ealle mudo lugloz.

Pagina. XIII

Nam quod iactites his anchoris te munitū: vt nullos fluctus:
 nullos turbines pertimescas: vidi ego per sepe tantū esse ventos:
 rum imperū vt nulle anchorę: nullū robur: nulla alia mynimenta
 satis sint: que validissimas etiā nauis tueant: quo min^o obruant
 fluctuū vor: ricib⁹ ac patiant deniq³ naufragiū. Itaq³ prudēt⁹ se
 ceris: si rōn⁹ malueris q³ pturbationi parere: q³ru altera excutit
 ex hominū mētib⁹ tenebras insane: pturbatio xō lucē sapiētie
 Tu de me carole nihil habes q³ iure queas expostulare. Nā neq³
 publice neq³ priuati nocui tibi vnq³. Quin vt scis nōnunq³ es
 a me pulcherrime laudar⁹: vel tū maxime cū a quibusdā grauib⁹
 integerrimisq³ viris essem cōmonefact⁹: te mibi moliri nīdicias.
 Id enī idcirco ab me factū est: vt aliquāto pūderet te tui: atq³ ressi
 pisceres. Sed quantū possum augurari: tāta est vis morbi: quo
 inuidētia te excruciat: vt nullis neq³ humanitaris neq³ admonē
 tionis remedijs ad sanitatē redeas. Abbe tū nulle tue mouebunt
 iniurie: quo min⁹ pergā similis esse mei. Vale Florētie ex edib⁹
 nostris Idibus Aprilibus.

Franciscus philephus Nicolao nicolo. S. B.

Inimicum vilipendendo arguit improbitatis. XLVI

So te nicolaenicole vt exusq³ p³stātinopoli ex chrisolo:
 ra socero meo sapiētissimo clarissimoq³ viro q³ esses ige
 nio quibus a moribus ad vnguē didicerā. Lunoq³ postea
 in italiam reuertissem: eadem ac etiam plura tū ex guarino vero
 nenti: cum ex iohanne aurispa viris prudentissimis et apprimē
 eruditis audieram. Nec desisti tamē ea prestare omnia: quibus

D. cccc. xxiiij.

te mihi summa benignolentia deulincirem. At nullis meis nec officiis: nec meritis potui te alius reddere quod esses: et iam facere? diuturnam consuetudinem confirmatus: quippe qui tibi magne laudi ducas; si prestare id queas: ut viri omnes docti et boni tua opera et industria florētia extrudant. Itaque gloriaris et chrysolorā florētia esse a te expulsū: et quarinū et aurispā ambos turpiter eiectos. Reliquū esse philēphū vnū: quē aut breui exulē facies: aut male afficies: addita sibi tua velis oratio: nō itelligo. Nā enī eiusmodi sunt peruiui: ut mihi quicquid possis incommodare. Nā quod ad florētis actionem: ego mea sponte inuidie cedere institui: nō minus tuis: quod nullarū es viriū: nulliusque auctoritatis vir: nō metu potētiōis cuiuspiam: cuius opibus audaciaque infans: sed ut viuā ipse mihi liber cū multis. Vides tu sane nisi tu penitus mentis lumib' capere es: quod vnus philēph' vniuerse ciuitati charus est et pericūdus. Nihil neque priuati neque publice petere a me frustra. Si lapides ipsi loqui possent: omnes in meas laudes linguas soluerēt. Adhuc gratificantur omnes: quēcūque optarim obsequuntur omnes: inferiunt omnes. Quis vir bonus et grauis cuiusque aduersus bene pmerito: pmeritiq; assiduissime studet. Tūc mibi dicas: quod est erratum aduersus te meū? Nōne oibus in rebus tibi vsque morē gessi? Quid habes quod mihi des erimini. Num finis te virū iam decrepitū et rerū humanarum callētissimū deduci a versuta maleficaque vulpecula carolo arretino? Nōne aduertis aliquando deprauatū perditissimū hoīs corruptūque ingeniū. An pateris cum vi te veluti in

Pagina.XIIII.

strumēto quodā furore sui. Resipisce: resipisce eādem. Lōs deo
ra annos tuos. Qdū nobiscū futurus es. Qd si nullū putares
fore diuinū iudiciū vltimū vel suppliciū hominū: tamē de tua
vita atq; moribus existimatio tibi verēda esset. Ego quod in me
erit vt nunq; prestiti: ita tibi prestabo nunq;: non modo inimicis
clarū: sed ne minime quidē vltimū vel indignatiōis marea
riam. Vale Forētic exedibus nostris Idibus Aprilibus.

Franciscus philelph^o Cincio romano
Apostolico secretario Salutē dicit.

hortatur amicum vt promissa opere cōpleat. XLVII

Clam mihi spem iam pridem in vrbe roma coram rece
pisti: vt eam mihi perducas ad finē: te etiā atq; etiā ro
go. Nunq; mihi crede iter moriet apud me officiū tuū.

Mouit bonitatē animi tui: noui integritatē: benignitatē p̄sens ex
pert^o sum. Scio nō falles opinione de te meam: reliquū est vt ce
pra p̄ficiās. Vale ex Florentia pridie Calendas Ahalas.

Fran. phi. Ambrosio monacho. S. B.

Gratias agit officioso amico.

Item excusat se qd promissum non perfecit XLVIII

E te mea te mltū habuisse sermonē cū viro clarissimo

cosmo medice: z eū de me amicissime sentire vehemen
ter gaudeo: p̄sertim cū tibi vt scribis sanctissime respo
derit: mihi nō mō nō esse fo: midādū mali qdquā: sed ne cauendū

quidē. Nō enī poterā nō subuereri: ne quid aduersus me insidia
rum instrueretur. Vtū miror quid laurētius cosmī frater quo

Anno. D. cccc. xxxij.

et in me incidit semper obliquat faciem; salutat usque a me respon-
det omni nihil. Sed quoniam cosini fide debet mihi certi? eam nihil; alio-
rum mores feram equo animo. De diogenis autem laertii versibus
quod perurbane exposulas; ne mihi succedas rogo. Nam parti
occupatioibus meis; partim animi molestia ob perennes invidorum
in me insidias factum est; ut Christus illos latinos facere ut iusseras
distulerim in hanc diem. Sed geram profecto more voluntati tue; idque
propediem. Diodorum siculum ad te dedi. Vale. Florentie ex edibus
nostris sexto Nonas Masias.

Franciscus phil. Bornoio sale iureconsulto. S. B. XLIX

Aholestiam sui status narrat.

Te et universam familiam tuam imo nostram valere per-
belle; libenter accipio; atque deum oro; ut ita quam diutissime
habeas. De me autem quod scire cupis; in freto nauigo sicu-
lo; inter ancipites estuantisque procellas et turbulenterissimos fluctus
existimarem bonam solam cluilibus factionibus dissidere. Sed
florentia longe magis discordiis ac seditionibus feruet. Utinam huc
aut venissem nunc; aut abire liceret pro dignitate. sed neutrum
mihi integrum esse video. Tuncius mihi fuit impedimento; quo mi-
nus tibi potuerim omnia explicare. Ignosce ac vale ex Floren-
tia quinto nonas masias.

Franciscus philolpho Francisco barbaro S. B.

Lausam cunctationis ostendit.

L.

Acceptisse te scribis mihi non comode esse florentie. Ita
est sane ut accepisti. Idque quod recte auguraris nulla

Pagina.XV.

mea culpa. Ad vos autem redire nondum mihi est integrum. Cum
 licebit: re faciam meis litteris certiorē. Nam totū hūc annū: id
 quod pmolestē fero: obstrictus sum reipublice florentine. Occu-
 pationes me faciunt: ut tecū hoc tempore longior esse nequeam

Tale ex florentia quāto nonas maias.

Franciscus philephus Leonardo arretino Sal. di.

Rationem reddere cur abieris.

Al.

Epus castellunculus auditor et familiaris meus re-
 nūciauit mihi tuo noīe abitionē istinc meā et pmolestē

tulisse te: quā priuargus esses iucūdiſſima nostra cōſue-
 tudine: rursus p̄bare: q̄a iſtic eſſe nō poſſem: ſine certīſſimo vi-
 te piculo: adeo q̄ ſcīa aīa duertero inuidie ſlāmīs aduerſus me in-
 dies magis magiſq̄ eſtuare. Et rursus certe q̄d mihi ſignificasti
 preſefert p̄ſpicuū argumētū ſingularis tue beniuolētie erga me.

At ego ſane mi leonarde q̄q̄ libēter agebā florentie: cū ob alias
 pleraſq̄ cāſ: tū etiā p̄pter te eruditīſſimū et optimū virū: tū co-
 magis equo animo florētia careo: q̄ inter iſtos flores mulce vīpe
 re deliteſcūt: et he quidem venenose ac peſtiſere. Nec enī celatē
 quāta moderatiōe animi: quāta etiā pacētia ſemp tulerim inimi-
 corum inſidias. Itaque ſemp impēdēti naufragio ſublacerem:

ex iſtis quotidianis et turbulētīſſimis fluctib⁹ in proximā Sene-
 vrbis ſtationē hāc me recepi: ubi tā diu ſutur⁹ ſum: donec aliq̄s
 ſecūdiōr ſtatuſ in tūriōē portū aliq̄ue me cōuerſerit. Māne hic
 quidē ſatis tuſo me agere poſſe vīdeo: p̄pter iſtoꝝ p̄pinq̄uitatē
 quibus vitā meā odio eſſe animaduerto. Sed de hac re ſatis.

D. ii

preſepia aliquis eſt vī inſidie p̄pinq̄uitate
 q̄ inſidie id ostendit q̄ quanta mō capite
 et p̄pinq̄uitate p̄pinq̄uitate p̄pinq̄uitate
 inſidie p̄pinq̄uitate p̄pinq̄uitate p̄pinq̄uitate
 inſidie p̄pinq̄uitate p̄pinq̄uitate p̄pinq̄uitate

M. cccc. xxxvj.

Tu velim me facias certiorē de oī tuo statu. Vale ex Sena. lſj.

Idus Apriles. Anno a salutifero. M. cccc. xxxvj.

Franciscus philelphus Alberto zancario Sa. di.

Responsurum se breui dicie.

LII.

Recte mi Alberte et peramice facis: q̄ de me nunq̄
desinis aliqd̄ cogitare et agere quod honorificū mibi
et fructuosum sit. Conditio quam mibi proponis noīe
tue florentissime reipublice talis est: vt eā nō modo nō improbe
sed et probem potius et laudem. Ceterum breui respōdebo tibi.

Vale ex Sena pridie idus Apriles.

Franciscus philelphus Petro perleoni Sa. di.

Certior fieri vult de statu amici.

LIII.

Pleneiū tuū tam diuturnū tanq̄ inusitatū suspitionē
mibi affert nescio quā. Itaq̄ si tibi bñ est: vt et opto ⁊
volo: scribe ad me q̄primū quo rectū vna gaudē. Sin
secus est: id quod minime omnīū velim: scribe etiā mibi quo tibi
cōsilio salte pdesse possum. Vale ex Sena pridie idus Apriles.

Franciscus philelphus Antonio panhormite S. di.

Librum alterius se petenē non posse mittere ait.

LIII.

Libertium quē esse apud me voluisti: illi ad te dedi cui
tu per litteras dari iusseras. Lucrerius quem tanrope
flagiras: si meus esset continuo ad te irēt. Sed et de re
aliena irrequisito domino nihil mibi agēdū existimo. Et nō req̄

modum ex parte veniens a
interius persequere

regna iniferis impatire que in
impulz veritate regno inuata e
In ea loco ubi constituto fuit tunc
con. v. v. imp. plenipis

Pagina. XVI.

interrogam

108

populorum

huc

interrogam

flui mō: verū etiā rogauī atq; orauī dñm et ius codicis: vt sineres

me in re sua liberalē ēē. Saxeī est capitis: ac plane inexorabilis.

Nullō pacto induci potest: vt neapolim lucreti? nauiger: verie?

ne q̄ ob poculū amatorū furuerit: rursus sirens parthenopes

veneficio intercept? insaniat. Vale ex sena. iij. Idus octobres.

Francisc? philelp? Leonardo iustiniāno S. d.

Increpat iustiniānū q̄ sibi res suas non reddit. LV

Escio q̄ tandē iure te adeo offirmaris: vt contra omne

n vel amicitie vel humanitatis ius meos mihi libros ac

vestes nō restituas. Tue enī iusticie fuerat: qui te iustis

nianum cognominēs: vt que apud te deposueram: tueq; fidei

cōmendarā: mihi pro tua fide tuasq; innocētia restitueres. Quā

re te zhortor: z moneo: ne me diutius vana spe ludas. ne iniuria

me afficias: ne me veteris amicitie nostre obliuisci cogas. Vale

Ex Sena Idibus sextilibus. Anno christi. AB. cccc. xxxvij.

Franciscus philelp? Ambrosio monacho Sa. di.

Paruifaciat inimicum.

LVI

Auctis respondebo tue prolixiori epistole. Ego ameli

p ciam cosini medicis nolo: inimicias cōtemno. Nam

et infēsi animi simulata beniuolentia nihil est pern

ciosius. Et ego ira prudentie armis munit me: vt nullas insi

dias pertimescam. Vale ex Sena quinto idus decembres.

Fran. phil. Senatui z populo perusino. S. D.

Ignosci sibi petit q̄ nō satisfacit votis amicor. LVII

Anno. D. cccc. xxxvij.

Humanitatē erga me vestrā vehemēter amplector: et liberalitatē maximī facio. Doleo autē et pmolesce sero:

q̄ his t̄pib⁹ littere mihi vestre reddite sint: quibus tam alijs fidem dederā. Hanc vō inuiolatā vt prestem: et ipse cogor: et vos identidem velle nō dubito. Quasi tēpestine vestre ad me littere aduolassent: essem pfecto desiderio vestro incredibili mea cur voluptate obsecutus. Quaslesq; vestrā istā splēdidā inuē tūrē pro virili parte: nō modo eloquēdi: s; etiā vluēdi laudatissimis artib⁹. Quā igit̄ honestatē cause intelligitis: ignoscite mihi si minus hac in re expectationi vestre responderim. Valete. Ex Sena Idibus Septembribus. Anno. AD. cccc. xxxvij.

Franciscus phi. Leonardo aretino. S. B.

Loqui se ait per tabellarium.

LVIII

q̄ Tūcquid saxolus pratenſis auditoꝝ noster verbis tibi meis exposuerit: sic habeto ac si coram ipse tecū loqueret. Nihil est enim dicturus tibi: quod ab me nō dicendū acceperit. Vale. Ex Sena Calendis octobribus.

Grā. phi. Catoni sacco iurecōsulto et oratori S. B.

Excusatoria epistola.

LIX

r̄ Eddite mihi sunt littere tue caro mi dilectissime: non sene sed bononie: quo venerā ad. xvij. calendas februas. Ut maturem ad vos aduentū meū: nō est in me: sed in pelu- cipe istonostro. q̄ si fecerit: vt id mihi facere liceat p bononiēsis: quibus obstrictus sum ad augustū vsq; p̄tinuo re videbo. Vale. Ex bononia Idibus Februarijs. Anno. AD. cccc. xxxix.

...de lantem... libro... que pita no... (alere deo...)
...est... compite... p... p... et... sed...
...nominis... ta... quidi

Pagina. XVII

Franciscus philelphus Joanni tuscanelle Sa. B.

Consilium de profectione aperte.

LX

^{philelpho} ^{optas} ^{ad huc remanens}
D E me quod flagitas scire ad primas studij vacatōes
^{apud paterem} ^{de paterem}
quos vocant: mediolanū sum periturus: eo quidē cōsilio:

^{mediolanus} ^{periturus} ^{mauer}
ut siquā mihi nobilissim^{us} ille princeps spem lris maximā pollicet:
^{non voluntate} ^{periturus} ^{mauer}
re ipsa inuenero: apud neminē malim quā apud eū vitā agere. Sin
^{fratris pueris} ^{quidam magis}
secus offendero ad venetos me recipiā. Nā nihil incertius: quā bo
^{mauer} ^{mauer}
nonie res seculi. Quāto enī fortuna bladi^{us} videt aspirare: tāto
^{mauer} ^{mauer}
magis aduersi ventorum status metuendi sunt. Vale. Ex bono
nia Idibus Aprilibus.

Franciscus philel. Raphaeli fischerario. S. B.

Ahoram suam excusat.

LXI

^{longius} ^{philelphus} ^{mauer}
q Quod diu^{us} distulerim meū ad vos reditū: nulli culpe
^{mauer} ^{mauer}
mihi ascribitore. Nā ego iam pridē hinc solutus sum si li
^{mauer} ^{mauer}
ber esset padī trāsitus. Sed id cū sine lris ducalib^{us} nemini liceat:

^{mauer} ^{mauer}
atque eas in hanc oleam expo: arene qui uel im: factū est: ut serior fiat
^{mauer} ^{mauer}
mea hinc abscisio. Quid autē sit in causa non intelligo. Quotidie
^{mauer} ^{mauer}
mihi a principe respōdet: quod primū se mihi morē gesturū. Sed hu
^{mauer} ^{mauer}
iusmodi quod primū nondū vsquā apparuit. Qui apud principē et
^{mauer} ^{mauer}
auctoritate valēt et gratia: me monēt: ne sim ipozunior. Nō enī
^{mauer} ^{mauer}
temere fieri. Itaq; mei ipsius sum nescius. Nō desistā tamen ois
^{mauer} ^{mauer}
obrunderē qui principi assistūt: donec liberam abitionem impe
^{mauer} ^{mauer}
traro. Interea xō temporis commendo tibi familiam meam: si
^{mauer} ^{mauer}
quid ē arbitrariis me functurū egregio meo erga te officio. Vale.
Ex mediolano pridē calendā iunias.

D. cccc. xxxix.

Franciscus phileph^o Alberto zancario. S. D.

**Gratias agit amico pro donis.
Laudat aristum z rus amici.**

LXII

**Se a te sane prudenter factum: q^d mihi ex itinere fatiga-
to lac coagulatū miseris; egebam enī istiusmodi refri-**

**gerationis geve. Itaq^{ue} nō minus te laudandū existimaui: plin-
de atq^{ue} egregium coagulandī artificē quendam; q^{ui} aristus fuerit a**

**priscis arcadibus laudatus. Is enim cum in arcadia late regnas-
set: quo sibi maiore benivolentia arcadas devinciret pmulta; vt**

**erat p^{ri}nceps non somnolentus z obtusus: sed acro strenuoq^{ue} in-
genio; z excogitavit z adinvenit: que ad cōmunē hominū vel vti-**

**litate vel voluptate accederent. Quare is omnīū p^{ri}m^o cū apū
atq^{ue} mellis: tum etiā lacris vsum ad coagula iuenit z hoib^{us} tradi-**

dit: q^{ui}s mellis auctore Maso affirmet liberum patrē extitisse.

**Tuū rus igit^{ur} nō possum nō amare: cul^{us} p^{ro}suetudine id te video al-
secutū; vt ad vrbanas laucias ruralē secunditate adiūgas. Itā**

**cū lac solū ex oib^{us} cibis ad hoī naturā sic satis; tum idē coagula-
tū delectat etiā plurimū. Quāte scire vis: q^{ui}d egerim apud excel-**

**lentissimū p^{ri}ncipē philippū mariā: cū in p^{re}sentiā veneris oīa nar-
rabo tibi. Tale. Ex mediolano. xvj. calendās iunias.**

Gran. phi. Joanni antonio brixiano S. D.

Clenturum se ait.

LXIII

**V Esperi mihi reddite sūt littere tue. Itaq^{ue} cras ad vos
ibo. Nam ante id tempus hinc solvere nō licuit: cum
mihi in hāc diem nullus sit equus. Itaq^{ue} ignosce brevi mee huic**

Página.XVIII

more. Uale. Ex cicino. v. calendas decembris.

Franciscus philel. Honofrio stroze S.B.

Successus suos narrat: z amicū latentem allieit. LXIII

Qlod fortassis apud vos nōdū increbuerit: ego apud
p̄stāriissimū p̄ncipē phillippū mariā ex illis ethruicis
turbulētissimisq; fluctib⁹ tanq̄ in trāquillū atq; securū
reliq; vite portū me recepi. Ubi oīa mihī affatim sunt oblata: q̄
nō solū ad emolumētā: sed ad dignitatē attingē. Uleina mihī lice
ret tecū oīa libere cōmētari: quē z ipse vellem: z tua nosse intēres
ser. Sed tēporē est habenda atq; hominū ratio. Nec enī me laet
vbi locor ea: z q̄ tibi cauendū sit. Itaq; ferā equo aio desideriū
meū. Ceterū illud vnū nō recebo: p̄ncipē hūc meū z patri tuo
clarissimo viro: z tibi z vobis omnibus optare omnia pro volū
tate vestra: atq; nihil magis cupere q̄ in omnibus rebus vobis
peregrēgie pdesse. Tu si qd est qd a me velis fac v̄ scia: z factū
pura. Uale. Ex mediolano Monis decembribus.

Franciscus philelphus Joanni aurispe. S.B.

Librum se dicit sub conditione missurum. LXV.

El semper aliquid petis: inferuis autē raro. Quid ho
minis sis ignoro. Petis a mediona prusacensem: quem
equidem dabo ad te propediē ea lege: vt eum aliqñ pa
claris ad nos redire. Vbit enim codex ille ad te muruo: nō dono.
Quamobrem facito vt ex cōmodo tuo nihil mihī tandem incō
modes. Tuscanellam nostrū opto bene valere. Uale. Ex cicino.
Idibus decembribus.

Anno. D. cccc. xxxix.

Franciscus philelphus Joannero philo-
sopho ac medico Salutem dicit.

Arguit quendam q̄ librum alteri non reddiderit. LXVI

Ego te maiorem in modū vt meū virgilij codicē ac iſe
cōmentatoſe ſeruū cures q̄p̄līmū bononiā pferri: ⁊ al
berro ſancario cōmuni amico noīe meo reddi. Id q̄ i
hanc diē nō feciſſe te nō poſſum nō mirari. Nō enī debes oblitus
eſſe: ⁊ qd mihi eū iſtūc abire corā receptis: ⁊ qd poſtea ad te ſcri
pſerim. Fuerit igiſ officiij cui: ne diuſ litteris meis ſolliciteris.
Id q̄ vt facias: abſ te non peto ſolum: ſed etiam contēdo. Vale

Ex ticino. xv. calendas ianuaras.

Franciscus philelphus Petro michaeli
equiti aurato ac iureconſulto S. B.

hortatur amicum.

LXVII

Um idoneus eſſet oblatuſ nūciuſ cui meas ad te lras
darem: viſus eſ ad monēduſ id qd fortaſſi ſhaud igno
raſ te apud hunc humaniſſimū principē noſtrū valere auctori
ta te plurimū. Itaq̄ tibi opa danda eſt: vt bene p̄merearis. Qd ſi
feceris: p̄ magnū eſ fructū ꝑſecutur. Reliḡ tu corā ex hoc iſto nū
cio cognoſceſ. Nō enī oīa cōmittēda ſunt litteris. Vale. Ex meo
diolano ꝑridie calendas ianuaras.

Fran. phi. Borno ſale iureconſulto. S. B.

Lausam dicit cur diſceſſerit. LXVIII

Eſideriū de me tuū me nō iniuria plurimū delectat, eſt
enī plenū amoris ꝑſeꝑui erga me tui. Sed velim ſcias

mutuū esse amorē nostrū planēq; singularē. Nō enim magis me
desideras; q̃ desideraris a philelpho. Dū malefaciāt factionib;
vris: quib; diuina oīa humanaq; cōfundunt. Itā iterū ad vos iū
eo sanē cōsilio: vt a vobis nūq; decederē. Sed nescio qua vlt' ho
minū puicacia vlt' fatali astro sit factū: vt bis iciderim in atrocissi
mas vestre reipublice pcellas atq; tēpestates. Abusis iter arma
nusquā bñ pultū est. Sed bononie lōge periculosi. Itaq; habē
da nobis fuit ratio z dignitatis et q̃eris. Ego iussu pncipis mei
ad huc ago papie: ad paucos dies mediolanū periturus cū vni
uersa familia. Elbi oīa mibi parata sunt z ad cōmodū z ad digni
tatem. Vale: ex Ticino tertio Idus Ianuarias.

Franciscus philelphus Petro thomasio
philosopho ac medico Salute m dicit.

Amatoria epistola

LXIX

Am mibi integrū nō est: vt tuo vtar p̃silio. Sum enim
huic excellentissimo p̃ncipī obstrictus: non solū fidei
sanctitate quā p̃terire nō licet: sed maximis etiā beneficiis: qui
bus si abuterer: possem iure ingratitudinis obnoxius fieri. Ac emo
ri malim: q̃ vlla vel minima iniuri nota ifamie. Itaq; rogo te per
indissolubile amicitie nostre vīculum: vt me dignitatis mee ra
tionē habere pariare. Nā quo pacto me amicitia tua dignū iudi
caves: si forē iniustus. Quasi iusticie fundamentū est fides: patere
equo animo: q̃ p̃missa atq; puera inuolata sim seruatū. Ad ora
ipsa dūtaxat nos ab hoc p̃ncipē abstrahet. Et meū in te amorē
nulla neq; fortuna: nec temporū mutabilitas labefactabit. Vale

c. iij

Genere omni quod in hoc loco
habet. Tunc tu hanc fuisse est

D. cccc. xl.

ex ticino pridie calendas februarias.

Franciscus philelph⁹ Alberto zancario S. B.

L'ocessisse se ait in aliū locū vbi in magno est honore. LXX

^{intelligit} T scias quē in locū missurus posthac sis tuas lrās ego ^{delicti mēte}

^{hanc die} ^{etiam} ^{de mēte} ^{plura} nudius tertius cōcessi mediolanū cū vnīversa familia;

rebusq; meis oib⁹. Estq; aduētus meus cū ab hoc p̄sā.

tissimo p̄ncipe: cum ab vnīversa republica exceptus p̄uicūdet

adeo vt vnus philelph⁹ oib⁹ sit in honore. Abstrahit dictū est q̄

sū honorat⁹ ab oib⁹. Bene cepta secūdet de⁹. Qd si fieri nemo me

yno neq; fortunatioz neq; beatioz. Vale ex mediolano idib⁹ feb.

Frāciscus philel. Antonio panbozmite S. B.

Accusat superbie quendam

LXXI

Am dicitior factus es; id qd ea p̄iectura asicq; q te sup

bie obnoxū facias. Itā dū nīhil respōdes hoi amicissī

mo tot a me lrīs inuitatus: qd aliud ēē reār in cā q̄ supbiā? At ne

illud te lateat velū: in quo plus est fo: tunc: in eo min⁹ esse vīrtu

tis. Quare tibi cauendū est: ne dū pecunijs diligenti⁹ inuigilas

negligētiorē te prestes circa ingenij p̄bitatisq; prestantiā. Vale.

Ex mediolano pridie idus maias.

Franciscus philelphus Petro thomasio phi

losopho ac medico Salutē dicit.

Ido: tatur amicū ad vicissitudinē litterarū. LXXII.

Uod officariū maximo desiderio vīssendi mei habeo sa

ne exploratissimū vel ex ea cōlectura quā de mēspso fa

cio. Qui enī nō desiderē te z vīlere z cōplecti z osculari: qui cum

vetere eaq; summa beniuolentiā sum coniunctus? Excedit prea

De dupla corpore
no ad videri m
no ad videri m
d erat p̄sā. r̄m
t r̄m. S̄tō a
ne p̄t o r̄m
p̄tō i. p̄p̄t
vbi p̄p̄t r̄m
p̄tō mōr̄t oia
hanc r̄p̄t p̄p̄t

capit. amon ex ne
na p̄tōr̄t r̄m
p̄tōr̄t r̄m
p̄tōr̄t r̄m
p̄tōr̄t r̄m

in p̄tōr̄t f̄ h̄c d̄t p̄tōr̄t
p̄tōr̄t r̄m. p̄tōr̄t
p̄tōr̄t p̄tōr̄t p̄tōr̄t
p̄tōr̄t p̄tōr̄t p̄tōr̄t
p̄tōr̄t p̄tōr̄t p̄tōr̄t
p̄tōr̄t p̄tōr̄t p̄tōr̄t
p̄tōr̄t p̄tōr̄t p̄tōr̄t
p̄tōr̄t p̄tōr̄t p̄tōr̄t
p̄tōr̄t p̄tōr̄t p̄tōr̄t
p̄tōr̄t p̄tōr̄t p̄tōr̄t
p̄tōr̄t p̄tōr̄t p̄tōr̄t

in quo aia p̄tōr̄t h̄c

Pagina.XX

^{probatas} terea virtus tua ^{temperia adinvicem} et doctrina ^{flante} et eloquētia ^{flante} et merita cetero vltroq; col
^{probatas} lara: in quibus plane fit: vt nostra vtriusq; memoria nullo nec lo
^{probatas} corum nec temporum interuallo extingui queat. Ceterum quan
^{probatas} doquidem quod velim^{us} fieri nequit: id velimus quod queat ne
^{probatas} nesse est. Utendum igitur nobis est mutuo scribēdi officio: vt qđ
^{probatas} lingua non potest: arundinis prester vicissitudo. Id ^{probatas} et facillimū
^{probatas} est vtriusq; nostrum et iucundum in primis. Et quo initium detur
^{probatas} huiusmodi munerī: pero abs te: vt me facias certiorē de rebus
^{probatas} orientalib^{us}: maximeq; de thurcis si quid habes noui. Vale. Ex
^{probatas} mediolano. iij. nonas iulias.

Franciscus philelph^{us} Andreoeo petrucio S.B.
 Amari se dicit et inuicem amare. LXXIII

Quod absentis mei perpetua recordatione imaginē pre
 te feras: sic enī scribis: nō possum equidē nō letari. A
 fers enī argumentū minime obscurū egregie cuiusdā
 beniuolētie in me tue. At ego quo itē animo in te sum debes ex
 te ipso coniecturā facere. Et fieri sane nullo pacto natura potest:
 vt non eque ametur qui vero amat. Itaq; tibi debes indubitato
 persuadere: te mihi esse charissimū: idq; cū ob hanc istā causam
 q; me amas: cum etiā q; ea virtute viges: vt dignus sis qui ame
 ris ab oib^{us}. Desiderare autē te presentia meam: hoc sane in te est
 Nā si mediolanū visere institueris: quod eius rei te cum istice age
 rem: aliquando facturū affirmabas: et presens presentē videbia
 philelphū tuū: et multa cognosces: que absens attingere nunq;
 possem. Itaq; tuū eris: vt cū pmū tibi facultas dabit huc venias.

Anno. D. cccc. xl.

Quod si feceris: magnam mihi crede voluptatem consequere.

Uale. Ex mediolano Nonis iulij.

Franciscus philelph⁹ Joanni aurispe S. B.

hortatur amicum ad librorum lectionem. LXXIII.

Deus es in librorum mercatura: sed in lectura mallem.

Quod si faceres: longe melius tibi z musis cōsultum

esset. Quid enim prodest libros quotidie nunc eme-

re: nunc vendere: legere vō nunq̃. Ego quos vendam habeo li-

bros nullos: emerem potius si pecunijs abūdarem. Quinetiam

in hac pecuniarū difficultate: si quod opus ostenderis quod pre-

cio dignum censeam: enitar emere: etiam si seruire me oporteret.

Declarabis igitur per litteras: qui libri tibi z quales sunt vena-

les. Quod si feceris: intelliges me nulla premi inopia. Sum eni

apud eum principem: apud quem egere potest nemo. Uale. Ex

mediolano Octauo idus iulias.

Franciscus philelph⁹ Joanni tuscanelle S. B.

Judicium philelphi de quintriliano. LXXV

Quintriliani declamationibus quid ipse sentiam: pau-

cis accipe. Equidem quintriliani inuentione vehemen-

ter probo. Est ea enim z acuta z prudens. Sed oratio-

nis eius filium mihi sane non placet: sapit enim hispanitatem ne-

scio quam: hoc est barbariem plane quandam. Nullam habet ele-

gantiam: nullum nitorem: nullam suauitatem. Et que non preci-

pue mō: sed necessaria sunt in oratore neq̃ mouet dicēdo. Quin-

tilianus neq̃ satis docet: nec delectat. Sed videtur somnolētus

Pagina.XXI.

quispiam et incompositus. Tenet fortasse quincilianus: quorum
ex eius scriptis animaduertere possumus: nonnulla comoda pre
cepta artis rethorice. Multa commemorat: multa colligit. Sed
sua sui dissimilis est: ut que alios docet: ipse ignorare videatur.

Utrum concedamus illi doctrinam: si ita liber omnino. Adoue
di tamen delectandisq; vim nullam habet. Que quidem duo quora
tori subtraxerit: non oratorem illum: sed aratorem demonstrabit.

Vale. Ex mediolano. v. Idus iulias.

Franciscus philclphus Jacobo cassiano
Cremonensi presbytero Salutem dicit.

Libortatur quendam ut libros reddat. LXXVI

Victorinus feltrensis doctor tuus: ac idem eruditissimus

mus vir: mihiq; amantissimus monuit me suis litteris:

duos tibi meos dedisse ad me codices: quorum altero

curipidis tragedie: altero mathematicorum libri continerentur.

Quos cum arbitretur pluribus iam mensibus mihi redditos esse:

se: mirari se scribit: quid nihil a me litterarum ea de re acceperit.

Itaque te etiam atque etiam hortor: meos mihi libros quamprimum red

dendos cures. Quod si fortasse neminem habes cui tuto rem com

mittas: habeo isthic hominem familiarem et virum optimum ea

tonem saccum clarissimum et iureconsultum et oratorem et philo

sophum. huic igitur isti meos libros restitues: quo et officio tuo

et Victorino doctore satisfacias: mihiq; pro tua liberalitate mo

rem geras. Vale. Ex Mediolano. Quarto calendas octobres.

nonnulli philia et liberalitate utantur ceteris...
infirmitate liberalitatem et opem per ea omnia ostendit ut se gratum praebeat

D.CCCC.XI.

Franc. phil. Georgio carrecto iurecōsulto S.B.

Arguit quendam iniusticie. LXXVII.

On possum te non ingratitude accusare: q̄ rebus
n meis tamdū pro voluntate vsus: z liberalitatis mee
obluscaris: z officij tui. Facis pfecto inhumane: ac
mibi tam stomachum mouere incipis. Nō enī puto aut in legib⁹
inuenisse te aut in alio quopiam iure: id vni licere tibi qđ nemini
bono licet. Presta te oro z bonū tandē z gratū virum. Vale. Ex
mediolano. iij. calendas octobres.

hunc beneuolenti q̄
deponere negotiis
inhibere opem nō
se deo nō p̄tra
febris impeditio
p̄tra quā nō dū
q̄ conuersione mē
ad p̄tra dū hostitū
q̄ nō nō dū dū
nō p̄tra dū dū
minuere eius

Franciscus phil. Thome bononensi Sa.B.

Gratulatur cuidam q̄ magistratū acceperit. LXXVIII

I mibi iter interceptisset tertia febris: cui ipse de⁹ su
peri⁹ omnes ad quartanā: ita cōtinuā quoq; ac pereno
nē inferat: vt q̄cellerrime radictus eam perdant: venis
sem equidē ad te q̄primū: vt eque tibi corā gratularer: atq; mibi
mirifice sum letatus: q̄ pro tua singulari virtute maximisq; meri
tis in eo te loco humanissim⁹ princeps noster cōstituerit: qui z ex
cellus est et illustris imp̄imis. Gratulor igit absentī absens: ac
precor immortalē deū: vt quod certo spero: illud Biantis dictum
Abagistratus virū demonstrat. clare in te eluceat: hoc est vt non
mee z amicorū solum: sed omniū expectationi probitas tua inte
gritasq; respondeat. Memini enim dubitandum est: te indies ma
gis ac magis apud nostrum principē z auctoritate z gratia cha
riorem fore. Facies autem pro amicitia officioq; tuo: vt cū quid
ocij nactus fueris memineris nostri. Vale. Abediolani ex edib⁹

pr̃ncip̃i vñice commenda. Ex mediolano. vii. idus octobres.

Franciscus philel. Antonio piffine S. B.

Neglīgi se queritur ab amico.

LXXX

Ubi eram absens: eram apud te semp. A te diligebas:

c me predicabas: me colebas: me omnib⁹ amicis: et fa

miliaritatis officijs prosequere, Hunc autem pre-

senſus neq; video te vsq; nec audio. Num quod omnibus fere in

rebus accidit: nostri presentia: tuam de nobis opinionem minuit.

¶ Nam quid est per immortalem deum: & ita obmutueris: vt nec

quid (a) nec loquere? Quid de tua facie unitate suspicer nescio

^{in pace} ^{ut h. videretur} ^{deponit & 7 mens}
 "Nā si ruc occupatione gre mibi visendū prohibēt: ac tria saltem

autariā obsequere. Filia. Exmediolara n. iduastebus.

Franciscus philipus Blasio axeretensi

Chicecomiti Salutem dicit:

Accusat eos qui cōmodo pprio amicitia merent. LXXXI

¶ Olent nōnulli rādiu amicos colere: quoad eoz vel pze

sentia uti: ut officio frui queant. Et ego huiusmodi ho-

mīnes vel aſſentatores potius nībil charitatis: nībil

oīno humanitatis pre se ferre censeo. Declarat enī se nō rem ami

concoluisse & priuari prout fieri comodi habuiffet ratione. Allox.

ita fac ingratos   *corpulentos astutos*   *indignos*

igitur mox exinde atque ingratos et plane barbaros delectari. *atque vestigiis*

qua memoria desiderabilis quoniam
in semp. Nihil enī amici recordatione mihi suavis cōparat. Qd. cū.

in alia semp: tum in texno in plinia erpno sum. Nā incredibi.

le dicu est: quanqu me reuer desideriu quicquid est in te reuer

tu absens mihi semper presens. Tu mihi

nostros dulcissimos sermones crebra memoria mecum repeto.
 Hac vna re absentie tue desiderius lenio. Hac vna re oblector ac
 leor. Quod si quid ad me litterarum dederis exillam sane gaudeo
 exultabo triumphabo. Quid abs te velim intelligis. Vale. Ex
 mediolano Idibus Octobribus.

Franciscus philelphus Francisco piccolpasso
mediolanensiu archiepiscopo Salutē dicit.

liberatur quendam veruſcelinquit. LXXXII

q Quod rurū te p̄ineas quo tpe ppter subcūte iā h̄semē
^{substantia} ^{substantia}
 vrb̄s maxime colenda est nō possum nō mirari. Itā soli
^{frugulantes} ^{maxime} ^{substantia} ^{substantia}
 tudo ista qd tibi hoc iudicis offerre possit nō itelligo. Et si ocū
^{substantia} ^{substantia} ^{substantia} ^{substantia}
 q̄negociū te male dixeris: at memineris: non te ad ocū: sed ad
^{ad nō} ^{ad nō} ^{ad nō} ^{ad nō}
 negociū: hoc est nō tibi sed bonis oib̄s natū. Quare cū ab vno
^{bona} ^{bona} ^{bona} ^{bona}
 uersa ciuitate desideraris: tui fuerit vel officij vel benignitatis
^{vigilantia} ^{ad nō} ^{ad nō} ^{ad nō}
 relicta ista solitudine rustica te q̄primū vrbānū fieri. Qd vsq̄
^{substantia} ^{substantia} ^{substantia} ^{substantia}
 cias etiā atq̄ etiā rogo. Tale ex mediolano pd̄ie idus octobres

E Grā. pbi. Petro michaeli militaris digni-
tatis viro ac iureconsulto Salutē dicit.

Absentem magis q̃ presentem laudandum esse dicite.

Itē iocatur de quodā flagitioso. LXXXIII

¶ Et in me plurima officia & beniuolentiam singularem
nulla vnq̃ apud me delebit obliuio. Ita & amabo te sp̃s
et illustres ac preclaras viuitures tuas quasi perpetuas alioq̃ bucc
nator predicabo diuulgaboq̃ apud oēs. Ingrat⁹ sane ille mihi

Exilio his percolis
corrupta est que
labio gloriæ quo
quasi saltantes
omnes vnde
in corde his et
his 7 lectis quibus
his quibus
testud e exultat

videtur soler: qui non plenior quodam ore de absentis: q̄ de pre-
 sentis amici laudibus loquatur. At qui presentem laudat: et si re-
 cre atq; vero id agit: assentationis tamen crimini apud plerosq;
 videtur obnoxius. Existimatur enim id non tam ex animi senten-
 tia: q̄ alicuius vel suspecti vel sperati commodi gratia cumula-
 tius facere q̄ par sit. Sed ne: quod in alijs probare non soleo; in
 eo ipse in presentia peccauisse censet: qui per te licteras quasi co-
 ram laudem. Hac de re satis ac super. Nam quod ab me tibi vo-
 betur: melius fieri q̄ dici volo. Scire admodum cupio quid istic
 apud vos geritur. Non enim te latet: q̄ summopere Senensis
 reipublice quietem tranquillitatemq; percipio. Quare cum ali-
 quorum hominum seditiones audio et conatus pestiferos: do-
 leo equidem eque ac debeo. In primis autem de urbano belua:
 huius bello dicere volui: certior fieri volo. Increbuit enim apud
 nos: prestantem solum ac pudicum virum et ciuem optimū mori
 decreuisse. Id ego miratus sum valde. Nam quo pacto moria-
 tur: qui nunq̄ vixerit. Ceterum si quam aliam mortem oppetere
 fortassis instituerit: q̄ impuri et obsceni homines suisq; simillimi
 consueuerunt. Ceterum suas res gestas memorari dignas ad me
 perscribat: quo eius nomen immortalicatū commendem. Et ve
 intelligas si quid etiam in hoc dicendi genere philespus valet:
 orationem funebrem ad te dedi: quam superioribus diebus ha-
 buimus in theodesini sepultura. Hanc autem si urbani sacerdo-
 taria ista vxor audierit: non verco: fore: vt cornigerū virum suū
 non bozetur modo; sed etiam agat cōtinuo ad interitum. Tale,

Pagina.XX.

Ex mediolano tertio decimo calendae nouembres.

Fran. phi. Catoni facio iureconsulto S. B.

Promittit officium suum; et libros repetit; et epistolae petit.

LXXXIII

O die mihi reddite sunt littere a theodoro gaze vtroque

ne tum ingenio tum facundia singulari; ac plane digno;

quem non modo diligamus; sed etiam amemus. Quid

vellet intelligo. Rem quantum erit in nobis ex sententia consequetur.

Sed tua et ope et opa opus est. At de his postea. Ego libros

nostros vehementer expecto. Facito si me amas euestigio ad nos

aduolent. Cum theodori epistolae nullas tuas acceperis litteras. Laue ne te

posthac vel negligentie vel morositatis accusaturus sim. Vale.

Ex mediolano. ix. calendae nouembres.

Franciscus philelphus Beraldo landriano
Cardinali Comensi Salutem dicit.

Gratias agit; et Adhesei vitam translatum se spodet. LXXXV

Ecce mihi rem pergratam; quod Philonem meum immo

nostrum ex Aurispa recuperatum ad me dederis.

autem Adhesei vitam: quam idem Philo et copiose et

eleganter apud grecos et grece scripserat; in latinum ab me tan-

topere verbi postulas; et audiui libenter; et obtemperabo libenter

tunc. Itaque factum puta quod inbes. Nulla te tua de meo erga te

autumo faller opinio. Jam operi me accingo. Vale. Ex mediolano

Quarto calendae nouembres.

int. et quib. esse velis intelligi
se aut. litteras suas repetens qu
phi. mihi opus est

Ex theodoro ad vtr. qu
de theodoro et de
gratias aliquas de
negligentia fuit not
ita quod abis qui aliqu
facientes ut tunc
et illi negono quod ei
dum est autem
vix interuenient

Cardinali Beraldo
gratias agere quod
dohanne curio
reperit. Quod quod
qua philo eleganter
copiose quod scripserat
litteras grecas in latin
um se se posuerit

Museus et muse
2m alios postea
quod quod et de
fuit quod quod
de exilio ut aphi
in angustiam
tunc imo et non
quod quod quod
tunc tunc

Se tardione et breuiore responso in multis rebus aduocatis...
Anno. D. cccc. xxxviij.

Franciscus phil. Nicolao puteo cremonensi S. d.

Excusat se q̄ serius responderit.

Item laudanti se responderit

LXXXVI

deinde
Tserius respōdi tuis ad me litteris: et breuius fortasse
inquitur
q̄ velles: quorū alterum aduerse illi valitudinī dato:
et in p̄sentia tua p̄sentem p̄sentem dedit p̄sentem
qua duos circit̄ menses vlt̄ p̄ iter capedinē labo: auim?

pariter
alterū publicis meis ac priuatis occupatiōib⁹ q̄b⁹ p̄pe obuor.

peruenit
Regi autē litteras tuas libet̄: quib⁹ mutuā inē nos adoleſcētē
inuitat
noſtre beniuolētiā: cōſuetudinē; disciplinā cōplexus es. **Q̄**
inquitur
autē mirificis inē laudib⁹ extuleris: id ſingulari qdā et exuberanti
inquitur
amoris abūdantiā abs te facit̄ari exiſtīmo. **W̄**ā neq̄ vlt̄ amicti
moderat
ſim⁹ ſimulq̄ modetiſſim⁹ aſſentariis: nec eiꝰmodi mihi eſt de te
inquitur
opinio. **R**eliqū eſt: id tibi pſuadeas: q̄b⁹ et recte et vero potes fa
inquitur
cere: te mihi eſſe chariſſimū; et eo magis iudices fore: quo te aſad
inquitur
uerto nō obliuiſci philēphū tuū. **T**ale. **E**x mediolano. iij. calen
inquitur
das Nouembres.

inquitur
Frāciſcus phil. Jacobo caſſiano preſbytero S. B.

Excusationem accipere ſe dicit.

Deinde quendā cōmendat amico.

LXXXVII

inquitur
On tā mihi moleſtū fuerat: q̄ ſerius meos mihi libros
inquitur
reddēdos curares: q̄ in pſentia et iucū dū eſt in pmiſſq̄
inquitur
ſuauiſſimū: q̄ tā modeste tāq̄ phumane litteras ad me
inquitur
dederis: q̄b⁹ te nō modo expurgariſ: ſed totum ſane meū et eſſe et
inquitur
fore oſtēderis. **Q**uare cū tuā excuſationē: eū multo magis te ipſm
inquitur
nō inuitus admitto. **I**taq̄ vlt̄ victorini noſtri; vlt̄ tuſipſius cauſa

Página. XXIII

oia de me tibi potes affari polliceri : q̄ z vsui tibi z honori futura
 sūt. z de his satis. Venit istuc nup vt scis theodor⁹ gases vir cer
 te disere⁹ z erudire⁹ : quē et si certo scio nō amabis solū : sed cumu
 larissime amabis : tamen mea etiā causa velim ita ames : vt nulla
 p̄sus p̄feri queat ad amorē accessio. Hoc erit mihi tā gratū q̄ qd
 omniū maxime. Elale. Ex mediolano pridie nonas nouembres

Franciscus phileph⁹ Simeoni arigoni. S. B.

Amici studium in litteris adhortatur.

LXXXVIII

Supbia a me nihil alieni⁹ : z gratitudinē apd me ni

hil antiqui⁹. Quare cū tuis ad me officij plenij huma

nissimisq; litteris respōdeco : nō modo supbie crimen ef

fugio : s; etiā nomē gratitudinis mihi ppulchre vēdico : mirifice

amplector : amorē tuū. Et tua hūanitate facilimisq; morib⁹ z mo

destia singulari delector plurimā. Ingenij xō tui viuar p̄stantq;

dexteritas maiore in modū p̄grata mihi et piucūda est. Elido

eni te tua illustri laude eaz mihi laudē allaturū : q̄ pulcherria sit z

maxia. Nō enī istiusmodi tuus ornat⁹ : quo in litteris vteris me

diocre de te tuasq; faciūdia spem quandā pollicetur. Itaq; te etiā

atq; etiā hortor : vt oēm operā diligentiaq; tuā eloquētie z hūani

tatis studijs : sicuti facis accōmodes. Adagna enī animus meus

de te p̄sagit. Elale. A mediolani ex edib⁹ nostris. vij. idus decem.

Franciscus philephus Atroni ano
 brasche. Salutem dicit.

Amorem in laudādo oculis carere dicit.

LXXXIX

Deinde pro munere gratia agit.

D. cccc. xli

Quod me tuis litteris non mediocriter extuleris: fecisti

q tu quidem phumane et amice potius quam vero. Non enim

is sum qui meipsum non noxi. Sed tu illud verissimum

esse liquido declarasti quod videntur poete fabulari: amor oculis care

re. Equae enim amice? falli de amici iudicio: atque de inimici inimic

plerumque solet. Nam et hic odio et ille amore nimio affectus veritatem

nequit internoscere. Facile tamen patiar erratum tuum: quippe quem

longe malim amicum mihi quam secus. Ceterum illud de me tibi pos

licarius licet te mihi esse charissimum: et eo fore indies chariorum: quod

te familiarius uti poteram. Abususculum autem tuum etsi nequaquam desi

derabam: non potui tamen non vehementer probare vel epicuri sententia

nil enim in eo ad voluptatem defuit: et amplum erat et suavis

mihi. Nolim tamen posthac tam grandis ere obvias philelphum tuum

Nam haec satrapis et regibus non paucis villis contentis ac philoso

phis dono mitti consuevere. Vale. A Mediolani ex edibus nostris

Calendas Januarias.

Franciscus philelphus Alberto zancario. S. B.

Excusat se.

XC

Quod pluribus hortari libenter agerem si liceret. Sed

q nihil apud me licet quod honestati aduerfetur. Pluri

ma sunt et maxima huius in me principis beneficia. Itaque

nunc patiar me ingratitude accusari. Preterea non est con

stantis et grauis viri quicquid mutare sedes. Vale. Ex mediolano

Calendas februarias. Anno a Virgineo partu. M. cccc. xli.

M. cccc. zancario
Franciscus philelphus
Alberto zancario
S. B.
Excusat se.
XC
Quod pluribus hortari
libenter agerem si
liceret. Sed
nihil apud me licet
quod honestati
aduerfetur. Pluri
ma sunt et maxima
huius in me
principis beneficia.
Itaque
nunc patiar me
ingratitude
accusari. Preterea
non est con
stantis et grauis
viri quicquid
mutare sedes.
Vale. Ex mediolano
Calendas
februarias.
Anno a Virgineo
partu. M. cccc.
xli.

Pagina. XXIII

Franciscus philelphus Petro thomasio philoso-
pho ac medico Salutem dicit.

Consilia laudat amicorum.

XCI

Udini que scripsisti omnia. Et barbari nostri consilium
laudo: et non minus tuum. Illud tamen malim effectum
iri: quoad eius fieri possit. Esset enim multo res tutior

Ipsi tamen videris quid facto sit opus. Vale. Ex mediolano
calendas februaras.

Franciscus philelphus Liberio bonarello
Equiti aurato Salutem dicit.

Laudat quendam q patrem in virtute imitetur. XCII.

S tu quidem pietatis laudandus: q vel mortui patris
memoria colas. Existimo me enim idcirco abs te ama-
ri: q scias q charus fuerim patri tuo grauissimo et cla-
rissimo viro. Nam ille me quoad uixit cunctis beniuolentie et be-

nignitatis officijs prosecutus est. Quare cum iohannes marius
filius tuam in se facilitatem et liberalitatem exposuisset: mirifice
sum letatus. Uidere enim sum visus me veluti redysse in successa-
tionem non amisisse q intermisisse beniuolentie. Nam quod in pa-
tre amisisse existimaram: intelligo in te filio recuperasse. Itaq

mibi plurimu gratulor: q tam mirifice abs te diligar. Ut autem
intelligas q tibi in amore respondeam: quod velis periculum fa-
cito, totus eni sum tuus. Vale. Ex mediolano Idibus martijs.

Franciscus philelphus Francisco barbaro S. Bi.

Excusationem admittit.

XCIII

f

Anno. D. cccc. xli.

Umanissimā excusationē qua in prima es vsus episto

la non inuitus admisi. Noui eni occupationes tuas et

puatas z publicas. Sz sum mirat^r q^d de libris tuis ne

vnū qdē fecisti xbiū. Itaqz rogo te: vt ad ea q^m scripsi tibi dill^r

gēter respondeas. Vale. Ex mediolano. x. calendas apriles.

Franciscus philelphus Daniel venturio
patricio veneto. Salutem dicit.

Ceterem amicitiam se colere ait. XCIII

Uin indignū existimarem: vt qui presentia essem a te

disiunct^r: nō eque sermone literario qūqz pingerer:

vt beniuolētia z obseruātia semp sum: hec vl^r paucis ad te scripsi.

Et ne id quidē qd noui quicquā acciderit: sed ne fortasse negligē

tia quapiā id accidisse opinaretis: hoc est ne ppter nouas quotti

die amicitias amicos veteres eosqz beneficos oblitus: possem a

quoquā iudicari: ego te mi daniel z amauī semp z colui. quispe q

multiplicis tuas preclarasqz virtutes admirat^r sim et admirer:

ac tuā vel humanitate vel officiū in meis honorib^z atqz emolumē

tis p^rspectū vsqz habuerim z cognitiū. Itaqz tibi velim psuadeas

ita me tuū esse ac fore vt aliū quēquā omniū maxime. Itaqz fieri

vnquā posse incrementis vllis blanditijsue fortune: vt veteribus

amicis nouos aliquos anteponam. Id tū tametsi pro tua prude

tia latere te nō debet: volui tū vt mea etiā p^ressione atqz testimo

nio liquidius teneres. Vale. Ex mediolano. v. idus apriles.

Franciscus philelph^z Nicolao cebe S. B.

Accusat quendam.

XCIV

pagina. XXV.

Ut grandē pecuniā opinat pdesse plurimū bonis arti-
 bus: utpote que oēm amoveant necessitatē: plurimū
 fallitur mea sentētia. Qui enī pdesse queant: q̄ quo ma-
 iores sunt: eo humana ingenia reddant deteriora. Id autē ita esse
 tu pspicuo es exēplo. qui quo tpe esses paup: etiā inter maximas
 animi occupationes atq; labores corporis semp aliqd vel scribe-
 bas vel leccitabas. Et quicqd ocij surripi a negocijs poteras: id
 omne ad rerū cognitionē z laudatissimarū artū studiū pferebas
 Itaq; tuo ipse ingenio p:stantissimisq; morib; delectatus: q̄ tē-
 pestate mercature gratia pficiscebarris in Aledia ac Persida tibi
 tanq; suauissimū vite comitē cū ciceronis codicē dono dedī: qui
 de questionib; rusculans inscriptus est. Tu autē nunq; pcrmitte-
 bas inter molestissima etiā negocia tua: vsq; aliqd ad me scribē;
 et te z amicitia nostra dignū. Nunc autē posteaq; pecuniosior fa-
 ctus es: neq; respondes ynquā ab me psepe lris. puocatus: neq;
 lectitadis libris ut audio operā vllam indulges: sed totus es in
 lucro. Itaq; nō possum nō odisse diuitias tuas: q̄ nō modo mihi
 te: sed ipsi etiā tibi abstulerāt. Illiū fortassis yna cum paupate z
 facilitate abs te oēs hūanitatē abdicueris: factusq; sis supbiōr.
 Quid enī aliud opiner: cū nihil respōdeas? Qsi aliud est in cau-
 sa cui necesse est inservire te: fac ut sciam: quo vel ignoscā tibi: vel
 miserear tui. Vale. Ex mediolano. iij. calendās maias.

Franciscus philolphus Johanni ma-
 rio filio Salutem dicit.

Uxorismo: tē filio nūciat: cūq; domū reuocat.

XCVI

f. iij

212 abbas Johanne malle
... dicit deing domini ut recepat parvum ...

D. cccc. xli.

T sunt res humane mutabiles oēs ac fragiles ac cadu-
ce theodora christolorina mihi dilectissima vxor ⁊ tibi
mater indulgentissima: ad proximū quinquē nonas ma-
las: qui dies erat mercurio dicatus: hoc ipso anno: qui est a nata-
li christiano quadragesimus primus supra millesimū quadringē-
tesimū nature deoq; ꝓcessit: id quod mihi adeo acerbū fuit: vt in
vita nihil potuerit accidere acerbū. Scio me fletus singultusq;
nūciare. Nā ipse quidem potui me a lachrymis cōtinere. Ete-
rum qm̄ ea lege necessitateq; nati sum⁹: vt oēs aliqui moriamur:
equo animo tātū hoc vulnus feramus necesse est. Tu fac ad nos
q̄primū reditū matures. Nā nihil est q̄ istic diutius tempus te-
ras: quandoquidē in litterarū studio: quarū gratia constantino-
polim es ꝓfectus: non modo si ꝓficias: sed etiam que a nobis
abiens didiceras amiseris: vsq; adeo studiosum te diligentemq;
prestiteris. Vale. Ex mediolano ꝓldie calendas ianuaras.

Franciscus philelphus Johanni aurispe S. B.

Arguit quendam illiberalitatis. XCVII

Emo te vno accipiendo facillioz. Te rursus nemo diffi-
cillioz dando. Tu me liberalitatis plurimū laudas. Et
hanc virtutem excolis oratione: ac recte tu quidem. Ceterū quā
ipse virtutē tāci facere videris: cur eam minus amplecteris? Es
tu sane librorum officina. Sed ex tua ista taberna libraria nullus
vnq; prodit codex nisi cum questu. Quid tandem adeo te libris
ingurgitas? Quib⁹ vtiā vt par est vtereris. Ego petij abs te
strabonē geographū exscribēdi gratia: cum mihi librarius esset

Pagina.XXVI

Domini. Reddita mihi sunt a te verba cū assentatione p̄multa. Ad
rem autē nihil. Petis a me nunc Sextum empericū eius exscribē.
di gratia: gero tibi morē; sed ea p̄ditiōe: ne mutuū tibi iure boni

ascribas. Quare fac vt ad me meus redeat codex; cū suo apud te
officio functus fuerit. Vale. Ex mediolano Idus iunias.

Franciscus philelphus Francisco barbaro Sal. di.

Excusatoria epistola.

XCVIII

a Dhortationē tuā nō iuictus audiui: quippe q̄ noxim ea
p̄ficisci a beniuolētissimo i me aio. Itaq; hēo tibi grās

Uerū illud q̄ an imo velim tecū volutes: nō ēē in ei? potestate q̄
nauiget eū iunum ire sepe quo velit; sed quo v̄ti traxerint. Vale

Ex mediolano. iij. Idus iunias. Anno a salutifero. Ab. cccc. xliij.

Franciscus philelphus Leonardo iustitiano S. B.

Littere excusatorie

XCIX

f I possem tuo v̄ri cōsilio: nihil omnīū mallem. Sed q̄
te nō latet: rēporis habēda est ratio. Qd q̄ minus facit

Is certe prudens esse nō potest. Letera tecū is cōmentabit q̄ tibi
trās reddiderit. Nā quicqd̄ exposuerit: id ab me totū p̄fectū exi

stimato. Vale. Ex mediolano p̄dicie calendas apriles.

Franciscus philel. Catoni sacco iureconsulto S. B.

Officiū filio petit.

p Alto mariū filiū diē p̄pe apud te fore. nā eū expecto q̄tidie
Debet enī soluisse ex thracia: estq; remigratur? p̄ padū. Lū

stue appulerit aut ipe tu ei p̄sule d̄ eā: aut me facito q̄pmū certio
rē: q̄ equū iubeā aduolare ad vos. Vale. ex mediol. Id ib? malas.

Franciscus philelphus Alberto zancario S. d.

Dhortatur amicum ad scribendum.

CI

Anno, D. cccc. xliij.

Olo tibi vnq̃ psuadeas albertezancari eo me esse inge
nlo: vt cū simul cū loco animū quoq; imutē. Quinimo
etiā cū suz mediolani videor vsq; bononie agere: adeo

me istius florētissime vestre vrbis memoria tenet. Quid igit̃ de
te putas: cui⁹ suauissimi facillimiq; mores semphabitāt mecum
die noctuq;? Si min⁹ frequēter mee littere ad te aduolār: id v⁹
occupationib⁹ meis dato: vel tibi fortasse ipst̃: qui negligetio: fa
ctus es. Nā si sepius ad me scriberes: cogerer etiā ipse vim affer
re meis quibusq; negocijs: ne te frustra scripsisse iure queri apud
me posses. Itaq; posthac quid tibi faciendū sit teneas. Velim me
certiorē facias de oib⁹ reb⁹ tuis. Nā q̃q; varij istincrumores af
ferunt: ego tū ea cerētissima esse arbitror q̃cūq; a te accipio. Non
eni ipse es q̃ aliis dicas: aliis sentias. Proinde si de te me velis tra
dū q̃llo cē aio: fac ligdo itelligā: q̃ i statu x̃saris: q̃ viuīs: z tibi z tuis
Id vt facias: te etiā atq; etiā rogo. Nā de reb⁹ tuis nō possuz nō
esse sollicit⁹. Vale. Ex mediol. xliij. cal. ias. Anno. AD. cccc. xliij.

Franciscus philelphus Guarnerio castellioni iure
consulto Bucalig Senatori Salutem dicit.

Accepisse se munuscula dicit amici. Sed hec posthac
leuioza esse exponat.

Elepore: z tapos: z perdices quos dono misisti mihi:
cū vidi libēter: tum lucū diffime accepi. Nā z ingenū
delicatorib⁹ fouet obsonijs: redditurq; acutius: z ac
cipere a te dona talī rāroq; viro nō sit sine laude mea. Recte eni
horati⁹. O et presidū z dulce decus meū. Q̃q; ego vt ingenue

Pagina. XXVII

tibi facere quod sentio. **L**auriozibus illiusmodi esculentis non ad
modum uti psueui: non quod gustus mihi sic rusticanus aut agrestis:
sed quoniam video: didicisse: quo habitus est corpus: eo ingenium
reddi crassius. **Q**uis autem nescit istiusmodi quibusque cibis cor-
pora effici laetiora: itaque si me amas leuioribus munusculis meo-
cum age: pemonibus: prunis: persicis: malis: piris: vuisque ac ficu-
bus: ne deteriores efficias: quem meliorem debes. **T**ale. **A**bedio

lani ex edibus nostris. **l**ij. **C**alendas **J**anuarias. **A**B. cccc. xliij.

Franciscus philelphus **S**axolo prateni **S. B.**

Excusat se cur librum non mittit. **CIII**

P **O**lluce quem petis liberrissime ad te dare: si penes me fo-

ret. sed hospitat tampridem apud harpiam: hoc est apud

iohannem nostrum aurispam: dea conditione libros accipit mutuo: ut
restituatur nunquam. **D**abo enim ad eum librum: curaboque vel humanitate vel
surgio: ut pollux redeat domum: quem deinde continuo tibi mittam.

Tale. **E**x mediolano. **l**ij. **C**alendas **J**anuarias

Franciscus philelphus **B**uinifortobazis **S. B.**

Arguit amicum iniusticie erga se. **CV.**

Terminus est preceptum de euangelicum: ne alteri faciamus quod nobis

E fieri nolumus. **I**d persepe legisse te et certo scio: es enim

totus similis tui. **Q**uo fit ut magis mirer: non idem a te

obseruari quod didiceris. **S**cis enim ab aristotele quoque usurpa-

tum: non satis esse: virtute scire: nisi etiam boni simus. **Q**uid hec

sibi velit oratio: non te preterit. **T**u igitur fuerit: ita moderari tibi

ut nihil quassisse videaris quod ipse grauius laturus. **E**st mihi tecum a

patre tuo eruditissimo optimoque viro familiaritas: quod tibi scire et
inviolato tueda est. Vale. Ex mediolano. iij. calendae ianuarias.

Franciscus philel. Bormio sale iureconsulto S. B.

Officium suum narrat.

CVI.

Uid egerim in causa amici tui: ex eodem ipse debes iam
coram accepisse. Nam est a mentibus sane praetermissus
quod ad eius vel rem vel dignitatem pertinere sim ar
biteratus. Et ut mea fert opinio: longe plus est apud hunc meum
elementissimum principem mea opera consecutus: quam vel optare
fuisset ausus. Tu si quod est aliud quod ab me tua causa fieri velles:
id si scripseris: non scripseris frustra. Vale. Ex mediolano Tercio

calendas ianuarias.

Franciscus philelphus Francisco barbaro Sa. di.

Laudans quendam commendat eum amico.

CVII

On equidem ignorabam fore: cum kyriacum anconensem in
tibi essem commendaturus: ut disceres agi ab me acta:
quispe cui vir ipse sine ulla etiam mea commendatione

commendatissimus sit cum vi tute sua: que haud est vulgaris: cum ea
diligentia qua in suscitandis moribus suis vult omni primus videri.

Quem enim unquam huiusmodi laborum suscepisse aut audire
aut legimus: ut ex universo prope terrarum orbe quicquid in vl

lis usquam lapidibus notatum licet is: aut Graecis aut Latinis
unquam fuerit: id reportari ad nostros. Cuius in eo is tibi hoc tem

poris gratior esse debet: quod te barbarum refert nonnulla pulcher
rimum epigramata: que apud barbaros asie per uios reperit. Ex

omnibus et acta agimus quod videretur praeferre

Pagina. XXVIII

epigrammabz

quibus ipsis habentur pleraque memoria digna. Quare hunc ho-
minem tibi commendo: ut intelligas mihi quoque esse charissimū

Glale. Ex mediolano. iij. calendas ianuaras.

Franciscus philclph^o Leonardo iustiniano S. D.

Commendatiua epistola et laudis plena. CVIII

Priscus anconitanus cum venetias peteret: a me pe-

tiit: ut se tibi per litteras commendarem. Id feci eo li-

bentius: quoniam non essem ignarus: hominem tibi fore non

salucundum: praesertim quod ferat secum nonnulla priscae vetustatis

monumenta: et eulogia: et epigrammata: et altera pleraque scripta:

que ex lapidibus vetustissimis in Asia graeciaque collegit. Hunc igitur

virum ita velim et vultus hilaritate et sermonis comitate exci-

pias: ut eos soles quos dignos existimas: ab quibus tuum splen-

didiſſimū nomē per orbem terre longe lateque predicetur. Hunc

enim quiescit quiriacus: qui eam sibi ducit questuosissimā merca-

turam: si quid ab primis illis usque arcadibus: quos ante solem et

lunam extitisse fabulantur: memoria dignū inuenerit: in Italiaque

aduexerit. Quid sit opus facto intelligis. Glale. Ex mediolano

Quarto calendas ianuaras.

Franciscus philclphus Iohanni aurispe S. D.

Tibi et amico bene esse gaudet.

CIX

Et ipse bene habeo: et te ex litteris tuis bene valere au-

dio. Itaque utriusque nostrum et gratulandum iuxta et letan-

dum est. Id ut quod iucissime fieri liceat vehementer opto. Glale.

Ex mediolano. iij. calendas ianuaras.

Anno. D. cccc. xliij.

Franciscus philelph⁹ Joannitio manneto S. d.

Abonenti vt sibi caueat gratias agit. CX

Communis ille familiaris noster me coram monuit tuis

vbis: vt a barbadois mihi cauere: qm oculi nescio

quid consilij habet cum his hominibus qui mihi vel nullo errato meo infest

si sunt. Habeo tibi gratiam mi ioannici: qui nulla fortune incostantia

et deterrens: quo minus mihi semp bene consulat cupias. Leterum

esto bono de me animo. Nam ita munitus sum: vt nulle hominum in

sidie mihi possint incommodare: quippe qd et prudenter vroz animis:

et apud eum sum principem: qui vel do mihi nobis oia rimeat: oia

custodiat: adeo vt nullus oino sit locus insidij. Consilium tuum

non modo non premitto: sed facio plurimi: amplectorq; libentissime:

et operam dabo: vt re ipsa intelligas nihil frustra te scripsisse. Tale

Ex mediolano. liij. calendas Ianuarias.

Franciscus philelph⁹ Jacobo constantino

Equiti aurato Salutem dicit.

Excusat amicum rarissime scriptoris: et officium suum illi spo det. CXI

Has rade aliquas tuas accepisse me duco equidem mi

raculi loco. putabam enim te nullum iam esse: qd tu nihil

pro tua pristina consuetudine mecum obstreperes. Leterum

ita solent plerique oes fortunati: qui leuissimis in rebus: non amico

rum modo: sed suisq; obliuiscunt. Quare mihi fortunam meam gra

tularis: id tibi licet facere merito. Sum equidem apud sapien

tissimum et munificentissimum huius tempestatis principem: et

eundem optimum sane virum ducem hunc mediolani philippum

Pagina. XXIX

pag. 221A
 Marlam. Peris vt huic te z norū z cōmendatū faciā. Id mibi fa-
 cillim ī factū est. Ac faciā certe. Clerū mibi declares velim: q̄ tibi
 sit mens: q̄ cogitatus tui: quo intelligā qd tibi agendū sit. Hec a
 me sunt nō temere scripta. Si te mibi penitus reclusa: potero
 tibi forasse consiliū dare non inutile. Vale. Ex mediolano pri-
 die calendā ianuariā.

Francisc⁹ philolphus Alberto zancario. S. B.

Uicissitudinē litterarū postulat.

CXII

3 m expet *deus meus* *admirabile sta*
d Considerare te lras meas equo aio facileq; patior: quip.

pe quo existinem ab te amari me plurimū. Adior tñ

interdum hoc est periculosum

qd serius adeo mihi scribis. *causam reijcies scio in occupatio-*

nes tuas. At debes me quoq; arbitrari minime esse ociosū. Itaq;

officiū meū aut tibi nō est accusandū; aut tuū tibi minime p̄tan

dū. Vale. Ex mediolano pridie calendas ianuarias.

Gran. phi. Bozntio sale iureconsulto. F. B.

Breuitatem litterarum subaccusat.

CXIII

Erucunde fuerunt mihi littere tue: vel perbreues. fuis

p sent q̄ longe iucundiores: si atticum te q̄ laconicū ma

luisse. Ceterū ne sis me quoq; breuitate ipsa superior.

Gale. Ex mediolano pridie calendas ianuaras

Franciscus philelph⁹ Petro thomasio philoso-
pho ac medico Salutem dicit.

Excusat se rare scriptoris.

CXI

a Excusam negligentie: quod equidem permolesto fer-

rem; si cuiquē me nossem indiligētie obnoxium. Nam

8 14

4 1/2 bars at
pump 4 1/2 points

D. cccc. xliij

quis alius me yno in amicos diligētiō? At nulle mee iam diu licere tibi sunt reddite: quasi aliquid tu mihi per diu scripseris: cui vice ipse min⁹ reddiderim. Noli igit ea torquere in me tela: que iure optimo retorquēant in te. Leterū istiusmodi desiderū tuū nō difficulter me expleturū polliceor: quaten⁹ p̄tēpōz additiōē mihi licuerit. Id tum fiat: si ois sermo noster: ois scribēdi p̄suetudo de musis futura sit: et de his rebus que nībil habeant cōmune cū publicis actionib⁹. Ego: qđ scire postulas: bene valeo: mea qđ fortuna p̄tēr sum. Pauca appetēti pauca etiā satis sunt. Quotidie mutare celū hoīs esse duco et inconstantis et morosi: p̄sertim ubi id ab re fiat. Vale. Ex mediol. calendis iulijs. D. cccc. xliij.

Franciscus philelphus Johanni aurispe S. B.

Librum exscribendum pete.

CXV

Qui ex ipsa vsq; constātinopoli esse tibi recōditos nō nullos theophrasti libros: et eos maxime qđ periphyrō inscribunt. Hos ego mihi exscribi cupio. Est qđ mihi cōmode paratus librari⁹ grecus. Itaq; rogo te vt codicē illū mittas ad me qđ primū: rediturū itē ad te p̄pēdiē. Noli obsecro yllam excogitare causam: aut cōfictam: aut verisimilem: qua fretus: mihi minus morē geras: ne ipse itē cū meo aliquo volueris vti officio: par pari referre cogar. Vale. Ex mediolano Decimoquinto ca-

lendas augustas.

Franciscus philelphus Sceue corti ducali senatori ac iureconsulto Salutem dicit.

Commendatiua epistola non vulgaris

CXVI

nos oppressus varia p[er]secutione p[er]p[et]rat[us] est d[omi]n[u]s H[il]l[ar]i[us] et in inferno fore co[n]stit[us]
et a quo oppressus fuisset p[er]p[et]rat[us] in inferno est

Pagina.XXX.

^{nisi cognita} ^{namque tua res comitata}
I perspectu[m] habere & exploratum animu[m] erga me tuu[m]:
^{h[ab]ere frequenter p[er]sonam tu}
^{intolere} ^{et ad p[er]p[et]rat[us] p[er]p[et]rat[us]}
n[on] tam multos persepe tibi commendarem. Sed cum
^{in p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
animadu[er]terim nunq[ue] isse frustra meas ad te litteras:
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
non sum veritus etiam hoc tempore tibi commendare istius ho-
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
minis causam: qui tibi reddidit meas litteras. Quod eo facio
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
maiore cum fiducia: q[uod] mihi videoz intelligere virum bonum et
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
permodest[u] i[n]iuria trahi per fora: vt qui pecunia sit inferior: ab
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
eo opprimatur qui solis opibus sit superior. Ceterum noui inno-
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
centiam tuam: & animi magnitudinem. Scio non parieris lras
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
meas fuisse vulgari[s]. Vale. Ex mediolano calendis octob[ri]b[us].

Graciscus phil. Borno sale iureco[n]sulto S.B.

Excusat serare scriptoris,

CXVII

^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
Excusare negligencie me videris: q[uod] tam diu ad te nibil
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
scripserim: quasi tua diligencia sit singularis: qui vix
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
vnas reddideris litteras post meas ad te denas. itaq[ue]
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}

^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
tibi cauendum est: ne tua in te rector queantur iacula: quibus iu-
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
re confodiaris. Quod si fieri a me nolis: cura equioz in me sis. l[ite]r-
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
teras tamen tuas vel per breuis legi perlibenter: q[uod] in his lectitan-
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
dis agnouit veterem tuam vrb[is]nitatem. Uix dici queat quan-
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
tum me teneat desiderium et videndi et amplectendi tui. Quod
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
nobis cum locoꝝ interuallum auferat: reddat id saltem litteraru[m]
^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
vicissitudo. Vale. Ex mediolano Nonis octob[ri]bus.

Graciscus philelphus Alberto zancario S.B.

Accusat accusantem de raritate litteraru[m].

CXVIII

^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
Vnde vrb[is]nitas et
diuinitas tu de ordo
15 de p[er]p[et]rat[us] de

^{et p[er]p[et]rat[us]} ^{et p[er]p[et]rat[us]}
et differt a diuine
quia. diuine et mi-
no in vrb[is]nitas
diuinitas dedit abque
et p[er]p[et]rat[us] de
diuinitas et diuine
diuinitas et diuine
et diuinitas diuine

*Sanctissimus p[ro]p[ri]um n[ost]r[u]m de civitate p[ro]videndi c[ir]ca p[ro]p[ri]a vultu v[est]ro
se p[ro] m[er]ito ad c[ir]ca p[ro]p[ri]a h[ab]ere ad quas v[est]ra approp[ri]a v[est]ra t[em]p[or]e p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a c[ir]ca v[est]ra ad p[ro]p[ri]a v[est]ra p[ro]p[ri]a*
Anno. D. cccc. xliij.

*Scrimio a p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
Ora d[icit]e qua p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
P[ro]p[ri]a ad p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
alexander regis p[ro]p[ri]a
ingocant y p[ro]p[ri]a
diminutio c[ir]ca
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
de p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a*
Meuertis tu quidē m[is] alberte: vt qui negligente ac-
cusandus: mibi obijcias indiligentiam. Numeres ve-
lim quot ad me litteras dederis: posteaq[ue] a vobis me-
diolanū solus. *Q*uā si meas ex tuis scrip[ti]s crueris: intelliges vter
nostrum magis sit accusatione dignus. Nec est mibi molestū: q[uo]d
meorum epistolarum tenearis desiderio. Diligis enim me: quem
quoniam coram videre amplectiq[ue] nō liceat: queris istiusmodi so-
latij genus ex litteris nostris: quarum si velis crebescere vel: id
facillime consequeris: si minus ipse obmutueris. Quando enī
frustra ad me scribis: quo minus tibi continuo respondeam? Le-
cerum vtcunq[ue] res habeat: scribam ad te persepe vel ad satietate[m]
tem vsq[ue] quotiens oclum dabitur. Vale. Ex mediolano Mons

Octobribus.

Franciscus philelph^{us} Guarnerio castellioni du-
cali senatori iureconsulto Salutem dicit.

Promissa adimpleri petit.

CXIX.

Quod et proximo anno ac item superiore mibi pollece-

q tuses: tue fuerit humanitatis prestare deniq[ue]. Scis

enim me nihil petisse. Nūc autem postulo: vt quod vl-

tero te facturum obtuleras: effectum reddas. Quod si prestiteris

habebo tibi gratiam non mediocrem. Vale. A mediolani ex edi-

buis nostris Septimo idus octobres.

Franciscus philelphus Borno sale iure-
consulto Salutem dicit.

Orationes mittit amico,

CXX

benignitate adhibuit recipiens hoc meo rechemanet lumbis

pagina. XXXI

Uasa me orationes petieras ad te dedi. Serlus vero

q quoniam his carebam. Ihospitabant enim apud am-
cum iam diu. Nam neq meorum scriptorum minus q
nummorum sum liberalis. Quare in iuste hi agut omnes qui ab-
utuntur benigne me. Non enim oēs sunt boni: quo quidem
vno gratum magis vidi alium neminem. Vale. Ex mediolano

Quinto calendae nouembres.

Frāciscus philelph^o Francisco barbaro S. B.

Excusat se.

CXXI.

Dhortatio tua mihi maiorem in modum probari de-

a bet: utpote que ab optimo animo manat: melq aman-
tissimo. Tlerum qui mare ingressus in vehementioris

fluctus inciderit: non quo velit: sed ingruentium ventorum fla-
tus traxerint: nauigare cogitur vel inuisus. Itaq ex tempore
cōsiliū capiatur necesse est. Vale. Ex mediolano pridie calen-
das nouembres.

Franciscus philelph^o Hormano albizio S. B.

Corripit quendam.

CXXII.

U me obreundis litteris tuis. Quare mihi irasci non

e debes: si minus sepe tibi respondeo. Nam ea peris que
sepe prestari non possunt. Prudentius tibi consuleris:

si patris viri grauisissimi sapientissimq malueris q tuo vi con-
silio. Nescio tibi assentari mi nor mane. Homo sum libero inge-
nio. Nihil simulati pre me fero. Dum tibi maus q patri obsequi
oib^o es ridiculo. Vale. Ex Mediol. pridie calas nouembres.

aliquando frater sepius repetebat meo et ad oculos cadit
comit vni vni dicitur ut obitu ingenuis et obitu
vni obitu late et quatuordecim et oculos et aperit
mole ferire et claudere a fustis qui repetit tibi
aliquando malum dicitur me me claudere et oculos
des claudere quid mirum est de fustis morit. Pater
si meminisse obitum i.

ferre recipi vox
meo alligat q
q in rebus
et oculos et
reus ut malis
pater suo alio
quod pater uti
li

obitum pater
fate se non pater
et oculos et
quod claudere
impertat pater
na in obitum
quis pater
fate quod aut meo

Pagina. XXXII.

Quem mihi sit sententia de re vestra rationalis albi; dicam

sane haud obscure. Nam iam video in vobis omnibus

viris optimatibus negligentiam: qui tanquam speretis se

cunda omnia vobis committantibus pro vestra voluntate opta-

tisque euentura: nullo utimini: non modo consensu inter vos: sed

ne consilio quidem. Nam quem estimetis rebus vestris adfutu-

rum si vobis ipsis vos defueritis: Et vigilandum est mihi crede:

et paranda omnia: quantum in vobis sit: que ad victoriam spe-

ctant. Atque ut vno verbo omnia perstringam: nihil eorum facien-

dum est que facitis: ponite ante oculos inimicos vestros. Illosque

in obeundis negociis iuitamini. Id si feceritis: breui futurum

spero: ut et patriam deterrima oppressam seruitute: in pristinam

libertatem dignitatemque vendideris: et vobis ipsis perquam optime

consularis. Si si secus feceritis: et illi male: et vobis omnibus mi-

serissime prospicietis. Vale. Ex mediolo. pridie calis nouebres.

Franciscus philelphus Petro candido leu-
co decembri Salutem dicit.

Inuidum carpit.

CXXVI

Iter maxima innumerabiliaque mala: que tristis inui-

dia pre se fert: id esse boni animaduerto: quod nemini ma-

gis nocet quam sibi. Itaque tua te torqueri insaniam non mo-

reste fero. Vale: et aliquando resipisce. Ex mediolano quinto idus

februarias. Anno a Virginali partu. AD. cccc. xlv.

Franciscus philelphus Antonio Rau-
densi theologo Salutem dicit.

Quotusquisque quid significet.

CXXVII

Impetrata? ipsius voluntas quodlibet
regulari iuris princeps velut ipso iure iudiciale quod iuxta hoc est iudicium angustum
et propterea xlo est ius oppositum quodlibet

Anno. D. cccc. xlvj.

Incipit Bonifacii labori. hinc per hunc fluxum

Qlo significato accipi pueniat quousquisq: cessat non dubi
ro nosse te: tunc quid a me requiris: paucis accipe. Idem si
gnificare puto quousquisq: i singulis i numero quod nomen nuncra

le est. Et quousquisq: est q alii sentiat: pro quod dicimur: quod sunt q alii
sentiant. Nam q dicunt: quousquisq: idem significare quod aliis: vehementer
errant: id quod ex cicerone omnibus veritate licet intelligi. Tale

Mediolani ex edibus nostris Idibus nouembribus.

Franc. phil. Bauerie philosopho ac medico S. B.

Bohetij dyalecticam exscribi postulat. CXXVIII

Ebes non esse oblitus: quod me semper bohetij opera dele
ctant: cum in omni facultate atque disciplina: tum ea maxie
q scripsit i dyalecticis: in quibus ipsi mihi visus est excelluisse plu
rimum. Que igitur noua tantum vir de syllogismis cathegoricis hypo
theticisq: precepta adinuente: ea mihi exscribi cupio. Itaque a te pe
to ut predoque: ut eorum librorum copia facias mea cum crudelitissimo atque
disertissimo iureconsulto bono sale. Is enim librarium aliquem para
bit: qui huiusmodi provinciam sit oblitus. Tale. Ex mediolano
certio nonas martias. Anno salutis. M. cccc. xlvj.

Franciscus philelphus Francisco oche S. d.

Sollicitus est de ludimagistro. CXXIX.

Archolomeus carias nouariensis iurisconsultus me nup
consultuit: quem idoneum ipse censerem: qui nouarien
sem adolefcentiam bonis et literis et moribus institueret. Itaque
tu mihi continuo venisti in mentem. Audiuit vir ille de te liben
ter: petiitque quod primum curarem certior a te fieri: vellesne nouarie

quod primum curarem certior a te fieri: vellesne nouarie

Pagina. XXXIII.

ludū aperire. Voluit enī hī clues eiusmodi virū: q̄ z grāmaticā s̄
z rethoricā doceat publice. Tu igit̄ si rem pbas: ostēde mīhi ppe
diē quantū nūmoz tibi p̄sticui velis pro huiusmodi annuo mune
re. Tale. Ex mediolano pridie calendās masas.

Gran. phi. Ballanti stroze Equiti aurato S. d.

Iniuriam se donaturum ostendit.

CXXX

v

Ir̄ dici queat: q̄ me delectarint prime tue littere. Mul
lum enī officiū omīstisti: neq̄ boni viri: neq̄ amici hoīs

Adonulisti z prudēter z bñ. Seq̄r eqdē p̄siliū tuū. Adoderaborq̄
mīhi: et si nō absurde tam billis excedēcebar. Is enī sum qui inu
riam ferre possim: p̄tūmellā dō nullo pacto possim nec etiā velim
Hāc iniuriā ferre prudētis hoīs moderatīq̄ dico: p̄tūmellā dō z
stultē z farui. Faciā igit̄ quod hortaris. Tibiq̄ velim p̄suadeas:
neminē omniū amīcoz esse hac tēpestate te vno mīhi chariorem.

Tale. Ex mediolano. v. idus ianuarīas. Anno. M̄ccccxlvij.

Gran. phi. Bernardo iustiniāno Salutē dicit.

Aduentū suū predicat: z saluū conductū perire.

CXXXI

Upio omnino vos visere ad resurrectionē dñicā: quo

c et tuo reliquozūq̄ amīcoz mutuo conspectu frui collo

quīq̄ liceat: z certa honestatis lege: q̄ mīhi istic nego

cia sunt cōponant. Quare si me amas: da operā vt tūcā mīhi ad

vos pateat accessio: ne publice p̄ncipū similitates: sique tandem

be sint: inter vestrā nostrāq̄ rēpublicā p̄uato obfint officio. Pre

terea: vt scīs: nō mīn⁹ sum venetus q̄ mediolanensis. Utragenī

ciuitate donat⁹ sum. Tale. Ex mediolano z alendis februaryas.

D. cccc. xlviij

Franciscus philelphus Sceue corti Equiti
aurato ac iureconsulto Salutem dicit.

Accusar silentiū cuiusdā: z lras z noua perle. CXXXII

Abellarium ad te in germaniam proficiscentē nō sum
passus ire vacuum meis litteris. Ex quarum delecta-

tionē poteris facille coniectare: quanta me pāuaueris
voluptate: q̄ eidem tabellario mediolanū modo repe-
centi nullam ad me epistolam dederis. Et fecisti profecto: pace
eua dixerim: inhumane z liberaliter: q̄ cū ad alios scriberes: ho-
minis amicissimi sis oblitus. Sed quo maior est beniuolētia no-
stra: eo fortassis existimasti magis licere tibi: vti mecum silentio
per litteras: presertim in istis germanie nūlbus: quarum frigo-
re digiri quandoq̄ stupeant ac rigescant. Itaq̄ ignosco excusa-
cloni tue: modo ista posthac vti nolis. Quare fac vt erratum cu-
mulatissime resarcias: operamq̄ des: vt aliquid noui repores i-
taliā tecum: quod musarum nostraq̄ inter sit. Non enim fieri
potest: quin episcopus enēas vir doctus z eloquentia singulari
egregium aliquid inuenierit in tot ac tam plenis z puluerulentis
bibliothecis germanie. Vale. Ex mediol. p̄dte idus februaris.

Fran. phi. Guiniforto baziō iurecōsulto S. d.

Scire desiderat mentem principis. CXXXIII

Quod ad principem marchionem scripserim non te lae-
ter. Quid autem ea in re decreuerit nosse cupio. Rogo
igitur te: vt quoniam non mediocriter nostra interest

que sit istius mens principis: q̄primū intelligere cures pro vl-

que sit istius mens principis: q̄primū intelligere cures pro vl-

Página. XXXIII

illi parte: efficiasq; ne diutius nobis expectandum sit. Erit hoc

mibi pergratum. Vale. Ex mediolano Idibus februarys.

Franciscus philelph^{us} Antonio trebano S. B.

Quendam accipit in amicitiam. CXXXIII

Antonius florentinus fictor & excursor egregius: equa
tempestate nostra atq; praxiteles apud persicos memo-

rant copanue: aut phrydian aliquem: & te diligit plurimū: & mihi
est charissim^{us}. Itaq; a me petijt: vt te in familiaritate beniuolen-

tiamq; acciperē: quippe qui mei studiosissimus sis. Lupere eni se
nō secus suos amicos ois fieri meos: atq; ipse est. Quare vt & tō

mini amicissim^{us}: & humanitatis officio satisfacerē: idcirco hasce
lras ad te dedi: vt tibi perpetuo testes essent singularis dilectio-

nis erga te mee. Vale. Ex mediolano. iij. calendas martias.

Franciscus philelphus Petro thomasio
philosopho ac medico Salutem dicit.

Hortat amicu: vt exemplo suo sepius scribat. CXXXV

Expectabā qrtid te tuas lras: quib^{us} de his oib^{us} fierē cu-

mularissime certor: q̄ mea interessē censes. Tū cū in-

terim iste nūc ius ad te irer: nō eū sum passus meis lris
vacuū pficisci. Te aut vt vel hac in re meo exēplo vti velis: et id

atq; etiā rogo. Vale. Ex mediolano. iij. calendas martias.

Franciscus philelphus Francisco barbaro S. B.

Inuicior in tabellarios negligentes.

Et promissa impleri perit. CXXXVI

Quē tuā humanitatē laudo: atq; tabellariorū accuso

vel negligētiam vel perfidiam in reddēdis lris meis.

Anno. D. cccc. xlvij.

Incello caufam quare nihil responderis: cū quid effes refpō-
rus ignorares. Reliquū est: vt qđ tu fuis lris qđ amiciffime pollice-
ris ac recipis: 7 dilligēter pficias 7 expmū. hoc erit mibi tā gra-
tum: vt immortalib⁹ bñficijs me tibi obftrictū fore pfitear. Vale.
Ex mediolano. iij. calendas martias.

Franciscus philelphus Bernardo iustiniانو S. d.

Tabellarij occasione eadē iterū se scribē dicit. CXXXVII

Quāquā minime futurū dubitabā: quin abs te mibi lic-
tere propediē redderent: tū cū existimaffem nequaquā
tibi fore ingratū si publicus tabellarius aliqd itē lrarū
meārū ad te deferret: scripsi rursus: eadē sez qđ antea. Itaq; velim
cures vt ad resurrectionē dñicā pateat mibi tur⁹ ad vos accessus
Vale. Ex mediolano. iij. calendas martias.

Fran. phi. Joanni ferusino iurecōfulto S. B.

Ahorrem pñcipis narrat. CXXXVIII

Quod me dolore pene pficit ac macerat: acerbissimū ei
bi he licere 7 luerosissimū afferit nūclū. Proxima enī
nocte: que idib⁹ augustis successit: hora secūda: splēdidissimū il-
lud pñcipū decus atq; lumen philippus marfa anglus: medio
lanensiu dux: cū vētris pñfuxio aliquot dies dissoluere: nature
deq; pcessit: tota ciuitas est in fletib⁹: fentioq; pficit. Neq; quid
cōfiliū capiat fatisonit. Tumultuaria sunt oia. Nā neq; auditū
fuerat adhuc tantū pñcipē egrotatione detineri vlla: cū repete
clamor sublatus est: cū vita excessisse. In hac tū rerū omniū pcur-
batiōe vident oēs publicā libertatē appetere. Quid fecuturū

augurari nescio. Uehementissime mihi vident, pcelle tēpesta
tesq; impendere: presertim q̄ hostes potentissimi sint in ipsa fere
portis: et hic in tam repentino infortunio paratum sit nihil. At
deus ipse prouiderit: maximi fluxus naufragiaq; sequent. Vale

Ex mediolano. xviij. calendas septembres.

Franciscus philelph^o Alberto zancario. S. B.

Romam se periturum dicit.

CXXXIX

b Reui ad te ibo romā peritur^o: nisi ab his fuero ipedit^o

q̄ noue huc presunt reipub. Quas lrās tuis alligatas
acceptis cura q̄ diligētissime reddicū iri. Nā id te facie mea pluri^o
mū interest. Vale. Ex mediolano. iij. idus septembres.

**Franciscus philelph^o Petro thomasio philoso
pho ac medico Salutem dicit.**

Libros commendat amico.

CXL

q Hos duos hypocraris libros in latinū dūcti eloquiū
alterū de statib^o: alterū de passiōib^o corporis dedi ad te:

ut primis lrīs petieras. I hos cū legeris: p tuo arbitratu cura ut
ad me redeāt. Scio enī no facies ut mei qdā amici antehac apud
vos p̄sueuerūt. q̄ q̄s libros mutuo por^o: ut vides q̄ cōmodato z
ad constitutum tempus accepissent: ita verterunt in vsum suum:
ut apud dominiū ius nullum relictum videatur. Sed hec tecū io
catus sum. Noui enī bonitatem z integritatē animi tui. Vale.

Ex mediolano Idibus octobribus.

**Franciscus philelphus Marchiolo perusino
philosopho ac medico Salutem dicit.**

Vocatur in medicum.

CXLI

b

Etiam nouissimio lris tuis mihi cōditionē pposuisti; q
redirē ad vos; si id mihi facē eēt iā integrū; eā libent accē

perē. Sed cū ob alias multas rōnes ea mihi veti nō licet: tū p̄ci
pue ob nouū hui⁹ rei publice statū: q̄ tpe nemo est sui iuris. Bre
ui tū futurum puto: vt tibi ex mea sententia respondeam. Vale.

Ex mediolano pridie idus ianuaras.

Gran. ph. Saletio cremensi Salutein dicit.

Neq; filij neq; auxiliū locū apud se esse ait. CXLIII

Runde mi galeaci ribi consule. Nam hoc tempore qd

aliud tibi consulam nihil habeo. Vale. Ex mediolano.

Idibus Ianuarij.

Franciscus philelphus Catoni facco iure
cōsulto Salutem dicit.

Negat se plura hoc tpe scribere posse. CXLV.

Escio sane qđ tibi sum rñsurus ad ea q̄ multa scripsisti:

nō amice min⁹ q̃ iucūde: ⁊ p tua p̃suetudine. Sed vi

des in q̄ tpa incederim? Itaq; ignosce tū breuitati hārū : tū etiā

Qnō liceat apti^{us} loq. Sed mictrā aliquē ex meis ad te: ex q̄ mente

Om̃ mea cognosces. Tale. Ex mediolano Idib⁹ ianuarijs.

Gr̃. phi. Besarioni cardinali niceno S. B.

Alia da se venderenegar.

CXLVI.

Am homeri iliada quam vir eruditissimus theodorus

gazes exscripsit mibi: & eam quidem magna cum impē

sa: atq; sumptu: facio tanti: vt ne cresci quidem ingenet

bus illis admirabilibusq; thesauris cuiquā sim cessurus. Te autē

patreuerēdissime maiorē i modū mīroz: q̄ me cū ab usq; p̄stātino

polino; iſ; vñ in publico diſcēdi ludo; vñi poſt obitum mei ſoceri

[illegible]

Anno. D. cccc. xlvij

^{in diti} ^{in diti negon} ^{fit p. diti. etas bonas q. diti. p. x.}
chaisolore fuinus apud chaisococem condiscipuli mores arbiteri
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
ris cum erate murasse. Ut qui vnus omnium liberalissimus esse cen-
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
ferer: benignitate illa cum auaritia commutarim: donare didici sepe
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
perimulta ac vendere nihil vnquam: presertim libros: quibus sane pre-
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
ciosius nihil duco. At huc homeri codice tam charum habeo: tam
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
iucundum: ut vix quicquam in vita magis. Itaque ignosce hac in re
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
mibi. Si quid aliud tibi possim gratificari: iusseris nihil frustra,

Elale. Ex mediolano Decimo calendas februarias.

Franciscus philelphus Alberto zancario S. B.

^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
On expedire ait ut omnia scribat. CXLVII.

^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
Tebic gerat: neque ausim: neque debeo scribere tibi. Scis
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
enim non decere incolam in aliena republica esse curiosum.

^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
Dis mea: consuetudo hoc tunc est cum libris. Itaque semper a populari
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
bus fluctibus: ne peram naufragio: institui tandem in huiusmodi por-
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
tu me perire: donec aliunde secundus aliquis vetus aspiret. Et inam
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
mibi liceret ad vos ire. Quod quoniam facere prohibeo: modice feram ne
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
cessitatem. Elale. Ex mediol. cal. februa. Anno. M. cccc. xlvij.

Franciscus philelphus Petro perleoni S. B.

^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
Corrigit insimulatam se negligentem. CXLVIII.

^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
Tlazaris tu quidem negligentiam mihi obijcis: quasi tibi
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
mores mei sint incogniti. Nam quem vnum vidisti vnquam
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
me diligentior? At quid velis ad te scribam in tanto rerum
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
omnium turbin? Itaque sine me temporum habere rationem. Tibique
^{in diti} ^{in diti} ^{in diti} ^{in diti}
psuade: tuam rem omnem non secus atque ipsam meam mihi cordi esse. Elale

Ex. Mediolano Octauo calendas martias.

pagina. XXXVII

Franciscus philelphus Francisco patritio S.B.

Amiciā laudando operā petit amici. CXLIX.

q Ua ipse in re tuo velim vti officio: galeacius cremēsis

iste: q meas tibi lrās reddidit diligenter corā exponet.

Tuus aut mibi animus exploiatissim^{us} est. Amas enī obseruasq

me egregie: nec potes oblitus esse: q ego te semp dilexerim. Mā

tua cum doctrina: cum dicendi elegātia testimoniū facit. Qd cū

ita sit: reliquū est: vt re ipsa itelligā: q etia hoc tpe tibi sum cordi

Uale. Ex mediolano pridie calendas aprilis.

Franciscus philelphus Augustino datho S.D.

Inserui tibi a discipulo desiderat. CL

a Lcipies a galeacio isto cremēsis: qui meas ad te ptulit

lrās: q velim abs te curarū iri. Nō enī ignoras quantū

discipuli pcepto: ib^{us} debet: q nō sēcus ac parētes colere venera

riq oporteat. Qd qm minime ignoras: tecum lōgiōr esse nolui.

Uale. Ex mediolano pridie calendas aprilis.

Franciscus philelphus Angelo actiolo Equiti aurato S.D.

Amici pmissum nō respōdere suis ait. CLI

q Ue petēti tibi: philippo maria duce adhuc viuo: rece

perā de cosina medice: ea seruauit oia. Que xō tu mibi

neq petēti neq cogitāri es pollicitus: nusquā apparēt. At nouit

cosinas z egregie qd mecu actū esse nullo iure. Q si extrema as

fectus iniuria: oia tibi pdonauit: qd facit^{ur} sit cosinas: apud quē

vnū tu posse videris oia: Aut igit pmissa perfice: aut tibi debeo

nihil. Uale. Ex mediolano calendas aprilis.

hinc velim vti
enim amicum laudat
operam suam et amicum
ut eod petat

Uale. Ex mediolano
pridie calendas aprilis.
Franciscus philelphus
Augustino datho S.D.
Inserui tibi a discipulo
desiderat. CL
a Lcipies a galeacio isto
cremēsis: qui meas ad te
ptulit lrās: q velim abs
te curarū iri. Nō enī
ignoras quantū discipuli
pcepto: ib^{us} debet: q nō
sēcus ac parētes colere
venerari oporteat. Qd qm
minime ignoras: tecum
lōgiōr esse nolui.

Franciscus philelphus
Angelo actiolo Equiti
aurato S.D.
Amici pmissum nō
respōdere suis ait. CLI
q Ue petēti tibi: philippo
maria duce adhuc viuo:
receperā de cosina medice:
ea seruauit oia. Que xō
tu mibi neq petēti neq
cogitāri es pollicitus:
nusquā apparēt. At nouit
cosinas z egregie qd
mecum actū esse nullo
iure. Q si extrema
assumptus iniuria: oia
tibi pdonauit: qd facit^{ur}
sit cosinas: apud quē
vnū tu posse videris
oia: Aut igit pmissa
perfice: aut tibi debeo
nihil.

Uale. Ex mediolano
calendas aprilis.

h iij

D. cccc. xlviii.

Franciscus philelphus Johanni aurispe S. B.

In liberalitate accusat amicum. CLII

E vno mi aurispa nemo est in accipiendo liberalior: in dando autē nemo rursus avarior. Quare ne prodigius ture possim a quopiam iudicari: quod a me petis: ad te nō ibit. Vale.

Ex mediolano x. calendas septembres.

Frāciscus philelph⁹ Antonio panhormite S. B.

Amicum certiorē facit de rebus suis: et de statu ciuitatis: per teq; consilium. CLIII

Utm idoneus esset oblatu nūcius: cui tuto litteras ad te darē: volui certior fieres de reb⁹ meis: quas pro no-

stra summa atq; mutua beniuolentia scio non secus te ducere ac tuas. Quantū me faceret charū q; haberet d'sinus ille dur philippus maria: nosti peregre gie. Quo extincto: qd sine iachrymis memisissē nequeo: apud hos cuius subito est exortum incredibile quoddam publice libertatis studium: cui⁹ incisa pul-

cherrima existerunt. Nam q; diu consensione sunt vti: res gesserunt preclaras et maximas. Sed vbi relicta ratione publice vtilitatis et glorie ad ambitionem et auariciam animū conuerterunt: permagna sunt inter eos discordie subsecute. Hinc enim gabelline: illinc gelphe emerferūt factiones: que inter sese mutuis odijs estuantes in ardentissimas flammās breuiter exurgant necesse est.

Uidere video: horrenda propediem emanatura incendia: que diuina atq; humana omnia coneremabūt. Itaq; vellem me hinc tempestiue surripere. At quo me recipi am nondū satis intelligo ita mihi videt vniuersa prope italia eodem hoc igni cōflagrare.

itaque que sunt hominis faciat

Pagina. XXXVIII.

Quare te rogo; me adiuues consilio tuo; quod mihi faciendum
magis conducat. Est enim mihi familia nō parua; eaq; delicata;
quam hic relinquere non possum nec volo. Quo autē honeste sim
comodeq; acturus non satis habeo exploratū. Vale. Ex medio-

lano Idibus nouembribus.

Frāciscus philel. Enico dauolo eq̃ti aurato S. B.

De eadem re.

BLIII.

Ulo in statu sunt res mee post obitum illius nostri dū-

q ni principis philippi marie; potes tu mi enice non con-

iectura modo aduertere; sed oculis pene ipsis coraq;

intueri. Non enī obscuri aut varij esse queunt; qui ad vos quoti-

die et rumores z nunciū hinc perferuntur; adeo sunt omnia tumult-

tuaria; atq; turbulenta. Nec longe abesse potest; quantum mihi

augurari licet; quin hi ciues vt mutuis feruent estuantq; odys

inter sese per omnem croria immanitatem digladietur; ni deus

ipse auxilliū tulerit. Sed contineo ipse me. haud enim scio q̃ hec

recte commiserim litteris. Adiuua me prudentissimo tuo amicis

simoq; consilio si quid potes. Vale. Ex mediolano Quintodeci-

mo calendas ianuarias.

Gran. phi. Lapo pisone iureconsulto Salutē dicit.

Tabellarij xbis fidē eē habēdā ait; z amici operā petit. CLV.

Ubi tibi reddidit mea slrās; est mihi is multos annos

q pfamiliaris. Quis fide ac beniuolētia erga me habeo

exploratus nihil. Itaq; nō sum veritus huic vni com-

mittere ea omnia que abs te cupere curatum sūt. Quēcūq; igitur

est qui honestatē p̃a mōnētā dūm p̃uoc. qui for-

malis me p̃uoc. dūm p̃uoc. a se et deo p̃uoc.

sed et ea que p̃uoc. in p̃uoc. in p̃uoc. in p̃uoc.

sed et ea que p̃uoc. in p̃uoc. in p̃uoc. in p̃uoc.

sed et ea que p̃uoc. in p̃uoc. in p̃uoc. in p̃uoc.

sed et ea que p̃uoc. in p̃uoc. in p̃uoc. in p̃uoc.

sed et ea que p̃uoc. in p̃uoc. in p̃uoc. in p̃uoc.

Anno. D. cccc. xlix.

verbis meis tibi corā exponet; ea volo non secus accipias q̄ si ex
ore p̄ncis mei emissa audires. Nec eni puto alio te nūc cē animo
q̄ cum eras cū in arno de lunari meatu atq̄ sitatura eā facere com
mentabaris. Nam q̄q̄ audio te ad rem nū mariā factū paulo aui
diusculū q̄ soleres; et si p̄sūsus fuisti nūq̄: rñ quia operā a te exi
go: nō pecuniā: nihil est qd̄ dubitē de tua benignitate: nī forsitan
iuris peritoꝝ more operā quoq̄ veniale proponis. Effice qd̄ volo:

ac vale. Ex mediolano Idibus Ianuarijs. Anno. AD. cccc. xlix.

Franciscus philelphus Joanni aurispe S. B.

Pericula sua narrat: et p̄siliū petit. CLVI.

Go mi aurispa in syreibus nauigo: vnde sine maximo
periculo erūpere nō liceat: et internauigandū ne fluctib⁹
obruar aut peream naufragio: pluri mū mibi est metuendū. Si qd̄
habet adiūua me p̄silio tuo. Nā qd̄ agā incertus sum. Ubiquē gē
tiū hoc tpe q̄ mediolantē esse mallē. Ubi neq̄ sine maximo pericu
lo esse possum ppter ciuiliū seditiones: nec etiā hinc abire ab his
p̄m̄itit: in quorū potestate sunt oia. Adde difficultates rei mee
familiaris. Quare mibi oia sunt aduersa: nihil oīno consiliū mibi
relictuū est. Tu q̄ nauigas in porru: si qd̄ mibi ad iumentū asferre
potes ne differ. Vale. Ex mediolano Sexto calēdas augustas.

Fran. phil. Georgioplato iurecōsulto S. B.

Admonit⁹ grās agit: et mores suos declarat. CLVII

Dmonitionē tuā et p̄bo et plurimi facio: vt pote quā no
rim manare a beniuolētissimo in me gio. Ceterū velim

illud tibi esse exploratissimū: ita me mibi vitā instituisse cū antea

et ex diligētia ams nequaxis dolos maligni inuolūti trica possit eius p̄sternere

et ex diligētia agens et dicit

semper: tum precipue hac die: venibil obici queat meis morib^{us}.

cui^{us} redditur^{us} nō sīm q̄breccissimā rationē. Nec sī adeo curiosus

In vestra republica: vt a quoquā possim iure accusari. Ego totus

versor cū libris. Atq; domi cōtineo: nō modo ne loqr qd quā qd

mibi sit incomodū allaturū: s; ne audia qdē. Itaq; admonēd' no

est: q̄ z secū habitar: nec aliunde p̄der q̄ ex sese: nī forassis mibi

metula a candido decembre: hoie natura maledico: 2 inimiciss.

mo bonis viris et eruditis oib⁹. Is si quid insidiarum tetederit: da

opera ut coram accersar. Id si feceris: facile oēs dilucideq; intelli-

gent nefarios dolos ac fraudes teterrimi nebulonis. Tibi autē

gratia habeo immortales: q̄ nihil pretermittas: q̄ mea interesse arbi
traris

Fran. phi. Leonello censis marchionis S. R.

Gratias agit principi se ad familiaritatem invitanti.

Item quid differunt rex et tyrannus. CLVIII.

¶ Et hoc est a narrare possem p̄tissime princeps leonelle
 ¶ Quē m̄ tibi dēbere p̄tē et nulli m̄tē et a m̄tē

quid me non debere putare. ^{significat} quid me non debere putare. ^{veritas} quid me non debere putare. ^{veritas} quid me non debere putare.

millaritate, înțelegerea pfecto și înțelegerea mea creștină și

Q^{uo} adm^{ir}abilia p^{er} hoc p^{ro}ph^{et}ia. *Quo eni expectasti v^{er}te re lia ante*

Utererē ac rogare: ut me intra regalca tua parietea eripias: ni

gnūq reddere benivolētia tua. Sed id diu mihi arce mulieris a

Gredi cogitati spōte occurrīsti: regis ipsum liberaliter pbenigne

obtulisti: ac nullā prēmisti officiā humanissimi sapientissimiq;

Principia. et quod a Platone scriptum est legimus: non obscure confirmasti: beatus

tas illa a fove re publicas; q̄ aut a sapiētib⁹ aut a sapientie studio

Franciscus philolophus Nicolao varoni philoso
pho ac medico Salutem dicit.

Te mihi scripserit nobilissimus princeps tuus immo

Itaque omnia sunt accommodanda temporibus. Tu velim interea mo-
dereris et componas omnia pro singulari tua prudentia. Ad eum
animum habes in manu. Nec loq[ui] aptius quicquam licet. Quod licuerit
id quod non longe abesse poterit: aperiā tibi mentē meā. Es enī vn⁹
cui creditur? sum oīa. Vale. Ex med. sol. v. calas augustas.

Pagina.XL

Franciscus philelph⁹ Alberto zancario S.B.

Periculosum tempus esse ostendit.

CLX.

Uld tibi respōdeam haud scio. Nec ausim asserere si qd
etiam sciam. In scyllæo estu nauigamus; nisi deus ali-
quis oportune afflauerit: vicinū naufragiū patiemur.

Uale. Ex mediolano Quinto calendas augustas.

Franciscus philelphus Joanni aurispe Sa.B.

Accusatus supbie excusat se.

CLXI

Uld supbie me accusas q tibi respondeam nihil: quasi
ea sint tempora; vt cuiquam liceat loqui quod sentit.

Itaq; malo ab te superbie accusari q; stulticie. Non
sum enim vsq; adeo obtusioribus sensib⁹: vt quid me aut deceat
aut dedecet non intelligam. Te igitur rogo: equo animo feras
silentium meum. Nam cum licuerit: te obtundā prolixitate ora-
tionis. Uale. Ex mediolano pridie calendas augustas.

Franciscus philelphus Angelo actiolo

Equiti aurato Salutem dicit.

Arguit quēdā nō obseruare pmissiōes.

CLXII.

Phil eoz in hac diē video ab te pfectū: q mibi tū corā
antea: tum postea p lras tā liberaliter receperisti. Ac nō possum sa-
ne nō admodū mirari: q ne respōdes tu quidem: ni fortasse velis
me tuū interpretari silentiū: q nōnihil mibi receperis: neq; hic pre-
sens: nec postea scribens: sed q verba non tam feceris q; dederis
Id si ita est: vt ar illo Zheretiano par pari referto. Uale. Ex me-
diolano Tertio nonas augustas.

Anno. D. cccc. xlix.

Franc. phil. Petro medici cosmi filio S.B.

Sanari vulnera perit ab eo q̄ infixit. CLXIII

Recipiū tuū in me amorē z exoptus sepe sum p̄ns; z au-
diul absens. facisq; ac fecisti semp pro officio gratissimū
discipulū z virū optimū. nā de tua erga me volūtate cū ab alijs per-
multis: tum ex angelo actiolo splēdidissimo equite aurato z ve-
stre familie studiosissimo egregie accept. Reliquū est: vt achillis
quod fabulan; saculo vramini in secūdo icu. Quod si factū co-
gnoro: haud parlar vlla me bñficiū iurisq; magnitudine superatū
iri. Vale. Ex mediolano Tercio nonas augustas.

Franciscus philclphus Lanpugnino birago S. di.

Laudat quendam grece litterature itudiosum. CLXIII

Audo bonitatē igenij tui; q̄ etate iā dudū in grauescēs
des operā grece lrature: istis diff. milib; q̄ hācissimi ha-
berī volūt grecis lris ignoratis omnino. Et sua se plu-
rimū opinione fallit. Nemo enī mea sentētia latinus sit optim;
vbi greca pro: sus eruditione careat. Pudet; igit tibi p̄suliūsti.
Quare quicqd a me postulas: id totū esse in tua potestate positū
exultimato. Nā z libris tibi z doctrina nunq; sum defutur. Vale
Ex edibus nostris mediolani Nonis augustis.

Franciscus philclphus Aloysio crotto S.B.

Comparatio hieronymi z Augustini. CLXV

Hieronymi q̄a perleras augustiniq; eplās ad te dedi cō-
modato. Quare vbi eas p tua voluntate leccitaueris:

cura ad me; redeant. Quāt queris qd de vtroq; sentia; z q̄ ad do-

etrinā: z quo ad eloquētiā: breuē accipe. Omniū palam de reb^o
 diuini non est meū iudicare: sed ecclesiastice dignitatis auctori
 tatisq;. Eterū puto utrūq; vero pulcherrimeq; diuinā rerū
 omniū scientiā tenuisse. Se. I. q. ad reliq; oīes ptes pbic augusti^o
 vltus est lōge tū acutior: z peritior: cum etiā subtilior. Dialectic^o
 augusti^o fuit egregi^o: z idem phisicus atq; mathematic^o. Hui^o
 hieronym^o plurimū pstitit dicēd i elegātia potius q; doctrina: Id
 quod verū. q; oratione licet irueri. Grēcā literaturā hieronym^o
 ppulchre calluit. Augusti^o min^o pfecte. Ille hebraice q; habet
 erudit^o. Et augusti^o illi^o ligue ignat^o oīno. Titahorid^o hiero
 nym^o. Augusti^o aut mitis. Qsi ex his duob^o vn^o effici potuiss^o
 nst illi natura absolut^o edidisset. Vale. Ex edib^o nris medtolant.

Franciscus philelphus Petro thomasio
 philosopho ac medico Salutem dicit.

Augustiam suam ostendit.

CLXVI

n. Egbic esse licet sine piculo: nec alio ire pmitte. Itaq;
 lup. i teneo aurib^o. Consiliū tū cui nō mō laudo: s; etiā
 pbo. Sed quid agā qñ hec sunt tēpora. Deus bene verat. Vale
 Ex mediolano kalendis septembribus.

Franciscus philelphus Bernardo iustiniāno S. d.
 Roquite ait per racellarium.

CLXVII

Uti tibi reddidit meas litteras: tāta meā beniuolētia

q. iūctus est: vt maior enemo esse possit. Quicqd i tibi
 noie meo dixerit: id ita existimato ac si a me ipso coram
 audires. Vale. Ex mediolano Idibus septembribus.

Frāciscus philelph⁹ Nicolao varoni S. B.
Consilium perit. CLXVIII.

Ecce negocia quibus fluctib⁹ agitent scio te non latere.
b Quid autē mihi boni persuasim sperādū sit in tāta rerū
omniū calamitate: et ipse intelligo: et tu potes adiuer
tere. Itaq; si quid habes cōsilij: id ut doceas rogo. Nā mihi vix
vllum relictū est: presertim cum hīnc abeundi facultas nō detur.
Vale. Ex mediolano. xij. calendas octobres.

Frāciscus philelphus Joanni aurispe S. B.
Cōsiliū iterū sibi perit. ppter pericula CLXIX

v In narrari queat quantis in malis tota hec ciuitas flu
ctuat. Nec reliquū est qđ expectet pter vltimū naufra
giū: id qđ lōge abesse nō potest. Baccha ē oīa muero Nec huma
ni nec diuini parcitur rebus. Scripsissem tibi plurib⁹: sed ne
scio q̄ hec recte sunt tuis cōmissa. Tu si qđ mihi p̄silij potes affer
re excogita. Nā mihi nullū est relictū in tāta impunitatis licētia.
Vale. Ex mediolano Idibus octobribus.

Franciscus philel. Ambrosio iureconsulto S. B.
Dicit quosdā viles donec vtilitatis ratio decesserit. CLXX

q Non tam tampridem obdurnit meus animus ad eas
erumnas omnis quas affert inconstātia mutabilitasq;
fortune: idcirco equiorem in illos me prebeo: qui nulla
iniuria laceſſiet se mihi prestant impotunos atq; infestos. Nam
si iniurias singulas persequi velim: mihi potius nocebo q̄ alijs.
Non omnes amici sunt qui videntur. Qui commoda emolumē
taq; sectantur: tam diu sunt amici: quoad vtilitatis ratio coram

Pagina XLII

floret. Si decedat utilitas; que amicitia manere potest? Idem
possit de his lre dici: qui voluptatē sibi proposuerunt. Tam diu
enim se amicos inculcant; donec perfruantur optatis. Quasi quid
tristius acciderat: nusquam sunt. Non igitur me perturbāt que de
hominis leuitate significasti: est enim similis sui. At ego sequar
meum vite institutum. Equidem beneficiam semper; iniurias si
propulsare non potero: aut contemnā: aut perferam Tale. Ex
mediolano Calendis iunijs, Anno dñi. M. ccccl.

Gran. philel. Jo anni amerino iureconsulto S. B.

Laudat quēda q̄ moralis philosophie operā dat. CLXXI

Uod scribis: dem operā vt lib: os aristotel' tibi cōparē

q̄ aut q̄ de republica aut q̄ de familiarī nobis p̄cepta
tradūt: faciā z p̄pēdiē z diligētē: mō librariū nactus

sim: cuius in his exscribendis opa vti possim: id qd spero nob̄ in

nime defuturū. Laudo autē p̄stantiā ingenij cui singularēz virtu

tē: q̄ q̄ es occupatissim⁹: nolis r̄ pati earū te rerū experē dici

q̄ ad bene beateq; viuendū p̄cipue cōducūt. Nam si sese mode

derari z instituere pulchrū est: qd moralis disciplina facit. quāto

fit pulchr⁹ z p̄clar⁹ idem prestare posse cum de domo tum

de ciuitate vniuersa: cui⁹ felicitas omniū felicitatē cōplexa est:

Accedit ad rem: q̄ harum disciplinā z cognitio eo est tibi magis

necessaria: quo legum z iuris ciuil' sapientia magis prestas. Nam

quis audeat se iureconsultū p̄ficere: his ignoratis fontib⁹: vnde

leges oēs iuraq; manarūt. Faciā igit quod iubēs z amice z recte

Tale. Ex mediolano Calendis octobribus.

Anno. M. cccc. l.

Franciscus philelphus Petro perleoni S. B.

Lōsolat amica in aduersa fortuna. CLXXII.

Mimaduerti ex tuis ad melius tibi fortunā quā vocant
aduersari. Et tu si me audis: qio forti magnoq; sis: et
prudencia vtrius z paciētia. Speresq; fore: vt p̄staci ingētiq; vir
tuti nihil eādē negad dignitacē nec ad emolumētū deesse possit.
Itaq; vt ad battū aic cor: y don apud theocricum.

Sidere batte deece: melius eras forsan habebit.

Sperandum est viuus: non est spes vlla sepulris.

Nunc pluit: z clarius hūc suppetet ethere surgit.

Quare p̄fide etiā p̄pedicē tibi melius fore. Adū viuū nos bo
na spe duci puenit. Mā post h' imbrē serenitas sequi solet. Curabo
qō peris: q̄q; res nostre sint hac tēpestare ob vīm diurnū belli
angustiores. Vale. Ex mediolano Quarto nonas octobres.

Franciscus philelphus Francisco barbaro S. B.

Libros repetit. CLXXIII

Ellē etiā mihi fortunā de' optim' maxim' tribuissz: vt
et mihi possem et amicis q; gratificari. Mō enī libros
meos abste pererē. Sz qm illis carē nō possū: rogo te vt restitue
lam incipias. Vale. Ex mediolano Quarto nonas octobres.

Fran. phi. Jacobo cassiano presbytero S. B.

Arguēdo quēdā libros ab eo repetit. CLXXIII

Amdu inani spe ductus abste sum: vt mihi ipsi succen
seam. Lōmodarē victorino feltrēsi eruditissimo z opes
mo viro proclū in platonē cū thimēo loco z aristotel' d'alectica:
cū egregijs cōmētarij alexandri z themistij. Lul' p̄oclus vtaf

Pagina. XLIII

aut hospitio aut carcere sum plane ignarus: nisi etiā ipse fortassis
 fuerit a te coniectus in vincula et in perpetuas tenebras. Dialecti
 ea xō apud te esse tua iam pridem ad me epistola testis est. At ea
 in sex vsq; mēses comodato petieras: cū iam anni quattuor pre-
 terierint nec codicē mittis nec quicq; ad eas litteras respōdes q̄s
 dedi ad te habere creberrimas. Itaq; nō mirari nō possum. De-
 curritq; mihi memoria: te idē olim de euripidis tragedijs z ma-
 thematicis libris: quos idē victorinus per te mihi reddēdos sus-
 serare gisse. Itaq; nō possum nō cōmoueri. Nam quantū videre
 videor: tibi sum ludo. Facies aut pro officio tuo: qui z sacerdos
 sis: z victorini discipulus; et mel studiosus: si z mea ad me diale-
 ctica dederis: z aliquid de proclo docueris. Cito enī oīno meos
 apud me esse libros: ne inanis semp dñs existimer. Vale. Ex me-
 diolano pridie nonas octobres.

Franciscus philolpbus Bernardo iustiniano S.D.

Litteras ab amico perit: z libros suos reperit. CLXXV.

Uo magis quotidie tuas expecto lras: eo me magis
 mea fallit spes. Adhuc plurimū qd sit in cā: vt tabel-
 larius vacuus semp redcat tris culs: cū ab alijs amicta
 frequēter reddat. Itaq; pro nostra verere beniuolētia abs te pe-
 to: vt hoc me desiderio eādē leues. Qd si feceris: habebō tibi nō
 mediocres grās. Preterea mea illa opuscula q̄ tū pat tuus vir il-
 le grauissim⁹ atq; optim⁹: cū etiā ipse tū visenda acceperit: isti nū-
 clo ad me des vellim: q̄ mea tibi epistolā reddidit. Nā cū earū re-
 tū nullā omnino mihi exemplū sit: video: familiarib⁹ quibuscū

D. cccc. l

nō eque in senūc liberalis atq; antea consueueram. Vale. Ex me
diolano pridie idus octobres.

**Franciscus philelphus Blasio axiretensi
Equiti aurato Salutem dicit;**

Iocatur in amicum ruri manentem. CLXXVI

Uti tam diu ruri tenearis ignoro: preferim cum neq;
ficus ruri; neq; vua; nec pomoru quicquā offendit. Sy
castanee te fortasse delectant: que quoniā spiritus sunt
plentissime: ne lateri tibi noceant caue. Itā si illos vtaris familiari
vētris crepitū nunq; vites. Ego plātas ficulneas idies expecto.
Vale. Ex mediolano Quarto calendas nouembres.

**Franciscus philelphus Ciccho Calabro Bucali
Secretario Salutem dicit;**

Pecunias solui sibi perit. CLXXVII

Tristi cum hinc esses absurus laudem ad triduū fore;
vt quasi iusserat pnceps pecunie mihi indubitato red
deretur. Quatriduum aduenit: & de pecunijs verbum
nullum. Itaq; te rogo: ne iussa pncipis frustra tue fidei manda
ta videantur qd diligentissime cures. Vale. Ex mediolano Idie
bus nouembres.

**Franciscus philelphus Petro thomasio phi
losopho ac medico Salutem dicit;**

Litteras repetit. CLXXVIII

Esideravi tam diu lrās tuas: rursusq; desidero. Itaq; si
me amas: id quod est mihi clarius luce: noli comittere
vt te vel negligentie noie; vel obliuionis crimine accusem. Vale

Pagina.XLIIII

Ex mediolano Octauo Idus nouembres.

Franciscus philelphus Joanni euangeliste
fratri heremitano Salutem dicit.

Stomachas cuidā sibi molesto. CLXXIX

Ec in ferre cuiquā sum iniuriā vnq̄ solit⁹: nec ferre cō
tumeliā. Itaq; monēdu s̄ sus es: vt ceptis abstineas:
ne ⁊ inanis conat⁹ tuos tacito cogitatiois tultio tādē accusēs: ⁊
mibi argumētū afferas iure vlciscēdi. Quā p̄stinā amicitia nrām
volutare aio volueris: nihil frustra tētab. Preterea nō te debz ce
pisse obliuio: ⁊ q̄ loqur⁹: ⁊ q̄ molit⁹ fueris in p̄ncipē nostrū p̄ime
tyrānidis tēpestate. Nec si efferant in lucē: te puto peniteat tori⁹
conat⁹ tui. Nec lōge fuerint arcēscēdi testes. nā ⁊ vicinia tua ois
et tui ordinis socij: ⁊ sodales itē cōmāduconesq; tui p̄stantissima
testimonia aduersus te ferunt. Paucis te monui. Tūne mibi sto
machu moueas caue. Glale mediol. ex edib⁹ nrīs. vj. idus nouē.

Frā. phil. Facino forobronuncianensi S. B.

Traditum se queritur obliuioni. CLXXX

Elod mibi abiens vbu nō feceris: fecisti tu quidē in bu
mane: id qd nō morib⁹ tuis: q̄ sunt hūmanissimi: dādū
velim q̄ liberalitati calabz nrī cicibi: qdū vī nūmoz te
obruit: facile obliuē amicitie nrē. Quare peto ab te: cū vt roges
meo noie: ne te nūmosiore efficiat: q̄ in amicos sis diligētior: ad
dasq; se mibi gratissimā rē facturū: si negociū meū p̄fecerit apud
p̄ncipē: idq; ⁊ p̄primū ⁊ ex sentētia nostra. Quā ipsam rem vt
erā tu qd diligētissime cures: maiorē in modū a te contēdo. Glale
Ex mediolano Septimo calendas decembres.

Anno. D. cccc. l.

Franciscus philelphus Ciccho calabro
Ducali Secretario Salutem dicit.

Opera amici importuni petit. CLXXXI.

Em mea ut apud principem cures: tanto studio te rogo: ut

maiores vix aliud de qua possim. Non ea mihi conditio est

ut moram parili liceat: id quod tibi esse perspicuum non sum nescius. Non

preerea occupationes tuas. Quo fit: ut vel importunior me pre-

beam. Ledit enim necessitati pudor. Itaque velim: oia pro tua pru-

dencia modereris. Vale. Ex mediolano. vii. calendas decembres.

Franciscus philelphus Blondo flavio S. B.

Certior fieri petit de prospero statu amici. CLXXXII.

Ereōtati quod de sepeissime de te mihi tradere renūciatu

te ferraria percussisse: habereque pbelle. Que res me quanta

voluptate affecerit: considerari abs te malo quod dici ab me

deote amore coplexus sum: ut alij magis nemine. Quia in hac

die nihil ad me scripseris: non mediocriter sum miratus. Non enim es

nescius: quod mihi iucunde esse debeant tue secunde res: quod eque

mihi atque tibi secunda se semper iudicari. Itaque tue liberalitatis

munus erit: si me feceris quod primum certior de omni statu tuo: quem

indies ab immortali deo magis magisque fortunari non solum cupio:

sed etiam opto. Vale: et clarissimo philosopho nicolao vario et elo-

quentissimo viro guarino veronensi salutem meo nomine plurimum di-

cito. Ex mediolano Septimo calendas decembres.

Gran. phil. Ciccho calabro ducali secretario S. B.

Grata fuisse scripta amici dicit.

CLXXXIII.

Pagina. XLV

Etue perhumanè amicissimeq; littere nō modo recrea
m runt: sed etiam mirifice refecerūt. Nec dubito que seri
psisti ex animi sententiā esse a te scripta: modo quē ad
modū ipse benigne cupis: ita etiā reliq; iussa principis exequant.

Uale. Ex mediolano Sexto calendās decembres.

Franciscus philelphus Petro thomasio phi
losopho ac medico Salutem dicit.

Suader amico: vt etiam in senio non quiescat
a studio.

CLXXXIII.

Osti cā esse sapiētū viroz sententiā: nihil accidē pnicio
n sius senectuti q; animi relaxationē. Ea enī ingenij vis
quā iuuēte feruor exultabat: iam spiritali sanguinis fo
mēto veluti tepescēre paulatim hebet: vbi diligentia z perpetuo
qdā studio min⁹ acuat. Itaq; nō absurde monē: q; p̄cipiū r esse in
huiusmodi etate labores corporis minuēdos: ad augēdos autē
animi. Q̄p̄ haud sclo q; ociosa vita pducatur corpi. Elidem⁹ cerce
apud homerū nestorē z anīmī z corporis viribus eque delectari.

Ego autem puto in omni etate mediocritatem esse seruandam:
et ita agendū: vt nihil nimis: nihil parū. Intentione remissione
censeo condiendā. At relaxari q̄i velle: languide cutusdam pe
cudis similitū iudico. Quoz sum hec: tam pridē nihil ad me seri
bis vel q̄ plurimis litteris prouocatus. Nihil esse in causa aliud
opinoz q̄ senium. Quare te rogo: vt z tui z musarū iam incipias
reminisci: mibiq; aliquid respondere: ne vel in te senectutem ac
cusem: vel obliuionem: vel negligentiam. Uale. Ex mediolano

Sexto calendās decembres.

D. cccc. l

Quod rebus meis vtaris familiariter: nequaquam tibi
vitio do. Sed q̄ ita vtaris vt mihi incommodes mini

me laudo. Tu mea omnia carmina ita habes apud te:
vt eorum mihi nullum esse reliquum exemplum velle videaris.

Itaq̄ quod sum carminum opus aggressus: frustra aggressus vi
dear: si ita mihi te familiarem prestiteris: vt non tua tibi solum:

sed mea etiam tua esse volueris. Quod ne turpiter vsu ventat: fa

cito mea omnia carmina ad me q̄primū redeant. Reliquisti enim
eorum apud me nihil. Vale. A Hediolani ex edib⁹ nostris Sexto

calendas decembres.

Franciscus phi. Baptiste scace barocio S. d.

Carmina iterū reddi sibi postulat. CLXXXVI

Quāto video: intelligere māius te dauuz haberi q̄
edipoda: qui tamen vterq̄ dici possis. Carmina in quā

mea mihi q̄primū reddito. Q̄ si mee litterarum note fortasse te

delectant: tuis etiam ego contentus sim. Q̄ si neq̄ mea ad me de

deris: nec alia ratione satisfeceris officio tuo: ture mihi vel casti

gandus vel aprius monendus videre. Vale. A Hediolani ex edi

bus nostris pridie calendas decembres.

Franciscus philelphus Andree alamanio S. d.

Litteras amici laudat: eūq̄ ad virtutē hortat. CLXXXVII.

Clo te magis iudices p̄spicio: cō mihi humanitas tua i

genijq̄ fecunditas dilucidior: fit ⁊ clarior. Ad te tue pro

xime littere mirū in modū delectant: quippe q̄ nō mi

nus amoris plene summi erga me tui q̄ differissime vīse sunt. Va

Pagina. XLVI

lud autē mibi molestū fuit: q̄ he puenierint ad me quo tpls momē-
to vir integerrim⁹ religiosissimusq; sacerdos frater marian⁹: is q̄
tibi hanc reddidit epistola erat p̄tinuo decessurus ad vos. Itaq;
non potui quod voluissim ad ea respondere: quē tum de virtute:
tum de fortuna locutus es. Sed respondebo postea cū quid oculi
nactus fuero: et si hoc mibi vix vniquā datur omnino. Interim te
moneo atq; hortor: vt nihil existimes humanis in rebus vni vire
tuti antepōnēdum. Nec enī sola viger: sapit: estq; imō: tal. Res
liqua omnia ⁊ vana sunt ⁊ fragilia planeq; caduca. Quod si rectū
diligēt aīo volueris: tibi saluacis parura sit spolia: nō tu illi.
Aristotelen de re domestica vehementer expecto. Arcin⁹ iohannes
is qui tuas mibi lras reddidit renūciabit noīe tuo. *Arctino*
Carthage esse amantissimum mei: id quod sum-
ma cum voluptate audiui. Vale. Ex mediolano Quarto nonas
Decembres.

Franciscus philelphus Sphortie secūdo S. B.

Promissa confectum iri peti. CLXXXVIII

Ego abste in maiorem modum: vt quod ⁊ mibi coram

p recepisti: ⁊ ex proximis meis litteris audire potuisti:

id apud patrem tuum prestantissimum ⁊ munificentis-

simū principem p̄primū ⁊ p̄optime cōficias. Hac mibi re neq;
gratius quicquā neq; magis necessariū prestare potes Vale. Ex

mediolano Prīdie idus decembres.

Franciscus philelphus Sphortie secūdo S. di.

Ad idem.

CLXXXIX

k lllj

Anno. D. cccc. l.

Etij abste. primis lris: fm q etia nunc z tertiu peto: z
te q si pateris rogo: vt re mea apud pncipe nostru mu
nificetissimu patre tuu: vbi min? pfereris: ita coficias
vt mibi abiens cora receperisti. In hunc die neq tu rndisti qcqua:
nec ex alio sum certior: fact? quid egeris aut no egeris. Itaq aut
rnde qprimu: aut equu mitte q vchar ad vos. Na si ad vos vene
ro: facile futurum suspico: ne vacuus mediolanu repeta: pferim
eu ia instet natal' christian?: q pncipes solet ad bnficetiā exhorta
ri. Vale. Ex mediolano. xv. calendas ianuaras.

Franciscus philel. Nicodemo tranchedino S. d.

Officium petit amici.

CXC.

Quod z princeps noster frasciscus sphortia tibi abeunt
iussit: z ipse vbi plurib? abs te petu: si min? in hanc
diem coficere potuisti: vt pficias rade cupio. Hac eni vna re neq
grati? mibi quicquam pstare queas nec etia iucudi? At q bnficiu il
lud q no libeter pferat: qd is in que pferam? maximi sic factur?
et eo tu vsur? no sit? Sic eni cum sum? liberales: cum ex huiusmo
di nra liberalitate neq molestie neq incomodi quicquam accipi
mus. Tenes quid velim. Vale. Ex mediol. xv. calas ianuaras.

Franciscus philel. Fazino forobronunciano S. d.

Petit vt ad se amicus veniat.

CXCI.

Id commode fieri abs te potest: hychodie venias peto
sum eni tecum quedam comentaturus. Quare velim
ne differas neq comittas: vt te potius excusandu cun
ctationis q laudandu properatiois ostendas. Vale. A mediolani

Pagina. XLVII.

ex edibus nostris Calendis Ianuarijs. Anno. AD. cccc. li.

Franciscus philelph^{us} Joanni mario filio S. d.

Anxium se ait super valitudine et absentia filij. CXCH

Ostea q^{ue} a nobis abijit: de te nihil accepim^{us}. Itaq^{ue} nō

possum^{us} non vereri ne quid tibi qd nolimus acciderit.

Nam hospes ille ad quem diuiteras nocte: cuius pri-

mo die hinc profectus es: mediolanum modo veniens renuncia-

uit te cum es apud se hospitatus visum esse e stomacho laborare:

et de caupone questū: apud quē prandisses. Quare velim: me fa-

cias de te tuisq^{ue} consilijs q^{ui} primū certiorē. Nam si vales: qd istic

tempus inaniter teras nescio. Sin minus vales: danda est opera

ne tua negligentia sis peiore condicione. Vale. Ex Mediolano

Quinto calendas ianuaras.

Franciscus philelphus Laurentio gyni filio S. d.

Silentium diuturnum accusat. CXCH.

On possum officium tuū non accusare: q^{ui} tam diu silen-

tiū egeris. Nec enim mei oblitus esse debes: quē in-

risce diligere consueuisti. Nec etiam pythagoreus fa-

ctus est tam repente: qui elocutionis studio maxime omnium infer-

uire didiceris. Nec te superbum factum esse puto: qui humanita-

te et mansuetudine nemini cedas. Itaq^{ue} nisi te iure accusatū ma-

lis: facito p^{ro}pediē intelligā: quid in causa fuerit: vt tanto silentio

te dederis. Vale. Ex mediolano Idibus ianuarijs.

Franciscus philelphus Augustino dato S. B.

Silentium carpit.

CXCIII

Ulla ratione adduci possum; qn credā te mei esse amā-
 cissimū; a q sō pulcherrime institut². Sed nō possum
 nō mirari; qn sibi lris obstrepas; q quorū die cū apud
 vos agerē; me pulcherrimis tuis suauissimisq; eplis veluti laces-
 seres. Nūc xq totus es mutus; q q es fact² lingua solutioze; eo te
 loquatio; ē esse oportuit. Vale. Ex mediolano Idib² ianuarijs.

Franciscus philelphus Francisco patricio S. d.

Litteras a discipulo perit. CXCv

q Nam de te philelph² sit benemeritus; eloquerie z eru-
 ditionis nomē qd es p oēm italiā nō mediocre neq; ob-
 scurū adeptus facile declarat. Quō sit; vt nō nescius esse debeas
 q re gratū esse oporteat. Quod enī maius in quēquā beneficiū
 conferri potest q discipline z eloquerie; quibus rebus non modo
 ceteris omnib² animātib²; sed ipsis quoq; prestam² hominibus
 qui nihil supra hominem sapiūt. Desidero igitur officium tuum
 in his rebus quibus a nobis vel institutus es vel cōfirmatus; nī
 tacendi fortasse q loquēdi artem profiteri malis. Vale. Ex me-
 diolano Idibus ianuarijs.

Fran. phi. Blasio axeretensi Equiti aurato S. D.

Plantas sibi mitteri perit. CXCvi

Am ver est in limine. Itaq; te peto; vt qō hieme plan-
 tas illas ficulneas ad me dare veluti peritior agricola
 nolulisti; nūc tādē dare incipias. Nisi fortasse; qd nollim; moleste
 feras res vllas bonas fore tibi cōmunes cū alijs. Nā si plurib² te
 rogari cupias; nō possum nō vereri; ne vel iudicē vel obrectatio

Pagina. XLVIII:

^{in vultu}
^{obprobrium}
his sis accusandus; quas quidē prurbariones indignas arbitror
^{excedens sua}
^{opta una namque p. d. d. d.}
magnitudine animi tui. Cupio itē plātas prunorū damascenorū;

Uale. Ex mediolano Quarto nonas februarias.

Franciscus philelphus Joanni aurispe S. B.

^{librum p. d. d. d.}
Librum serio petis sibi reddi.

CXCVII

^{librum p. d. d. d.}
Olycem meū videre cupio. Nam eius mihi presencla

^{librum p. d. d. d.}
vehementer est opus. Quare ne istū pariaris apud te
^{librum p. d. d. d.}
diutius hospitari: maiorē in modū abste peto. Uale.

Ex mediolano. xij. kalendas martias.

Franciscus philelphus Laurentio valle S. B.

^{librum p. d. d. d.}
Consilium muratum ab amico miratur.

CXCVIII

^{librum p. d. d. d.}
Uideo te reliquisse alphonsū regem: z esse rome. Nec

^{librum p. d. d. d.}
dubito te nihil pro tua prudentia fecisse temere. Adi-

^{librum p. d. d. d.}
ror autem cū ab alphōso honorifice: z vt accepi cōmo-

^{librum p. d. d. d.}
de tractareris: qd rome q̄ neapoli hoc tpe vitā agere malueris;

^{librum p. d. d. d.}
p̄sertim cū nō sis nescius: q̄s fluctus nauigatur^o sis. Nō enī ocio-

^{librum p. d. d. d.}
sum te esse pariant: qui viros bonos eruditosq; insequi vel absen-

^{librum p. d. d. d.}
tis p̄sueuerunt. Tibi aut vt oia secūda sint plurimū opto. Uale.

Ex mediolano. xij. kalendas martias.

Franciscus philelph^o Francisco barbaro S. B.

^{librum p. d. d. d.}
hortat amicu: vt libros tādē reddat.

CXCIX.

^{librum p. d. d. d.}
Am pūdet me repetere toties libros illos: q̄s cū p̄stati

^{librum p. d. d. d.}
nopoli agere ad te dedi. Uideo enī ad id te nihil oīno

^{librum p. d. d. d.}
in hanc diē respōdere. Nec satis intelligo sententiā animi tui. Nō

^{librum p. d. d. d.}
enī idcirco tacere te existimo: q̄ meos mihi libros nolī restituē.

Noui eni ⁊ grauitatem ⁊ constantiam tuam: noui fidem: noui in
 regiratem. Ad hec ea est altitudo animi: ea quam greci mega-
 lop: epian dicunt: nostri x̄o magnidecentiam recte nominēt: vt
 non modo que aliena sunt nolis inuito dño: sed etiā tua q̄munifi-
 centissime in alium conferas: preferim eum quem tui esse obser-
 uantissimū non ignores. Itaq; te mi humanissime barbare rogo
 etiā atq; etiā: vt meos mihi liberos: q̄ iam annos triginta hospita-
 ti apud te sunt cōcubernali efficias: ⁊ id hac qdē lege: vt quē codi-
 cē ex omnib; magis adamaris: eum tibi perpetuū esse atq; tuū
 velim. Vale. Ex mediolano Undecimo calendas martias.

Pollicita maturari desiderat.

Quod de meo negotio cum ciccho simonera verba fece-
 ris: est mihi gratissimū: sed eo gratius futurū: si breui-
 et ut decet: quod perhumaniter cicchus est pollicitus:
 cōficere ipse perrexerit. Nullo enī modo recte consultum est reb?
 meis tādīu tēpus terere. Annus enī preterit posteaq; optim?
 pñ- cepso noster huius florētissime reipublice est potitus: qui q̄q; mu-
 nificētissimus in me est: ego tamen adhuc de statu meo incertus
 sum. Erres mea domestica est adeo attenuata diuturnitate bel-
 lozū ⁊ victus charitudine: vt ad tenuitatē accedere nihil queat.

Nec principio glorie: nec laudi mee conducit esse philiphū amo-
mo egro. quod radiū firnece est: quoad egere desierit. Itā ege-
statem nimiam muse abhomināt: qua letē esse nō possunt. Tale.

Ex mediolano. xiiij. calendas martias.

Pagina.L.

Franciscus philelphus Ciccho simonete

Bucali secretario Salutem dicit:

Expedire petit qd in rem suam sit. CCI.

Ex te plurimū i rogo atq; oro: vt rem meā tam randē expedias. Nihil enī prudenti viro stultius duci puto: qd

sibi ac rebus suis nescire p̄sulere. Nec enī mihi semp̄ pedendū est.

Ita esse vt sum: neq; p̄ncipi cōducit nec mihi. Vale. Ex medio
lano. xij. calendās martias.

Franciscus philelphus Jacobo camerinati S.B.

Librum recepit. CCI.

Alis marci tullij ciceronis orōnib; qd a me cōmodo

accepisti: vti iā cupio. Itaq; eas velim p̄pedie ad me

des. Nā iā diu tuo hospicio vsē sunt. Quare facito domū repetāc.

Utere: enī ne dñm sint oblitē. Qd si tardarint extrude. Vale. Ex

mediolano. xij. calendās martias.

Franciscus philelphus Blondo frauto Apo

stolico secretario Salutem dicit.

Trās nōdū se accepisse. Deinde statū iūū significat. CCII

Audeo qd scribis te meas sateuerisse lrās: et si tue: qntū

video: itelligere: vt nūc adhuc incessu testudineo. Nō

dū enī aduērarāt. Quare videne fides in fido illonū

cio desideranda sit. Quāt de statu meo certior fieri vīs: hīc me

p̄ncipis singulari benivolentia est cōplexus: cumulatq; q̄tidie

maiorib; bñficijs. Hieronym; gener reliquaq; familia nrā bene

habet. De strabone nihil est q̄ laborem? Amicus enī ille cū habē

se p̄negat. Itē est apud aurispā eiusmodi. Strabo geographus

da enīq; a p̄fundo cōstitit dīq; nūc p̄fundo

q̄d nūc p̄fundo q̄d nūc p̄fundo q̄d nūc p̄fundo

q̄d nūc p̄fundo q̄d nūc p̄fundo q̄d nūc p̄fundo

q̄d nūc p̄fundo q̄d nūc p̄fundo q̄d nūc p̄fundo

q̄d nūc p̄fundo q̄d nūc p̄fundo q̄d nūc p̄fundo

q̄d nūc p̄fundo q̄d nūc p̄fundo q̄d nūc p̄fundo

et vt audiui apud quatinu. Si quē habē potes: cōmodato mittere
ad me: z ad triduū vsq; faciā qđ cupis. Tenrō pncipi qđ diligētis-
sime cōmēdant: qđ tū iucūdisime de te audiuit: tū rūd it phuman-
ter z pbenigne. Uellē: qđ scribis: vno essem? atq; eodē loco: qđ al-
ter altero frui assidue possem? Nā cū studioz z mozi silitudo: tū
psilio z cōmunicatio z pulctus assiduusq; vsus amicitia maxime
pōtēt solū: sed auget z suauiorē efficit. Ex te tantisper ad agri-
culturā contuleris dum ver adollescere incipiat laudo: modo py-
ri iste quas inseris z consiciones viciū vbertinū fructū aliquē bē-
ui sint allature. Cū italiā tuā omni ex parte exornaris: fac videā.

Uale. Ex mediolano Quarto calendas martias.

Franciscus philelphus Sphortie secundo S. B.

Dicit se nihil accepisse promissi.

CCIII.

Ullicit? egnō mōnō petēt mibi: sūne cogitari qđ de te
dono darurū nescio qđ. Itaq; nolim te falli opinione
tua: vt icelgas nihil esse mibi redditū tuo noie: nec itē alteri? cu-
suspia in hanc diē. Quare facito ne vel obliuionis accuseris vel
negligentie. Nā vtrūq; crimen tua preclara indole est indignū.

Uale. Ex mediolano Quinto idus martias.

Franciscus philelphus Francisco patricio Sa. B.

Amari se letat: z reditū se spōdet.

CCV.

Elris xenophōtis filij liqdo cognoui: qđ minime dubi-
tabā: singularē erga me tuā beniuolentiā. Veto aut ve-
hement: qđ verū illa de te mea mēnēquā refellit opinio. Itaq; vt
intelligas me y amo is nō ynci abote: decreui omnino ad vos

Pagina. I.

redire: modo equa condicione fieri a me possit. Tuum igitur munus fuerit: ut quod cepisti sponte: id etiam mea causa perficias. Xenophon reliqua tecum cōmentabitur. Ego patrem tuum gratissimū et optimū virum bene valere opto. Vale. Ex mediolano pridie calendas aprilis.

Franciscus philephus Antonio michaeli Equiti aurato Salutem dicit.

Laudat amicum quod se amat.

CCVI

Audeo equidem plurimū: quoniam non solum in re pecuniarie: sed in amicorum etiam hereditatem succedere institueris patri tuo clarissimo et sapientissimo viro: qui cum mihi tanta familiaritas benivolentiaque fuit: ut maior cuiquam esse posset cum nemine. Nam filius xenophon litteris mihi significavit: quanto studio ac fide operam das: ut me coram perpetuo vti atque frui possis: imitatusque humanissimū patris ingenium equem diligis atque ille cōsuevit. Itaque gratias tibi habeo maximas. Ut autē intelligas me tibi in amore nulla ex parte cedere: xenophon filius quē ego decreuerim ire in sententiam tuam tibi coram exponet. Vale. Ex mediolano pridie calendas aprilis.

Fran. phi. Bernardo iustiniano Salutē dicit.

Accusat quendam rare scriptoris.

CCVII

Clotens accipio tuas litteras: totiens leonardū meū patrem tuum vel potius nostrum clarissimū et prestanti sapientia virum video: coram aspicere: eundēque tuo et audire et alloqui. Que quidē res cum summā mihi afferat

Anno. D. cccc. l. j.

voluptatē: facile debes intelligere q̄ mihi molestū sit: cū etiā bis
et iterū inultatus interdū nihil respōdes. Ad resurrectionē chri-
stianā: id qd hortaris: te vssere institui: modo id mihi facē liceat
p̄ principē. Quare qd facto fuerit opus: corā vna cōmētabimur.

Uale. Ex mediolano pridie calendas aprilis.

Franciscus philelphus Perrothomasio phi-
losopbo ac medico Salutem dicit.

Silētiū accusat: z hās perle.

CCVII

Am menses ppe duo p̄ci lere: postea q̄ nulle mihi tue
lrē sunt reddite. Itaq̄ sum miratus z tuū z bernardī in-
stintū silētiū. Si mihi quicquā facturū es qd gaudeā: max-
ime cura vt propediē litteras tuas q̄lōgissimas lectitem. Uale.

Ex mediolano Quinto calendas ianuaras.

Frāciscus philelphus Xenophonti filio S. B.

Salarium duplum petit vt redeat.

Qd senenses reditū ad se meum vehemēter cupiunt
gaudeo. Omnis primū tibi videndū est quāti faciant
meū reditū: vt intelligas me nulla p̄ditione senā repetiturū: nisi
duplo mai⁹ mihi salariū eo p̄stituerint quod antea p̄stitissent.

Uale. Ex mediolano Quarto calendas ianuaras.

Fran. phi. Enico dauolo Equiti aurato S. B.

Diligere se ait amicum: z semper dilecturum.

Etiā surū pollicetur aduentum. CCIX.

Qd tancā mihi voluptatē attulerit tua illa p̄grauis diser-
tissima q̄p̄a: quā nudiusquart⁹ a te accepi: et si debes

Pagina. II.

alio litteris meis intellexisse: tamē quia sit interdū vt littere nō reddantur: idcirco eadē rursū ab me significatū iri existimauit.

Quanti ego semp fecerim benivolētā tuā: tā totos annos duos decim cognouisti. Itaq; amabā te atq; colebā plurimū solo egre gie virtutis tue iteru. Aliud beneficiū intercesserat nihil. Nūc aut cum video quāta me benignitate psequeris: potes facile cōsecrare quātus cumulus accesserit ad obseruatā erga te meā. Nihil est pfecto qd magis cupiā: qd id prestare: vt qd lucidissime perspicias: me vnū esse semp futurū: quo de vno ea tibi possis oia polliceri que de gratissimo z obseruandissimo hoie expectari cōueniat. Aduentū aut meū ad alphonsum regē maturabo: simul atq; librarius satyrarū codicē quē cepi exscripseris. Tu me interim et regi commenda et tibi. Vale. Ex mediolano Tertio calendas Iunias.

Gran. phil. Enico daualo Equiti aurato S. B.

Pestilentiam aie incrudescere.

CCX

Epit mediolani adeo pestilentia incrudescere: vt non possim tibi non metuere. Itaq; nihil est quod obmitem ad parādū iter ad re: modo librarius nō me fallat: ad secundum vsq; mensem aut paulo amplius te videbo. Vale.

Ex mediolano. Iij. Idus Iunias.

Franciscus phil. Mariano sacerdoti S. B.

Tertio: fieri petit de commissis.

CCXI

Quid i causa fuerit: vt postea qd hinc abisti nihil de his responderis que tue fidei pro amicitia nostra mādārā nō prius intelligā qd ipse tu me feceris tuis litteris cer-

storem. Quare si me nūc quoq; diligis vt antea p̄sueuisti: a te pe-
to: ne me lōgius teneas desiderio tuarū litterarū. Vale. Ex me-
diolano pridie idus Junias.

Commendat amicum.

CCXII

I qua in re xenophōti filio fuerit opus tua opera : scio
 te nihil eorum pretermitturū omnīū que mea interesse
 cognosca. Quis enī est : cui q̄ tibi charior eē debeat?

Nam ego te nō secus diligo amoq; ex animo ac fratrē: id qđ tibi
 nisi ex omni parte est cognitū: qđ esse cognitū possit nō intelligo
 Tale cū pudicissima vxore tua pulcherrimaq; filiola. Ex medio
 Iano pridie idus Iunias.

Franciscus philelpbus Enico davallo Equi
ti aurato Salutem dicit.

Loquise ait per eum qui litteras pertulit.

CCXIII

*Enophon filius ad te venit: ex quo mentē meam oēm
x intelligas. Quare quicqd meo tibi noīe exposuerit: ita
accipe: ac si me coram loquentē audires. Verba enim
patris sunt omnia. Itaq; me totum in Xenophonte apud te
existimato. Te autē rogo: vt idē in me sis qui fuisti semp: hoc
er facilis ⁊ humanus: ⁊ quantū ad regem attinet per benign⁹
liqua ex ipso xenophonte cognosces. Vale. Ex Mediolano
Idie idus Junias.*

Franciscus philolph⁹ Francisco barbaro S. D.

Nihil qđ scribat occurriffe ait. Item de podogra. CCXIII

q **E**terenti mihi litteras ad te dare quas leccur⁹ libenter
fores: nullū sane consentaneum musis occorrebat argu
mentum. Itā quid aliud philelphus dignus scribat ad

barbarū q̄ de humanis studijs. Et hec scilicet apud nos so-
dent. De rebus x̄o bellicis quas video quotidie impedere arde-
tioris: nō est mei muneris quicquā obstrepe. Quā autē acceperim et
ex pedib⁹ laborare: nō potest mihi pro nostra summa bentuolen-
tia non esse p̄molestū, es enī indign⁹ q̄ quicquā patiaris qd̄ nolis:
p̄fertim cū sis vita p̄tinēssima: nī fortassis iste sit morib⁹ ab vsq;
maiorib⁹ tuis hēdīrari⁹. Illā podagra vt Hippocratis sentētia ē
sit ex eo sanguis quē bilis ac pituita corruerit: 2 id qd̄ in venis
gracillimis: quib⁹ corp⁹ vt p̄necessarijs carere nullo pacto potest
Et ipse tu nulli es bilis obnoxius: qui vnus omnīū sis moderatiss-
simis moribus: sed ne pituite quidē: qui nulla sis nec ingenij nec
corporis crassitudine. Quare cū istiusmodi offensio a parētibus
in te insit: fer equo animo hereditatem. Vale. Ex mediolano Pri-
die idus Iunias.

Frāciscus philelphus Nicolao arcimbol
Ducali senatori ac iureconsulto S. B.

Promittit se curaturum omnia. CCXV.

N Tibi viro integerrimo: et eruditissimo homini: et cū re
 rū mearū omnīū: cū melipsum in p̄mīs studioso grati
 ficer omnia q̄ prestari a me queant: sim plane ingrat⁹. Facta igit
 q̄d tantopere efflagitas: et id quidē nō libenter minus q̄ diligen-

Quotantopere etiam istas; et id quidem non libenter minus quam diligenter
inducit. f. 7. f. 8. quia periculissimum ad probandum. et periculum
negoria. et amicitia in finem comparationes sunt impeditur: et
causa deinde in effectum.

Anno. D. cccc. li.

ter, Ceterū nosti occupatōes meas; quibus si voluntatē meam
cōparaueris: haud me cunctationis accusabis. Studebo tamen
annitarq; manib; ac pedibus; vt alunt: vt diligētia oēm superet
necessitatē. Vale. Mediolani ex edibus nostris Idib; Junijs.

Franciscus philelphus Bonato actiolo S. B.

Nomina librorum venalium desiderat sibi scribi. CCXVI.

Leptesse apud vos quosdā pīscos de arte grāmatica

a libros; quoz velim nomina ad me scribas. Nā quibus

hoc tēpore in publicis ludis greci vtūtur libris; pleni
sunt ineptiarū; ac plane tales: vt ad dediscēdū sint q; ad discēdū
lōge magis accommodati. Tu fac quod peto ac vale. Ex mediola-
no Idibus Junijs.

Franciscus philelphus Catoni sacco Equiti au-
rato ac iureconsulto Salutem Dicit.

Arguit amicum auariu sculum factum. CCXVII

Sunt te mi cato factū auariu sculū; qd plurimū miroz

a Nam cui parīs pecunias tuas; q; liberos ne gignerēs

vrozem mathusalē tibi matrimonio iūxisti? Fratri ne?

At ille est lōge te stultior; q; a tuo aspectu nō secus fugit q; si basi-

liscum intueret. Num te podagra idcirco in auariciā agit; q; me-

tuas fore: ne si leges docere z ius ciuile cogaris deserere; ad pau-

periem pristinam redigare; q; tibi non propterea iunxeris locu

plerē anū vroze; q; nūmos libris p;etuleris. Tūne igitur vt con-

sueuisti liberalitē: neq; tibi pauperes metuī sic. Nullus enī vche-

mētor; dolor vacat febre; que vna te bz cui; ni sapias; omni exue-

Pagina. LIII.

cura. Vale. Ex mediolano Idibus Julijs.

Franciscus philelphus Andree alamanno S. B.

Commendatio ironica ac ridicula.

CCXVIII

Demetrius sguropulus istac iter facturum in urbem romam

petijt a me: vt se tibi per litteras commendare. Quod

mihi tñ facile est q̃ qd̃ facillimū. Adō itelligas eū esse

demetriū: q̃ cū grauitate ac vero nihil habuerit cōmune ynquā.

Ex librario nō inepto: quātū ad formā litterarū attinet: vult vs-

deri philosoph⁹: id qd̃ ex ornatu capitis lōgioreq; pallio tibi fa-

cile fuerit iudicare. Nā neq; vite instruitis: neq; doctria vlla phi-

losophi de quā sapit. Celerū lingua est: et celeris: et expedita: et suauis:

vt grecorū nemini cedat. Clocce quoq; et clara et sonora. Rem oēm

tenes. Ita tibi hominē cōmendo: vt illi ad sis: et tecum habites.

Vale. Ex mediolano Idibus iunijs.

Franciscus philelphus Benedicto nurfino phi-

losopho ac medico Salutem dicit.

Pestilentia se timere ait: et consilium petit. CCXIX

On esse possum sine p̃magna sollicitudine animi ac mo-

lestia ob hunc pestilētie morbū quo vñuersa correpta

cluitas in assiduis innumerabilibusq; funerib⁹ et dies cōsumit et

noctis. Neq; satis scio quid consilij capiā. Nā sine liberis vñuer

saq; familia hinc decedere et inhūmanū sit et dedecorūsum oīno.

Durū s̃ dō versari inter tot ac tātos inēuitabilium sagittarum

secus est hoīs nō minus dissoluti q̃ insipiscētis planeq; insani. Pre-

terea et quo sim p̃fecturus: et quo pacto: q̃ et pecunijs careā: et ab

omni foras se urbe metū contagionis excludar. Peto igit a te mi-

D. cccc. l. j.

benedicte: vt tuis me prudentissimis cōsilijs adiuues. Vale, Ex
mediolano Idibus iunijs.

Franciscus philelphus Angelo reatino
iureconsulto Salutem dicit.

Pestilentiam incrudescere atq. CCXX

Et princeps abest mediolano: et pestifer hic morbus in-

crudescit indices magis atq. magis. Nec mihi integrū

est: maneam ne an abeam: ira sum et aīo perturbato: et cōsi-

lii egens in tanta p̄sertim rerū mearū omniū difficultate et inopia

Accedit item ad malū: q̄d dicto p̄ncipis castrum audio: ne quia

mediolano decedens in loca glia admittatur eius ditioni subie-

cta. Rogo te maiorem in modum: mihi faciunda vt q̄primū con-

sulas. Vale, Ex mediolano Idibus iunijs.

Franciscus philelphus Ciccho simonete S. B.

Pauptatis incōmoda narrat: et p̄suli sibi petit. CCXXI.

Eus līs vel mortuis sit iratus: qui primi auro et argen-

to p̄cetiū statuerunt: vt qui caret alteruero: inuellis vt

ira dixerim habeat. Quod nunc mihi video accidisse.

Quāto verſo: in periculo atq. discrimine inter hec pestilente sa-

cula tute vel reticente me anima duertis. Si mihi adessent pecu-

nie: permultos haberē fautores et saluris et dignitatis mee. Sed

quoniā illis cāreo: p̄ter te vnū virū optimū et hominē mihi ami-

cissimū ceteri omnes alij negligunt: alij contemnūt. Nec tamen

tibi persuadeas volo: me frangi animo: aut aliud quicquā humi-

Pagina. LIII:

lius de me sapere. Quin eorum potius misereor: qui in hominis
figura vitæ pecudis representant. Eleim tamen pro nostra ami-
cicia mihi cõsulas: q̃ sit tua de rebus meis sententia. Nã nec diu-
tius mihi agere licet mediolani: propter inualescentẽ indies ma-
gis atq; magis incrudescentem pestilẽtie vim ⁊ efferatã rabiẽm:
nec alio secedere indigere pecuniariũ. Vittere enim ducales nihil
omnino mihi profuerũt apud hos ediles: hoc est proventuũ du-
calium magistros quos vocant. Mi meruerem fore: vt offendam
principis voluntatem: abirem extra hanc galliam cisalpinam tu-
rioris in locos. Tale: ⁊ p̃ncipem hortare: vt meminerit mei. Ex
mediolano Idibus iunijs.

Franciscus philelphus Nicolao cebe S. B.

Cur brevis sit indicat.

CCXXII

Espondi nudius tertius tuis litteris. Itaq; in presen-
tia breuitate sum vsus: p̃sertim q̃ xenophõ filius istue-
ret: qui tecum meo nomine verba facturũ esset. Ele-
nit enim vt iohannem mariũ fratrem comitteret mediolanum.
Huc velim mea illa communia ad me des. Tale. Ex mediolano
Idibus iunijs.

Franciscus philelphus Petro perleoni S. B.

Filiũ ad se reditũ significat.

CCXXIII.

Tro audiuisse te instituisse iohannẽ mariũ filiũ ad nos
reditũ facẽ. Quare perijt plũs xenophõra genua: qua-
ritur? est q̃ primũ mitterẽ: q̃ se comitet mediolanũ, reliq̃

Anno. D. cccc. l.j.

xenophon ipse fili⁹ meis vobis tibi corā narrabit. Ego arrianū
vehemēter cupio. Vale. Ex mediolano Idibus iunijs.

Franciscus philelphus Petro thomasio phi
losopho ac medico Salutem dicit;
Stomachas se lrās ad se datas nō accepisse. CCXXV

Am ceteris in reb⁹ me tue p^{ri}me lrē plurimū delecta
runt: tum eo nō mediocrit^{er} prurbarunt: q^{uod} publice fidei
lrās significabas iā supra secūdu^m mensem missas ad me
a bernardo iustiniāno viro patricio z mibi amicissimo. Fatebor
tibi ingenue: q^{uod} antea fuit opīno mea. Instituerā vt scis ad resur
rectionē christiānā ire ad vos. Itaq^{ue} me pararā q^{uod} l^{ite}lrās v^{ost}ras
avidissime expectans. Sed vbi aduenit p^{ro}sticuta dies: nec ego ex
te nec ex alio quoquā amico^{rum} video q^{uod} quā epistolarū: cepi mecū
vehemēter stomachari: atq^{ue} irasci mibi met: q^{uod} oīno frustra amarē
Itaq^{ue} decreuerā nihil posthac ampli⁹ ad vos scribē. Sicq^{ue} distu
li cōpluscylū epis: vt nosti. Deinde cū retrixisset ex candescētia: z
amicicie vis rursus cōcaluisset: nō potui me p^{ro}tinē: q^{uod} n aliqd^{am} recū
obstreperē. Nūc re quā scribis diligēt^{er} p^{ro}siderata: q^{uod} d iudicatur⁹
sim nescio. Unū autē cupio: vt me facias q^{uod} p^{ri}mū certiorē: quinā
ille fuerit: cui bernardus lrās ad me dedit. Reliquum est: vt alie
parent^{is} publice fidei littere: quib⁹ tēpus duoz mēsu^m sit p^{re}fixu^m
atq^{ue} incipiat ad. xvi. calendas septēbres. Ad id enī tēporis insti
tui p^{er}cudubio vos visere: id q^{uod} me tuto facturū volo. At nolim
mibi obesse possit: q^{uod} iam diu in his sum quibus cū tā dura bella
gessimis. Sū autē iturus ad alphōsum regē. Quare diuertā ex eo

Pagina.IV.

ad vos itinere, Vale. Ex mediolano. x. calendas Julias.

Francisc⁹ phil⁹l. Enico daualo equiti aurato S. B.

Loqueris se lrās nō accepisse: et vēturū se spōder, CCXXVI.

Ulm certior factus a gabriele mirabili: qui mō istic me

S diolanum orator rediit: dedisse se tibi alias ad me lrās

circler calendas februaryas: q̄s ego vidinusquā. Nec

alie omnino vllē ex te mibi reddite sunt littere: pter eas quas ex

puteolis ad. xvij. calendas maias ad me dedisti. Itaq; nihil tibi

mirādū est: si nullū a me respōsum accepisti. Mā quid scripseras

scire non potui. Ad proximas autē respōdi. Mūc autē habeo no

uī nihil. Sattyarū codex assidue exscribitur. Si prius nequero:

ad augustū salte iter omnino ad vos capiā. Ante id tēporis nullo

lo pacto licet. Vale. Ex mediolano. x. calendas Junias.

Franciscus phil⁹lphus Catoni sacco equiti aurato ac iureconsulto Salutem dicit.

Laudat amicum.

CCXXVII.

Enophon filius corā tibi exponet quid fieri abste vce.

x lim. Tu autē facies sclo qd semp p̄suecisti z amice: z res

cte. Ego ad augustū sum ad alphōsum regē iter factu

rus: ab eodē scilicet inuitatus. Reliqua ex ipso xenophonte co

gnosces. Vale. Ex mediolano Quartocalendas iunias.

Francisc⁹ phi. Enico daualo Equiti aurato S. B.

Litteras petis.

CCXXVIII.

Glod modo. x. calēdas iulias ad te scripsi: hinc ad vos

q iter caplam ad primū sextilem. Interea dō tēporis sa

tyrarū codex: quē regi dono datur⁹ sum; luculēissime

exarat. Tu velim operā des; vt regie familiaritatis littere quā
rū comitatu interproficiscēdū vtar: q̄ primū eant ad me. Audio
istū esse venetorū oratorem; cūstū hac in re opera vti poteris;
ea scilicet; vt istiusmodi litteras ad egregiū medicū petrū thoma
sium; qui veneris agat; z mibi est familiarissim⁹: q̄ diligētissime
perferēdas curet. Ipse enī est a me iā cōmonefact⁹: vt eas litteras
cū primū acceperit mittat ad me. Tu me iterea diuo alphonso ti
biq̄ commenda. Vale. Ex mediolano pridie calendas iulias.

Franciscus philelphus Ciccho simonete S. B.
Conqueritur pecunias se non recepisse. CCXXIX.

Enis lris meis esse debes certior factus: me neq̄ pa
pi neq̄ mediolani rem pecuniariā; quā decreuit prin
ceps; cōsequi potuisse. Itā et papieses z mediolanēses
magistrat⁹ nullas sibi pecunias esse responderūt. Id aut̄ quanto
mibi incōmodo sit vlt̄ me reticēre cognoscis. Itaq̄ tū erit huma
nitas; ita ad hos mediolanēses scribere; vt intelligat: se sua falli
oportere opīnionē: qui volūt se plus posse q̄ principē. Vale. Ex
mediolano pridie calendas iulias.

Franciscus philelphus Petro thomasio philoso
pho ac medico Salutem Dicit.

Desiderium visendi amicum insinuat. CCXXX.

Am quartū ad te scripserā: postea q̄ nulle reddite sunt
littere tue. Postea dō nihil accidit qd tua interesse arbi
trarer: preter incredibile desiderīū meum visendi tui;
quod indies magis magisq̄ augetur. Hoc autē me leuare tui est

Pagina.LVI

officij. Vale. Ex mediolano. xv. calendas augustas.

Frācisc⁹ phil⁹. Enico daualo equiti aurato S. B.

Venturum se dicit: et litteras regis expectat. CCXXXI.

ppropinquat iam Augustus: quod ad tempus me ad
vos venturum antea scripseram. Saryrarum codex se
stinar ad calcem. Ego litteras regias quibus de antea

ad te scripsi vehementer expecto. Vale. Ex mediolano Decimo
quinto calendas augustas.

Franciscus philelphus Petro perleoni S. B.

Excusat se apud amicū: et ei negociū dat. CCXXXII

Uelut diligenter: ut tibi: quem cupio: laboris socum

aliquē inuentrem. Memohic est in presenciam: qui istius

modi prouinciam velit. Nec tamen dubito fore: ut cū

me illi res hic habuerint: non se aliquis offerat: quem ad te mit-

tam. Interim cura tu valeas cum sponsa: et ad me arrhianum hi-

storicum pprimum des. Ad hec velim dicas nicolao cebe homi-

ni amicissimo verbis meis: ut curet: si me amat: mea ad me con-

uulsa propedsem dare. Cupio enim illa mecum ferre in hoc meo

ad alphonsum regem itinere. St alius fidus nuncius non occur-

rerit: saltem tabellarius mercator deesse nō possit: cui quicquid

nūmorū pmiserit: ipse libenter dissoluam. Vale. Ex mediolano

Quinto calendas augustas.

Franciscus philelphus Petro thomasio pbt

losopho ac medico Salutem dicit.

Silentiū latenter excusat.

CCXXXIII

m h

Anno. D. cccc. li.

Non possum non subdubitare: factū esse: vt tot q̄s ad te
dedi lras intercepte sint: q̄nquidē iam sextū scripserim
posteaq̄ nulla mihi oīno v̄ breuīs eplā tua reddita est
Deus interceptoꝝib⁹ malefaciat: q̄ me priuāt lucā dīssimo fructu
sermonis tui: q̄ mihi oī melle est suauior. Itaq̄ velim cures: vt oī
ratione atq̄ arte fallentis fallas: ac me expleas desiderio littera
rū tuarū. Vale. Ex mediolano Septimo idus augustas.

Franciscus philelphus Petro thomasio phi
losopho ac medico Salutem dicit.

Officium petit amici.

CCXXXIII

De septimū idus augustas: cū iam meas lras obsigna
sem: bine mihi tue reddite sunt: quib⁹ diligētissime ple
ctis: respōdī etiā tūc tibi quantū opus fuit. Nūc autē abs te peto
atq̄ p̄cedo: ac si pateris: etiā atq̄ etiā te rogo: vt oī cura ⁊ dilige
ntia operā des: vt que mea scis iteresse: q̄ primū pficias: hoc mihi
nec gratius facere potes: nec necessariū magis. Vale. Ex medio
lano. xviij. calendas septembres.

Franciscus philelph⁹ Joanni mario filio S. D.
Profecturum se dicit.

CCXXV

E frustra ad noseas: hoc die mediolanū egredimur:
petituri cremonā. Ubi radiū futuri sumus: quoad hec
pestilentialis morbi procella conuicuerit. Vale. Ex mediola
no Quinto idus septembres.

Franciscus philelphus Joanni mario filio S. D.

Electum se ex vrbe dicit ob pestem.

CCXXXVI

Electum se ex vrbe dicit ob pestem. CCXXXVI

Pagina. LVII.

Tū hesternū vespere cremonam venissem: essemusq;

c excepti minime inhumaniter: hodie ex vrbe eieci sumus. In causa hoc fuit. Erat mihi serua mercenaria ex

familia non ignobilis alipranda: nomine antonia: z ea quidē puel

la non inuerecunda. hanc relinqueramus in cymba vna cum ma

ria nutrice tua: vt tancis per res nostras afferuarent dum edes cō

ducerem. Nam cū xenophonte sororibusq; tuis ac genero apud

honestū cauponē interim diuerteram. Dū post paratas edes

hodie cymbam repero: quo z res z mulierculas agerem ad edes:

offendo antoniam subita pestilente vi correptam animā efflascē

positāq; in ripa: ibidemq; maximū hominū concursū ac rumul

tum. Hō porū mihi non metuere in tanta hominū barbaria: sed

multo magis filiabus: quas vna cum genero in vrbe dimiseram.

Quid multis? adhi in vrbem regrediendi potestas adempta

est. Reliquis itē nostris ex vrbe continuo eiectis: ruri nūc sumus

quod in suburbio iacet: qua itur manua. Vale. Ex cremona Pri

die idus septembres.

Franciscus philoph⁹ Leodisio cribello S. B.

hortat amicu: vt res afferat: ne fureo surripiant. CCXXXVII.

I grato in me animo eē volueris: vt z esse debes: z ipse

te futurū puto: curabis omnia que istinc decedens tue

fidei mandauit z amice z diligenter: in primisq; ne quid

mihi detrimēti domi fiat. Nā te hanc lacer: quātus nunc furū nu

merus propter absentia ciuiū med iolam vbiq; noctu atq; die insi

dletur: vt nulle edes satis aut clausē tūis aut munire sint. Qua:

et tunc fuerit tunc ac benivolentia erga me opera dare: ne quid nobis surripiatur absentibus. Vale. Ex suburbano iure cremonensi Idibus septembribus.

Franciscus philelphus Ad theod. pisarensem
edili curuli Salutem dicit.

Electiorem suam narrat CCXXXVIII

Quod scire cupis: quod me humane et liberaliter cremonenses exceperint: accipies paucis. Adhuc aduententem universa civitas et vidit et honoravit egregie. Sed ubi accidit: ut mercenaria quedam mea serua pestilentiali morbo correpta vitâ subito deseruerit: tumultus ingens in urbe adversus me exortus est: quem plebs infans concitauerat. Nam qui viri nobiles atque boni eam urbem inhabitant: nihil huiusmodi non modo non fecerunt: sed ne tetrauerunt quidem. Sum continuo cum universa familia urbe exclusus: et non sine magno quidem vite periculo. Ulagabar in campo: auxilij omnis atque opis expers. Nec quid consilij caperem: satis mihi erat in promptu: usque adeo eram animo perturbato in tam repentino insipientium hominum motu. Tandem ubi paululum plebeius ille furor sedatus est: presantes quidam pauci atque boni ciues permodeste me adierunt: meque hortati sunt: ut modice ferrem atque equo animo plebeiam illam stulticiam: que longe magis quam mihi bonis omnibus ciuibz permolesta extitisset: breui autem fore: ut illud omne erratum haud ignobili diligenter sanaretur. Adhuc duxerunt in proximum quoddam suburbium: ubi rus est ac villa eiusdem ciuis persequere. Tunc cuncto villico mihi

Pagina. LVIII

Nulla una cum rure tradita est: tantisper incolenda: donec publicis diligentia aliter mee rei et dignitati prouisum fuerit. Ceterum in presentia incommodum agere nihil possem. Nam omnia mihi desunt: preter culices pulicesque et muscas. Vale. Ex cremonensi rure suburbano. xvij. calendas octobres.

Fran. phi. Christofero marliano Salutē dicit;

Amici presentiam perit.

CCXXXIX.

Odite cum tibi primū faculeas oblata fuerit: fac si me amas: ut te videam. Sunt enī quedā mihi tecū cōmentanda. Preterea vacuus ne omnino ventus: atramenti aliquantulū tecū offer. Ad atramentariū meū eque sicut atq; nos Xenophon filius petiit ab ore aliquantulū vernicis. Vale. Ex suburbano rure Decimo calendas octobres.

Franciscus philelphus Jacobo camerinati S.B.

Amicum ut se conueniat orat.

CCXL.

Ulpio quedam cōmētari tecū. Itaq; rem mihi pgratā facturus es: si cum quid oculi hodie nactus fueris: hūc te conferes: quandoquidem nos ad te ire barbaria ista non sinat. Area illa nostra cum libris est etiam nūc sub ioue. Vale. Ex rure suburbano Decimo calendas octobres.

Franciscus philelphus Johanni iordani iuriconsulito Salutem dicit.

Uogū silētū accusat: et statū suū indicat. CCXLI

Reverterunt anni tam triginta et amplius: posteaq; nec verborum a me nec litterarū aliquid accepisti: nec ego itē

Amplius ut nūc est et statū suū indicat. CCXLI
Reverterunt anni tam triginta et amplius: posteaq; nec verborum a me nec litterarū aliquid accepisti: nec ego itē

Anno. D. cccc. li.

abote. Idq non alterutrus volūtas aut negligentia vlla fecit:
sed longissima locoꝝ interualla. Nam cum tu adhuc parauit opera
dares iuri ciuili: ego a venetijs soluēs in th: acia nauigauit: q gre
ca sapientia factus doctior: maiori vt vsui vel ornamēto latine lin
gue futurus essem. Qua vna re factū est: vt mutua scribēdi vicis
situdine p̄uati iam diu fuerim. Nam post annū septimū vbi in
italiam reuertissem: et si eramus propinquiores: tamen cū tem
porum quoq; difficultas nobis fuisset impedimēto: vterq; silu
mus. Nūc vō cum propiores facti essemus: tempusq; ipsum nos
mutuo ad scribēdum hortaretur: antequerere q; antequeri malui:
quo intelligeres: nullo amoris officio me posse abs te superari.
Scire autē cupio q; belle valeas: z quanta me beniuolentia pro
sequare. Nam ego te non diligo solū: sed ita amo: vt nihil ad cur
mulum addi queat. Valeo autē pulchre. Apud cremonenses vō
ideo me recepi: quātam mediolanti: qua ipsa in vrbe domiciliū
mibi perpetuum constitui: pestilentia indies magis atq; magis
inualescit incrudescitq;. Reliquū est: vt q̄diu in propinquo fu
ruri sumus q̄reberimur inter nos litteris quottidie aliquid cō
mentemur. Vale. Ex rure cremonensi suburbano Decimo calen
das octobres.

Franciscus philelphus Jacobo camerinati S. B.

Incommoda sua narrat amico. CCXLII

Existimo tibi ab ingenio adolescente christofero mar
liano ea omnia vbi meis renūciata: q̄a me mane corā
accepit. Nihil autē aut temere aut inin? consulto locut? sum. Ru

Pagina. LIX.

Sitor enim ut nosti iam diem sextumdecimū nō solū in cōmode: sed
 in maxima rerum omnium penuria. Quid mihi postridie sit agendū:
 aut unde necessarijs rebus subuentendū: nō intelligo. Quare
 nō amicis solū: sed mihi etiā ipsi iam molestissim⁹ fieri incipio.
 Itaq; summope terogo: ut que tibi chrisoferus noie meo expos-
 sult: hoc ipso die omnino conficias: quō quid facturū sim intel-
 ligam. Hodie mihi philosophica cena futura est: eaq; diogenica.
 Postridie dō ne cū arida quidē cerere mensas mihi futurā video.

Vale. Ex rure suburbano cremone Quinto calendas octobres.

Francisc⁹ philel. Ad sueto artēdulo abbati S. B.

Gratias agit de tritico promisso.

CCXLIII

Enunciauit mihi hesterno vespertī vir optimus aman-
 tiſsimusq; tui iacobus camerinas: instituisse te mihi do-
 no datum ire tritici sextarios decem. Quē quidē res

vix dici queat: quantam mihi voluptatem attulerit: et id quidē
 non tam ipso dono: quod sane pulcherrimum est: q̃ bonitate ac li-
 beralitate ingenij tui: qui nullo vnquā ab me promocatus officio
 volueris me tibi tam oportuno: tam benigno munere deuincire.

Itaq; habeo tibi immortales gratias. Tu autem tibi velim per-
 suadeas: cum me esse futurumq; indies: qui in te amando cessu-
 rus sim nemini. Triticum autem ipsum cum mihi prebendum cu-
 rabis cum in urbem venero. Nam ruri quo pacto sum vsurus: nō
 facis irelligo: q̃ ne in vrbe quidē fortassis eo mihi opus erit.
 Verum hac de re breuī faciam te certiorē. Vale, Ex cremonēſi
 suburbano rure Quarto calendas octobres.

Frāciscus phi. Nicodemo trachedino S.D:

Officij neglecti subaccusat amicum,

CCXLIII

Te tibi in ethuriam abeunti pro benivolentia nostra

q mandaram: nequaquam debes esse oblitus. Abiratus

autē sum: qn̄thil postea responderis: nisi tua fortassis

In urbem romam festinator pfectio tibi fuerit impedimēto: quo

Id florentie causa mea gerē cōmode nō porueris: qđ tuis in cōmēto

tarijs annotasti. Hoc si ita est factū velim in reditu nē pretermis-

ras. Erit id mihi vehemētissime gratum. Et ne tuas litteras fru-

stra ad me des: ego hoc tempore ago cremone: acturusq; sum for-

tasse donec pestilentia mediolani desierit descurre. Iacobū erul-

tū discretissimū iureconsultū valere plurimū opto: in primisq; au-

rispā meū virū optimū z hominē doctissimū. Vale. Ex rure cre-

moneusi suburbano pridie calendas octobres.

Franciscus phil. Bartholomeo melio S.D:

Domū sibi conduci petit q̄ocysime.

CCXLV

Non tam certe scio te vel ratione vel tempore ea animi

q egritudine: quam nō medio crem ex obitu dilectissime

sororis tue z nobilissimi viri pceperas: magna ex parte

liberatum: non sum veritus tui officio tuo. Deceuerunt cui isti

publici magistratus nudius tertius: mihi iam scire urbem ingre-

di latq; pro arbitrio meo incolere. Itaq; mihi edeo parande sunt.

Hac in re tua mihi opera opus est. Lupo mihi domū conduci in

tempus semestre et amplā et cōmodā. Peto igitur abs te: ve-

hanc prauiciam tuorum allicui dederas: idq; pprimū. Non enim

re latee: quanto cum incommodo ruri sum. Nunq̃ equidem didi
 cluſtificar: qui ṽl philosophari: vel aliqd liberalius agere temp
 cōſueuerim. Hoc erit mihi tam gratū q̃ quod gratiſſimū. Vale.

Ex cremonenſi rure ſuburbano Calendis octobribus.

Franciſcus philephus Michaeli roche
 grammatico Salutem dicit.

Domum qualem conſueſt velis.

Item He quid ſignificat.

CCXLVI.

Illigentiam tuam non ſolum probō: ſed etiam laudo.

Facis enim z amice z liberaliter. Domum mihi con-

duci cupio: cum amplam: cum etiam pulchram. Quo

in loco ſita ſit: nō multifacio: modo locus ſit honeſtus: ac muſis:

vt ita dicam: accommodatus. Quod ſcire cupis. He dictio gre-

ca eſt: z diphthongon recipit ae: que apud grecos per ai ſcribit:

et niſi diuidat: eodem ſono enūciat q̃ apud latinos ae diphthon

gus quam dicimus. Nam ſi diphthongus apud grecos eſſe de-

ſerit: eodem modo proferitur apud nos ai diuiſa. Unde Vir-

gilius grecos ſimitatus ait. Aulai in medio libabant pocula ba-

chi. pro aule. Hae igitur per ae diphthongon ſcripta ſignificat

Certe: ita et vehementer: vel etiam nimis ſedum quosdam. Hae

autem dictione ita vtuntur latini: poete praefertim comici: vt di-

eam ſymbolum ſtra gei: atq; alijs verbis plurib⁹. Et vt veniam

ad rem tuam: mihi conuenientiſſime dici videtur apud Theren-

tium comicum. Hae pro vehementer aut nimis: q̃q̃ ſimilitas a

vehementia non admodum differe. Cum enim inquit Faciunt ne

Anno. D. cccc. l. j.

Intelligendo vt nihil intelligant; quasi q̄ qui magis q̄ opus sit
aliquid vel inquirunt vel speculantur: eoz numero sunt habendi
qui nihil intelligūt. Tu si secus putas: vt ere iudicio tuo. Ego eni
nemine mihi deū facere p̄stitui. Ita etiā tibi si sapias faciendū exi
stimo. Vale. Ex rure suburbano cremone calendis octobribus.

Franciscus philel. Augustino narinensi Sa. B.

Reuersurum se dicit papiam.

CCXLVII

Attitui p̄siliū tuū sequi. Nā q̄ me cōmonueris fore no

stro p̄ncipi nō ingratū: si relictis cremoneisib⁹ papia

p̄p̄inū cū vniuersa familia cōcessero: puro nil temere te locutū.

Itaq; in crastinū diē hinc solutū: qd̄ eo facio libet⁹; neq; p̄ me acce

dat: vel vitēas vel voluptas ad tuos istos barbaros: qd̄ deus

optim⁹ maxim⁹ radicit⁹ p̄dat: id qd̄ p̄p̄edie. Domū autē quā para

runt: sibi habeāt: vna cū pestilētia atq; igit⁹ oraria. Vale. Ex rure

suburbano cremone Quarto nonas octobres.

Franciscus philelph⁹ Leodrisio tribello S. B.

Letor fieri cupit de rebus suis domesticis.

CCXLVIII

Idē diē idus octobres veni ticinū: vbi p̄mū hūm su

turus: donec mediolani clemētiū celū sp̄atū. Au

dio qd̄ domi ad custodiā reliquerā mulierculā: z ma

trē z filiā e viuis excessisse. Nec de reb⁹ meis domesticis postea qd̄

decessi mediolano in hac diē audiui quicquā. Nec possum nō du

bitare: ne qd̄ litigij p̄ affines meos aduersus me sit cētātū. Itaq;

terogo: vt oia q̄ mea interesse iudicaueris: qd̄ diligētissime odoze

ris; z ad me p̄festim scribas. Vale. Ex ticino Pridie idus octob.

Adoneri quendā petit: ne sibi molestus sit. CCXLXIX

Abbrofi⁹ gētilis derthonensis necessari⁹ tuus: vt ipse

a ait: multis mihi in rebus molestus est. Huc igitur velim
moncas: ne sit aduersus me importunior. Illā mihi tam

billem mouet. Glale. Exricino Quinto idus nouembres.

Franciscus philelphus Sceue corti iurecōsulto
et equiti aurato Salutem dicit.

Silētū suū excusat: z stat i suū narrat atqz ppositū. CCL.

Solim miseris: q nulla ad te lras dederim postea q ve
ni papla. Fuf eni in hanc diem q par ellet occupatio z
pruuarum z publice. Et q q nihil eria nunc sum nactus

ocij: volui tñ intelligeres quo in statu sunt res mee. Ego: vt scis:

Idcirco mediolanū liquit: quo me pestilentiali stragi illi surripere

patet incolumitatis servare. Itaq; apud cremonenses me recepi. Sed

cū apud illos nullū eē neq; iussis neq; pbitati locū re ipsa cogno

uissent: uidissent: nobilissimi: nihil oino: sed abiecte sortis hoib⁹

oia pzo libidine licere: intra ortu z vigesimu die: ex q eo loci acet

seră unde s'olul ad rîcîneşeg. N ũ o rîcînu peticur? inter remigăd u

remulco dixerissem: in portu istu placētū sum ab oīe humanis

siue simul honorificorū mēre z ercep² z munerat². Que res eo

mibi in u d i o r f u t + 8 m o r 3 i l l a c r e m o n e n s i a m o l e f t i o r f u e r a t P E

q mōrā mīe et cōmōnē mōtū mōtū
q mōrā mīe et cōmōnē mōtū mōtū
q mōrā mīe et cōmōnē mōtū mōtū
q mōrā mīe et cōmōnē mōtū mōtū

[illegible]

car cauta me a medelolaceniilor - alocara. Ina cu catelabile me coa
car Levi meada

1840
 1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

moda plurimū delectant: vrbis amenitas: consuetudo elusum:
et que ad vrbānam vitam attinet omnia: tum ipsa disciplinarum
et bonarum artium studia: quibus omnib⁹ cremona est plane va-
cua. Sed vnum est quod me animo tranquillo esse non sinir. Pe-
silentia enī ticinenses laborāt etiam hi non medioctiter. Qua-
re qui mediolani diutius cauere non audebam: Ticinū idem me-
tuam necesse est. Neq³ quid consilij capiam scio. Nam quotidie
nauigare ac mutare solum: constantis hominis nequaquam dy-
citur. Preterea huiusmodi homines non equo animo ab his exci-
piuntur: qui benignius celum incolentes bone valitudinis ratio-
nem habēt. Itaque hic agere institui: donec solo mediolanensi se-
numen clemētius prestiterit. Tenes rem meam omnē. Tu fac vt
valeas: et me ama. Ex papia Quinto Idus nouembres.

Franciscus philolph⁹ Petro thomasio philo-
sopho ac medico Salutem dicit.

Responsum petir.

CCLI

Quod nudiusquartus alijs litteris tibi significauit: tibi
num concessi. Nullus enim oportuit locus potuit of-
ferri mediolanensis pestilentie stragem effugere cupis-
si. Nam nec licebat absire longius. Te igitur vehementer rogo:
vt ad ea mihi respōdeas: q³ sepius in vniuersum sexilem ex meis
litteris accipere debuisti. Id erit mihi gratissimū. Vale. Ex pa-
pia. xij. calendas decembres.

Franciscus philolphus Ciccho calabro Bu-
cali secretario Salutem dicit.

Conqueritur sibi promissa non seruari.

CCLII

Página.LXII:

S Rave mihi & permolestum est; ea premi necessitate; vt
principem nostrum linquere omnino cogar. Quid eni
frustra tam inuiciliter diutius tempus terā. Elideo me

nostro principi esse charissimū non tam meis meritis q̃ benigni-
tate sua. Quid eni mereri aliud studeam q̃ pro dilectione fidem
pietatemq̃ referre? Ad apollinis cytharam muse canunt. Qua-

lis sonus; talis etiam cantus. Nihil mihi eorum omnīū obserua-
tur; que vel grauissimus vel munificentissimus princeps iussit.

Itaq̃ iam hinc incipio rebus meis consulere. Nisi breui constitu-
ta pecunia responderit; me aliorum principum eri obstringam;

apud quos post anni curriculum cum primum ver aduenerit me-
recipiam. Sic enim veluti spe promissioneq̃ delusus; neq̃ prin-

cipis glorie studeo neq̃ mee. Nam eger anim⁹ studiosus in rebus
imortalitatēq̃ molientibus recte agere nihil queat. Tranquillū

esse ingeniū lectūq̃ oportet; si qd aut egregij aut magni ex sese ve-
lit educere. Breui quid facto sit opus potēs intelligere. Vale. Ex

papia Quinto calendas decembres.

C Franciscus philelphus Nicolao varoni S.B.

Exscribi librum petir.

CCLIII

E si ad quintumdecimū calēdas decembres scripsi ad
te quantū pro tempore optis fuerat; tamē quia sum ne-

sci⁹; acceperis ne an min⁹ acceperis lrās meas; volui
rursus eadē tecū agere. Plinii de naturali historia vehemēter cu-

plo. Audio hūc eē apud vos diligēt emēdatū. Si istiusmodi exē-
pli facultas mihi futura sit; id q̃ ferraric curatio q̃p: imū exscribi

Anno. D. cccc. l.j.

Nec eni dubito studiosum istic librariū inueniri: qui huiusmodi munere sit functurus. Itaq; tui vel officij vel humanitatis fuerit vt me facias propedsem certiorē quid de hac re possim iperare.

Uale. Ex papia Idibus decembribus.

Franciscus philelph⁹ Sceue corti iureconsulto et equiti aurato Salutem dicit.

Accusat quendā perfidie.

CCLIII.

p. Rocurator tuus eoz que abiens suseras egit omnino

nihil. Quotidie nouā spem affert: quot idē verba dat.

Qui qm quā de te fidē mibi corā sancteq; recepit: fallere sepi⁹ nō dubitat: te amice moneo: vt vel a gerdiane gocijs eu auoces: vt vt se grauitate tua nō indignū prester: q; primū cures. Uale. Ex ticino. xij. calendas ianuarias.

Franciscus philelphus Nicolao varoni S. B.

Respōdet lris amicis: eūq; laudat beniuolētie. CCLV

Uas ad quincū idus octobres suauissimas ad me lras

q. dederas: qrtodecimo calēdas ianuarias mibi reddite sunt papie. Nō eni me cremone offendē potuerūt. Nā

id loci multo ante idcirco reliquerā: qm nullū eēt apud cremonē sesimulshospitiū: et sum p̄reca cōmonefactus: me rem facturū meo principi grātā: si papie tantisp̄ agere malle: dū mediolani pestilēcia fureret. Itq; fuit tua mibi epla per lucūda: quippē que eū te ostēderet: quē semp amicissimū essem exptus. Itaq; nō pos-

sum nō letari: q te itelligā amori meo nulla ex parte cedere. Nec eni moleste latur⁹ sim: q te amādo superatū iri nullo pacto patia-

ris. Vir plane philosophus ea: qui tanti virtutis officium facias
ut ea renolisa viro etiam amicissimo superari. At ipse quoque mihi
colae omnem sim aduersus te pugnam certamene inieurus muneris
pulcherrimi huius gratia. Eo enim te magis amo quam abs te:
quo magis meritis tuis amandus es. Quam polliceris operam
tuam: si cui vel ornamento vel usus princeps noster esse possit: non au-
dio inuitus. Sed quoniam ipse pulchre nosti: quid mihi conductu-
rum sit vel ad dignitatem: vel ad rem: nihil est quod te magis admo-
nendum putem. Tale: et communi principum me commenda. Ex ri-
cino. xliij. calendae ianuaras.

Franciscus philolphus Joanni paleologo Adar-
chioni montisferrati Salutem dicit.

Gratias agit pro beneficiis. CCLVI.

De pristina mea erga te observantiam tantum nunc cumu-
la addidisti voluntaria tua atque alacri benignitate: ut
in te observando nemini istorum omnium sim cessurus: quos
magis intimos et domesticos habes in primisque charioris. Nam
tamen quicquid beneficii in quempiam perfertur: plurimi fieri oportet:
illud tamen longe pluris mea sententia: quod nullo vacat offi-
cio: et ois: ut ita dixerim: numeros complectis. Dedisti tu quidem
homini observantissimo cui nois et glorie: et id quidem tepestiue et li-
benter et large: presticistis ne hic diutius inuicilliter tepus terere.
At nihil prorsus abs te premissum: quod meis vel emolumentis vel ho-
noribus ductum opinaretis. Itaque tibi gratias ago quod possim maras
Teque rogo oroque ut nullam rem esse putes: neque puam: neque magnam: quod

Yohanni marcolioni
qua maxima agit
quod ipse forma v.
reteris maxime ipse
quod maxime maxime
huc p. maxime maxime
et ipse maxime maxime
et ipse maxime maxime
et ipse maxime maxime
et ipse maxime maxime

Yohanni marcolioni
qua maxima agit
quod ipse forma v.
reteris maxime ipse
quod maxime maxime
huc p. maxime maxime
et ipse maxime maxime
et ipse maxime maxime
et ipse maxime maxime
et ipse maxime maxime

nō sū tua cāsa strennue: diligēter: fidelissimēq; z cōstantissimē
obitūrus. *Elale.* Ex *Licino* Sexto calēdas ianuarias.

Frācisc^o phi. Blasio axereto Equiti aurato S. B.
Commēdat quēdam apud amicū. *CCLVII.*

¶ Tenobis sūnt ea: vt nōsti: nobilitatē iampridem z ab
oib^o dēclaratā lege amiciciē cōmuniā eē oportet. Quo
sit: vt pati nōluerim hūc istū a quo meas litteras acce-

pisti amicū esse mibi soli: quā crīa esset tibi. Idq; ipse quoq; ve-
hemētē optat. Et est pfecto tanta hūanitate: tanta vīrute vīr:
vt nō modo reijciendus nō sit: sed admittēdus potius z libētē
sane atq; honorifice admittend^o. Reliqua enī ex eius p̄sentia cō-
suetudineq; cognosces. *Elale.* Ex *papia*. vi. calēdas ianuarias.

Franciscus philolphus Jacobo camerinati S. B.
Iniuriā sibi factā narrat. *CCLVIII.*

¶ Clotiens mecū repetō cremōnensē illam rusticitatē:
torrens rīsu magis atq; magis moueor. Nā qua stulta
ratiōe cremōnēses ducebant: vt quē tanto videbantur
opere desiderare: eū ruri velut i relegarēt? Nōne tibi relegat^o vī-
debat eū illinc abire nō liceret? At meru pestilētie id egerūt: ne
qui mediolano venerā: istiusmodi morbi genio mecū afferre. At
lōge magis cremone q̄ mediolani pestilētiā morbo laborabat.

¶ Prēterea quid deliquerat mea suppellex: illa et arca cū libris ac
pecunia quā in padī ripa furib^o ac larronib^o exposita esse volue-
runt: cū nemini baiulo potestātē daret: ea in re subseruēdī mibi.

¶ Itaq; abeant in rē malā cremōnēses tui: z tu item cum istis: si di-

¶ Nōmīnē quēdam
lapis equitū dicitur
commēdat vīlē
et p̄batat et hūi
solentē qua p̄tibi
amīcīos p̄llep̄t
alibet

¶ Nōmīnē quēdam
lapis equitū dicitur
commēdat vīlē
et p̄batat et hūi
solentē qua p̄tibi
amīcīos p̄llep̄t
alibet

¶ Nōmīnē quēdam
lapis equitū dicitur
commēdat vīlē
et p̄batat et hūi
solentē qua p̄tibi
amīcīos p̄llep̄t
alibet

¶ Nōmīnē quēdam
lapis equitū dicitur
commēdat vīlē
et p̄batat et hūi
solentē qua p̄tibi
amīcīos p̄llep̄t
alibet

Pagina. LXIII.

gnos putas quibus ignoscā. Tale. ex papia. vi. calas ianuaras.

C Francisc^o philel. Nicodemo tranchedino S. B.

Accusat amicum obliuiois.

CCLIX.

¶ Ideo te cā dū meminisse philelphi tui dū presens es et
corā quē diligis iteris. Et si plane qd amicitie mun^o
postulet teneres: et si cū abes: me tecū cē et pnoctare et
colloqui censes: id quod min^o apud te fieri eo magis miro: q
ego te semp videre video: et cōplecti: et osculari: simulq; rogare
quid eādē actū sit de ratiuncula illa nostra pecuniaria: et an mihi
sortasse sumū vēdideris. ita enim videt: quādoquidē q exorasse
te mea causa alexādrū non seuerum illum: sed florentinū sicosum
istum affirmabas: nulli omnino vsui mihi esse cognoscā. Et si ver
conij turrini factū meminisses: aut nihil temere afflirmasses: aut
sumo verconij te obnoxiiū esse iudicares. Tlerum hec locati sum^o
Tu si me amas: cura ne nihil diutius ab amico nugatore xba vē
tur: que nō tam inutiliter emere: q; pulcherrime vendere consue
uimus. Tale. Ex papia pridie calendas ianuaras.

Franciscus philel. Nicodemo tranchedino S. B.

Officium laudat amici.

CCLX.

¶ Si arbitroz ex columbano te factū iri certiorē: q; mihi
et molestū simul incōmodūq; fuerit: q; mee ille pecuniole
tardius ad me ferint: te tamē ea de re cōmonendū puta
ui: vt itelligas et si melo litteris: nihil te potuisse hoc tēpore mi
bi gratius facere: q; q admodū tēpestiue et lucundissima simul
epistola et dissolucione alieni cris adueris. Itaq; habeo tibi gra

Anno. D. cccc. lū

tias: qnon sis passus: diutius mihi incōmodari: vel cū aliquo la-
bore tuo. Ficosum autē illū dī deeq omnes perdāt: qui auaritie
sue sordidat: q maluerit: q̄ vel amicitie vel officij memisse. Cla-
le. Ex mediolano pridie calendas ianuarias.

Franciscus philelph⁹ Adaterniano brasche S. B.

Officium petit amici. CCLXI
q Uod hortatus es fecim⁹. Puto oia nobis secūda fore
si rem capescere volueris ea diligētia qua semp p̄sueci-
sti. Id quod vt facias te plurimū rogo. Vale. Ad mediolanū ex edi-
bus ianuariis pridie calas ianua. Anno a virgineo partu. AD. cccc. lū

Franciscus philelphus Nicolao fregoso
Benuensi prefecto Salutem dicit.

Opem filio petit redituro. CCLXII.
Existimo propediem fore: vt filius mihi dilectissimus
ioannes marius mediolanū rediturus faciat istac iter.
Quē etsi certo scio abs te oia mea causa exoraturū: tū volui intel-
ligere: nihil te mihi gratius facere posse: q̄ si dederis opera: vt
tuto: z q̄ facillime: z q̄ primū ad nos eat. Vale. Ex mediolano
Idibus ianuarijs.

Franciscus philelphus Nicolao varoni S. B.

Terrior fieri de statu amici petit. CCLXIII.
i Am diu de te nihil audio. Itaq nō possum nō timere:
ne qd tibi qd nolum acciderit. Quare si me amas: leua-
me hac oī sollicitudine. Ihoc mihi vix facē grati⁹ hoc tpe quicquā
potes. Vale. Ex mediolano Decimo calendas ianuarias.

Pagina. LXV

Franciscus philelph⁹ Petro perleoni S. B.

Lōmendat amicū amico⁹ CCLXIII

I Aurentiū nostrū velim causa mea diligas; etq; quibus
cūq; reb⁹ poteris faucas; nō verbo solū; sed multo etiā
magis opera. Hoc erit mihi admodū gratū. Vale. Ex mediola
no Undecimo calendās februarīas.

Franciscus philelph⁹ Joanni aurispe S. B.

Lōmendat icla epistola. CCLXV

e Que mihi amicus est qui tibi meas reddidit lrās: atq;
tibi qui eas scripsit. Itaq; hunc etiā mea causa in amici
clā volo admittas: et quib⁹ erit opus studijs oib⁹ psequis. Vale
Ex mediolano calendās januarijs.

Franciscus philelph⁹ Baldassari risino S. B.

Lōmodare exemplar petit vt exscribatur.

CCLXVI

L cursius pisan⁹: cognomēro bon⁹: cū cēt ab me rogat⁹

a vt duodecim illas plauti comedias: q̄ proximis annis

sunt in italiā aduecte e germania: mihi exscriberet: ea
rūq; exemplar a te peteret: respōdit partim phumaniter: partim
diffidēter: quippe q̄ diceret se mihi plibēter gratificaturū: sed te
nemini eiusdē exemplū crediturū. Itaq; facito si me amas: vt qd
de te bon⁹ accursius dubitarit: mēdaciū dixisse videat. Si enim
etiā intelligem⁹: q̄ ipse de se verus esse velit. Vale cum tuberib⁹
tuis. Ex mediolano Undecimo calendās februarīas.

Franciscus philelphus Barthie truiano S. B.

Iuuarī se petit litteris alterius.

CCLXVII

n liij

I me amas: sicut certe facis: velim q̄p̄sum adeas cie
 chum nostrū: cūq; rogeo meo noīe: vt hās talis det ad
 hoīduales rei pecuniarie magistrōs: q̄lta maxie opor
 eet. Māhl vt sunt hoīes strēnui: nūmos semp cūd: r: ex cūdū autē
 nunq̄. Abalumb: sana xō grauitas ne cādū sit grāvis cupio. Mā
 comitē lodouicū sclo esse mei pmemorē: sed puellaris ludicri mul
 to magis: cul p̄fecto si pedib⁹ caneret: lōge mīnorē op̄erā impen
 deret. Vale. Ex mediolano Undecimo calendās februarias.

Franciscus philelpbus Lodouico gonzage
Principi mantuano Salutem dicit.

Loquerit de tarditate officij. CCLXVIII

p
Rorimis dieb^{us} lras ad te dedi: quib^{us} intelligere haud
obsure potuisti: q^{ui} mibi rem gratā: cādēq^{ue} ad modū ne
cessaria faecurus esses: si q^{ui} p^{ri}mu ad id qd petierā: te humanū vo
lores semp benignūq^{ue} presticisses. Nūc autē qd scriberē noui nūq^{ue}
Acciderat: nisi vt te rogare: orare: obsecrare: id pro animi cul ma
gnitudine efficere: ne me cū crādo ambiguū ex certo reddere.
Nā et si tua erga me delectatio ē mibi cert^o esse vix quicquā pōe
vereor: et: ne quāq^{ue} dilecto cū difficultate certamē ineat. S; q^{ui} bo
nū difficil^{is} est: eo chari^{us} & laudabili^{us} duci solet. Itaq^{ue} si difficul
tatem istam: si qua tandem non tuo: sed fortune vitio apud te est
beneficentia atq^{ue} industria superabilis: nihil apud me gloriosius
nihilq^{ue} magis obseruandum: colendum: predilectandum te munt
ficentissimo p^{ri}ncipe futurum est. Vale. Ex mediolano Undecim
mo calendās febzuaris.

Franciscus philclphus Lodouico caselle Sa. d.

Gratias agit ei qui filiū suū tractavit bene.

CCLXIX.

Arrauit mihi marius fill^{us}: quāta se modo humanitate
ferrarie excepit: vt q^{ui} nihil p^{re}termiserat q^{uo}d sibi p^{ro}ductu
rū existimasset. Ihabeo tibi grās: q^{uo}d oī in re beniuolētiſ

animū tuū erga me animū assidue declares. Vellet aliquā mibi occasiōe offerri: q̄ tua cū dignitate ⁊ cōmodo meū ⁊ te amore liq̄d cognosceres. Intelligeres p̄fecto neminē esse; cui charior sis q̄ mibi. Quā quidē rem quōtā tibi p̄spiciā esse arbstro; reliquū est vt me diligere amareq; p̄seueres. Id aut̄ cumulatissime tē p̄st̄itisse iudicabo: cū operā dederis: ne frustra ad tuū prestātissimū ⁊ ingenti animo principem scripsisse videar. Vale. Ex medtolano Undecimo calenda ⁊ februaryas.

Franciscus philolphus Angelo actiolo
Equiti aurato Salutem dicit.

hortat amicū ne obliuiscat cōmissionē,

CCLXX

T quid ego cum hinc esses abiturus; abs te petierim; et quod
mihi perlibenter ipse coram me recepisti te facturum quod
petieram: cum ego memoriter memini: cum ipse oblitus

petiera: tum ego memoriter memini: tum ipse oblitus
essenon debes. Nam qui vnus omniū officio fuimus esse in ami-
cos soles: qui fieri queat: vt mei non memineris: quem sciam tibi
esse charissimū: Quam quidē meā de te opinione: vt re presenti
cōfirmes: tui est officiū vel humanitatis. Adhūc certe rem feceris
adeo gratam: vt aliud hoc tempore gratius nihil possis. Vale.

Ex mediolano Decimo calendas february.

Anno. D. cccc. ljj.

Franciscus philelph⁹ Xenophonti filio S. B.

Librū perit vt suū emendet.

CCLXXI

Acto q̄ primū adeas meo noie cardinalē nīcenū beffa
rionē: atq; ab eo petas: mihi vt cōmodet in mēsem vñū

Sextū empericū ex pipatherica disciplina philosophū z acutū z
eruditū. Nā is etiā mihi est: sed plurib⁹ in locis: vt ita loq̄r: fene-

stratus. Itaq; ex ei⁹ codice: si melior fuerit: cupio meū emēdare.

Sin fortasse deterior: suus emendatior redibit ad dñm. Q̄ si suū

codicē pegrinari fortasse noluerit: meū istuc: si ita maluerit: ppe

diē mittā: modo ipse huiusmodi emendandi puincia cuiusdā dele

gaucrit. Vale. Ex mediolano Decimo calendas februarias.

Franciscus philelphus Xenophonti filio S. B.

lhortatur filium: vt presuli obsequatur.

CCLXXII

Uod thurei constantinopolin premūt obsidione: fero

pmoleste. Reliq̄ que scripsisti: me oīa delectarūt: in pri

misq; q̄ presuli tuo charus iucundusq; sis. Incumbe mi

filii: z te ad isti⁹ innocētissimū z sapiētissimū viri p̄nētissimos mo

destissimosq; mores effinge atq; cōpone. Hāc vñq; re nec mihi fa

cere gratius quicquā potes: nec tibi laudabilius. Vale. Ex me

diolano Decimo calendas sextiles.

Franciscus philelphus Xenophonti filio S. B.

lhortat filium de libris Inquirēdis.

CCLXXIII

Ddecimū calēdas sextiles fil⁹ cū meis lris ad pontificē

mantuanū scripsi et lā tibi q̄ntū p id t̄p̄is tuis ite esse no

straq; videbas. Nūc autē qd volo paucis accipe. Diodori siculi: q

universam hystoriam non grecam et latinam solum; sed etiam barbaram graecam
scripsit: mihiq; sunt ab initio sui operis libri quinque; audito in ita
lia his plures esse; quos christoferus garatton⁹ choronensis epi
scopus: quia churchis modo occisus est: aduexit ex gercia. Tolo re
diligentissime odorceris: an in rome replant. quod si ita sit: fac me quod
primum certior: an istic librari⁹ grecus sit ullus: qui id operis ex
scribedum assumet. Tu interim opera dabis: ne te muse destituat.
quod facile consequeris: si litterarie malueris quam pecuniarie rei ha
bereratione. Vale. Ex mediolano pridie calendas sextiles.

Franciscus philelphus Xenophonti filio S. B.

Arguit filium quod iussa non perfecit. CCLXXIII.

Quod pridie calendas augustas: cum ad te lras dedi: scri
bere sum oblit⁹ est: mihi nup renuciaturum est: quod carmine ad
baptista albertum anno supiori ex cremona scripseram: id
ei redditum non fuisse. Quod verum ne an falsum sit nescio. Tu quod rome
nunc agis: poteris intellige quid in re sit. Ego carmine ipsum dedi ad
te: ut si mihi sit redditum: quod primum istud reddendum cures. Ad hec me
velim facias certior: quod de olodoro siculo iusseram: preterea si quod
de re constantinopolitana est auditum: quid quod istic patriarches aut
egerit aut accur⁹ apud pontificem maximum sperat. Tu ne tibi desis:
quod diligentissime persequere: hoc est: ne musarum hospitio asperneris.
Vale. Ex mediolano Quinto idus sextiles.

Franciscus philelphus Baptiste alberto S. B.

Donat amicum carmine quodam. CCLXXV.

Inter ea quae scripsisti ad me nunc mihi
liber qui carmine per me nunciatum est
quod me nunciatum est per me nunciatum est
et amicum ut sit

Ederā ad te anno superiore calendis octobrib^{us} ex cre-
 mona carmen nō tā voluptatis capiunde: q̄s veluti re-
 nouāde veteris amicitie gratia: sed id cum tibi nō esse
 redditū accepissem: idcirco iterū dādū ludicaui: vt tibi anim^{us}
 meus fieret exploratio: z ipse ne frustra q̄quā vel lucubrassē v^{el}
 luisse possim existimari. nam eque vsu vt nōstiat q̄ pla delectari
 psucui. Nec alienū censeo ab officio meo: vt q̄scūq̄ honest^{us} mihi
 amor psūrerit: eosdē honestus quoq̄ memorie labor monimētis
 lrārū meārū mecu perpetuo pseruēt. Quare cū absoluto tā vsib^{us}
 decē millibus sarcyrarū opere: me ad lyricos modulos retulissem
 in primis: etiā tu: qui ab omni sar yra tanq̄ abhorueras: occurri
 sti: quem inter familiarissimorum cōmemorationē nulla obliuio
 aboluerit. Itaq̄ id carminis iterum ad te dedi. Tu velim tuū
 des ad me momū quē audio si adhuc eum absolueris. Vale. Ex
 mediolano Quinto idus augustas.

Franciscus philelphus Frācisco scalamonti
 Equiti aurato Salutem dicit.

Ademorē se dicit amici. Accusat silētū amici. CCLXXVI
 Ereret profecto ne tu me vel obliuionis vel negligētie
 accusaris: q̄ iam tot annos pullas ad te lrās dederim.
 Sed eo te puto in me eē equiore: q̄ iam pridē cognos-
 zo me esse ingenio: vt neq̄ hominē amicissimū obliuisci queam:
 nec vllam propemodū virtutē offerri patiā: q̄ magis delecter q̄
 diligētia z officio. Dedi ad te lrās obs: z iterum: postea q̄ tu nihil
 responderas. Dedi q̄ ad te libros de exilio: q̄ vbi nō post parū tē

Pagina. LXX.

posuad me reuerentent: renūciarunt nequaquam te offendisse;
quippe q̄ abesses ancone in dalmatia. Absit² aut̄ sum vbi redij-
si ancona: nihil oīno scripsisse mihi. Itaq; tibi cauendum est: ne
aut negligēte accuseris aut obliuioni. Ceterū danda est opera
vt qđ tēpus intercepit: reficiat diligētia: hoc est: vt q̄ sepius me
ad me scribas: id quod me tecū obleruaturū bono fide polliceor.

Vale. Ex mediolano Nonis septembribus.

Franciscus philelph⁹ Petro perleoni S. B.
Quanti liber emi potest dici. CCLXXVII

Amiliares ciceronis epistolas: quas petebas: venales
inuenim⁹. Eas si habere cupis: ducas decē mittas
oportet. Id enī precij omnino se velle dicis: librarius
Abelchior. Nec alius huiusmodi codex apud alium quemquam
venalis reperitur. Codex vero hic epistolarum et pulcher est et
nouus: et satis emendate scriptus. Rem paucis tenes. Tu quod
fieri velis: significato litteris. Vale. Ex Mediolano Quinco
Idus septembres.

Franciscus philelph⁹ Andree alamanno Priori
populi florentini Salutem dicit.

Gratularur amico dignitatem assecuto: cui muneri
dat libros. CCLXXVIII.

Rarior tue presenti expectateq; dignitati. Nūquam
enim sum veritus: te ante diem: vt ita dixerim: ad istū
honoris gradum peruenturum. Nam vt ita crederem
tua virtus singularisq; prudentia mihi persuaserat. Non enim
cum is sentio qui prudentiam iuuentutis subtrahit q̄l peculiari

Anno. D. cccc. lii

quodam iure ea senectuti sit danda. Sed neq; indoctus senex ha-
bendus sit prudens; neq; doctus adolescens imprudens. Nam mul-
to plura rerū humanarū exempla q; documenta tradere nobis
queat lectio diligēs et multiplex eruditio; q; longissima et lā hois.
vni⁹ annositas. Quare cū et iugentio te acerrimo eē pspicere; et di-
ligētia singulari; rara perea doctrina; quāta eq̄lū tuorū neminē
facile itelligebā propediē fore; vt in aleissimū dignitatis gradū
tua te respublica tolleret. Q; igit prudentia auctoritateq; apud
tuos florētissimos ciues eque vales atq; eloquētia et disciplina;
nō possum tibi non admodū gratulari. Deus fortunet tuos cogi-
tatus; efficiatq; vt ingentib⁹ tuis pclarisq; virtutib⁹ hominū exi-
stimatio gratitudoq; respondeat. Ego aut ne mee littere oīno va-
cuae ad te irent; has duob⁹ sum munusculis comitatus; quorū si te
primis florib⁹ delectatū videro; mox quoq; maturi fruct⁹ cōsecu-
turi sunt. Vale. Ex mediolano Quinto calendas octobres.

Franciscus philelphus Nicolao varoni S. B.

Officium petit.

CCLXXIX.

Uiniforto bergomensi disertissimo iuriconsulco lras
ad te dedi nonis septembrib⁹; quib⁹ nō obscure debes
intellerisse; quib⁹ in rebus tua mihi et opera et ope est vehemēter
opus. Quare maiorem in modū abstepero p̄cedoq; si quid es
mihi gratificaturus; quod omnū maximū sum facturū; effi-
cene videar frustra tuum officium postulasse. Vale. Ex mediola-
no pridie calendas octobres.

Franciscus philelph⁹ Xenophonti filio S. B.

Pagina. LXIX

Responsum a filio petis; et sua scripta mittas
amicis legenda. CCLXXX.

Post eas lras q̄s mense iunio dedisti ad me; cū p̄missi
philippicis balneis romā rediisses; alias abs te nullas
accepisti; cum pleriq; interim mee ad te serint. Itaq; nō possum nō
mirari. Clericusq; sum; ne qd tibi qd nollim ex ista estui aeris in-
reperire acciderit. Nō eni adeo est iter interclusum; ut nemo oīno
istinc ad nos veniat. Quare fac; si potes; ut me q̄ p̄imum leues
hac animi sollicitudine; ad ea q̄ singularim respondeas queq; nō
vitis lris tibi scripserā. Et qm̄ significasti; nonnullos esse rome; q̄
cuperēt horū aliqd legē; q̄ ab me in presencia scribunt; duoz ope-
rū; veluti frontispicia; cū sphortiadōs; tum de vita et reb; gestis
frācisci sphortie cum hisce lris ad te dedi. Tu fac; ut quicqd oculi
nactus fueris cōsummas in lris atq; disciplina. Nōshic omnes
valem; recte. Venissem; romā; si facultas a p̄ncipe facta esset.

Uale. Ex mediolano Septimo idus octobres.

Franciscus philelp; Bartholomeo ineltio S.D.

De litteris reddendis officium petit amici. CCLXXXI

Ibi pater tuus vir optimus et mei amantissim; hoc die
renūciauit cū iam lras ad xenophonta filiū obsignarā
te sibi; scripserat māuanū pōtifice abesse ab vrbe; et cū
eo xenophonta quoq; quare quas meas fidei tue lras cōmiserā;
eas te reddere nequiuisset; esseq; apud te. Fecisti tu quidē recte; q̄
bona fide lras apud te veluti dispositas rueri malueris; q̄ vento
cōmendare. Itaq; cum his tuis alias quoq; ad filiū ab me datas
cādū esse apud te volo; quoad ille romā reuerterit. Quā si dūci?

D. cccc. lviij.

franciscus phil. iacobus camerinatus s. b.
distulerit reditū suū: et priores et posteriores lras soluas volo: et
que arcana sunt: ea ne efferas: in reliquis do vice filij geras. Vale.
le. Ex mediolano Septimo idus octobres.

Franciscus phil. Jacobo camerinatus S. B.

Sic agitur qd amicus mori sibi gessit. CCLXXXII

e Tū tuū munusculum mihi fuerat pergratum: quippe
qd ab amicissimo erga me animo: faccumitelligebam:
multo tamen et gratius fuit et optatius: qd secundū solis
tuis me fecisti certiorē: ep̄as quibus non equo animo carebā in-
sperato tibi repertas esse. Nam earum amissio eo erat mihi mole-
stior: qm̄ nullo altero abundabā exemplo. Tātas igit̄ habeo tibi
grās: vt maiores habere hoc tpe nullas queam. Teq̄ etiam atq̄
etiam rogo: vt istas ad me fido alicui nuncio q̄primū des. Qd si
ali⁹ nemo prius oblat⁹ fuerit: aut eas antonio trecho viro huma-
nissimo: ab quo ad matheū pisarensem mei amantissimū misce-
tur: aut viro inclyto rainaldo fulginati p̄festim vt tradas velim.
Vale. Et si qua in re mea tibi opera opus est: me vt ere arbitratu
tuo. Ex mediolano Septimo idus octobres.

Franciscus phil. Enrico dauolo Equiti aurato S. B.

*Egre fert cunctationem suam: et de satyris suis scribit:
et laudat librum satyrarum.* CCLXXXIII

d Eus malefaciat huic procelle calamitatisq̄ belloꝝ: qui
bus meum ad te iter includitur: nec vti licet profectio-
ne libera. Ulix dicit queat mi daoule: q̄ moleste eulērim
ac feram iam annis quattuor cunctationem meam eundē ad vo-
cum multarum rerum: cum satyrarū causa: quippe qui vehemen-

Página. LXVIII

ter doleam: tot in eo opere lucubrationes mihi frustra susceptas
Sed utcumq; res habet: cundum est tandem: id quod ad martiū
est relectum. Sarrurarum codex: qui decadas decēdenſis satyras
ſigillarim diſtributas verſus decem milia complectitur: eſt pul-
cherrimus cum liſterarū notis: tum minijs ⁊ operculis: qui ſi mi-
nus incus: ſaltem in cute te non poterit non delectari: q̃q; puto
non mente min⁹ q̃ oratione letabere. Vale. Ex mediolano Idli-
bus octobribus.

Frāciſcus philelphus Nicolao arcimbolſo S. B.
Certiorē facit amicū de reb⁹ ſuis. CCLXXXIII

q Quarto idus nouembres ad caluiſianum veni in caſtra
ſphortiana: vbi ſum perhumanit ⁊ honorifice except⁹
a p̃ncipe. Nec dubito: me omnia ex ſentētia noſtra cō-
ſecuturū. Id factū cū fuerit: te reddā q̃ p̃mū certiorē. Vale Ex
caſtris ducalib⁹ apud caluiſianū pridie idus nouembres.

Franciſcus philelphus Matheo piſaurenſi S. B.
Successus ſuos narrat: ⁊ officiū petiē in
familiam ſuam. CCLXXXV.

r Tū omnia a munificentiffimo p̃ncipe noſtro affec-
tus que volui. Quod eo eſt mihi iucundius: quo me vi-
deo maxima ex parte liberatum ſaſtidioſi iſtius longi moroſita-
te atq; ineptitudine. Tibi autem plurimū debere fateor: q̃ mihi
et re ſepe ⁊ verbo ſemper ſatiſfecisti. Reliquum eſt: vt ſiqua pecu-
niola mee ſamilie ante meum reditum opus fuerit: iſti ne deſis.
Et quicquid pederis: adde ratiuncule noſtre. Vale. Ex grāma-
ra Monis decembribus.

Anno. D. cccc. lū.

Franciscus philolph^{us} Xenophonti filio S. d.

Arguit filium fugitiuū: et de sacerdotio consilium dat:
et inconstante filium arguit. CCLXXXVI

Accepi binas lras tuas eodē die cū primū ex castris bu-
calib^{us} mediolanum ad septimū calendā sanuaras re-
uerissem. Harū tu alteras ad me dederas decimo calē-
das decembres: alteras vō sexto idus. Intellexi q̄ scripsisti oia.
Et q̄ntū videre video: pegrinationis istius tue satietas tā te ce-
pit. Q̄ si ante abitionē tuā ciceronē in officijs audire voluisses:
aut nō abisses: p̄sertim clam patre: aut tā subito domū nō repete-
res: cū nōdū in deliberādō neq̄ tps: nec etiā diligētie satis adhi-
bere potueris. Nihil tibi erat in causa: quamobrem in romanam

curiam te recipes: quippe q̄ domi haberes vnde et melior q̄ritū se
et doctior fieres. Q̄ si prudente poti^{us} q̄ sapientie studio duceba-
ris: hoc est pecunia magis q̄ virtute atq̄ disciplina: licebat tibi
apud munificētissimū nostrū p̄ncipē pecuniosissimū breui effici
vbi malles negotio q̄ ocio te offerre. At fuerunt q̄ te induxerūt.

Itaq̄ ignoscēdū est adolescētie tue. Posthac p̄sules tibi fortasse
melius. In p̄sci: vt scribis: cupis iniscari. Si religionis amor id
monet: nō improbo: modo etiam atq̄ etiā cogites: qd tibi statuē-
dū sit: ad sequendū: q̄ incedendū vīs. Nā si putas te in ecclesia
fore clarū sine lris artib^{us} q̄ apud sacerdotes habent in precio: ve-
hementē erras. Nā cū alia pmulta discēda sunt: tum ius p̄fiscitū
in p̄mis: omnisq̄ diuine rationis cognitio tenēda: q̄ theologia
dicitur. Sin idcirco istiusmodi desideriū te corripuit: vt sine la-

bore vitā lucidā ducas: q̄ tuū sim institutū pbaturus: potes fa-
cile ex meis moribus cōlectare: quare si me audis p̄mū omniū
te ipsum collige: tecum habita. **A**ddicare iterū atq; iterum: quā
vitā viuere decreueris: seu tu secularē: quā vocant: elegeris: siue
ecclesiasticā: verā malueris p̄bo: modo sit cū laude. **Q**ui omni
no ad nos fo: rasserēdū istitueris tibi edes parerē nūq; occlu-
dent. **V**ale. **E**x mediolano Nonis ianuarijs. Anno. **M**.ccccliij
Franciscus philelphus **J**acobo camerinati **S. B.**

Accusat amicum de negocijs illius. Excusat amicos;
et iubet amicum bene sperare. **CCLXXXVII.**

Olim tibi p̄suadeas: res tuas ab me negligi: q̄ min⁹ q̄
p̄mū tibi significarim qd̄ mihi leich⁹ angelusq; respōde-
runt. **I**bi qd̄ petis diligēter curant: putant omnino p̄pe-
dlem ex sententiā tibi cōsultū iri. **C**ōfecissentq; q̄ tuā causa cepe-
rant: nisi occupatiōes p̄ncipis: q̄ sunt vere immēse: ob plures pre-
claras legatiōes: que vno penē tēpore cōuenerūt: ad itū hīs tan-
tis per interclusissent dū is liberet harum p̄sentia ac sollicitudine
Differri tamen res tuā diu nō potest. **A** me nullū erga te officium
aut studiū negliget. **T**u interim esto bono animo. **N**on enī q̄ntū
intelligo: te tuā faller spes. **V**ale. **E**x mediol. x. calas februaras.

Franciscus philelphus **R**enate regi **S**alutē dicit.

Accusat tabellariozū incuriam. **CCLXXXVIII**

Ergas litteras ad te dedi anno superiore iis de rebus
que tua maxime intererāt. **I**taq; nō poterā non mirari
q̄ nihil respōderis: p̄sertim cū te humanissimū facili-
limūq; esse iam p̄ idē vno oīm consensu sermoneq; audierā. **S**ed

ioannes cossa vir clarissim^{us} idēq; grauissim^{us}; qui modo et tuus et
christianissim^{us} frācorū regis legat^{us} in italiā venit; liberauit me oī
dubitatione; quippe q̄ corā affirmarit; nullas tibi oīno redditas
esse lras meas. De^{us} malefaciat hominū vel negligēcie vel pfidie;
q̄ et me honestissimo officio; et te non mediocri; vt opinor; vl' vtili
tate vel voluptate fraudarint. Quib^{us} lras ad te dedi: franci fue
runt oēs; quorū vni malurtice cognomētū est; homini bellicis ar
tibus studentī; et tui; vt aiebar; obseruatissimo. Sed qm̄ q̄ scripse
rā nō accepisti; ea in pntia tibi coram exponet idē ioannes cossa;
cuius fides et diligentia tibi sole clarioz esse debet. Vale. Ex me
diolano Sexto calendas februaras.

Franciscus philelphus Burielmo vrsino
Francie cancellario Salutem dicit.

Excusat se q̄ morem non gessit amico.

CCCLXXXIX.

Ulm vir clarissim^{us} ioannes cossa regius legatus a flore
tiniis rediturus in franciā mediolano iter faceret; a me
petijt tuo noīe libros de exilio; quos superiorib^{us} annis
elucubraui. hos ego ad te ideo in presentia dare nō potui; qm̄
nō esset tantū tps datum; vt exscribi possent. Itaq; nō potui nō
ferre permolestē; q̄ tibi tāto et tanta dignitate viro minus statim
gratificari quiuicrim; presertim ea in re que mihi non minus iuctū
da esset q̄ futura honorifica. Nam et te iam pridem cum ob flore
tissimi cui generis splendorem; tum ob illustrem eruditionē tuā
singularemq; sapiētiam; mirificaq; beniuolentia obseruo. Igna

Pagina. LXXII:

rus certe non sum: quantum sit meo nomini ac laudi tua auctori-
tas incrementū allatura: vbi scripta mea tuo grauissimo testimo-
nio confirmaris. Nec enim debeo dubitare: mea tibi voluptati
fore: q̄ & humanissim⁹ sis: liberalissimāq; natura: & a me tantope
diligaris: vt nihil ad amoris cumulū possit accedere. Dabo autē
operam: vt prope diem morem geram volūtati tue. Nam cum li-
bros de exilio quos peris: tum alia pleraq; ex his que meo inge-
nio studiosq; manarunt: curabo exscribi: ea plane quecunq; futu-
ra tibi iucundiora existimabo. Vale. Ex mediolano Sexto calē-
das februaryas.

Franciscus philelphus. Jacobo bicheto S. B.

Absendacij quendam arguit: & librum petit. CCXC.

Si tam pridem te plurimū diligere: stomacharer for-
tasse: cum videam codicem meum esse apud te tam diu
vel inuicū. Nam q̄ dixeris puero meo eum tibi nō esse:
haud intelligo: que sit animi tui sententia. Non enim puto id di-
cere te q̄ meum codicem nequaquā habueris. Nam & habuisti: &
eum alijs cōmodasti. Q̄ si illum forassis amiseris: tibi amissum
volo: non mihi: q̄ opinoz amissum tibi cum non esse. Itaq; ro-
go te: vt huic meo puero illum meum codicem ad me des: ne me
cogas aliunde remediū poscere. Vale. Ex mediolano ex edibus
meis Tertio nonas februaryas.

Franciscus philelphus Jacobo bicheto S. B.

Libros sibi restituendos serio curat.

CCXCI

p 4

Anno. D. cccc. liij.

Placitū videre videoz: ita negociosus es: vt nihil tibi
ocij relinquaſ ad inquirēdū inter infinitā libroz tuoz
copiā codicē illū meū: quo due orationes lyſie a nobis

traducte: altera funebz de laudibz arhenienſiū: altera iudicial
ptra eratosthenē aduſterū z arſtotelē rhetorica ad alexandriū re
gem noſtra itē traductio pſinet. Nō enī adduci poſſum: vt credā
aut te alieni mutui oblitū: aut qd officiū tui fideiqz ſit nolle pſtare.

Nā codicē illum tibi cōmodauit tpe illius optimi philippi ducis
quē ea tu lege petiſti: vt exſcribi curares: nō vt nunqz reſtitueres
At qd reperiū abſ te illū p id tēpſ interdū: cū diceret nōdū exſeri
ptum eſſe: cū ego tū audirē ſecus eſſe. Tuā cunctationē idcirco ſe
rebā pariēter: qm putarē qd eſſent exſcripta: ea fortāſſe nōdū eſſe

abſ te ſatis emēdara. At nunc quia pretertere ſam anni cōplures
nihil alienū ab amicitie ſure me ſacturū exiſtimauit aut exiſtimo:
ſi te fecero certiorē: me oīno inſtituiſſe: mea mihi q̄primū vēdica
re. Vale. Ex diebus nrīs mediolani Tertio nonas februarias.

Franciſcus philelphus Bulielino vrſino
Francie cancellario Salutem dicit.

Donat amicum libz ſuis.

CCXCII

Ederā alteras ad te lrās ſexto calendā februarias: q
ipſo die iōannes coſſa vīr omniū laude ornatus hinc in
franciā pfecturus putabāſ. Sed cū poſtea retardatus a meo p̄n
cipe dies aliquot p̄ter ſpem mediolani ageret: reuertit ad me co
dex quidā meus: q annos nōnullos p̄gre abſuerat. ſul? ego re
ditū vel tui causa phumanſter z libenter excepi: q̄qz tā diuturne

Pagina. LXXIII

eius absentie non mediocriter succensuerat; quippe qui me iniusto
 abfuisset. Verum ea lege se reuersus apud me in gratia rediit: ut
 confestim alpes transenderet et te visurus et franciam; atque ista
 quidē vthospes te verū et perpetuū dñm. Itaque dono a me acce-
 pe tria nō vulgaria aut contemnēda opera. Vt sic oratoris duo:
 hoc est orationes duas: alterā funebre de laudib⁹ atheniensium:
 ludicrialem alteram aduersus eratosthenē adulterū. Tertiū autē
 opus est rhetorica aristotelis philosophi eloquētissimi ad alexā-
 drū regē. Hec enī oīa e greco in latinū traduxi: cū essem propemo-
 dum adolescēs: philosophiā florentie oratoriāq; docēs. Que quā
 existimo p se tibi fore iucūdiſſima: spero tñ propediē alia quedā
 ad te dare: que lōge sis maiore cū voluptate lectitaturus. Tale:
 et me christianissimo regi karolo quā diligētissime cōmēda. Ex me
 diolano. xliij. calendae martias.

Franciscus phileph⁹ Alberto zancario S. B.

Gratulatur amico de probo filio.

CCXCIII

Phil mihi iucundius tuis litteris hoc tempore potuis-

set cōtingere. Nam de tua tuoꝝq; omniū pene valitu-

dine certior factus sum: id quod vehemētē optabam.

Et enochū nostrū in iuuenē frugi probūq; euasisse ex te patre in-
 tellexi. Quā enī ab ipsa vsq; pueritia bonā de se spem pollicebat
 enochus: non poteram tamen nō subuereri ob iniquitatē tempo-
 rum secus accidere posse quā vellemus. Itaque immortalī deo immorta-
 les habeo gratias: quod te patre grauissimo optimoq; viro dignum
 se prestiterit. Quā autē cupit bonis artibus etiam a nobis institui

rem nunciare non ingratam. Et ut breui respondeam: ad apellem
 te videbo: ac tuo in eoq; desiderio cumulatissime satisfaciā. Pre-
 terea quoniā de his que in presentia ab me scribuntur abs te me-
 rio facta est: dedi ad te particulam quandam ex secundo sphor-
 tiados nostro libro: et prefationē historie sphortiane. Vale. Ex
 mediolano Undecimo calendās martias.

Fran. phil. Enico daualo Equiti aurato S. B.
 Luncrationis causam narrat. CCXCIII.

Quid in causa fuerit: ut tamdiu distulerim aduentum
 meum: accipies ex iohanne antonio gottbalano viro no-
 bili ac tui nominis amantissimo. Spero tamen fore: ut
 ante veris exitum te videam. Tu me interea temporis ama ut so-
 les: et alphonso regi qd̄ diligentissime cōmenda. Vale. Ex medio-
 lano Sexto calendās martias.

**Franciscus philelph⁹ Petro thomasio philoso-
 pbo ac medico Salutem dicit.**

Libros repetit. CCXCV.

Ecundum librum de exilio: qui de infamia inscribitur:
 velim huic istic tabellario qui meas tibi litteras reddi-
 dit: ad me des. Desidero etiam tertium: in quo de pau-
 pertate disserui: qui si ipse quoq; apud te est: dato item eidem
 ad me tabellario. Sin min⁹ est apud te: quere a bernardo meo iu-
 stiniano. Plura ad te nunc scribere non potui propter occupatio-
 nes meas. Prope diem agam tecum plurib⁹. Vale. Ex mediola-
 no Nonis martijs.

Pagina. LXXIIII.

Franciscus philelphus Jacobo camerinatti S. B.

Operam petre amici in rem suam.

CCXCVI.

Tantam diligentiam adhibuerim in rem tuam: potes

q ex ciccho angeloq cognoscere. Idem vt mihi in hoc te

porre officium preestes: vehementer cupio. Fac inquam

opera et studio tuo: vt cicchus quod interest rei mee pecuniarie

apud hosediles pprimū litteris suis absoluat. Tlerū bono sine

atramēto scripse: vt aiunt. Et fide opus est z celeritate. Lausam

cicchus ex me coram intellexit. Lodicem epistolary cum pmissū

absoluerō: dabo ad te libēter. Fenophon totus est tuus: z pater

non minus. Vale. Ex mediolano. xij. calendas apziles.

Franciscus philelphus Lodouico gonzage Prin

cipi mantuano Salutem dicit.

Gratias agit.

CCXCVII.

On equidē sum oblitus: quam mihi nuper in agro bel

n xiano beniuolentiam ostendisti: z quāta me non huma

nitare solum: sed benignitate etiam pci sepe exceperis.

Itaq ex eo tempore intellexi: permagnam mihi in te spem z post

tam esse z constitutam. Inde q factum est: vt ita te obseruem ac

uenerer: vt me abs te purem dignū existimari: in quo nullum be

neficiū tuū sit intermoriturū: que mea me de te opinione falsum

habeat: est magnitudinis z munificētie tue. Quid aut abs te ve

lim: cethusco sermone intelliges. Est celeritate non minus opus

q benignitētia. Vale. Ex mediolano Quarto nonas apziles.

Franc. phil. Nicolao stroze Equiti aurato Sal. B.

Excusat se q distulerit officium suum.

CCXCVIII

p iii

Anno. D. cccc. liij.

Utas fortasse vel obliuione vel negligentia factū esse:
p vt qđ ab me istine soluenti petieras: nondū ad te ierit.

Sed neutri profecto istiusmodi viciozū est locus apud
me vllus. Nam z memoria valeo plurimū: z sum vnus omnīū di
ligentissim⁹: presertim in his rebus que amicorum intersunt. Q
autē z vehementer diligam te z amem: tum ea facit familiaritas
ac necessitudo: que mihi est iam multis annis cum vnīuersa stro
garum familia: tum ipse tu: qui de me priuatim es bene promerit⁹
tus. Sed duo fuerunt in causa: vt in hanc diem minus sum vt vo
lebam tibi gratificatus. Nam z librario carui: z quoddā pro offi
cio meo prestare me principi meo oportuit: quod ita me impedi
uit: vt nihil omnino ocij mihi concessum fuerit. Sed q̄ serius pre
stiri: eo cumulatius propediē ad te ibit. Tu me interea temporis
vt amare non cesses: etiam atq; etiā rogo: id quod ita intelligam
te fecisse: si me nobilissimo isti principi quotidie magis feceris
charitorem. Grauiissimum z humanissimum virum Lodovicum
Casellam bene valere opto. Vale: et disertissimo Tito meo sa
lutem plurimam verbis meis nunciato. Ex Mediolano pridie
calendas aprilis.

Franciscus philelphus Nicolao varoni S. B.
Silentij causam reddit: z operā sibi spondet. CCXCIX

Uod nihil ad te scripserim post meam a vobis abticio
nem: honeste quedam occupationes mee causam pre
stiterūt. Itaq; rogo te: mihi vt ignoscas: tibiq; persua
deas: me vnum eē: qui te tanto amore complector: vt alium ma

Pagina. LXXV.

glo neminem. Itaq; si quid in me est: quod tibi iucundū esse possit: id ira tuum existimato: vt meum magis esse non possit. Communi principi me q̄d diligentissime z q̄d sepiissime commenda. Prestantissimū virū eloquētissimūq; casellam saluere plurimū opto.
Eale. Ex mediolano pridie calendas apriles.

Franciscus philelph^{us} Lodouico caselle S. B.

Obsequiū suū offert amico,

CCC.

Am antonius tricinus ferrariam peteret: Indignum

me facturū existimabam: si is meis vacuus litteris ad

vos isser. Quid autem aliud ad te scriberem: q̄ vnum

illud: quod z libenter apud omnes z continēter predico: me tibi

cū propter maximas tuas mirabilisq; virtutes: tum propter singularē tuam erga me humanitatē ac beneficentiam debere plurimū.

Itaq; tibi velim certo persuadeas: me vniū esse perpetuoq;

futurū: qui nihil neq; magnum neq; parū recusaturus sim tua

causa. Quare abs te peto atq; contendo: vt omnib^{us} in rebus officio operaq; mea non vtaris solum: sed etiā si opus fuerit: vt ita

dixerim: abutaris. Eale: z cōmuni principi me: vt soles: charissimū redde. Ex mediolano. xvj. calendas maias.

Franciscus philelphus Petro perleoni S. di.

Litteras suas conqueritur interceptas.

CCCI

Am primū candidus bontempus eques auratus prin-

cipis tui nomine venisset mediolanum: z ex eo certior

factus essem de omni statu tuo: id quod minus cumu-

lare ex litteris tuis: quas filio Xenophonti ad me dederas ante

D. cccc. liij.

cognorā: mirabili gaudio sum affectus: et tibi per meas litteras
ut par erat congratulatus. Deinde cū dies complusculi preteris-
sent: didici ex eodem cādidō litteras meas omnis: et quas ad te:
et quas ad principem tuum dederam in eundem tabellario in-
terceptas surreptasq; fuisse. Itaq; et ad Sigismundū principem
eadem rursus scripsi que antea: et tecum idcirco egi breuius: qm̃
tabellariū non licuit uti plixitate. Quare ea dumtaxat audies
grece: que apud principē tibi tuū vbiō meis et dicēda sunt et curs-
da. Vale. Ex mediolano. xv. calendas maias.

Francisc^o philelp^o Jacobo camerinatis S. B.

Locum et tempus prefinit conueniendi amici. CCCII.

Isi vehemēter amem amorem tuū: ingratus sim. Que

splendidissimi equitis auro solennis et tolentinis scri-
ba tuo nomine mihi coram exposuit: libentissime audi-
ui. Quid autē aut sentiam aut velim: tecum vna cremone ad pan-
cos vsq; dies commētabor: ac statuam. Nam ad calendas maias
hinc capiam iter ad urbem romā negotiū mei gratia: et id quidē
ex principis nostri sentētia. Quod autē queri visus es: q̃ nihil ad
te scribam: non iure id facio. Nam proximis diebus litteras ad
te dedi. Tu vō endymionis somnū do: mitas: respōdes omnino
nihil. Sed idcirco ignosco tibi: q̃ ita ranarum cremonensium cla-
moribus obtunderis: ut apud te esse nō possis. Vale. Ex medio-
lano Decimoquarto calendas maias.

Franciscus philelphus Alexandro sphortie S. d.

Admonet quendam ut sibi inseruiat.

CCCIII

Pagina.LXXVI.

Tu proximis litteris debes satis intellexisse: quod mihi
opus sit ope tua; nec preterea sum ignarus cum pro tua
animi magnitudine: tum pro mea erga te obseruantia
te mihi liberer gratificarum: tamen quia noui maximas tuas
ac prope infinitas occupationes: rursum visus es admonendus
Ego romam sum propediem cecessurus. Nec omnia mihi adsum
quibus est opus ad id itineris. Nec mihi tam mee quam sphortiane di
gnitatis ratio est habenda. Reliqua tu pro tua prudentia potes co
siderare. Vale. Ex mediolano. xliij. calendas maias.

Franciscus philelphus Alexandro sphortie S.D.

Gratias agit et promissa petit impleri.

CCCIII.

Ex humaniter mihi nudus insonus perbenigneque respo
disti. Itaque tibi non possum ingentis gratias non ha
bere. Dicis tu autem et facis oia pro magnitudine animi
tui nobilitateque nature. Reliquum est: ut quod tua illa graui sua
uissimaque epistola mihi tam liberaliter recepisti ad quadriduum
vsque te facturum: id olim effectum reddas. Nam hoc mihi presta
re gratius hoc tempore nihil potes. Vale. Ex mediolano Ter
tio calendas maias.

Franciscus philelphus Nicodemo tranchedino S.D.

hortatur amicum ut compleat promissa.

CCCV.

Quamquam non eram nescitis: te memorare fore et quod mihi
coram recepisses; et quid te facere oporteret: tamen
cum mecum animo volutarem; quod esses occupatissimus:

Anno. D. cccc. liij.

rursum visus es admonendus. Duo sunt quæ tu mea causa sis facturus: alterum florentie ore auribusq; tuis; et rome alterum per litteras: hec ut et quæprimū et diligenter cures: te etiam atq; etiam rogo. Vale. Ex mediolano pridie calendas maias.

Franciscus philelphus Alexandro sphor:tie S. D.
Gratificatur amico pro munere. CCCVI.

Item rosæ coloris pannum dono misisti mihi: libentissime accepi. Sumus tua munificencia non meritis. Sed delectatus: et ne id quidem minus animi tui quæ doni magnitudine. Non enim quod muneratur: sed munerantis animus maxime liberalitatem benignitatemq; declarat et facit. Nam ex verbo extenuaris: quod est apud me amplissimū: satis id superq; ostendit et me tibi esse charissimum: et te nihil pluriis ducere quæ virtutem. Gratulor igitur felicitati tue: qui ut es animo excelso: splendidissimoq; ingenio: nihil abiectionis: nihil humile neq; loquaris nec sentias. Reliquum est: ut tibi persuadeas: tua apud me beneficia omnia fide bona: eaq; non ingrata esse deposita. Vale. Ex mediolano Tertio nonas maias.

Fran. phil. Nicolao arcimboldo iuriscōsulto S. D.
Operam pete amici. CCCVII.

Equaquā sum nescius: mea tibi omnia maxime cure esse. Duo sit: ut vel tibi fortasse videarrem meaz admodū negligere: qui nullus faciam tecū verbum: cuius mihi opera vehementissime opus sit. Quod ne accidere iure possit: peto ab te: ut quod una de mea protectione committatur sumus: quæprimū

Pagina. LXXVII

quantum in te fuerit confectum reddas. hoc erit mihi tam gratum quam necessarium. Vale. Mediolani ex edibus nostris Idibus maiis.

Franciscus philolphus Alberto zancario S. B.

Sanctus agit amicis laudari: permittitque aduentum suum. CCCVIII.

Acceptas tuas ad me: et cum his eas binas; quas duo dixeris.

fertissimum nicolai et perottum et vulpes ad te dederunt. Ihas.

beo et tibi et nicolais ingeres gratias; et tam amice de me sentis.

ritis. Nam quod dixerim vere: cum et ipse longe humilis de me sentias; et

am me vnde manat amicitia cecum finxit antiquitas: in presentia tecum

pluribus age impedior. Ad paucos usque dies logio sum futurus; et id

quod non plures: sed presentis ipse et coram. Vale: et utriusque nicolao salutem plu-

rimam dicito vobis meis. Ex mediolano. xliij. calendae iulias.

Franciscus philolphus Galeacio episcopo matruano S. D.

Pecunia sibi commodari petit. CCCIX.

Non vna omnium voce predicationeque cognitum mihi effec-

te animo vigere ingenti et perbenigno: subdubitare for-

tasse beneficium quippe abs te petere: a quo nihil antea peremerim;

sed cum sis tali tantaque virtute: ut humana omnia infra te ducas: intel-

ligasque nihil esse magis homini proprium quam beneficere vel ignotis: quippe

quod se simillimum ei vellet: ad cuius est imaginem similitudinemque creatus;

maior cum fiducia tuas enpulsio fores: quas mihi facile apertum iri

non dubitare: despodi modo filius viro bono et nobili: cui doris caritudi-

ne tradere non dum potui. Nam: ut nosti: virtus et diuitie si tunc non pre-

tere igitur pro tuis maximis innumerabilibusque virtutibus maior in

modum rogo atque oro ut ducatos centum mihi comodes: ea petitio

ut intra annum eos tibi omnino bona fide reddatur sum. Quod si prius:

ut spero: p̄stare potero: nihil dissimulabo. Scio te: id quod sum
me tue est laudis: nunq̄ pecunijs abundare: et si redditus habes
amplissimos: tum ex ecclesia: tum ex patrimonio. Nam quicquid
superest a rebus necessarijs: id omne vel pro liberalitatis vel pro
pletatis officio in eos tribuere: quos dignos censeas: in quos be-
neficium conferatur. Tue igitur humanitatis fuerit: ut ita in me
pius liberalis sis: ut itelligas: nullum apud me officium tuum
intermoriturum. Ad enim solum ad constitutum tempus tuum
ad te mutuū redibit: sed cum vsura etiā litteraria redibit. Huius
autem rei gratia hunc meum adolecentem ad te fidum nuncium
misi: cui velim ad me des quod petis. Vale. Ex mediolano Decii
mo calendās iulias.

Frānciscus philelphus Georgio trabesonde S. B.

Dicit se quēdā cū summo pōtifice in gratiā rediisse. CCCX.

Quod istinc absens tibi sum pollicor: ubi primū in urbē

q̄ vent: et summi pontificis nicolai quinci adeundi mihi

data est facultas: quo tēpore adhuc expeditibus nō me-

diocriter laborabat: ita egi causam tuam: ut eius animū iam pri-

dem alienatum: ut nosti: ita ad te conuerterim: ut reditum ad se-

rum non solum admittat: sed etiam desiderare videatur. Itaq̄

moneo te atq̄ hortor: ne differas aduentum tuum: sed velis ac te

mis: ut alunt: secundis statibus te committas. Nam omnia tibi

in portu: omnia tranquilla futura sunt. Vale: et maiestati regie me-

cōmenda. Ex vrbe roma Quinto calendās septembres.

Pagina. LXXVIII

Franciscus phil. Nicolao arcimboldo Jurecō
sulto atq; Senatori ducali. Salutem dicit.

Equuleus laudat equū.

CCCXI

Ascē ad te litteras dedi ex tholentino; ynde post octi-
duū arripiam ad vos iter; tum equestris insignibus z
poetica laurea ornatus; tum secretarius apostolicus equuleus
tuus; si tanta esset corporis magnitudine; quanta animi; ne buce-
falo quidem cederet. Adirum est; q̄ se obsequentiē prestat. Vale;
meq; vt facies ama. Ex tholentino Idibus septembribus.

*adventu suū nescit
sed et per ea opus
est laudat. Sicut
lo de rampo...*

*Indro q̄ dicitur
ut noli p̄e p̄e
alibi exi an op
danti claudis dicit
dicit ab ipso q̄
Cyaleg dicitur
no p̄e p̄e q̄ p̄e
equi me dicitur
dicitur equi
focinet equi
conducuntur equi
conducuntur*

Franciscus philolphus Cicco calabro S. D.

Responsum petie.

CCCXII.

Prox q̄ nihil ad ea responderis; que proximis diebus
tibi de re mea significavi. Nondum fortassis a princi-
pe didicisti quod cupimus. Itaq; rogo te; vt tandem respondeas
meq; de omni eius sententia facias certiozem. Vale. Ex mediola-
no Nono calendarum nouembres.

*mi xate q̄ p̄e p̄e
mi xate q̄ p̄e p̄e
mi xate q̄ p̄e p̄e*

Franciscus philolphus Alberto zancario S. D.

Excusat se silencio.

CCCXIII.

Olim tibi persuadeas quenquam esse ex amicis omni-
bus te mihi chariorem. Id enim cum modestissimi tui
mores; tum plurima z maxima beneficia citro vltroq; mutua pie-
tate collata tam pridē facile prestiterūt. Quātū nihil in hanc diē
post abiectionē istinc meā ad te scripserim; illud sez fuit in cā; q̄ fru-
stra id facere volebā. Nondum enī princeps meus in vrbe redijt
ex castris; neq; eo absente habeo quicquā qd tibi sim scripturus.

*delectat dicitur
cio suam amicitiam
com p̄e p̄e
taro amicitia p̄e
exemplum in amicitia
dicitur*

Anno. D. cccc. liiij

Tu interim bona spe esto. Non enim fallā quā de me indubitātā habes opinionē. Vale. Ex mediolano. xliij. calendas Ianuarias.

Franciscus philelphus Nicolao varoni S. B.
Commendat quendam. CCCXIII.

q Uti tibi reddidit has lras; yr est 7 bon² 7 nō indoctus
mibiq; multos iā ānos pfamiliaris: quē vt 7 diligas 7
commendatum habeas rogo. Vale. Ex mediolano Decimo ca-
lendas februarias. Anno a virginali partu. AD. cccc. liiij.

Fran. phil. Nicolao quinto Sūmo pontifici S. di.
Dicit se peragere sibi mādara: 7 gratū se ostēdit. CCCXV

Stephanū caciā nouariensem iuriscōsultū: 7 taurina-
ram archidiaconū tue sanctitatis cubiculariū in his q
mibi exposuisti tuo noie: 7 summa cū obseruāta 7 libetis-
sime audisti. Nec diligenter min² q̄ fideliter gessi oia: geroq; am-
duc: q̄ cum lris tuis: tum eius nūcio tibi grata fore cognoui. Ha-
beo autē beatitudinis tue grās immortalis: q̄ fidei mee pletariq; er-
ga te ita fidis vt debes. Quid enī pro te facturus non sum: cuius
singularem sum iam pridem beniuolentiam: 7 p̄cipuam modo
benignitatē in me expert². Tantū me tibi debere intelligo: vt ne-
vitam quidem ipsam in mea magis q̄ in tua potestate posita esse
velim. Itaq; imperare sit tuum pro voluntate omnia: parere autē
meum cū omni integritate: veneratione: industria. Vale pat̄ bea-
tissime. Ex mediolano Quarto calendas martias.

Franciscus philelphus Petro nucetano S. di.
Miratur sibi nihil esse responsum. CCCXVI

Pagina. LXXIX.

Arconio lre mediolanēsi presbytero litteras ad te de-

a di q̄rto idus nouembres; eratq; cū iis saphicū adony-

cumq; carmen ad sancticatē domini nostri longiusculū

Sum autē mīstratus: q̄nihil in hanc diem mibi responderis. Nec

potui non dubitare: ne littere tibi mee reddite fortasse nō essent.

Mouit enī facilitatē: noui hūanitātē: noui liberalitatē animi tui.

Iraq; nō sine causa id accidisse arbitror. Sed cū hac de re tū de

alijs nonnullis xenophon filius tibi corā exponet. Tu velim me

ut facis ames. Tibiq; psuadeas: eū esse me: qui tibi omniū mari

me nostri ordinis sim affectus. Cōiūia mediolanēsia eidē reho-

phōei filio ad te dedi. Vale. Ex mediol. Quarto calas martias.

CFranciscus philelphus Petro perleoni S.B.

Infidum quendam esse dicit.

CCCXVII

b Inis alijs litteris tibi significauī iōannem caimū neq;

fecisse neq; facturū sanī quicquā de re tua. Seq; dicit tibi

debere nihil: quoniam pro te alijs satisfecerit. At illi

quos is predicat factū id pernegant. Itaq; si me audis: tute me

diolanū pcede. Itā si secus feceris: nihil feceris: edesq; negligen

tia tua quadā amiseris. Tu rem paucis teneo. Reliqua ex xeno-

phonte filio corā accipies. Vale cū pudicissima vxore tua: meq;

tuo illustri pncipi cōmēda. Ex mediolano. iij. calēdas martias.

Frā. philel. Petro barbaro cardinali veneto S.B.

Gratum se dicit.

CCCXVIII.

x Xenophontei filio romam venīci idcirco litteras ad te

dedi: ut intelligeres: me cāri facē beniuolēciā tuā: quāsi

mibi nuper; cū istic essem; certissimis documentis corā

declarasti: vt omnia de te mihi sperare posse videar. Id autē co-
 facio ⁊ maiore cū fiducia ⁊ libētius: quoniam noui nullū apud me
 vnq; intermoriturū beneficiū tuū. Nā est apud me antiquius nil
 hil gratitudine atq; pietate. Reliqua tu ex xenophonte cogno-
 sces. Vale pater amplissime. Ex mediol. iij. calendas martias.
 Fran. phil. Dominico cardinali firmano S. B.

Excusat se preclare q̄ amicū non salutauerit. CCCXIX

On possum non accusare erratū meū: q̄ cū nup̄ fuis-
 sem rome: ad te min⁹ salutariū ierim: cui me iam pridē
 notum esse charissimū. Nōlū tamē existimes id vel ne-
 gligētia mea: vlt q̄ tui oblitus fuerim accidisse. Sed dū cupio in-
 te adiūdo min⁹ ineptus existimari: fui in officio seruādo mir. us
 erga te officiosus. Golebā enī ⁊ pro amplitudine tua et pro deco-
 re adire te: ⁊ eos cōferre sermones: qui ⁊ auditione tua ⁊ oratiōe
 mea non indigni iudicaret. Quare dū studeo ea expedire nego-
 cia: que mihi erāt apud summū pontificē: plusq; in his q̄ putare
 tēporis cōsummo: tandē coactus sum: nō te ante adire q̄ abire.
 Itaq; in ip̄a abiriōe mea ex vrbe roma inter equitādū accedo ad
 ipsas edes dignatiōis tue. Is qui tricinū preest ostio: respōdet
 in cubiculo te esse diuino intentum ministerio. Nec licere sibi in-
 terca tēp̄s adire te. Quid multis? Tris ho: as expecto: cū ne ipse
 quidē ostiari⁹ amplius quicquā respōdet mihi. Quāobrē dū vl-
 deo mirū seruārī silētū: ⁊ ipse ad abeundū sollicit⁹ a comitib⁹:
 ne aut importunior aut ineptior dici possem: abui equidē subtri-
 stior: q̄ viderē te nequerim: quē mirifica obseruātia psequor. Te

Pagina. LXXX.

hes ecce rem oēm. Tue fuerit vel clemētie: mihi ignoscere; vel tu
stiele: ostiarū castigare: q̄ vt est genē german⁹; neq; humanitatē
sapiat nec hominū habeat discrimen. Reliq; ex xenophonte filio
cognosces. Vale pat̄ humanissime. Ex mediol. iij. calēdas mar.

CFranciscus philelphus Joanni aurispe S. B.

Laudat amicum.

CCCXX.

Planti ego te semp fecerim ac facio; nemo est q̄ id meli⁹

q̄ sciat q̄ tu. Id certe exploratissimū habeo: me tibi esse

charissimū: fide aut in amicos z p̄udētia tanta vales;

quāta scio maiore neminē. Itaq; nihil est quod de te sperare non

ausim. Quib⁹ aut in reb⁹ tuā mihi z operā et diligentia p̄stes;

velim xenophon filius tibi coram ostendet. Vale. Ex mediola.

no. iij. calēdas martias.

CFran. phil. Enico daualo Equiti aurato S. B.

Litteras petit de statu amici.

CCCXXI.

Um ad vndecimū calēdas septembres ex castris reo

gys abyssem: repetitur⁹ mediolanū: nihil mihi mole

stius fuit: q̄ q̄ te: quoniā hesterno vesp̄ri neapolim re

uertisse ferebaris; eo die videre cōplectiq; nequerim. Itaq; ab

sens meū tui incredibile desiderū tui: quē et absente absens in

tueo: et cōplecto et alloquo. Cupio aut maiorem in modū per

tuas litteras intelligere: z quid agas: et q̄ tibi charus sim. Sed

hoy alterū perspicū est mihi. Non enī possum non amari ab te

quē tantopere ipse colam. Alterum bene p̄spero. Nā quī vir ma

gnus eo; et rebus ornatus oib⁹; te bene agere ac reb⁹ vti secūdisi

Almo, M. cccc. liij.

placuisse me bene de te habere per litteras quantis facis
mis dubitare certe non debeo. Gratissimū tamē mibi factur^{us} sis:
ca respiciam si que de te mibi in spe sunt posita; ea tu litteris tuis vel confir-
videtur mabis v^{el} augebis. Vale decus meū: et me alphonso regi cōmen-
restituam da; et vt soles charissimū effice. Ex mediol. liij. calēdas martias.

Inueni f. p. 27
Amico an aliquis
corris navigabit
ut non hauriat
et ad istos impula
Franciscus philelphus Nicolao cebe S. B.

Interrogat de nauigio.

CCCXXII.

Interrogat de nauigio.
philelphus
placuisse
interrogat de nauigio.
Accipiet is mibi expectare litteras tuas aliud occur-

interrogat de nauigio.
interrogat de nauigio.
interrogat de nauigio.
rit in mentem. Cupio enim ex te itelligere: vllā ne a vo-

interrogat de nauigio.
interrogat de nauigio.
interrogat de nauigio.
bis sit aut in thraciam; aut ad chios nauis traiectura
interrogat de nauigio.
que istinc soluat ante calēdas maias. Et hoc: et que proximis lit-
interrogat de nauigio.
teris ad te scripsi: ne negligas rogo. Vale. Ex mediolano Octa-
uo idus martias.

Argumentum
Franciscus philelphus Alberto zancario S. d.

Excusatoria epistola.

CCCXXIII

Eus malefaciat factionibus suspiciōibusq; quibus sit

interrogat de nauigio.
interrogat de nauigio.
interrogat de nauigio.
vt tue meeque volūtati mos geri non possit. Petieram a
principe meo quod te velle itelligebā. Is mibi libera-

lissime respōdebat vt semp. Omniaq; mea causa facturum se as-
firmabat. Deinde cum rei cōficiunde studio animaduerto refri-
gescere. Quod ego moleste ferens; cunctationis causam quero.
Tandē mibi responder: se et mea et tua causa velle omnia; vereri
tū; ne istic aliq; huiusmodi beneficij genus indigne patiā. Itaq;
sibi et hominū habendā esse et temporum rationē. Reliqua tu pro
tua prudētia cōlecta. Unūq; tibi psuade: nihil apud me esse ant
quius beniuolētia nostra. Vale. Ex mediol. v. calēdas martias.

Pagina. LXXXI.

Francisc^o philelp^o Bernardo iustiniانو S. B.

Excusat amicum non rescribentē: et tamen cum vacabit: ut scribat orat: certiorque fieri petit de statu amici. CCCXXIII

Nil est mihi benivolentia tua certius. Quid enim non
n ames quē vir maxim^o et clarissimus pater tuus leonardus
et dilexerit vnice: et summis beneficijs affecerit. Itaque
non modo non miror: si quando meis lris inuitatus nihil responderis: sed ignosco potius occupationib^{us} tuis: quibus sit: ut neque
amicis possis nec ipse tibi oīno satisfacere. Tlerū si quid ocij quique
nactus fueris: rem mihi facies gratissimā: si et de te et de reb^{us} tuis
me reddideris certiorē: imprimisq; nūquid in naufragio byzanti
no iacture quippiā passus sis. Nō enī possum non vereri: ne quid
inde tibi detrimēti acciderit ob tuas pecunias quas habebas cō
stantinopoli in mercatura occupatas. Ad hec rogo te: ut opuscu
la illa mea: que abs te meo noīe eloquētissim^o medicus petr^o tho
masius petijt: huic isti tabellario: aut eidē cōmuni amico ad me
des. Vale. Ex mediolano pridie calendas aprilis.

Fran. phil. Jacobo cusano iurisperito Sal. di.

Lacessentē se monet ut desistat. CCCXXV

e Stu in me iacobe quottidie q̄ par est importunior: id
quod ne posthac facias: te nō solū moneo: sed etiā hortor
ac rogo. Nā q̄q; magno aio viri est iniuriā p̄temnere: cōtumeliā
tū ferre nemo: si san^o sit: debet. Stult^o est enī: q̄ et alior^{um} et sue digni
tatis rationē nō habet. Duo sunt claustra natura lingue obsecra:
et dentes et labra: quib^{us} admonemur: esse nihil effuriendū: sed as

seruāter oīa prudenterq; dicēda. Neq; in testimonijs mēciri nos oportet: nā sic sum⁹ in deū impij: neq; in defendendo oppugnan-
doue aut piuros aut puicaci⁹: id qđ faciūt li oēs: q̄ simplicis aīe
secleratissimā sectā fouēt. Tu me satis intelligis. Si iusticiā ver-
tatēq; tueris: nullā mibi facis iniuriā. Sin secus facis: tibi ipsi
noceas. Ut cūq; res habet: cōpescet linguā: et melacescere maledi-
ctis noli: ne q̄ irrita tela obtusaq; pieceris: retorqueant in te lon-
ge acuriora. Tibi lingua est: vt videre video: ad inuchēdū apta
At philelpho tuo et ligua ē et arūdo lōge q̄ tibi diuturnior. Itaq;
san⁹ tibi psulas: si me pbo vel malis: q̄ vel oratore vel satyro: vt
psucuisi. Vale. Ab edtolani ex edib⁹ nrīs Octauo idus aprilis.

Franciscus philelphus Nicolao cebe Sal. di.

Laboare amicum ex crure dolet: et litteras suas illi
non redditas. CCCXXVI.

Abiel vir religiosus: idēq; disertus. Qui modo istic
g mediolanum petijt: fecit me certiorē: te nescio quo
modo ex crure laborare: mirari preterea q̄ nihil tibi ad
ea responderim: que de re vxoria ad me scripseras. Utrumq; sa-
ne dolui: et q̄ tibi crus molestiam attulerit: et q̄ gine meae littere ti-
bi redde min⁹ fuerunt. Nam harum ego alteras publico mer-
catorum tabellario: alteras leonardo scribe vestri principis ad
te dederam. Ne igitur eadem sepius repetam: illarum litterarū
exempla cum his vna ad te misi. Tu vale: et crus q̄d illigētissime
cura. Ad hec si quid habes de turcis ad me perscribe. Ex medio-
lano Tertio idus maias.

Pagina. LXXXII.

E Fran. phi. Joanni marchioni mōtisferrati S. d.

Lausam silentij reddit. CCCXXVII.

I nihil tādū ad te scripsi: puto idcirco tenō mirari: q
nois id mihi facere nō licuiss tēpestates pcellasq
belloꝝ. Nā ego te amo et obseruo: nō aū q de me sis meritis
optime: sed quia dignus es: quē boni viri ac docti oēs et colant et
venerent. Itaq; si quid in me est: qd tibi sit gratū: id iure peculij
tuū cense. Ego aut abs te aliud nihil peto: nisi vt me ames: vt so
les. Præterea maiorē in modū rogo te: vt meos illos de exilio li
bros xenophōti filio ad me des. Vale. Ex mediol. Idib^o maijs.

E Franciscus philelph^o Lombardo collioni S. d.

Litteras petiit.

CCCXXVIII.

Ue mihi salomō iudeus nomine tuo exposuit: audiuit.

q Adiratus autē sum: q nullas ad me litteras dederis.

Fac igitur abs te ipso audiam: que per internunciū lo
queris. Tu me satis superq; intelligis. Vale. Ex mediolano Se
ptimo calendas iunias.

Fran. phil. Ciccho calabro Equiti aurato Sal. B.

Ostendit se velle rebus suis prospicere.

CCCXXIX.

On me latet q abs te non solum diligo: sed etiā amor

n Nec cupio plus te velle mea causa q possis. Id te ro

go dumtaxat: vt quod habes scriptum: id pncipi ho
die: modo liceat: legas. Nam diutius tempus terere iam nulli
vsul esse mihi potest. Itaq; institui omnino pspicere b^o meis. Ti
bi xō amico hūficio et optimo me tātū debere pfitcor qntū alteri

Anno. M. cccc. lliij.

nemini. Vale. Adediolani exedib⁹ nostris Sexto idus lunas.

Franciscus philelph⁹ Nicodemo trachedino S. d.

Excusat occupationes amici.

CCCXXX:

Excusarem ego te pfecto vel obliuionis vel negligētie:
a nisi tuus mihi amor tam pridē pfectus esset. Quo fit:
vt istiusmodi omnē de re mea cunctationē dem occupa
tionibus tuis; quibus quoniā iam magna ex parte solutus es; te
rogo; vt quod mihi corā libenterq; recepisti; nō inuitus efficias.
Vale. Ex mediolano Idibus augustis.

Franciscus philelph⁹ Christofero marliano S. di.

Pelliri a principe vestem suam petit. CCCXXXI.

V Ideo licere mihi tanq; pro meo qdā peculiari iure vt
z opera z officio tuo in oī re mea. Quid enim discipuli
non debeant pceptoib⁹; pferim tuis quib⁹ se noīnt esse
charissimos? Qd te nō lateat: illustris princeps alexander sphor
cia vtr plane oī virtute maxim⁹; mihi dono dedit anno superiore
pānū rosei coloris; quo pro dignitate sua musarūq; indueret. Is
in hanc diē seruatus est integer. Nam ante nō fuit vsui. Hunc for
mas in vestimentū. quod si min⁹ pellitū fuerit: videat inepcius.
Pelliri aut ab alio q; ab alexandro: cui⁹ est donū haud quaquam
deccre arbitrer. Itaq; isti dicito meis vbi; vt sue munificētie: z
nō ingrate musarū volūtati pro tpe anni pfulat. Vale: z respōde
Ex mediolano. xvj. calendas septembres.

Franciscus philelph⁹ Bernardo iustiniano S. di.

Debitorē quendam dicit esse soluendo. CCCXXXII.

Pagina. LXXXIII.

Ecce tibi tuos cogitatus primis litteris declarasti:
nec ego ex me illos potui consecrare. Sed quoniam a fa-
miliari quodam nunc rescivi: virum illum: quod de antea ad me
scripseras: debere tibi pecuniam: te iterum aliter admonendum putavi
eum esse soluendo non difficile quantum tibi debuerit. Habet enim bo-
na: que stabilia vocantur: multa. Vivitque et vicitur laurissime.
Itaque tibi non esse longius differendum censeo. Tamen mediolanum. Nam
omnia tibi secunda futura sunt: cum ob alias plerasque rationes: tum quia
humanissimus hic princeps noster et videbit te liberissime: et tuum ius
omne suum ius esse existimabit. Preterea: quod tibi ante significavi:
si minus abundas equis: hic mihi sex sunt: quos tibi quoque volo esse
communis. Vale. Ex mediolano Decimo calendis septembris.

Franciscus philolphus Bartholomeo bucino S. B.

Nec simulandum nec dissimulandum esse. Laudatque amicum quod se
totum patefecit tibi: et pollicetur officium suum. CCCXXXII.

Quod te mihi totum ostendis: et amice facis et recte. Nam
cum in viro bono: tum vel in primis in amicicia nec simula-
tum quicquam nec dissimulatum esse oportet. Itaque videmus
ab aristotile dari socratem vitio: qui cum esset sue repositis omnium
apud arthenienses doctissimus: et inter alienos diceret et apud su-
os: se vnum id scire quod nihil sciret: aliud vero nihil decet profecto
quicquam: ut mea fert opinio: se tale omnibus illustrare: qualis sit. Et su-
cata et conficta mulier grata esse non potest: ita etiam illa que coloris
bonitatem venustatemque occultat: in vitio esse consuevit. Quod si omni
in re considerandum est: eo magis in amicicia: que esse certe nullo pa-

erò queat: nisi oī ex parte pateat pspicuaq; sit. Egisti igit p offi-
 cio: q; te pxiis Iris nō solū in cute: vt aiunt: sed intus q; ita mī-
 hi te cognitū reddideris: vt ea que oculis cernunt. Delectat me
 sane ingenīū tuū: delectat oratio: placet eruditio: persucūda est
 humanitas. Q; me xō ita laudas: ita obseruas: id exuberantem
 quādā dilectionis erga me tue amorisq; abundantiā pre se fert. Et
 q; non ista mīhi est de me opīnio: quam tibi esse aiaduerto: non
 tū moleste tuli: ita abs te sentiri: quo sis in me amādo alacrior.
 Ego autē illud tibi vnū polliceor: oīa me tua causa prestiturū: q;
 tibi vel cōmodo vel lucūditati fore cognoro. Nō enī potes mīhi
 nō cē charissim? qui et doctus sis et disertus et bonus: meiq; amā-
 tissimus. Vale. Ex mediolano Calendis septembribus.

C Frācisus philelphus Petro nucetano Aposto-
 lico secretario Salutem dicit.

Amico grāa agit pro bñficijs: et libros illi mīssit. CCCXXXIII.

E indies magis atq; magis tibi obstrigis plurimis tu-
 m
 is ac maximis beneficijs. Itaq; tantum me tibi debere
 fateor: quātū ab me dissolui posse desperē. Qd autē vo-
 lūrate possum: id certe ita libēter facio: vt vix aliud quicquā ma-
 gis. Quare cū aiaduverterim te mea litteraria et ingenij monumē-
 ta delectare p̄succiisse: duos codices ad te dedi: quos a filio xeno-
 phōte corā accipies: ab eodēq; intelliges quib; in rebus tuo offi-
 cio vei velim. Tu: si quid est: qd mea opera tibi prestari possit: id
 eorum in tua esse potestate positum existimato. Vale. Ex medio-
 lano Nonis Nouembribus.

Pagina. LXXXIII

Franc. phil. Nicolao quinto summo pontifici S. B.
Petit quippiam a summo pontifice. CCCXXXV.

q Quid in causa fuerit: & serius ad tuam beatitudinē vel
scripserim vel misserim: e filio xenophōte corā accipies:
simulq; cognosces: & q̄ mea mens sit: & quid cōsiliū ceperim. Tue
autē māsuetudinis benignitatisq; fuerit: id p̄stare: qđ a me fiden-
tius fortasse q̄ par sit: verū beniuolētissimo in te animo p̄sentissi-
moq; peti. Vale pat̄ beatissime. Ex mediol. Nonis nouembꝛibꝫ.

Franc. phil. Dominico cardinali firmano S. B.

Operam petit cardinalis. CCCXXXVI.

• Māloze cum fiducia tuis beneficijs vsur⁹ aduenso:

c quo te iā pluris annos beneficentissimo vsus sum. Mā
vel a bononensi vsq; legatione tantā mihi beniuolētiā

tuā ostendisti: vt nihil esse abiteret: nec magnū nec parū: qđ mea
causa factur⁹ non sis: p̄fertim cū cum me esse cognoscis: apud quē
nullū sit intermoriturū officiū. Mā quā referre parē grām nequeā:
eam habere q̄maximā & velim & soleā. Quid autē abste cupiam:
xenophon filius tibi coram tempestiue declarabit. Vale pat̄ cle-
mentissime. Ex mediolano Nonis nouembꝛibus.

Franciscus philelphus Matheo ioanni S. B.

Gratum se ostendit. CCCXXXVII.

• Quid mitterem xenophōta filiū ad alphonsum regem:

c tu mihi vnus vel in p̄missis occurrebas: cui⁹ mihi reco-
datio iucundissima sit. Nō enī obliuisci possum: q̄ mi-

bi singularē beniuolētiā prestitisti: cū anno superiore in regijs ca-

Anno. D. cccc. liiij.

Iris tua et opera et officio usus sum. Itaque nisi te vehementer diligam: ingratus sum: qui haberi gratissim^o non cupio solus: sed etiam tu deo. Velle admodum libenter: aliqua mihi offerret occasio: tibi gratie referende: quam tibi ita habeo: ut maior haberi cuiquam haud queat. Quare tuum sit: et me et meis rebus omnibus non secus uti quam tuis. Quod si feceris: magna me afficies voluptate. Nam ego tua uti opera et studio nunquam desista. Lettera tu ex xenophonte coram accipies. Tale. Ex mediolano Nonis nouembribus.

Franciscus philelph^{us} Petronucetano Apostolico secretario Salutem dicit.

Letteras mittit filio reddendas. CCCXXXVIII.

Et tu xenophonti filio hinc abeuntis mandauit oia diligenter: que ab eo fieri vellem: tamen non esse ab eo duxi: ut iterum litteris admoneret. Itaque rogo te: cum primum istuc puenieris: eumque videris: nam contiuo te adibit: litteras hinc introclusas eidem reddendas cures. Reliqua tu coram ex eo accipies. Tale: et me sanctissimo domino nostro commenda. Ex mediolano Tertio idus nouembres.

Franciscus philelphus Blasio axeretensi S. D. hortatur amicum ad vicissitudinem litterarum. CCCXXXIX

Escio sane uter nostrum magis sit accusandus: ego ne: quod si diu nihil ad te litterarum dederim: an tu: quod ne mihi quidem memineris. Nam ego de te tuaque salute quasi sepe numero vel ex tuis: id quod tibi nunciarum esse non sum nescius. At nemo istinc venit: ex quo potuerim intelligere: an de me vique nostraque amicitia me

Pagina. LXXXV.

tionē feceris. Ceterū idcirco ignosco tibi: q̄ acceperim te totū esse
amo: deditū: quem ne eecū esse patiaris: te plurimū rogo. Sed
ut cūq; res habet: posteaq; ipse glaciem fregi: vt aiunt: cui officiū
fuerit: vt itineri te accingas: vt mutuis lris vna simus: vnaq; assī
due colloqmur: mutuisq; in nos officiis p̄tendam⁹: q̄b⁹ eā vince
atq; vinci ppulchriū est. Vale Ex mediolano Calēdis Ianuarijs.

Franciscus phil. Nicolao didoni Medico S. B.

Codicem Alberti magni petit. CCCXL.

a Leptia nōnullis: tibi esse illud alberti magni opus: q̄b
de angel' inscribit. Id qm̄ laudari video a viris doctis
et sapiētib⁹: videre plurimū cupio. Nec sum veritus: abs te petē
vt huic meo desiderio ipse opituleris vel venu vt cōmodato. Nam
si qua in re tibi opus esset officio meo: nihil a me frustra peteres.
Propediē xenophon filius neapoli ad nos rediens istac iter fa
cturus est: cui velim vel istiusmodi ad me codicem des: vel lrās:
quib⁹ intelligā: quid facto sit opus. Vale. Ex mediolano Tercio
Idus februaras. Anno a Virgineo partu. AB. cccc. lv.

Francisc⁹ phi. Enico dauolo Equiti aurato S. B.

Filij causas expediri rogat. CCCXLI.

f It ne adhuc neapoli xenophon fili⁹: an min⁹ sit: nihil
habeo certi. Illud mihi plane certi⁹ oī re certissima: me
tibi esse charissimū: et ne id quidem iniuria. Non enim es nescius
quātus est erga te amor meus: q̄ fides: q̄ obseruantia. Itaq; mea
oīa tibi maxime cure esse certe scio. Q̄ si forte acciderit: vt nōdū
xenophon neapoli abierit: ob occupatōes vel tuas vel regias:
cura obsecro: ne diutius tps terat. Vereor enī fore: vt iter min⁹.

sit tutum habiturus: si longiore moram apud vos gerit. Nam comes iacobus perusin^{us} propediem in flaminia picens^{us} profecturus cū exercitu p̄hibet. Præterea quid ego factur^{us} sim nescio: nisi rem oēm meam ex filio ante cognoro. Reliqua tu pro tua prudentia nō difficile cōsiderare queas. Vale. Ex mediolano Septimo calendas martias.

Franciscus philelphus Nicolao trāchedino S. di.

Reddi petis filio lrās: vel properet domū. CCCXLII.

Ostea q̄ hinc abieras: mihi reddite sunt littere a xeno
 p phonte filio. Itaq; mihi vsui est: vt is mentē meā q̄p̄ri
 mū sentiat. Nam si secus fiat: diuturniorē morā cū neapolitanis videb^{is} esse factur^{us}. Itaq; mihi facies rem per gratā: si operā dederis: vt meas hasce lrās propediē fili^{us} accipiat. Ut ere
 diligētia et fide ea que soles in philelphū tuū. Præterea q̄ florētie
 abste curatum iri volebam: vt perficias rogo. Vale. Ex medio-
 lano pridie calendas martias.

Franciscus philelphus Alberto zanchario S. B.

Recte se consuluisse dicit. CCCXLIII.

r Espōdi primis dieb^{us} ad ea q̄ mihi scripseras ex publi-
 co decreto. Tibiq; diligēter apud sententiā animi mei: in
 quā ipsaz si a vob^{is} q̄z itū fuerit: habebūt oīa recte. Reliquū est: ne
 differas: s; q̄primū ad me lrās des: quib^{us} siā certior de re oī quā
 nrā interesse iudicab. Vale. Ex mediol. pridie calendas iulias.

Franciscus philelphus Guilhelmo vrsino
 Francie cancellario Salutem dicit.

Argumenta

Pagina.LXXXVI

Desiderat litteras amici: & libros illi mittit. CCCXLIII.

Existimo fieri aut nuncioꝝ negligētia: aut etiā fortassis

e occupationibꝫ tuis: ut lre tue vel mibi nō reddant: vel

nō eant ad me. Nam me tibi humanissimo viro esse cha

rissimū nō sum nesci. Leterū velim scias in eadē me esse sentētia

quā antea ad te scripsi. Quā de re eruditissimꝫ philosophꝫ ac me

dicꝫ thomas coronēsis tecū vba faciet. Ad hec dedī ad te ioanni

cosse viro nobilissimo opus meū satyricū satis emēdātū: et si mi

nus elegari codice pscriptū: malui tñ aliqd ad te dari: q̃ pati: vt

vir vtriqꝫ nostrū amicissimꝫ monumētis meis oīno vacuus ad te

iret. Nam aliud quicquā p id tpiā nīl mibi erat in manu. Vale

Ex mediolano. xliij. calendās augustas.

Franciscus philelpbus Joannimario filio Sal. d.

hortatur filium ad bonas artes. CCCXLV.

Placuit carmē tuum: placuit epistola. Quēqꝫ scripsisti

p omnia me plurimū delectarunt. Quibus autem hono

ribus te florētissimū sabbaudie dux ornarit: illis testa

cito dignum prestes. Quod ita maxime consequeris: si cum do

ctrinam: cum non minus diligentiam in genij bonitati adhibue

ris. Ut idere enim in te filium video: quod stoicis placet: non in

genij minꝫ & corporis vim quā dā a patre emanasse. Sed ea vis oīs

audīēdo: legēdo: meditādo: docēdo: dissēdo: scribēdo excitat

alī: augetur. Itaqꝫ nolim industria diligentiaqꝫ minꝫ q̃ ceteris

vel nature vel discipline p̃starijs frētꝫ esse perpolitusqꝫ iudicis.

Anno. D. cccc. lv.

Reliqua omnia que petisti prorsus curabo repestiue. Ita ad ea pri-
nuo postada tempus mihi non fuit. Sed cum xenophon filius istinc scribit: id
quod propediē est futurum: morē gerā tuo desiderio. Amicus tuus ut
noster potius vir nobis arifminus nostro officio utinoluit. Tale
cū vxore et filiis. Ex mediolano Tertio nonas augustas.

Frā. phi. Lucinio genuensi iuriconsulto S. D.
S. arificat amico duplici ratione. CCCXLVI.

Eccepi ex iris ioannis marij filij: cum eximā tuā erga se-
muleis in reb⁹ benignitatē: tum singularē beniuolentiā
erga me. Quo qdē duplici liberalitatis genē facile ad-
moneor: ut te nō diligā solū: sed etiā maiore in modū amem. Quod
eo facio libētius: quod cū te virū esse intelligo: qui et ciuili sapiētia et
bonarū artū disciplina ingētisq; vī tute tal' tantusq; sis: ut a pba-
tissimis oib⁹ optimisq; viris iure obseruādu colendusq; iudice-
ris. Itaq; nō mō q; in me amando in filioq; mihi dilectissimo am-
plificando officiosissimū te pōticeris atq; ptes: eo mihi inter ami-
cissimos habēdus: sed etiā q; is sis: quē vel nullo pūccati bñificio
boni et docti oēs debeant oī beniuolētia psequi. Habe igit me in
tuis: meq; vtēre pro volūtatē tua. Nunq; te tua de me fallēt opti-
nio. Vale. Ex mediolano. xliij. calendas septemb: es.

Franciscus philelp⁹ Augustino datho S. D.

Causam cur non rescripserit narrat.

Deinde laudat amicū ab eloquētia. CCCXLVII.

Olim tibi pnuadeas: vlla mea vel negligentia vel tur-
bulione factū esse: quo minus ad tuas vnas superiores

Pagina. LXXXIII.

litteras tibi respōderim. Nā vt scire longo iam vsu potuisti: nec
 me omni etiā in re diligētiōr est quisquā: nec tui obliuisci queam:
 ab q̄ me nozim nō secus amari obseruariq; q̄ si esses filius. Sed
 mee mibi occupatiōes huius dulci pioq; officio fuerūt ipedimēto:
 quibus ipsis et si sine nūc quidē sim vacuus: malui tamē vel pau-
 cis ad te respōdere: q̄ prestare diuturniore silērio: vt iure videri
 possem obiurgādu ab te. Delectauerūt me vehemēter tue li-
 tere: quippe que testes locupletissime sint: non minus p̄stātissimi
 tui igenij: q̄ sūme erga me pietatis. Placet eruditio: placet ora-
 tionis nitōr: in p̄missis tua modestia ⁊ humanitas. perge igitur
 vt cepisti: q̄ tū beniuolentia tua te indies magis magisq; diliga-
 mus: tum p̄stine nostre doctrine fruct⁹ ex tuis disertissimis mo-
 numētis quotidie capiamus vberiores. Vale. Ex mediolano
 Tertio idus sep̄mbres.

Franciscus philelpbus Bartholomeo scale S. B.

Regocium nondū perfecte dicit. CCCXLVIII.

Crispi ad te breuius: q̄ ⁊ ip̄e velles: ⁊ mibi opus esset.

Sed nō multo post: cū qd plus ocij nactus fuero: tibi

simul mibiq; facia satis. De re vermia: qd scire cupis:

totū est in expectatiōe. Amic⁹ enī ille: qui eo loci ip̄e p̄fect⁹ est:

nondū rediit mediolanū: aiunt tamen ad triduū rediturū. Cum

p̄mū reuerterit: oia cognosces. Tu interim vale: et nos ama.

Ex mediolano Tertio nonas octobres.

Franciscus philelpbus Stephano corn: lio

Regio secretario Salutem dicit.

Libros absolutos esse docet.

CCCXLIX.

Epistolas alio tradendas mittit: ac de futuri temporis quietate inquit.

Ibelli cui iam pridem sunt absoluti. Itaque eos habebis

cum voles. Verum ne diutius differas moneo. Librari

enim leuiusculus est planeque morosus. Cum hisce ternas

litteras ad te dedi: quarum vne ioanni core reddere sunt; idque

primum: altere guilelmo francie cancellario: tertie thome greco ka

rolli regis medico. Nullum est mihi facturum hoc tempore gratius: quam

opera dederis: ut he omnes littere et quicquid celerrime et quod illigenter

reddant. Si quid autem epistolarum ad me dederis: cui commendas

etiam atque etiam cogita. Nolo enim res meas diuulgari hoc praesertim tem

pore: quod non omnino caret suspitione. Scire ex te cupio: quid

facturum pures bellum ne an pace. Hoc vero idcirco a me queris: quo

nia institui in hispania breui perficisci ad apostoli iacobi templum vo

ti soluendi gratia. Vale. Ex mediolano Idibus nouembribus.

Franciscus philiphus Guilelmo vrsino Fran
cie cancellario Salutem dicit.Opera sua mittit amico: a quo et litteras petit
et fauorem in tabellarium.

CCCL.

Cum manuel iacob nostri huius principis nomine ad charle

stanissimum regem karolum iter faceret: idoneus nunci

visus est: cui meos libros de exilio dare ad te dono. nam

iam pridem sum ex muleis certior factus: te afflictorum desiderio. Est

etiam cum his et logiorum quedam ad regem aduersus infideles episto

la: et carmen quoddam inter logiusculum. Si tibi moris gesseris: res erit

Pagina. LXXXIII.

mibi pgrata. Abs te aut duo sunt que petā. Unū: vt tuas litteras ad me des: z quidē talis; qualis maxime expecto. Alterū: vt manuclē hūc; quātum scilicet ad expeditionē ei⁹ attinet; ita tra-
ctes; vt itelligat: meas sibi cōmēdatōnes fuisse nō inutiles. Cla-
le. Ex mediolano Decimo calendās decembres.

Franciscus philelphus Thome coroneo philo-
sopho ac medico Salutem dicit.

Litteras sibi non esse redditas dicit.

CCCLI.

Icolaus trachaniotes et alexāder canan⁹ a vobis in
italiā redeuntēs; cū mediolanū mei visendi gratia dis-
uertissent: me tuo noīe monuerūt dedisse te litteras ad
me: quib⁹ fierem omni de re certior; quā mea interesse putasses.
Itaq; volui: ne esse nescius; nullas mibi redditas eē tuas lrās.
Quare si me amas: quod certe facis; facito vt itelligā: quid tibi
agendū sit. Vale. Ex mediolano pridie calendās ianuarias.

Francisc⁹ philelph⁹ Joanni andree abbati S.B.

Ōstēdit amico: quid sperandū; quidue vitandū sit. CCCLII.

Si nudiusquar⁹ litteras dedi ad te alteras de te tua:

e tū quia interdum vel nūcū sunt negligētes vel tardio-

res; repetā paucis que antea scripserā. Megoeiū tuū

apud pncipē et forti; z firma: et tota acie sum aggressus; putoq;
nobis ex sentētia nostra successurū. Tu aut istic cura; vt itē litta-
re apostolice eant ad pncipē; z alie quoq; a iacobo nostro calca-
terra disertissimo iuriscōsulto; z cū iisce etiā tue submisisse phuma-
ne ac supplices, q̄s oīs mibi pmo reddi volo; ne si so: te alij fuerit

Anno. M. cccc. lvi.

reddite: aut nihil referat ad principem: aut secus quam oportet sit. Dabisque
operam: ne collati beneficii littere emanent in competitorum tuum. Nec
si feceris: omni te sollicitudine molestiaque solus. Rem paucis re-
nes. Eligila. Si nicodemus trancedin istuc aduenerit: cum velim
noie meo horeris: ne litterarum mearum: quas cupio a summo ponti-
fice confirmari: obliuiscatur. Tuque si opus fuerit: rem adiuua. Vale
Ex mediolano pridie idus februarias. Anno. M. cccc. lvi.

Franciscus philelphus Petro peileoni S. B.
Promittit officium suum. CCCLIII.

f Aciam quod petis et libenter et cito: neque erunt velle tam-
te mee occupationes: quibus ab officio impediar. Tu in-
terea temporis bono sis animo. Et vale. Ex mediolano Undeci-
mo calendas martias.

Franciscus philelphus Gregorio typhernio S. di.

Promittit pluribus verbis officium suum. CCCLIII.

Commendario tua de lauratio veneto erit mihi loco alie-
ni conflatu eris. Nam non aliter ei omnibus in rebus sum ad-
fucur: ac si esset filius. Quod non solum tua causa sum fa-
ctur: sed quod maximam habet apud me potestatem: verum etiam mea: quod maxi-
mo sum abs te dono affectus: cum eum mihi commendaris: qui di-
gnus est: ut diligatur et ametur ab omnibus. Itaque noli de me quicquam
dubitare. Nam nihil est: quod malim: quam tibi more gerere. Vale
Ex mediolano Undecimo calendas martias.

Franciscus phi. Enrico dauolo Equiti aurato S. B.

Gratum se dicit de beneficiis acceptis. CCCLV.

Pagina. LXXXV.

De voluntate Alphonsi
regis restituisse per
unum fratrem
de beneficiis accepit

De mris
per voluntate
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
E volūrate alphonsi regis erga me: et de studio dilige

ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
d rias tua nō plecturis et argumētis firmissimis solum:

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
sed multis etiā beneficijs iam pridē certior factus sum:

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
Itaq; tibi velim idubitate persuadeas: nihil eē apud me antiqui?

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
gratitudine. Et ne lōgior sim tecū q̄ par est: propediē: vt spero;

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
obsequar volūtati p̄silioq; tuo. Vale: et maiestati regie me q̄d illi

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
gētissime cōmēda. Ex mediolano Undecimo calēdas martias.

Franciscus philelphus Antonio beccharie S.B.

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
Arguit quendam furti: et librum repetit. CCCLVI.

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
m Onui te antea semel et iterū per litteras: vt plutarchi

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
parallela: q̄ hinc abienso tecū asportasti me inscio: mi-

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
hi curares reddenda deniq;. Tu dō neq; das codicem

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
neq; lrs. Itaq; nō possum fidē boni viri nō desiderare in te. Mō

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
enim facis vt te decet. Quid enī aliud fuit: asportare clam illius

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
modi meū codicē: me non modo inuito: sed totius rue abitionis

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
inscio q̄ vl' rapere vl' furari? Quo enī debeo alio dō vsj cū nihil

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
omnino respondes? Itaq; te etiam atq; etiam hō: tor ac moneo:

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
ne mihi moueas bilem. Sed cura vt meus codex q̄primū ad me

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
redeat. Vale. Ex mediolano Undecimo calēdas martias.

Franciscus philelphus Augustino darbo S.d.

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
Silentium excusat. CCCLVII.

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
m Pro: quid in causa sit: q̄ sepe meis litteris prouocatus

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
nihil oīno in hanc diem respōderis: cū nō tacēdi a nob

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
sed dicēdī artē didiceris. Nec enī puto te vsq; adeo occupationi

de
ma
regis restituisse
per unum fratrem
de beneficiis accepit
bus obzūtū: vt nihil oīno tibi detur ocij ad officium. Quid abs

te velim; et quid te deceat: non es nescius. Vale. Ex mediolano

Undecimo calendas martias.

Franciscus philelph^{us} Lodouico ca selle S. D.

Dorem filio petis sibi impetrari a principe. **CCCLVIII.**

Si tua beniuolentia lampride certissimis documentis p-

specta eet: vterer fortassis accuratioze oratione. Sed

vix est quicquam magis alienum ab amicitie diffidencia.

Quare cum liquido itelligam: te esse cupidum meorum comodorum: in re

psertim et honesta et pia: vtar et bene tecum et apta dictioe. permul

ta mihi incommoda sunt: sed vnum sane omnium molestissimum: quod gran

duscula mihi est filia: et ea quod moribus modestissimis. Unde hac

tradam viro: mihi satis non est. Desunt enim ad dorem aurei ducenti.

Rogo te: id meo nomine duci hortor: cumque tua illa suavi elo

quentia: quod durissimos etiam lapides soles demolire: non ores modo

sed exores: ne parsa me diuisum huiusmodi angusticomo. Ita

enim dubito: qua facilitate ac munificencia est nobilissimum iste prin-

ceps: non iustus opem tempestiue feret huic tante mee necessitati

Tibi non habeo gratias immortales. Tecum longior esse nolo.

Nec enim oportet: cum et natura sis humanissimus et mei amant-

issimus. Vale. Ex mediolano Undecimo calendas martias.

Franciscus philelph^{us} Nicodemo tranchedino S. D.

Pecunia ut sibi soluarur petis. **CCCLIX.**

Edi litteras heri ad te sigello negociatozi cosmiano:

quibus fiebas certior: nihil esse sperandum de exigenda pe

cunia quam petro paulo illi tuo credidisses. Pugnat enim

Pagina.LXXXVI

cū inopla. Itaq; quo magis eget nūmis: eo verbor; plus habet.
 At verba emere videnti verba non expedit. Proinde si me amas
 qđ certo facias: cura vt ea mihi pecunia soluat̃ hic a pigello vel
 cū meo aliq̃ detrīmēto: vt mēfarioꝝ mos est: hoc est: vt istic noie
 meo plus des: ⁊ hic mihi reddat̃ minus. Nam malo busi modis
 subire detrīmēti gen? qđ incōmodari diuti? Rem matura. Et va
 le. Illustre principē meū mecenate karolū gonzagam magno ⁊
 excelso animo virum saluere plurimū opto. Ex mediolano Octa
 uo calendas martias.

Franciscus philelphus Lodouico caselle S. B.

Promittit obsequium suum. CCCLX.

i Atreligo indies magis: id quod certe dubitauit nunq̃
 me tibi esse charissimum. Itaq; tibi velim omnino per
 suadeas: cum esse philelphum tuū: quo de tibi possis omnia pol
 liceri: que vel grati animi sunt vel ingenui. Vale. Ex mediolano
 quinto idus martias.

Franciscus philelphus Petro thomasio philo
 sopho ac medico Salutem dicit.

Litteras annexas reddi petit amico. CCCLXI.

r Em mihi facturū es admodum gratam: imprimisq̃
 pericūdā: si litteras hisce tuis annexas reddi curauē
 ris karolo gonzage ⁊ q̃cellerrime ⁊ q̃diligētissime. Quod vt fa
 cias: te maiore in modū rogo. Preterea si qđ noui habes de thur
 cis reb; syꝛientalibus: fac vt sciam. Vale. Ex mediolano Pri
 die idus martias.

Zinno. D. cccc. lvi.

Franciscus philelphus Francisco aleardo S. d.

Arguit amicū: libros non reddidisse. **CCCLXII.**

Albe othonisq; cesariū vitas: quas e grecis latinās red-
diderā; pmisisti hinc abiens fore: vt ante mensem red-

deras mihi curares. At iā p̄terit totus ann⁹: cū neq;
ille; nec lrē tue vllē vsquā apparēt. Bonū autē virū te eū dēq; nob
amicū esse arbitror. Itaq; nō possum equidē nō mirari: qd in cau-
sa fuerit: vt tādū z mihi z amicis pluribus: q̄ isti sinodi vitas vi-
dere desiderant: z incōmodatis z incōmodes. Nisi fortassis alij
quidā sunt apud vos veronensis q̄ apud reliquā italiā mensē.

Nā si vt mensis apud egyptios anni loco ducebat: ita apud vos
annus pro mense habeat: redysse iam tandē ad me debuerāt libel-
limei. Vale. Ex mediolano Nonis aprilibus.

Franciscus philelphus Petro thomasio philo-
sopho ac medico Salutem dicit.

Exculatur amico: qui ex egritudine conualuit.
hortaturq; vt curet valitudinem suam. **CCCLXIII.**

Quoniam mihi quicquā de tua amissa valitudine est re-
nūciatū: q̄ de recuperata ex tuis lris intellexi. Nullis cer-
te occupatiōib⁹ meis esset intermissa dulcissima nostra
cōsuetudo scribēdi: si qd mihi antea fuisset de tua egroratiōe au-
ditum. Quia esse te liberatum ita letor: ita gaudeo: vt alia de re
nulla magis possim. Reliquū est: vt oēm curam diligentiaq; ad-
hibeas: quo te possimus q̄ diutissime frui. Quod vt facias: te p
amiciciā nostrā rogo etiā atq; etiā. Ego carminū op⁹ hoc tēpore

pagina. LXXXVII.

sum editur: id qđ regis francoꝝ karoli dicaui nomini. Tu velim
lras meas tuas hisce inclusas qđ celerrime et qđ accuratissime red-
di cures mecenati meo karolo gōzage. Vale. Ex mediol. Idib.

Aprilibus.

Francisc⁹ philelph⁹ Fazino forobronūciano S. d.

Lausam silentij reddit: z aliqua sibi exscribi petiit. CCCLXIII

quod postea qđ asparagos ad me dederas nihil ad te scri-
pserim aliud quid putas fuisse in causa: qđ expectasse
me: vt quod lautissime ceperas secūdares? Id quoniam

lā plane aiaduerto: nequaquā abs te factū iri: cogitaui exiitādū
te esse: vt si vel hac via munificētiōz reddi posses. Sed iterea loci
maiorē in modū abs te peto: vt spartiani ac reliquozū scriptozū
quos istic esse audio: vitas imperatorias mihi omnino exscribi
cures. Vale. Ex mediolano Decimo calendas iunias.

Franciscus philelphus Petro thomasio philo-
sopho ac medico Salutem dicit.

Accusat qđdā qđ re intuererit. Itē de thurcis memit. CCCLXV

Adicus ille tuus nec orationē mihi tuam ostendit nec
epistolam: idcirco vt arbitroz: qđ oia verterit in suum
vsum. Ita est enī mos hominis: quippe qui disert⁹ ha-
berī cupiens: alienis se vestibus nō iustus ornat: grāculū scilicet
imitatus: quē a quile pennis quādoqđ indutū fabulatur. Quare
dū tuā legi vis: tibi post hac prudēti⁹ sūle. Nō enī recte cib⁹ esu-
ricēti cōmittit. Quid apud vos noui fēat de thurco. machome-
ta desidero audire: oia ne an negotiat: z vbi sit gentiū. Nā cer-
ti nihil ad nos affertur: qđ sunt qui eū in triballos cū maximo

Anno. D. cccc. lvi.

robustissimoq; exercitū ad quingēta hominū milia processisse
affirmēt aduersus spendorobū: quod est munitissimū oppidū ad
daubiū positum e regione vngarie. Nos do: min? At thurei vs-
gillant. Vale. Ex mediolano Nonis iunijs.

Franciscus philelphus Procellio Salutē dicit.
Commodata repetit. CCCLXVI.

Erborū exercitatio peritissimoq; artifice vbi op? non
est: presertim ei qui non latinū solum: sed etiā grecam
sapit calliditatem. Itaq; rogo te: vt libētissime mibi commoda-
ta fide bona restituas. Vale. A mediolani ex edibus nostris Ter-
tio calendas decembres.

Franciscus philelphus Xenophonti filio S. B.
Doctrinā cū bonitate coniūcta esse debere. CCCLXVII.

Emāruano episcopo: que scripsisti: legi per libēter. Et
si nihil certi notificasti: audio istum auerit: te z doctū
esse z bonū virū. Equidē neq; bonitatē cuiusquā facio
muli: vbi is carcat doctrina: neq; doctrinam in precio esse habē-
dā reor: que bonitate sit nuda. Tu satis potes aduertere: que
mea sit mens: que voluntas. Itaq; etiā atq; etiā caue: ne qd agas
temere. Odorare oia diligēter: ne sinas te falli. Satis es admo-
nitus. Vale Ex mediolano Calendis decembribus.

Franciscus philelphus Lodovico cunij comiti S. B.
Amicū orat: vt filio consulat bene. CCCLXVIII.

Xenophon filius cupit peregrinari: id qd ei faustū for-
tunatumq; sit: vehemēter opto. Rem mibi feceris gra-
tissimā: si quo tēpore mantue fueris: Ingres oia diligen-

Página. LXXXVIII.

ter: vt intelligas quo iter cedit. Eumq; accersas ad te persepe ac-
moneas: que ei cōductura existimaueris. Nam nescio quo nact^o
astro quedā appetit supra vires. Lōpescendus est ei⁹ imperius:
ne sese precipitē dedat. Probo est ingenio z compositis morib⁹.
Sed quiddam habet: nescio quid: lōge se altius. Tenes quid ve-
lim. Vale. Ex mediolano Calendis decembris.

Franciscus philelph⁹ Xenophonti filio S. B.

Librarium ad se mitti iubet.

CCCLXIX.

Elperiozib⁹ diebus bartholomeo plarynēsi mantuum

repetēti litteras ad te dedi: quibus ad ea oia respondi
que tēris antea tuis mihi scripseras. Nūc aliud nihil

erat: quod scribēdū esse oporteret: nisi vt patauit librariū ire ad
me cures: quē tractabo nō humaniter solum: verum etiā libera-

liter: si quidē talē experiar: qualem predicas. Tuā istic morā non

possem nō pbare: si quid certi audirē tibi constitutū. Nam spem
precio emere stultū est. Tu tamē facito: ne quis te leuitatis accu-

sare iure queat. Vale. Ex mediolano. iij. nonas decembres.

Franciscus philelph⁹ Blasio ghilgline Abbati
diui ambrosij Salutem dicit.

Adinatur cuidam: nisi libros reddat.

CCCLXX

Buteris blasii ghilgline facilitare modestiaq; mea. Et

facis tu qdē mīme liberalit⁹: q; z orōnes meas: z libellū

quē de vita z morib⁹ illius sanctissimi patris ac sapiē-

tissimi viri pterissimiq; pōtificis nicolai quinti nup scripserā: re-

petēti mihi tā sepe: reddere vel neglexeris vel nolueris. Itaq; di-

co tibi: nisi ante chzistianā resurrectionē hec oia mihi restitueris:

Anno. D. cccc. lvij.

omnino fore; vt facilitatis post hac mee & vstratenim in te mo-
destie ita oblitū sentias; vt neq; me vnq; velis nec aliū quēquā
fallere. Nā dabo operam; vt de laudatissima tua ista & suerudine
moribusq; grauissimis nulla vnq; etas; nulli populi contriceſcat.

Uale. Ex mediolano. ix. calendas martias. Anno. Mcccc. lvij.

Franc. phi. Orthoni carreto iuriscōsulto S. d.

Litteras alteri reddendas mittit. CCCLXXI.

Eli diui ambrosij monasterio mediolani abbas pcest:
quedā opuscula mea iam pdē accepit cōmodo. Nec
dū repero: dat hō simplex ac minime & furus & ba semp.

Itaq; institui bello rem decernere: posteaq; iure nō ſciet. Sed an
teq; in acle deſcēdo dimicatur? duxi hoiem ad mōedū. Quare
terogo: vt meas lrās hſce occlusas ei reddendas cures: meq; fa-
cias q̄primū certiorē: malit ne oīno inſanire: an aliqui reſpiscere

Nā niſi blaſius gbilglinus ſaciſſecerit propediē ſuo muneri: ego
vtr̄ meo. Uale. Ex mediolano Nono calendas martias

Franciscus philelphus Xenophonti filio S. B.

Filiū admonet; vt ſibi caueat. CCCLXXII.

Accepi tuas lrās ex venetijs: q̄s tuus ille familiaris ve-
ronēſis mihi reddidit. Laudo tuā iſtue pfectionē: mō

ſalutis habeas rationē. Audio enī iſtic laborari peſtilētia. Itaq;
ratio tibi habēda eſt valitudinis. Et vetus mihi eſt & ſuma ami-

cia cū viro clariffimo bernardo iuſtiniano leonardi filio; cui te
debes familiarē reddere. Is enī tibi non parū deſſe poterit: id
quod vel ſuo ingenio: vel mea cauſa nō inuictus faciet. Ad archē-
ſium noſtrū bene valere cupio. Angela ſoror tua ad reſurrectionē

Pagina. LXXXIX.

christianā tradet viro: cui desponsata iam est. Saluere plurimū
opto atq; cupio phebū capellā cācellariū: q facito ne te ignoret.
Est enī z honestus vir: z mibi amīcū imprimis. Itaq; tibi auxilio
erit maxime. Vale. Ex mediolano Quinto calendas aprilis.

Franciscus philelphus Paulo cusano Sal. di.

Rūdet illi q eū laudauerat z orationes petierat. CCCLXXIII
Electo ingenio modestiaq; q in scribēdo vteris. Faci
le enī futurū spero: vt expectationi patris tui viri gra
uissimi respondeas: quippe q in virū sis pbū pdoctrū q

euasurus. Quāte me tātope laudariis binis iam lris tuis: id nō tā
vero: q; abundātia qdā amoris erga te mei factū intelligo. Itaq;
habeo tibi nō mediocrē gratiā. Orationes mee qā petis: plures
apud me non sunt. Hospitant enī apud amicos: alie apud alios.
Lū primū domū reuerterint: dabo operā: ad te veniāt. Que aūte
domi erāt misi tibi. Si quid est in me aliud: quo tue volūtati gra
tificaturus sim: id tibi pro voluntate adesse arbitrare. Vale. Ex
mediolano Octauo calendas aprilis.

Franciscus philelphus Joanni medici Sa. S.

Lamina micit.

CCCLXXIII

q Vos recōciliata inē nos grā carminū libros vltro da
re ad te instituerā: dedi etiā eos libētius acceptis lris
tuis: quibus significabas: tibi mea scripta esse nō iniucūda. Nec
volo existimes hucusq; nostra in unscula calcē sistē. Nā ppediē
alia subnectā. Interim ita me dillige: vt intelligā meā recōciliatā
beniuolētiā tibi eē nō ingrātā. Vale. Ex mediol. iij. cal's maias.

Graciscus philelphus Petro m. dici Salutē dicit.

Hippocratis libros mittit amico. LLLXXV.

Uos hippocratis libros: alterū de staribus: alterū de
passionib² corporis: quos iam pridē e greco xij⁹ in
latinū: idcirco dedi ad te: vt vel curares: vel tuereris
valitudinē tuā. Nā pro recōciliata inter nos grā te nō medioeris
diligō: id quod sane facit: vt tibi cupiā esse oportune. Lege igi⁹
hosce libros: z co:ū pceptis vttere. Quod si feceris: sicuti pro
tua prudētia facturū te certe scio: nō dubito fore vt indles meli⁹
pualeas. Fuit enī hippocrates vtr pfecto nō mō doct⁹ z erudi
tus egregie: s; qd eruditionis est ppiū: prudēti⁹ z idē: si qd
ad rem valer: eloquēti⁹. Vale. Ex mediol. xij. calas lunias.

Franciscus philelphus Nicolao canali Patricio venero Sa. d.

Certior fieri cupit. LLLXXVI.

Quid abs te velim: z cui⁹ grā: ex iis intelliges q post has
lras vel por⁹ in his lris scripta inuenies. Feceris autē
mibi rem admodū grātā: te autē nō indignā: si me qpp: imū feceris
de his oibus certiorē q ad te scripsi. Qd vt facias: te etiā atq; etiā
rogo. Vale. Ex mediolano. xij. calendas lunias.

Franciscus philelphus Gabrieli theologo S. B.

Arguit vituperantem se. LLLXXVII.

Rater robertus terraneus iste tuus: si nulla puocat⁹
in iuria vel amicū vitupar: qd faciat inimico. Agit autē
neq; pro iusticia: neq; pro sua pessione. Vale. Adedio

lant ex edibus nostris Tredecimo calendas iulias.

Pagina.XC.

Franciscus philelphus Gabrieli theologo S.D.

Detractores carpit.

LLLLXXVIII

q. Clod frat' robert' tã scẽ tãq phumanisẽ sese purgarit: nõ
possũ eqdẽ nõ letari. Hã quẽ nulla ipse puocassem inu

rsa: nõ potuissẽ fortassis eq aĩo cõuiciũ ferre nulli pferim culpe

obnoxĩ. Pereant igit q maledicta falso renũciant: vt sunt hoĩes

maledicti ac pfidi. Vale. A Mediol. ex edib' nris. xij. calas iulias.

Franciscus philelph' Bartholomeo ricinatenſi

Regio ſecretario atq; oratori Salutem dicit.

Operam petit amici.

LLLLXXIX.

v. Tor te ſemp: vt vides: familiarit. Ad co facio libetĩ:

quo ſcio huiusmodi puincia: vt es animo perhumano

atq; liberali: tibi eſſe nõ ingratam. Itaq; facito: vt ſoles: oĩa mea

cauſa diligẽter. Vale. Ex mediolano Tertio nonas ſeptẽbres.

Franciſc' philelph' Nicodemo trancheduno S.D.

Uciſſitudinẽ exciſat litterarũ. LLLLLXXX.

n. Eſcio vter noſtrũ magis ſit accuſandus quottidiani ſi

lentiĩ. Nec dubito fore: vt me malis q̃ ipm te huiusmo

di culpe obnoxĩũ exiſtimari: q̃uis etiam noĩs: ea te non vacare.

Uteũg reſtũ habet: idcirco ad te p̃tor ſcripſi: ne poſt hac traſſ

lentiũ adames: vt p̃ſtine tue faciũdie bellũ indixiſſe iudicetis.

Interim me velim facias certiorẽ: z q̃belle vales: z q̃ noſtri me

moriam p̃re te fers. Ego enĩ z valiũdine vtor p̃ſpera: z benignĩ

tate p̃ncipio nõ alacri min' q̃ larga. Reſtq̃ etiã apud me leca ſunt

Vale. Ex mediolano Undecimo calendã octobres.

Página.XCI.

siuo semp vel absente suu vsus proxima erate. Diem obisse: id
quod certe: vt debui: tui molestissimu. Cupio fieri ex te certior:
et quoslibet reliquerit: tñ cōditiōe: hoc est: venales ne sint.

Emcre eni aut omnis: aut plerosq: p'sertim grecos: si qui scilicet
digni sunt lectioe nrā. Fac igit: si me amas: vt hanc rē ⁊ q̄p: imū
et q̄d illigētissime itelligā. Hoc erit mihi tā gratū: q̄ qd maxie oz
nacissimū. Ede auratū petrū nuceranū noie meo salute plurima

impartias velim. Tale. Ex mediolano. xij. calēdas decembres.

Francisc^o philolph^o Nicodem^o franchedino S. d.

Gaudet tristē nunciū in letoriē cōmutatū. CCCLXXXIII.

Item monet: vt quendam hortetur & excitet.

Uttere tue fuerunt mihi iucundissime: cum tua causa:

quem intellexerim bene valere cum vniuersa familia:

tum etiam ob franciscū patriciū: quem e mortuo viuū

factū acceperim. Tristiāni de homine amicissimo nūciū per-

procedo neque fiat cum effectui offereretur vel se presente supple

effum esse de eo sumptum. Atque indolueram eius vicem obire

omnē popularem statum: qui sine seditione esse viri vixit consue-

omne populum et natum, qui hinc legatione hic vix inpedimus.

que: vehementissime exprobat. *Ex Francisco familiaris nostro*
maritimo *procuratore* *exhibuit*

nihil magis arbitror obfuisse q[uam] inuidia: q[uam] viri prestantes nunq[uam]

caruerunt. Vt et igitur plurimū: q̄ p̄ter op̄inōnē ac luctū nobis

acciderit. Tibique habeo ingētes grās: q̄ istius dignitati studeas

Id quod vt assidue facias; te etiam atque etiam maiore in modum

rogo. ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷

rosa sit quid viro illi in mente venerit: ut cum iam ad calce puene

rit a decursu iam olimbie spacio quaeratur: atq; victorie palma

Plants with only monocot & dicotyled

things of the household of the church governing the
things of the household of the church

Die 2 previousen Tage der war sehr sehr müde

quod qd f. laro qm mry . wae rite re

D. cccc. lviij.

tenuat. Nam forsitan cum erate animi quoque vigor cōsenuit? Ue-
rum tu repescere iam sanguini flāmque iam adlice rationis. Loni-
caleseet fortasse: prioreque vim accensus retumer. Nos omnes va-
lemus recte. Vale etiam tu atque tui omnes: vel nostri poti⁹. Pa-
triciūque hortare: ut foret animo ingenti⁹ sit: memineritque sapien-
ti nihil obesse posse: et fortunam omnem vel minima virescē esse
inferiorem. Vale. Ex mediolano pridie calendas ianuarias.

Franciscus philelphus Petro per lconi S. B.

Gratulatur amico de prospero successu. CCCLXXXIII

Deinde monet: inuidentiam esse contemnendam.

Quod ad venetos te receperis viros plane optimatos:
non solum probō: sed etiam letor. Facile enim futu-
rum spero: ut doctrine vii tuique tue paria premia refe-
rantur. Idque propeditem. Si enim sunt veneti: ut nunquam se benefi-
cio vincī patiantur: sed officium semper officio cūmulent: et maxi-
mo opere promereri studeant. Gratulo: enim felicitati tue: qui
in eo sis loco tandem collocatus: ubi et emolumenta sis non vulga-
ria et laudem item maximā breui affecurus. Institue igitur: ut ce-
pisti: patricios istos adolēcentes non morum minus quam doctrine
eloquentieque pręstaria. Secūda nactus es seracissimam ingenia:
que quod laudis semē acceperint: ad maturā frugem miro incre-
mento sint productura. Unde etiam tu tanquam diligentissim⁹ quidā
fortunatissimusque exultor cū vberissimos percipies fructus: tum
me ingenti afflicto voluptate: qui tuam laudem omnem perma-
gne inibi laudem esse duco. Nam quod ais de insectatione inuidē

Pagina.XCII.

elum: id tibi quoq; iucundum esse oportet: cum intelligas exco-
lentiam omnem inuidie esse velut obnoxiam. Nam quod malis
Eltrum excellere: an excellentia par? Itaq; animo constanti exo-
cellisq; sita. Tibiq; psuade obnixq; tuere: omnia esse virtute infe-
riora: cui quo magis inuidetur: eo sese magis gloria addit comi-
rem. Quare tibi opera danda est: ita eruditione et dicendi eligan-
tia splendoreq; augeas: vt tibi nemo propter assequendi aspi-
rationem inuidere audeat. Paribus eni aut aliquanto superiorib;
bus inuidetur. Prestantie aut nimietas hoc morbo vacat. Vale

Ex mediolano Quarto idus ianuaras Anno. M. cccc. lviij.

Francisc^o philelph^o Nicodemo trachedino S. B.

Lurare rem suam petit.

CCCLXXXV.

Em mihi facies non minus gratam q̃ necessaria: si qd
diebus proximis ad te scripsi: et q̃p: immo ex sententia
mea curaueris. Scio quantū prudētia vales: quantū
etiam grātia. Itaq; nihil dubito: propediem fore: vt cōficiatur
qd cupimus: modo aduigilare volueris. Tuo autē erga me ani-
mo certius habeo nihil. Adatura igitur: si me amas: et quod vo-
lumus effice. Vale. Ex mediolano Quarto idus ianuaras.

Franciscus philelph^o Xenophonti filio S. B.

Filio pregrinari volenti cōsilia dat. CCCLXXXVI

Uod vlyssēm imitari iustitueris: nō vitupero: modo
nō naufragus: sed p. udētiō: ad nos redeas. Præterea
vix vllōs sapiētia clariōs legim^o: qui vlyssēs qdāmodo

emuli non fuerint; hoc est: qui ad sapientientiam vendicandam
non varias ac diuersas obis terrarum regiones inuisere studue
runt. Utere semper ratione atq; virtute duce, Quod si feceris: sa
elle spero; omnia tibi secunda fore. Da q̄sepissime ad nos litem
ras; quibus certior flamm de omni tua fortuna; quam tibi faueri
cem ac benignam futuram opto; et eam quidem fortunā: que dei
voluntate definsit; non hominum stulticia. Cura etiam: liberos
q̄ plurimos et q̄ optimos tibi compares: qua vna suppellectili
nullam sis pulchriorem habiturus; nullam vtiliorem. Vale. Ex
mediolano Tredecimo calendas februarias.

Franciscus philelph⁹ Bernardo iustitiano S. B.

Animum suum per alium aperit. CCCLXXXVII.

Etrus perleo tibi quedam nomine meo exponet. Que
quidē ipsa ex animi mei sententia manāt omnia. Itaq;
ut que petierit facias: magnopere abs te peto. Vale.

Ex mediolano Tredecimo calendas martias.

Franciscus philelph⁹ Antonio panhorumite S. B.

Commendaticie littere. CCCLXXXVIII.

Uti tibi reddidit meas litteras; est mihi vetere familia
ritate beniuolentiaq; coniunctus. Idunc tibi vniue
mendatum volo: quippe qui et doctus est: et modestis
simus plane vir; amicitiaq; tua minime indignus. Vale Ex me
diolano pridie calendas martias.

Franciscus philelph⁹ Alberto paribisio S. B.

hortatur quendam; ut liberos reddat. CCCLXXXIX.

Página.XCIII.

De amico coia eē debet: ea quēquā iuri suo ascribē: vt

q nihil hēat cū amico cōe: nō iniustū duci non pōt. At vi
tas galbe z orthonis: q̄se greco traduxerā: z tibi poscē

et cōmodarā in mensem: iam annū ita possides: vt qd eq̄as: qd

officiū postuler: oīno videaris oblit⁹. Itaq; rogo te: vt memine

ris: eas ad te iſſe cōmodato: nō dono. Proinde facies vt te decet

si curaueris: vt iā tādē ad nos redeant. Albertū meū z acariū eno

chi filiū bene valē opto. Vale. Ex mediol. Sexto idus martias.

C Franciscus philelphus Jacobo actiolo S. d.

honorat amicu: vt meminerit pmissor.

CCCXC.

Ultra hinc abiens es mihi pollicite: quoz in hanc dē es

m fecisti nihil. Itaq; tui esse muneris arbitro: vt pro mu

tua aīoz inter nos charitate aliqd tandē facē incipias

Illudq; impmis qd a p̄e tuo viro clarissimo tātope petierā. Q

deor: ne recēris aliq̄s amores ad p̄tinos addideris: qb⁹ ipedit⁹

anim⁹: neq; nri neq; sui reminiscat. Q si memoria volueris repe

tere meum in te officiū: nō mō nri nō obliuiscaris: sed pot⁹ q̄p̄i

mū es mecū tibi conſlatū dissoluere incipias. Nosti quid velim.

Vale. Ex mediolano Nonis maijs.

Fran. phi. Nicodemo tranchedino Salutem dicit.

Litteras petit.

CCCXCI.

q Quid tibi impedimēto fuerit: q̄ min⁹ ad meas mihi pri

mas lrās respōderis nescio: nisi fortassis abfueris a lo

rētia ad senenses tuos. Fac igit: vt q̄primū tue mihi lrē reddā:

q̄ me faciant de re oi certiorē: quā nostra putatio interesse: impis

Anno. D. cccc. lviij.

misq; reddideris: ne meū proximiū carmen argyropolo nostro:
Noli obsecro parī: diutius expectem opatissimā epistolam tuā.

Uale. Ex mediolano Undecimo calendās iunias.

Franc. phi. Angelo actiolo Equiti aurato S. d.

Promissa vt re comprobentur orat,

CCCXCII

Quid ipse maxime omniū cupiam: & quantum licet tibi in tua republica: cum antea semper: tum hoc porissimū tempore non sum nescius. Quare te plurimū rogo

atq; oro: vt quod mihi coram verbo aliquādo receperis te opor-
tunc curaturū: id in presentia certa re comprobēs. Hoc erit mihi adeo gratum: vt gratius aliud facere nihil possis. Uale. Ex mediolano Decimonono calendās septembres.

Franciscus philelph⁹ Nicodemo tranchedino S. d.

Petit & aliquid tēporis amicitie officio der.

CCCXCIII

Elleatior factus es: qui nihil respondeas. Nolo enim
superbie crimē tibi homini amicitissimo oblicere: quod
his solemus: qui sepius litteris inuitati nihil responde-
re consueuerūt. Scio sane te esse occupatissimū: his presertim tē-
porib⁹. Sed erit humanitatis tue: vt tēporis aliquid surripias

atillū qđ amicitie cōdones officio. Ego institui ad pium ponti-
ficem salutarum accedere. Itaq; rogo te: omni tempore operāq;
cures: vt istac mihi liceat iter facere. Quid opus sit nosti. Uale.

Et quid de nostro patriolo factū sit: cura vt sciam. Ex mediola-
no Undecimo calendās octobres.

Franc. phi. Nicodemo tranchedino Salutem dicit.

Excusat tarditatē ltrārū: qđ nō sit arbitry sui. CCCXCIII.

Pagina. XCIII.

Quod tardiores seruire mee ad te littere: id cause fuit: q

q expectabam mihi facultate fieri p principē nostrū faciun

di itineris. Non enim viuinus nostro: sed alieno arbi

trio. Et iustus pnceps pro iusta lege dicendus est. At viri omnes

boni subiecti sunt legib. Idcirco socrates cū posset noluit e car

ecere se in libertate vdicare. Breui igit hinc cecidā lucam. Ibiq

radu expectabo: donec mihi fiat qd amici noie significasti. Ma

ci⁹ mihi fide esse tutius nihil potest. At ne securi⁹ qdē. Erūt etiā

meā filij duo: mari⁹ ac xenophon. Lū vna erim⁹: cetera inē nos

cōmentabimur. Vale. Ex mediolano Nono calas decembres.

Franciscus philclphus Thome senece S. d.

Aaturari petit operam amici.

CCCXCV.

b Ertholla noster: q ad te venit: faciet de omī statu meo

te cumulati. Time ceretore. Qua do in re tua mihi ope

ra opus sit: ex eodem cognosces. Itaq tuū est: id pre

stare: ne frustra hoc itineris ab eo susceptum videri possit. Non

enim sum nesciu: z quantum possis auctoritate z gratia: z quā

eum etiam mea causa velle debeas. Sed rudis plane z dicendus

sum z iudicādu: qui ita ad te scribam: quasi videar dubitare de

singlari tua pspectaq charitate. Quare nihil aliud ab te peto:

nisi vt cures: ne istle diuti⁹ bertholla noster expectet. Vale. Ex

mediolano Quarto nonas decembres.

Franciscus philclphus Ciccho calabro

Bucali secretario Salutem dicit.

Laudat quendam fidei in principem.

CCCXCVI.

Anno. D. cccc. lix.

Edi ad te nudius tertius litteras ex arimino; quib⁹ cer-
tior fac⁹ esses de iis que tēpus obulerat. Hesterno ve-
speri cū ad forū semproniū venissem; offendi iacobū
perusiniū; cognomēto piciniū corpe sane rydeū; sed animi robo-
re ac prudentia alcidē aliquē. Hic mihi visus est; tāta esse in pnci-
pem nostrū z fide z pietatē; vt dign⁹ sane sit; quē sphortiani o-
nes mirifice diligam⁹ amemusq⁹. Singularem is mihi beniuolē-
tiam ostēdit; omisitq⁹ nihil; qd vl' humanitatis vl' benignitatis
officiū saperet. Spero hūc pncipi nostro maxime aliquādo vo-
luptati fore; z fortassis etiā vsui. Lū hec ad te scripsi; erā hinc cō-
tinuo abiturus; quippe qui audire pontificē piū ex vrbe roma iā
decessisse petereq⁹ perusiam. Tu me interim ama; vt soles. Vale
Ex foro sempronio Idibus Ianuarijs. Anno. AD. cccc. lix.

Franciscus philelphus Jacobo lucensi Aposto-
lico secretario Salutem dicit.

Diligentissime quendam amico commendat.

Itē excusat se; qd summū pōtificē nō scripserit. CCCXCVII.

Franciscus fossatus vir nobilis z human⁹; idēq⁹ splen-
didissim⁹ eques auratus est mecū summa familiarita-
te plunctus; hunc ego tibi pnostra singulari beniuolē-
tia malorē in modū cōmendo. Facies tu mihi sanerem admodū
gratā; si curaueris; franciscus meus intelligat; meas apud te cō-
mendatōes sibi fuisse nō mediocri adsumēto. Quod vt facias;
tanto studio ab te peto; vt maiore aliud nihil possim. Scio te
oīa cupere mea causa; nihilq⁹ omisurū; quod huic viro vel ad rē
vel ad dignitatē pfuturū intelligas. Quare ne tue pmulte ac

pagina.XCV.

maxime occupationes tibi impedimento sint: quo tardi⁹ quod fa-
cto opus fuerit: effectū reddas: te etiā atq; etiā rogo. Vale: z me
sanctissimo domino nostro qđ diligentissime cōmenda. Qui qđ ni-
hil adhuc obstreperum post reditū meū ab vrbe roma: tertiana
febris fuit in causa: qua quoniā diuina benignitate sū sum plane
liberat⁹: qđ p̄missum est: p̄p̄dicē refarcia. Gregoriū senensem
iureconsultum collegam tuū bene valere plurimū opto. Vale ite-
rū. Ex mediolano Undecimo calendas iunias.

Franciscus philelphus Amareto mannello S.B.

Abunera optat comitatu venire litterarū. CCCXCVIII.

Is deinceps posteaq; tertiana febre sum liberatus: tui

b ad me ierūt pulcherrimi asparagi: quib⁹ et si delectar⁹

sum plurimū: quoniā ab hoīe amicissimo missi cēnt: lō

• ge me tamē magis magisq; delectassent: si litterarū tuarū suauis-

simo comitatu vtī voluissent. Id quod nō prestasse te: nisi mihi

memorie occurrerēt occupationes tue cū puāte tū publice: eq̄ anti-

mo haud ferre. Erit tamē humanitatis tue: si cū qđ oculi nact⁹ fue-

ris: aliqd mihi scripseris. Vale. Ex mediol. viij. calēdas iunias.

Franciscus philelph⁹ Xenophonti filio Sa.B.

Docet quib⁹ artib⁹ qđ istitui debeat futur⁹ medic⁹. CCCXCIX.

Elod tibi anteaq; istic esses p̄fectur⁹ cōsiliū dedi: idq;

q vt faceres iussi: idē recepera per lras. Instituiisti medi-

cine operā dare: quod ei⁹ rei non modo reprehēdo: sed

vehementē laudo: quādoquidē z medicina post magicā atq; poe-

tica est omniū laudatissimarū artium vetustissima: eaq; humano

Anno. D. cccc. lix.

generi admodū necessaria; et tu ad istiusmodi scientiā videris na-
tura inclinatus. Unū autē moneo ac volo; ne te ante ad medicīne
studiū cōferas; q̄ dialecticē ac physicē oēm itemq; mathema-
ticas disciplinas q̄ diligētissime didiceris. Quibusq; dē ipsis in
studijs quib; p̄cepto; lib; uti debeas; id qd te etiā corā monui;
psule hōies mibi amicissimū eruditissimūq; philosophū ac medi-
cū Ioannē marlianū; quo etiā aliqui doctore vsurus es. Noui enī
hominū psuetudinē in istiusmodi schollis; q̄nta circūcuratio fit;
quāte amicor; p̄ces ad auditores alliciēdos. Itaq; volo te nō be-
niuol' hac in re; s; tibi ipsi mibiq; inferuire. Paucis tenes sententiā
meā. De re pecuniaria ita curabo; si intellexero te a monit'is; ius-
sq; paternis nusquā recessisse. Vale Ex mediol. viij. id' lunias.

Franciscus philolphus Gregorio lollio Jurecō
consulto et Apostolico Secretario Sal. D.

Filiū amico cōmendat.

CCCC.

q̄ Tamq; sciebā vel nulla mea cōmēdatione meos ois eē
tibi cōmēdarissimos; tñ vt marij filij honestissime volū-
tati morē gererē; ita eū tibi cōmendo; vt ne me quidē ipsum neq;
diligēti' nec ex aīo magis possim. Qd eo facio libēti'; q; tibi au-
deo affirmare; talē eē mariū; quē tua singulari beniuolētia dignū
sis iudicatur'. Cetera tu ex ipso cognosces. Ego nō desino expe-
ctare qd ad me p̄pēdic te p̄scripturū affirmabas. Id autē i hac diē
nō fecisse te plurimū miroz. Vale. Ex mediol. vi. cal' Ianuarias.

Frā. phil. Bessarioni Cardinali Niceno S. P. D.

Filiū cōmendari orat.

CCCCI.

Pagina.XCVI.

Um ioannes marius filius manuum peteret: pū pon-
e tificis maximi et salutandi et adorandi gratia iussi: vt
omniū primū tuam amplitudinem adiret: cui mentem
suam omne animūq; exponeret. Itaq; rogo te: vt omnibus in re-
bus ita eum cōmendatū habeas: vt illos soleas: quos vel ipsos vt
ipsi natos charissimos habes. Itac vna re vix mihi q̄cquā gra-
tius potes facere hoc tempore. Vale pater clemētissime. Ex me-
diolano Sexto calendas ianuaras.

Franciscus philelphus Agapeto romano Jure
cōsulto et apostolico referendario Salutē dicit.
Filio vt adsit amicus oporat. LLLII.

VEnte istuc mari⁹ fili⁹ iuuenis: vt videre poteris: et mo-
destus: et bon⁹: et doctus. Lām accessionis sue ipse tibi
corā declarabit. Quibuscūq; in reb⁹ poteris: te rogo ita et adis
vt me tuis illis velles: quos maxime diligis habesq; charissimos.
Vale. Ex mediolano Sexto calendas ianuaras.

Franciscus philelphus Nicolao canali Jure
consulto et Equiti aurato Salutem dicit.

Urās ad se ait nō esse platas. LLLIII.

QUitabellari⁹ dieb⁹ supiorib⁹ meas lrās tibi reddidit:
ac itē has tibi est redditur⁹: renūciauit mihi: idcirco te
sibi nullā dedisse ad me epistolā: qm̄ eā alteri nescio cui antea cō-
mēdasset. Ego autē quod scripseris nescio. Unum scio: me ve-
hemēter cupere tuas lrās: quippe q̄ nullas acceperim. Quare si
meo in p̄sentia desiderio morē gesseris: habeo tibi nō mediocrē
gratiā. Vale. Ex medio. v. idus ianuaras. Anno. M. cccc. lx.

Anno. D. cccc. lx.

Franciscus philelphus Theodoro gaze S. B.

Probleumata aristotelis trāslata mitti petit. CCCCLIII.

On medioeri afficioz desiderio audiendi tui: postq̃ vi

n fendi facultas est intercepta. Itaqz facis tu quidē iniu-
riam: qui totiens grece supioze tpe puocatus a me iris

nunq̃ respōderis: nedū ōsu: sed ne pla quidē: cū in ytroqz dictio-

nis genere excellentissim⁹ sis. Idem aut nunc nelatine facias ro-

go. Sūb hic nōnulli pdocti in philosophia viri: ac iudē medici: q̃

qm grece nesciūt: videre cupiūt lectrare qz latine illa aristotelis

pbleumata: q̃ annis supiozib⁹ in latinū cōuertisti eloquiū. Qua-

re mibi rem gratā facturus es: si licebit p te mibi hoib⁹ et amicis

et eruditi⁹ gratificari. Aut igit tuū istiusmodi pbleumatū codi-

cē ad me exscribēdū mittere: rediturū ad te q̃ primū: aut cū istic ex-

scribi cura: mercedēqz librarij p lras nob significato: z aduolabit

ad te. Id vt ppediē effectū cures: te etiā atqz etiā rogo. Præterea

me cupio facias certiorē: q̃ in statu sint restue: q̃s fortunatū in

vehemēter opto. Vale. Ex mediolano pridie idus ianuarias.

Franciscus philelph⁹ Bernardo iustiniano S. B.

Gaudet amicum bene valere. CCCCV.

n Escio quid aliud mibi potuisset grati⁹ renūciari: q̃ qd

hoc die ex ioanne varisino cognoui. Is enī interrogāti

mibi: rediſſes ne adhuc ex illa regia legatione: z reuertisse te re-

spōdit: z tibi cē q̃s optime. Qui qdē nūci⁹ eo mibi lucūdior fuit:

q̃ vener⁹ quispiā: vt ille de se affirmabat: z cui superi malefaciant

aliter de te mibi respōderat. Ingētes igit grates habeo imorta-

Pagina. XCVII.

li deo: q̄ te mihi seruat incolumē. Joanni aut̄ varisimo grās q̄s de
beo nō vulgaris: qui me tāta sollicitudine liberarit: et incredibili
animi leticia affecerit. Nā quid mihi potuisset iucūdi? pringē: q̄
q̄ certio: factus sum: te habē q̄s optime: cui? etiā memoria recrea-
bo. Reliquū est: vt veterē nostrā summāq̄ amicitia mutuū cum
officiis cum etiā iris foueamus: et ei aliqd̄ indies: cū opus fuerit:
addam? in cumulū. Elale. Ex mediol. xij. calendas februaryas.

Franciscus philelph? Nicolao canali Equiti
aurato et iureconsulto Salutem dicit.

Lrās interceptas cōquerit. CCCCVI.

q̄ Elod ad quintū idus ianuaryas tibi scripsi: idem vt in
pūtia intelligas volo: me nullas in hanc diē ab te lras
accepisse: q̄s ita desidero: vt vix aliud quicquā magis. Quo qdē
desiderio si me q̄s primū leuaueris: habebo tibi grās immortalis.
Elale. Ex mediolano Nono calendas februaryas.

Franciscus philelphus Petro perleoni S. d.
Adolēcentē amico cōmēdat. CCCCVII

I Leonhardū griphū modestū adolēcentē: et musarū im-
primis studiosum eque diligo: ac si esset fili?. Isa mar-
chesio nostro viro prestati et p̄humano accersitus venetias venit
cum vt homini amicissimo atq̄ optimo morē gereret: cum etiā
vt urbē florētissimā corā ac p̄is intueret. Ihūc ego hortat? sum:
q̄ diu istic futur? est: te q̄tidiē adiret. Isa a nobis institut? nō lati-
ne modo per pulchre caller: sed grece etiā cepit. Itaq̄ mihi rem
per gratā facturuses: si meo leonardo plane ostēderis: tibi mea

Anno. D. cccc. lx.

omnia esse charissima. Vale cū pudicissima vxore ⁊ tuis omnib⁹
Ex mediolano Tertio calendas februarías.

Fran. phi. Dñoni carreto iureconsulto S. D.

Quō res habeat; scire desiderat. LLLLVIII.

a Eldiū nūc ex hoīe amicissimo; eo te dic meas lrās pto
pōrifici maximo reddidisse in nauī; quo ex vrbe mātua
decessisset. Quare sum miratus; nīhil abs te mibi lrārū in hanc
diē redditū esse. Itaq; rogo te: vt me q̄p̄lmū facias certiorē; q̄
modo res sese habuerit; ⁊ quid ille respōderit: hoc erit mibi vehe
mēter gratū. Vale. Ex mediolano Tertio nonas februarías.

Franciscus phi. Petro medici Cosme filio S. D.

Librum repetit. Et petit amicum admoneri; vt pro
missa compleat. LLLLIX.

Ibrum de iocis ⁊ seriis: quem ex quattuor illis p̄missis
l vltimo ad te dedi; vt redire cures ad dñm: te admodū
rogo. His autē reb⁹ si cognoro te interdū delectari: reli
quos deinceps libros amittā et lā breui. Nō possum p̄tereā nō mi
rari: qd nicodemi nostri p̄missa tādū cūctent. Itaq; rogo te: vt
amicū moneas; nescire me; in iocis ne: an in seriis cum suis illis
p̄missis ponēdus sit. Vale. Ex mediolano Idibus februarías.
Frā. phi. Bernardo iustiniano leonardi filio S. D.

Officiū amici petit in presentia. LLLLX.

q Clamq; intelligo vel ex proximis tuis lrīs mea tibi oīa
cordi esse: presertim ea q̄ mibi ⁊ honorē; vt scribis; ⁊ cō
modi esse ducas; tñ nō desinam abs te petere; vt si qñ id maxime

Pagina. XCVIII.

aut feceris aut factururus sis in pñcia ita facias: vt oēs intelligant
tuā erga me beniuolētiā tantā esse: q̃ q̃ maxima vel dici vel possit
cogitari. Nā qua in re tua mihi opera vsul esse queat: nō te pterite
Quantū aut valeas et auctoritate et gratia apud oēs: nō sum ne-
scius. Vale. Ex mediolano Septimo calendas martias.

Francisc⁹ philelph⁹ Nicodemo tranchedino S. D.

Horat⁹ amicū: vt q̃ sibi p̃miserat p̃ficiat. L L L L X I.

Vehinc abiēs curaturū te recepisti: si dab operā vt cō-

q ficias fiet nō mediocris accessio ad meū in te amorē: q̃

tū est tant⁹: vt augeſcē nullo pacto posse videat. Expe-

cto indies magis atq̃ magis lrās tuas officiū plenas et diligētiē:
q̃ spes ne me fallat: vehemēter opto. Nā quantū mea causa velis
nō ignoro. P̃terea nō te fugit: qd̃ debet viuis: si mor: tuis p̃stet
officiū: nō eādē gratiā p̃ se ferre. Reliq̃ tu vel me reticēte cogno-
scis. Tu satis superq̃ efficies: si quantū poteris feceris. Nec enī
p̃siliū et diligētiā min⁹ laudī ducit q̃ euēt⁹. Orationē illā nostrā
quam videre cupiebas: ex donato actiolo consequere. Vale. Ex
mediolano Septimo calendas martias.

Franciscus philelphus Marchesio varifino S. D.

h Perit ab amico: vt hortet filiū ad virtutē. L L L L X I I.

Uti tue me oēs littere semper delectarunt: tum he po-

c tissimū: quā hoc die ab te accepi. His enī me certio-

rem facis: quāta cū omniū nō grauissimoz senatorum

modo: sed illustrissimī etiā istius p̃ncipis beniuolētia et laude

Anno. D. cccc. lx.

marius fili⁹ & dictauerit publice in senatu & docuerit. Que quidē res et si ob alias p multas rationes mihi pgrata est; ob eā tñ admodū iucūda; q̄ in eius ciuitatis portu anchoras est iactur⁹; q̄ & vētorū omniū vacat turbīne; & opatissima quiete quadā trā quillitateq; abūdat. Itaq; meo noīe filiū hortare; vt nullis neq; vigilijs nec laborib⁹ parcat; quo expectationē istam; quā de se tā multā; tā preclarā apud florētissimū eundēq; sanctissimū venetorū senatū felici initio cōcitrauit; eā non solū indies amplificasse; verū etiā superasse existimet. Nihil est ei ad summā laudē vtilitateq; de futurū si studiū atq; diligētiā ingenio simul doctrineq; addiderit. Quod de xenophōte filio scripsisti nō improbo; facilitatis modo cōstantieq; meminerit. Vale anime mi. Ex mediolano Quinto nonas martias.

Franciscus philelph⁹ Bernardo pontano S. B.

Facit amico potestātē suā; ne ingratus sit. CCCCXIII.

T officiū tuū in mariū & xenophonta filios; & singularē beniuolētiā erga me facio equidē plurimū. Tibiq; habeo grās; q̄ cū nihil ip̄e de te meruerim; tāta ī me ac meos et humanitate et benignitate sis vsus. Itaq; si quid in me esse aiāduerteris; quod tibi vel vsui esse possit vel voluptari; ita id esse in tua potestate positū existima; vt que maxime tua sunt. Nā eo ingenio sum; iis morib⁹ institut⁹; vt nihil sit quod malim q̄ & gratissimū haberi me; & a nemine bñificio superatū iri. Quare vt me potes oībus in reb⁹ pro arbitrio tuo. Vale cū petro nostro ac reliquis tuis oib⁹. Ex mediolano Quarto idus martias.

Página.XCIX.

Gran. phil. Lodouico cardinali aquilegiēsi S. B.

Auxilium impendí sibi petit.

CCCCXIII.

Nam mihi vehemēter tua non solū opera: sed ope etiā
 q atq; auxiliō opus sit pat̄ humanissime: cū ex alijs supe-
 riorib⁹ lr̄is potuisti dilucide aiaduere: tū ex iis maxi-
 me q̄ ad octauū calēdas martias ad te dedi. Nūc autē qđ scribā
 noui nihil aliud habeo: nisi vt itelligas: tāto me desiderio expe-
 ctare lr̄as tuas: vt maiore aliud nihil. Omnis profecto spes mea
 in te vno posita ac locata est. Et quantū valeas scio: ⁊ qđ me dili-
 gas non ignoro. Itaq; te etiā atq; rogo: oro: obsecro: vt qđ ab
 te petij: tā summope qđ celerī⁹ fieri poterit: effectū reddas. Hoc
 erit mihi vehemēt gratū. Nec tu officiū in me tuū vnq̄ accusab.
 Vale. Ex mediolano Tredecimo calendās aprilēs.

Franciscus philelphus Xenophonti filio Sal. B.

argumento

Laudat filij peregrinationem.

Ecisti me, primum tuis lris certiorẽ de nauigatione tua

ad rhagusinos: id qđ etiā posteaq; soluiſti e venciſſis:

marit^{us} mibi significauit. Ego aut et si malueram pro pa-

terno a feceru in italia esse re: tñ cū nozim z nobilitatē z splendorē

reipublice huiusmodi: equo aio fero absentia tua: p'sertim cum id

circo plessen bonier² p²udētie laudarit: q² z vrbes z mētes multo

^{homo vti} ^{deservit} ¹¹
rū hominū cognitas illi meminit. Sic enī in vlysse principio ast.

Callentē dic mīsa virū qui mēsa sacre. Diruta post troic: mul

Et ex his pererrans. Et metis hominum multorum novit et urbes. Arg.

ibi sane cuius patria est ubi bene est: nullus foris loci te miria vir si

piens circumscribis. Itaqz nō absurde socrates cū interrogaret
 culas esset: se non atheniensem: sed mundanū esse respōdit. Tū
 igit fuerit: id prestare atqz efficere: me frustra istuc pfect^o videā
 re. Qd si studio diligentiaqz curaueris: cū mihi afferes volupta
 tē nō medio cre: tum laudi tue atqz emolumento plurimū cōsules.
 Reliquū est: vt me facias q̄pziū certiorē: q̄ te loc^o iste celūqz
 delectat. Est enī tibi bone valitudinis ratio haud negligenda
 Mos hic oēs in hac diem bene valem^{us}. Si qd istis habet de thur
 cis: cura vt sciam: maximos in italia belloz mor^{is} p̄fatiū tria ad
 uerto. Vale. Ex mediolano Decimo calendas aprilis.

Franciscus phileph^o Bernardo iustitiano leo
 nardi filio Salutem dicit.

Beniuolum facit amicum ad hospitālitatem
 suis exhibendam. CCCCXVI.

Enophō filius ad rhagusinos pfectus est. Scripsit se
 propediem inde ad me missurū seruas duas: petiitqz
 se facē certiorē: apud quē eas veneris diuertere cura
 ret. Tu respondi: neminē esse istic: qui cum maior mihi aut anel
 quior familiaritas hospiciūqz sit: q̄ tecum vno. Itaqz serue ille
 diuerret apud te. Quod cū fier: z tu mihi rem significabis: mīr
 tā qui z seruas ad me pducas: z qd pecunie op^o fuerit soluat. Va
 le. Ex mediolano Decimo calendas aprilis.

Franciscus phileph^o Joanni petro entychio S. d.

Parari postulat que ad iter faciendum opus
 erunt. CCCCXVII.

Pagina.C.

Arius fili⁹: id quod audisse te puto: est his dieb⁹ a flo-
mrentissim⁹ venero⁹ senatu honorifice cōduct⁹ ad docē-
dū veneris oratoriam ac philosophiā. Id autē eo plu-
ris faciendū existimo: q̄ antea nemini vnq̄ cōtigie. Is in pūcia
huc est vēurus: vt vxorem z filios reliquaq̄ familiam venetias
secum transferat. Faciet autē veniens istac iter. Estq̄ ei necesse
istic conducere ad mediolanū vsq̄ z mulum cū mulione: z equos
duos. Quos vt antea diligenter pares velim: ne cū istuc nauim
appulerit: diutius sit in mora. Maximū mittam tibi ad paucos
vsq̄ dies. Vale. Ex mediolano Sexto calendas aprilis.

Frācisus philelph⁹ Blasio gyllino Abbati S. di.

Arguit quendā officiū neglecti aut spreti. CCCCXVIII.

Magelus actioli⁹ nobilis florentinus: z idē splēdidissi-
a mus eques auratus mecū nudius tertius questus est: q̄
oratiōes meas quas apud te ea lege dimiserat: vt eas
mibi q̄primū redderes: nō modo nō reddidisti: sed a se q̄sepis-
sime hortatus: vt officio fungaris: id nō modo nō facis: sed re-
diculo ducis eius oēm adhortationē. Itaq̄ sum mirat⁹ q̄ z vir
religiosus z abbas tot iā ānos distuleris ea dñō reitue q̄ bō fide
possidē nō pores. Vale. Mediol. ex edib⁹ nrīs. vi. calas aprilis.

Frā. phi. Bernardo iustuntiano leonardi filio S. d.

Gratias agit mirifice. CCCCXIX.

e Tū mibi dubium nunq̄ fuit: meos oīs tibi esse charissi-
mos: rum cū proximis dieb⁹ ex mario filio corā didicis-
sem: quāto cū studio z charitate eius oīb⁹ cōmodis honorib⁹q̄

D. cccc. lx.

semp ad fueris: vix dici queat: q̄ me tua opa delectarē. Nam
video eā amicitia: que mihi primū cū patre tuo sapientissimo atq;
summo viro maxima fuit: deinde tecū tāta est: vt nihil ad cumu-
lū queat accedere transfudi et tā tanq̄ hereditario q̄dā iure in po-
steros nrōs nō mediocre mibi atq; meis oib⁹ patrimoniu adep⁹
video. Itaq; nō possum mihi nō letari plurimū: q̄ optatis meis
ita respōdeas: vt tibi gratulādū existimē: q̄ ita humanus es: ita
benign⁹: ita p̄is tui simillim⁹. Ego autē: qd̄ ad me attinet: si cete-
ris i reb⁹ a te supabor: amādī tū officio nunq̄ p̄fecto sim superād⁹
Reliquū est: vt q̄ p̄filio mario fundamēta optima vel tua diligē-
tia iacta sunt: ea oī roborē stabilienda cures: hac vna re mihi gra-
tius facere n̄hil possis. Vale. Ex mediolano Calendia maiis.

Gran. phil. Jacobo lucensi Aplico secretario S. d.

Responsum petīt.

CCCCXX.

a Deas lrās q̄s idib⁹ martiis tibi reddēdas ad othonē
carretū dederā: q̄ n̄hil i hāc diē respōderis miro. Itā
cū ignoro: utrū tue volūtati morē gesserim ea i re quā ex me scire
cupiebas: tum vehemēter expecto ex te intelligē: q̄ sit pontificis
p̄j sentētia de officio nostro. Itaq; rogo te: vt me q̄ primū his de
rebus facias certiorē. Vale. Ex mediolano Tercio idus maias.

Franciscus phil. Jacobo antonio marcello S. B.

Amicitia quō orta sit in se z aliū quēdā narrat. CCCCXXI.

Ita sic eē natura animis hominū vim q̄ndā similitudinis
dissimilitudinisq; cū ad ceteros morē: tum ad amorē z ad
odiū qui philosophi voluerūt: n̄hil a veritate sensisse

Pagina.CI.

alienū mibi videri solēt: et id quidē nō in hoīb⁹ solū: sed in reliq⁹
q⁹ animātib⁹ late parere. Qd̄ vt de alijs aialib⁹ breuitatis causa
preteream: q⁹tid̄ se vsu venit: vt ij q⁹ se nunq⁹ viderint: neq⁹ aliud
quicquā cōmertij p̄suetudinisq⁹ inuicē habuerint: se tñ qdā natu
re suā diligant: et alteri de alteris bene audire plibenter velint.
Accepi ex multoz sermone: me tibi esse charissimū: q⁹q⁹ honorifi
ce de me loq⁹ris sentisq⁹ p̄mice. Qd̄ certe fuit eo mibi lucūdius:
qm̄ mea de te opinio haud quaquā me fefellerit. Eū enī vna oīuz
voce didicissem: magnū te esse virū: eūdeq⁹ perhumanū: et illoz
apprīme studiosum: q⁹ bonis artib⁹ dediti immortalitatē maxime
et ipsi seq⁹rent: et alijs pararent: illico sum accensus in amorē tuū:
teq⁹ dignū existimaui: quē ppter innumerabilis tuas egregiasq⁹
virtutes: quantū ip̄e cura potero diligētiaq⁹ prestare: faciā imor
talē apud omnē posteritatē. Tuū igit⁹ fuerit: nō aspernari officij
meū: quandoquidē ip̄se oīa cupio gratificari tibi. Vale. Ex me
diolano pridie idus masas.

Franciscus philelphus Joannino barbato S. Di.

Adinae cuidā: nisi libros reddat. CCCCXXII

q⁹ Clarū vidē video: ridiculo tibi sū. Nā meos carminū
libros toties reperiros restituē mibi negligis. At ego
mibi xba dari lōgi⁹ certe nō patiar. Turpissimū enī est franciscū
philelphū imberbē duci a joannino barbato. Itaq⁹ aut rē mibi
meā restituē q⁹p̄imū: aut vbi ita malis tibi librē apud p̄ncipē pa
ratā esse itellige. Nā q⁹ alios ridere nunq⁹ consueui: ridet abste
nolo. Vale. Mediolani ex edibus meis Octauo calas augustas.

Franciscus pbileph⁹ Xenophonti filio S. B.

Crebriores litteras filij petis.

CCCCXXIII.

Eci te ad tertium nonas iulias per litteras certiorē; me
 f nihil litterarum tuarum accepisse posteaq̃ ex venetiis
 solueras: preter eas quas ad tertium calendas apulias
 Troili scribe ad me dederas: cum interea temporis secundum;
 et nunc tertium tibi scripseram. Quod eo etiam magis miror: q̃
 mari⁹ mihi significauit: sibi redditas abs te litteras: quibus cū
 nulle prorsus fuissent ad me. Ego aut̃ et si auguro: vt res habet:
 opere precium tamen duxi te cōmonefacere: si quando ad me scri
 bis: vt cures: tua omnia scripta redditū iri venetiis aut viro pa
 tricio bernardo iustinsiano leonardi filio: aut ducali oratori anto
 nio guidonibono. Nam marchesius rediit mediolanum. Tu si
 quid velis significato. Nos hic omnes valem⁹ recte. Vale. Ex
 mediolano Nonis Augustis.

Franciscus pbilephus Mario filio Sal. dicit.

Arguit filium q̃ patrem accusat.

CCCCXXIII.

Quod expositulas meas lrās minus sepe ire ad te: par
 q̃ tim ipse tu: partim occupatiōes mee sunt in causa. Q̃
 si tuam ipse cām sustuleris: ego quoq̃ meas oīs occupa
 tiōes amouebo. Noli iuuenis cū sene de prudētia prēdere: neq̃
 cū patre fili⁹. Noli vsuriā calliditatis anteponere. Ratione vt re
 z p̃silio. Id si feceris: nunq̃ me incusabis: nec vlla ire desiderab
 paternū officium. Q̃ maritima meliuscule valet: gaudeo. Cesare

Pagina.CII.

meū bene in litteris ꝑficere plurimū letor : velim cetera que vel
ad teipsum vel ad reliquā familiā attinēt: diligēt cures ad xeno
phonta respondi. Tu qđ ad hugolorū respicit: ne diuti⁹ negligē.
Bernardū pontanū nostrū bene valere opto. Vale. Ex mediola
no Decimo calendas septembres.

Franciscus Philelpbus Xenophonti
filio Salutem dicit.

Adonet filiū: vt ⁊ sepius ⁊ apertius scribat. L L L X X V.

Allo te negociosum eē: qđ ociosum: mō negocia tibi tua
m aut dignitatē sint aut cōmodo: qđ sine dignitate com
modū esse puto. Itā per lrās quas modo ad sextū calē
das augustas dedisti ad me: adeo ostēdis te occupatū: vt nullū
tibi tꝑs relicū videat scribēdū ad patrē. Qđ das accipio. Et fa
cis tu fortassis ex officio. Ego autē auguro: nescio qđ in hāc diē ac
cepi secūdū abs te lrās: postea qđ rhagusū es ꝑfect⁹. Si te negli
gentiorē aut min⁹ cautū aiaduero. Tu quoqđ tardioris videb
epistolas meas. Scripsisti oīa istic ardere. Id dici puto ob immi
nens a thurcis periculū. Vellem scripsisses ⁊ latius ⁊ apertius:
ne mibi sibi illa interprete opus esset. Quāmicus tuus iste cupit vi
dere aliquid ex nostris scriptis: dabo operam: vt tibi mos gera
tur. Nos hic valemus. Vale. Ex mediolano Decimo calendas
septembres.

Frānciscus philelp⁹ Laurentio ꝑisarenfi
Parmensium ꝑfecto Salutem dicit.

Religiosi amico commendantur.

CCCCXXVI.

D. cccc. lx.

E si ignarus certe non eram vel sine vlla cōmendatiōe
mea nihil esse apud te antiquius iusticie p̄terat̄isq; offi-
cio: tamē vt intelligeres: q̄ mibi rem gratam facturū
esses: si negociū religiosoz fratrū sancte marie seruoꝝ qui appel-
lan̄: ita curaueris: vt isti oēs intelligāt: meā de se cōmēdationē
fuisse singularē: libuit ab te petere: ac etiā si op^o fuerit cōtende-
re: ne patiaris eē frustra itum ad me. Nemo est enī: qui amicitia
nostrā ignoret. Quā vt huiusmodi quoq; munere clariore oibus
facias rogo. Hosti pudorē meū. Munq; ausim tātope te aliquid
petere: quod ab honestate abhorreere videat̄. Vale cū tuis oib^o
Ex mediolano Septimo calendas septembres.

Frā. scus philel. Joanni aloyfio guidobono S. di.
Libros carminū plurib^o desideratos alij m̄tr̄it. CCCCXXVII

Elere nōnulli videri: qui a me per lr̄as meos carminū
libros exscribendos petierūt. Quibus ego sigillatim
gessissem q̄primū morē si tot mibi eius operis fuissent
exēpla. Sed cū nullū mibi omnino relictū sit: p̄ter id vnū: qd
initio scripserā: existimaui hoc pacto satis ab me iri oib^o factū: si
elb̄bulusmodi p̄uincia pro nostra beniuolentia delegarē. Itaq;
dedi ad te eū ipsum carminū codicē man^o mee: vt vides: festina
exaratū arundine. Cui^o tu ita pro tua prudētia feceris oibus co-
piam: vt intra sextū mensem codex ad dominū redeat. Vale. Et
patrē tuū grauissimū vīrū d̄bis meis saluere plurimū iube. Vale.
Ex mediolano Idibus septembribus.

Frā. p. Hieronymo castello p̄ho ac medico Sa di.
Operam amici petit. CCCCXXVIII.

Pagina. CIII.

Ut tibi reddidit meas litteras: qua in re tua sit opus
q opera: coram verbis meis exponet. Scio quanti me fa
cis: et quod tibi charus sim. Itaque non esse opus intelligo:
ut te aut rogem hominem amicissimum: aut horter virum diligen
tissimum et optimum. Quod si dederis operam: ne frustra in te spem pre
cipuam collocarim: immortali me afficies beneficio. Vale. Ex me
diolano Quarto Idus martias. Anno domini. AB. cccclxj.

Franciscus philelphus Lodouico caselle S. d.

Beneficiū beneficio accumulari orat. CCCCXXIX.

Inguarem tuam erga me beniuolentiam multis tuis
f permagnisque officijs sum expertus. A deus autem in te
animus qualis sit: qualisque semper fuerit: ea tibi esse de
bet certissima plectura: quod es de me sepe meritus quod optime. Quo
fit: ut omnibus meis in rebus non secus te utendum existimem: quod
et amicissimo et optimo viro. Itaque tuum est: ut beneficium bene
ficio cumules: tibi que persuadeas: cum mihi animū esse: ut si mi
nus referre: habere tamen gratiam non minus possim quod velim:
nec minorem agam quod debeam. Vale. Ex Mediolano Quarto
Idus martias.

**Franciscus philelphus Catoni facco Jure
consulto et oratori Salutem dicit.**

Questiones quedam a philelpho petunt. CCCCXXX.

Ideo te esse admodum ociosum: utpote qui a legum ac iu
v ris ciuillibus studio tantisper venia exorata: donec consti
tute vacationes preterferint: te oblectandi gratia: ut es
homo voluptarius: his questionibus obtuleris: quod et iucunde sunt
y

et homine urbano minime indigne. At ego nequaquam respon-
debo tibi: ut aristoteles aut plato: sed ut philelph⁹. Si quid x^o
acutius volueris: tuam istam academiam cōfules. Sequar autē
ordinem propositarum a te questionum. Et primū tu quidem pe-
ris: quid cause esse putem: q̄ hebrei omnes natura ferēt. Utrum
hebrei omnes: ut tu ais: feteant: an id min⁹: nihil compertū ha-
beo. Sed quid in causa esse queat: ut nōnulli malū odorem ⁊ ple-
riq̄ bonū de se prebeant: potest utrūq̄ in aliis natura: i aliis mo-
re accidere. Nam qui cibo sunt aut potu inferiores: ij male cōco-
quant necesse est. Ex concoctione aut mala aut morbi manāt alij
atq̄ alij: aut per sudorē ea resolutur. Aut istiusmodi sudor: quē
fetulenta emisit cōcoctio necessario odorem habet cōcoctioni
simillimū. Ex illiusmodi autē humore: siue is intrinsecus p cutē
emerferit: seu in superficie sit membrorū: tristis sane odor exhalat.
Nec in hebreis id offēsiōis magis accidit q̄ in oībus qui viuūt.
Incontinent: siue cibi ac potus incontinentia: siue etiā aliter. Sed
fortasse eo magis in hebreorū genere id v̄su venit: q̄ pleriq̄ oēs
mensarij sunt: feneratoriā exercentes: ⁊ ita nullis exercitari labo-
ribus. Quo fit: ut nimio ocio: quiesceq̄ marcescētes: retrū de se
odorem emittant sic necesse. Contra autem qui sobrie temperan-
terq̄ vitam agant: seq̄ persarū more assidue exercent: aut equi-
tando: aut ambulando: aut aliter ingenue: hi certe non modo nō
male olent: sed bene potius. At sunt sane q̄ natura delectāt odo-
re suo. Ut de Alexandro macedonum rege legitur: cuius etiā
vestimenta: que eius corpus contigissent: gratum odorem exha-
larant. Id x^o ob aliam nullam fiebat rationem: q̄ ob maximum

calorem corporalis illius temperamenti. Quare non est miran-
dum: si quandoq; alexander in ira adeo exardesceret: vt eos etiā
quos habebat charissimos interimeret. Quod tū maxime acci-
debat: cum ad nature feruorem vini estus in potu accederet. Itā
ex non adulterato nature calore cum alia bona et vtilia permul-
ta; tum suauissim^o odor gignitur. Que quidē res vel ea ratione
probari potest: q̄ z casse: z cinnama; z thus; z cetera huiusmodi
odorifera pigmentorum genera non nisi in arabia z calidissimis
regionibus oriuntur. Q̄ si ij qui sunt calido corporis tempera-
mēto; natura bene olent: ij necessario olent male qui frigido sunt
et humido; vt de pituiticis licet intueri. Quo in genere populi
septentrionales fere sunt omnes: qui ad frigiditatem z humore
temperamenti; vbi vite quoq; ac victus incontinentiā adunxe-
rit: omni sunt nausea tetriciores. Quod autem petis secundo lo-
co: qua ratione fieri censeam; vt autumnali tempore appeten-
tiores vescendi simus q̄ aliis anni tēporibus; Ad id quoq; quid
sentiam: non ambigam tibi ostendere. Sunt qui arbitrentur id
accidere copia atq; varietate illorum fructuum: qui per id tem-
poris exarboribus manant; vt sunt mala: pyra: pruna: castaneę:
mollusce: ficus: vuc: sorbula: muspula; ceteraq; huiusmodi ppe
innumerabilia pomorū: nuciū: atq; baccarū genera. Itāq; istiusmo-
di esculētorū illecebris gustus delectatus: vt stomachū veluti ad
ea admittēda inuitat; ita ad cōcoquēdū reddit ardētiorē. quib^o
etiam humectatus vēter qđ suscepit: z facili^o desiccat z celerius
Unde stomachus onere vacuus assiduus appetit impleri. Eam
y ij

Anno. D. cccc. lxx.

verò rationem nituntur confirmare ex egrotantium consuetudine: qui per huiusmodi fructuum esum recuperant vescendi appetitū. At huiusmodi mihi cause autumnalis edacitatis minime probant. Piorum enī et ficū: et vuarum: similiūq; fructuū escu lenta et humectant stomachum: et frigidiorē efficiunt. Id autem vt concoctioni detrimentosum est: ita etiam cōmedendi appetitum aufert. Itaq; alia mihi cōmodior occurrit et probabilior ratio. Autumnū estas antecessit. At per estatem intimus ille calor noster et proprius: quo naturalit̃ alimur: dispergit̃ sitq; imbecillior ac rarior. Idem in autumnū cogit̃ rursus: receptusq; penit⁹ intra corpus propter eius densitatē atq; refrigerationē exteriorē vim suam roburq; reassumit. Preterea cū per estatem magis vtimur potu: ac cibis itē humidioribus: ob caloris magnitudinē: natura in autumnali tempore mutatiōis cupida contrariū querit. Itaq; nos maiore afficit fame: siccūq; alimentū corporis reddit temperamēto. Quid dō in causa rear esse: vt cygni in anima efflanda et sonorus canāt: et dulcius: dicā audacter qđ sentio. Necq; me hoc loco deterrebit ab animi iudicio Platonis auctoritas: apud quē disputat socrates: cygnos idcirco in morte sonātius canere ac meli⁹: qm̃ tum maxime prouideant immortalitātē animoz. At ipse id puto natura fieri: que studiosa conseruande sui vitales omnis spiritus per corpus dispersos cōtrahit ad cor: tanq; ad arcem vitalis presidij ac roboris. Sed vbi natura frustra diu multūq; luctata: necessitati parere tandē cogit: spiritus illi deserta cordis statione: emergētes impetu quodā itine

Página.CV.

sec^o per anularis illos lōgissimī colli ambitus ad os ipsum sonū
quendā pleniorē efficiunt musici cantus simillimū. Ad postre-
mū autē quesitū est a te : qđ remedij afferri queat : quo min^o quis
ebrietate superetur : in liberioze conuiuiō : quod greci symposion
nomināt. Et ad istud quoq; facilis est responsio. Drusus germa-
nicus tyberij cesaris frater : vt erat vir liberalis et graciosus : istius
modi tuo conuiuij genere delectari solitus tradit. Conuiuijs autē
reliquis ebrietate correptis : solus medic^o vīno superior est iuen-
tus : cum is tamen lōge magis q̃ alius quisq; sese potu obuieret.
Sed postea q̃ est aiaduersum : cōsueuisse medicum anteq̃ bibere
inciperet : vsci semper quinq; aut sex amaris amigdalīs : vbi id
facere est a druso prohibitus : mox post parū etiā potū ebrieta-
ti cōcessit. Potes igitur etiam tu quādo cūq; vel germanos : vel
burgundiones tuos : qui et ipsi quoq; ex germania olim profecti
in gallia cōfederūt : istiusmodi puiulo acceperis : solus videri so-
brius : si volueris : p huiusmodi amaroꝝ esum amigdalārū vīno
ster prohibere in venas. *¶* Si huiuscerei quesieris rationem : ea
mibi videtur esse : q̃ vis amaritudinis naturaliter desiccet : atq;
consummit humiditates. Itaq; ex omnibus liquorib^o amarus
maxime gustū offendit : vt ait Plato : vt pote qui ligue venulas :
que et molles sunt et rariores : contendit humiditatibus ex aridi-
tate resolutis. Videm^o etiam vlcera amaris medicamētis exco-
nuari ac purgari. Sed hec phisicis relinquam^o et medicis. Cla-
le. Ex mediolano Nonis aprilibus.

Epistolarum francisci philelpbi Finsio.

Sequunt̃ epistole due ex Pico.

E Joannes Picus mirandulanus Hermolao
barbaro suo Salutem dicit,

So quidē mi Hermolae nec possum aut tacē q̃ de
te sentio; aut non sentire ea q̃ de illo debeant; in q̃
oīa veluti singula summa replant. Sed vtinā cēt
ī me mētis captus; vt pro meritis tuis de te sen
tirē; vtinā ea dicendī vls; vt exp̃lmere aliqñ possem qđ semp sen
tio. Sclo q̃ de te cōcepti infinitū subſidere infra fastigiū doctrine
tue. Scias ⁊ tu quecūq; loq̃mur: lōge eē minora iis q̃ p̃cipim⁹: tñ
deesse scias aio vba q̃ reb⁹ anīm⁹ deest: ⁊ tñ ita me audere credis
vt sperem posse imitari tua: quoz nec magnitudinē estimare pos
sum. Admirari te p̃nt oēs: imitari tā pauci p̃nt: q̃ nemo reprehē
dere. Et vtinā ea mihi felicitas: vt que scribā: hermolauum meū
aliq̃ ex parte imaginent. Ipse enī: vt taceam cetera: stilus tuus:
cul tu adeo parū fauces: mirū quantū me afficit: quantū me dele
ctat. Ita est doctus: grauis: composit⁹: eruditus: excussus: inge
niosus. In quo nihil expositū: nihil sit trisulale: seu vba seu sentē
cias spectes. Legim⁹ sepe ego ⁊ noster politician⁹ q̃scūq; habem⁹
tuas: aut ad alios: aut ad nos eplas: ita semp p̃lorib⁹ certant se
quētia: ⁊ noue fertiliter inter legēdū efflorescūt gratie: vt perpe
tua quadā acclamatione interspirādī locū nō habeam⁹. Sed mi
rū dictu: q̃ psuadeas: ⁊ legentis anīmū quocūq; velis impellas.
Exptus sum ego cū semp alias: tum hac p̃xima tua ad me epla.

In qua dñ barbaros hos phos insectaris: quos dñcis haberi vul
go sordidos: rudes: incultos: q̄ nec vixisse viuētes: nedū extin
cti viuāt. Et si nūc viuāt: viuē in penā ⁊ ꝑumeliā. Ita porro sum
cōmorus: ita me puduit piguitq; studioꝝ meoꝝ. Jam enī seren
nū apud illos x̄for: vt non min⁹ me fecisse velim: q̄ in tā nihili fa
cienda re tā laboriose p̄dixisse. Perdidērīm ego inquā apud tho
mā: iōannē scotū: apud albertū: apud auerroīm meliores ānos:
tantas vīgīlias: quibus potuerīm in bonis litteris nō nihili esse.
Logitābā me cū: vt me consolaret: si quī ex illis nunc reuiuiscant
habiturī ne quicquā sint: quo suam causam argumētosi alioquin
hoīes rōne aliq̄ tueant: demū succurrit ex ipsis quēpiā paulo fa
cūdiorē suam barbariā: quā poterit minime barbare hunc in mo
dum fortasse defensurū. Uixim⁹ celebres ohermolae: ⁊ post hac
viuemus: non in scholis grāmaticoꝝ ⁊ pedagogū: sed in philo
sophoꝝ coronis: in conuentib⁹ sapientum: vbi non de matre an
dromaches: non de niobes filiis: atq; id genus leuib⁹ nugis: sed
de humanarum diuinarumq; rerum rationibus disputatur ⁊ agi
tur. In quibus meditandis: inquirendis: ⁊ enodandis ita subti
les: acuti: acresq; fuimus: vt anxij quādoq; nimij ⁊ morosi fuisse
forte videamur: si modo esse morosus quisquam aut curiosus ni
mio plus in indaganda veritate potest. Atq; in his si quis nos ar
guat hebetudinis et tarditatis: age amabo quicunq; is est: pe
dem conferat: experietur habuisse barbaros non in lingua: sed in
pectore mercurij: non defuisse illis sapientiam: si defuit eloquen
tia: quā cū sapientia non coniūxisse: tantū fortasse abest a culpa: vt
coniūxisse sit nephas. Quis enim cincinnos: quis fucū in proba

virgine non damnet et derideat? Tanta est inter oratores munus
et philosophi pugnantia; ut pugnare magis inuicem non possint.
Nam quod aliud rhetoris officium: quam mentiri: decipere: circumuenire: prestigiari?
Est enim vestrum: ut dicatis: posse pro arbitrio in candida nigrescere:
in nigra candidum. Posse quicquid vultis tollere: abijcere: amplificare:
extenuare dicendo: demum res ipsas magicis quibus: quod vos tacta
tis: viribus eloquentie in quam libuerit facili habituque transfo:mare: ut
non qualia sunt suapte ingenio: sed qualia volueritis: non fiant quidem:
sed cum sint: non esse tamen audientibus appareant: hoc totum est: ne
quicquam aliud quam merum mendacium: mera impostura: merum prestigiū?
Cum a natura rei semper vel excedat augendo: vel minuendo deficiat:
et fallacem verborum concentum veluti larvas et simulachra præcedens
audientium mentes blandiendo ludificet. Eritne huic cum philosopho
affinitas: cuius studium omne in cognoscenda et demonstranda ceteris
veritate consumatur? Adde quod nobis nulla erit fides: lauricias vocum et
veneres effectibus quasi rebus parum fidentibus: nec vero mixti: trahere:
in sententiis his lenocinis homines queramus. Est ob causam leges
res sacras rustice potius quam eleganter scriptas: quoniam nihil sit magis de
decens et noxium in omni materia: in qua de vero cognoscendo agitur: quam vni
uersum istud dicendi genus elaboratum. Hoc forensium est questionum:
non naturalium atque celestium. Non est eorum quod in academia: sed quod in repub.
illa consumantur: in qua quod fiunt quicquid cuncti: populari routine examinantur:
apud quam flores fructibus longe preponderant. Nonne scitis illud: non
omnia omnibus pari filo pueniunt. Est elegans res: fatemur hoc: facundia:
plena illecebre et voluptatis: sed in philosopho nec decora nec gra
ta. Quis mollem incesum; argutas manus; ludibundos oculos in

histrione z saltatore nō pber? In ciue: in p̄bo q̄ nō improbet: ar
guat: abhomine? Si puellā viderim? morib? lepidā atq; dicacu
lā: laudabim?: exosculabimur. Nec i matrona damnamim? z p̄seq
mur. Nō ergo nos: sed illi inepti: q̄ ad pedes veste agāt bachana
lia. Qui grauitatē philosophicarū rerū z castitatē ludicris velu
ei et calamistris dehonestēt. profecto qđ Sinesio de adolescēte:
de orōne dici cōmode potest: comatā orōnē semp cinedā. Quare
nos nostrā malum? capillis hirtā: globosam: inexpeditā: q̄ cum
impuritatē vel nota vel suspiciōe belle comatā. Et vt nihil sine
reliq; hoc est verissimū: nihil eē diuersum magis ab instituto p̄bi
q̄ cūq; in re: q̄ qđ luxū aut fastū aliq̄ ex parte sapit. Sicionios cal
ceos habiles aptosq; ad pedē dicebat socrates: s; socrati nō cōue
nire oīno: nō eadē rō ciuili? habīt? z philosophici: sic vtq; neq; mē
se neq; sermonis. Utrifq; p̄bs dūtaxat ad necessitatē: vel ciuili?
hō etiā ad gratiā. Quā z b; si neglexerit nō ciuili?: z ille si affectaue
rit: nō erit p̄bs. Si poss; pythagoras vlū sine cibo: holerib? etiā
parceret. Si sua sensa aspectu aut demū mīnōre q̄ sermonis opa
explicare: oīno nō loq̄ret: tantū abest vt linguā poliat z exornet:
qđ vel ob id cauēdū nob; ne illect? cutē medicata lector demoret
ad eā: ad medullā z sanguinē non puadat: quē subesse sepe cerusa
to ori infectū vidim?. Uidim? inquā in hisce oib?: quib? p̄pterea
in vsu venit: cū nihil sit intus nō inane z vanū: detinere lectorē in
prima facie modulari vario atq; p̄cētū. Qđ si fecerit p̄bs: clama
bit iuulsoni?: nō philosophū loq̄: s; tibicinē canē. Nō ergo nob; vl
tio detur: id nō fecisse: qđ fecisse viciū erat. Querim? nos quid nā
scitabim?: nō querim? quō: imo quō querim?: vt scz sine pompa z

flore villo orōnis. Quā nolum⁹ vt delectabit; venusta ⁊ faceta sit;
sed vt vtil; grauis; ⁊ reuerēda; vt maiestatem potius ex horrore; q̃
gratiā ex mollitudine psequat; nō expectam⁹ theatri plausum; q̃
aures demulserit eq̃bilis clausula vel numerosa; q̃ h sit falsum; illud
sit lepidū. Sed expectam⁹ poti⁹ paucorū pre admiratiōe silē
tiū; introspectiū; penit⁹ aliqd; aut de nature adiciis erutū; aut
de celi aula ad homines adductū; tum vel aliqd ita argutum; vt
defendendi; ita defensum; vt arguendi non sit locus. Admirent
p̃tereā nos sagaces inquirēdo; circūspectos in explorando; subtili
les in p̃replādo; in iudicādo graues; implicitos in vinciendo; fa
ciles in enodando. Admirent in nobis breuitate still; fetā rerum
multarū atq; magnarū; sub expositis verbis remotissimas sentē
tias; plenas questionū; plenas solutionū. **A**p̃ti sum⁹; q̃ bene
instituti; ambiguitates tollere; scrupulos diluere; inuoluta euol
uere; flexianimis syllogismis ⁊ infirmare falsa; ⁊ vera p̃firmare.
His titul⁹ o hermolae vindicauim⁹ hucusq; ⁊ vindicatuos post
hac ab obliuione memoriā nostrā nō dubitamus. **Q**uā si vulgo; vt
dicis; habemur sordidi; rudes; inculti; hoc nobis ad gloriā est;
non ad contumeliā. **T**ulgo non scripsim⁹; sed tibi ⁊ tui similib⁹.
Nec aliter q̃ p̃isci suis enigmatibus ⁊ fabularum inuolucris arce
bant idiotas hoies a mysteriis; ⁊ nos p̃sueuim⁹ absterre illos a
nostris dapib⁹; q̃ nō polluerenō possent amariōri paululū cora
tice verborū. Solent ⁊ qui thesauros occultare volūt; si nō datur
seponere; quisquiliis integere vel rudib⁹; vt p̃tereuntes nō de
prehēdant; nisi q̃s ipsi dignos eo munē iudicauerint. **S**ile p̃horū
studū; celare res suas populū; q̃ cū nō p̃bari modo; sed nec itel

ligi illos deceat: nō potest nō dedecere: habē aliqd q̄ ipsi scribūt:
theatrale: plausibile: popolare: qđ demum multitudinis iudicio
accōmodare se videat. Sed vis effingā ideam sermonis nostri?
Ea est ipsissima q̄ sylenox nostri alcibiadis. Erāt enī hoz simula-
chra hispidio ore: retro z aspnabili: sed intus plena gēmarū: sup-
pellectil' rare z p̄ciose. Ita extrisec' si aspereris: ferā videas, si in-
trospereris: numen agnoscas. At inq̄es nō ferūt aures: nūc aspe-
rā: nūc hūilcā: semp incōsonā texturā. Nō ferūt barbara noia ip̄o
etiā pene timēda sono. O delicate cū accedis choraulas z cytha-
redos ponere in aurib'. Lū hō p̄bos: auoca a sensib': redeas ad
reipsum in animi penetralia mētisq; secessus. Assūme illas thia-
nei aures: quibus cū omnino non erat in corpore: non terrestrem
marsiam: sed apollinem celestem diuina cythara vnuerſi melos:
ineffabilibus temperantē modis exaudiebat: his auribus philo-
sophozū verba si delibaueris: mellea tibi ad nestoris inuidiā esse
videbuntur. Sed hec sinamus nūmo plus assurgētia profecto
fastidire in' philosopho subtilissime disputāte minus concinnam
elocutionem nō tam delicatū stomach' est q̄ insolentis. Neq; est
aliter: ac si quem in socrate de moribus docente offēdat: aut la-
rus calceus: aut toga dissidens: z sectum prae stomachē obun-
guem. Non desiderat tullius eloquentiam in philosopho: sed ve-
rebus et doctrina satisfaciāt. Sciebat tam prudens q̄ eruditus
hō vestrū esse cōponere mentē poti' q̄ dictionē. Curare ne quod
aberret ratio: nō oratio. Attinere ad nos
nō attinere
laudabile in nob' habere musas
in animo z nō in labris: ne quid in illo vel p̄ iram sonet asperius:

vel per libidinem eneruatus: denique quod sit discors a genuina ipsa
quod temperata est modulabiliter harmonia. Quam plato cum intelligeret
theatrali ista et poetarum sepe corrupti: a republica sua poetas omnes eli-
minauit: gubernanda autem philosophis reliquit: mox certe si plasci-
uia differendi poetas fuerint imitantes: exilio perennandis. At in sta-
bit lucretius: et si non egeant per se philosophiae commentationes ameni-
tate dicendi: perici tamē adhibitione dissimulanda esse ipsarum rerum
austeritatem. Sicut absinthia per se pellunt morbos: melle tamē illi
nuntiant: ut puero proetas improuida ludificetur. Hoc forte tibi facien-
dum erat o lucreti: si pueris scribebas tua. Si vulgo: faciendum
utique tibi: quod non absinthia modo: sed meracissima toxica propinare.
Sed longe alia nobis habenda ratio: quod vulgo: ut antea diximus: non
allectare querimus: sed abstergere. Nec tetra absinthia: sed nectar
propinamus. Sed contendit lactatius satis consistere: in auditorum aures
ut senum influere poterit veritatem: et vi sua instructa: et luce ora-
tionis ornata. Si fuisses o firmiane tam frequens in sacris literis: quam
in fictis libris fuisti: et hoc non dixisses: et nostra non minus bene for-
tasse confirmasses quam destruxeras aliena. Dic queso: quid mouet
fortis et persuadet: quam sacrarum lectio litterarum? Non mouent: non persuadent:
sed cogunt: agitant: vim inferunt. Legis rudia verba et agrestia: sed
viva: sed aialata: flammea: acculeata: ad immum spiritum penetrantia:
hominem totum potestate mirabili transformantia. Periculis omnibus
elaboratis et luculentis nihil se commoveri inquit alcibiades: sed
socraticis verbis audito et simplicibus. Addit etiam: si sint inepta: rapit in
furore: extra se ponit: et vellet nollet: faciedum ei quod ille preceperat.
Sed quid perdo verba in re concessa: si non desipit auditor a fucato

sermone quid sperat aliud q̄ insidias? Tribus maxime persuadet:
vita dicētis: veritate rei; sobrietate orationis. Hec sunt lactanti
que philosopho fidē cōciliabunt: si bon⁹ fuerit: si veridicus: si id
gen⁹ dicēdi appetens: quod non examenis musarū siluiis: sed ex
horreō fluxerit antro: in quo dixit heraclitus latitare veritatē.
Et dicet quispiam. Age amice examinemus hec de posita cōten-
tione. Reuerēdū quiddā atq; diuinū per se est sapiētia: nec exo-
tico quoquā eget ornatu: sed que inuidia: et huc accedere? Quis
negat que per se decent: si adornent fieri decētiora. Ego amice
hoc in plerisq; nego: adeo multa sunt quorum splendorē: si quid
adiunxeris: elimines: et non illustres: ita sunt: scilicet in sua na-
tura: optimo statu: vt demutari ab illo nisi in pelus non possint
Ab harmonia domus picturam non recipit. Si opus albariū sup-
induxeris demas de dignitate: de pulchritudine. Non aliter et
sapiētia: et que tractatur a philosophis rectorio non clarescūt:
sed obfuscantur. Quid plura? Nōne vulgatum: bonas formas
cerusa deuenustari? In vniuersum quicqd pulchri supimponas
celat: quid iuenit: quid affert secū: illud ostentat. Quare si quid
prius fuerat aduentitio: prestat. Iacturam fecerit illud quicqd
est non lucrum: ob eā causam nudam se prebet philosophia: vn-
diq; conspicuā: tota sub oculos: sub iudiciū venire gestit. Scit
se habere vnde tota vndiq; placeat. Quantū de ea velles: tantū
de forma velles: tantum de laude minues: sinceram et impermi-
xtam se haberi vult: quicqd admisceas infeceris: adulteraueris:
aliā feceris. Stat pūcto insectili et indiuiduo. Quapropter nec
ludēdū tropis: nec vbiis aut nimis luxuriādū: aut trāslatio lasci-

utendum: aut facile audendum in re tam serla: tanti discrimi-
nis: in qua demere: addere: demutare aliquid sit flagitium. Ne
inquiet age damus hoc vobis: vt non sit vestrum ornate loqui.
sed vestrū est certe: quod nec prestatis: vt latine saltem. vt si non
floridis: suis tamen verbis res explicetis. Non exigo a vobis
orationem compram: sed nolo sordidam: nolo vnguentatā: sed
nec hircosam. Non sit lecta: sed neglecta. Non querimus vt dele-
ctet: sed querimur q̄ offendat. Bene habet iam: scilicet ad nos
defectis. Sed amabo incognoscam? quid isthec sit latinitas: quā
solum dicitis debere philosophos: et non persoluere. Si dicendo
incurrat: exempli causa: a sole hominē produci: causari hominē
nostrates dicent. Etiam abis actutū: hoc non est latinū: hucusq̄
vere: non est romane dictū hoc vero verius: igitur non recte: pec-
cat argumentū: dicet arabs eandem rem: dicet egyptius non di-
cent latine: sed tamen recte. Aut enī nomina rerum arbitrio con-
stant: aut natura. Si fortuito positum: vt scilicet cōmuniōe ho-
minū in eandem sententiā conueniēte: quo sanxerint vnū quodq̄
nomie appellari: apud eos recte appellef. Quid prohibet hosce
philosophos: quos nūcupatis barbaros: conspirasse in vnā di-
cendi normam: apud eos non secus sanctam ac habeantur apud
vos romana. illam cur rectam non appelleris: appelleris vestrā:
nulla est ratio. Si hec impositio nominū tota est arbitraria. Quā
si dignari illam romanī nominis appellatione non vultis: galli-
cam vocetis: britannicam: hispanam: vel quod vulgares dicere
solent parisiensem. Cum ad vos loquentur: cōtinget eos pleraq̄
rideri: pleraq̄ non intelligi. idem accidet vobis apud eos loquē

Id est anacharsis apud athenienses soloecismum facit. Athenienses apud scythas: quod si nominum rectitudo penderet ex natura rerum: debemus ne rhetores an philosophos qui rerum omnium naturam soli perspectam habent et exploratam: de hac rectitudine consulere? Forte que aures respuunt utpote asperula: accepta ratio: utpote ereb? cognatio. Sed quid oportuit novare eos linguam: et si nati erant inter latinos: non latine loqui. Non poterant illi ohermolae dum legebant in celo factorum leges et ordinem universi. Legebant in elementis vices et obcunctis simplicium vires: mixtorum temperaturas. Non poterant inquam eodem tempore in cicerone: in plinio: in apulcio romane linguae proprietates: leges: obsequantias annotare. Querebant quid ab horrendis: quid receptum in natura: quid a romanis interea: non curabant. Verum enimvero iam te loco meliore statuo: do tibi eloquentiam et sapientiam mutuo nexu inuicem conspirasse. Abiunxerunt philosophi sapientiam ab eloquentia: abiunxerunt historici: rhetores: poete: quod deslet philostratus: eloquentiam a sapientia. Hos tu victuros celebri fama minime dubitas: illos non nisi in penam et contumeliam. Elide quid agas. Indesertam mauult Cicero prudentiam: quam stultam loquacitatem. Non querimus in pecunia: qua moneta percussa sit: sed qua materia constet. Nec est qui purum aurum non malit habere sub nota reuonum: quam sub Romano symbolo ficticium. Peccant qui dissidium cordis et linguae faciunt. Sed qui exordes totius sunt lingua nonne sunt mera: ut cato ait: mortuaria glosaria. 3 iij

sine lingua possumus forte non commode. Sed sine corde nullo modo possumus. Non est humanus qui sit insolens poltrio:is literature. Non est homo qui sit expertus philosophie, prodesse potest infantissima sapientia; insipiens eloquentia; vtri gladius in furentis manu; non obesse maxime non potest; ergo inquit et statue non a figura; sed a materia comendantur; et si cherillus eadem que homerus et de eisdem melius ac virgilius cecinissent; futurum erat; ut eque illi atque isti inter poetas reciperentur. Nonne fides disparilitatem similitudinis. Illud et nos assuecramus a specie rem estimari non ex subiecto. Est enim a specie res id quod est; sed alia specie quispiam inter philosophos; alia inter poetas recipiendus. Scribat lucretius de natura; de deo; de prouidentia. Ascribat de eisdem ex nostris quispiam. Scribat iohannes scotus et quidem carmine ut sit ineptior; dicet lucretius rerum principia atomos et vacuum; deum corporeum; rerum nostrarum inscium temere omnia fortuito occursum corpusculorum ferri. Sed hec latine dicent et eleganter. Dicet iohannes que natura constant sua materia speciesque constitui; esse deum separatam mentem; cognoscentem omnia; omnibus consulentem. Hec propterea quod vniuersa etiam infima videat ac moderetur; e sua pace minimum dimoueri. Sed quod dici solet

At dicet insulse; ruditer; non latinis verbis. Queso quis in dubium reuocet vter poeta melior; ut philosophus. Extra omnem est controuersiam tam rectius scotum philosophari; quam ille loquitur ornatius. Sed fide quid differant. Huic os insipidum; illi mens desipiens; hic grammaticorum; ne poetarum dicam; decreta nescit; ille dei atque nature. Hic

Infantissim^o discendo sentit ea que laudari discendo satis nō pos-
sunt: ille fando eloquentissimus eloquitur nefanda. Ihec illi for-
tasse afferent hermolae charissime in defensionē sue barbarie: aut
que sunt subtilitate multo fortasse meliora. Quorū sententię nec
ego plane accedo nec ingenio cuiquam ⁊ liberali accedendū pu-
to. Sed exercui me libenter in hac materia tanq̃ infami; vt qui
quartanā laudant: cum vt ingenium periclitarer: tum hoc consi-
lio: vt veluti glauco ille apud platonem iniusticiam laudat: non
ex iudicio: sed vt ad laudes iusticie socratem extimulet: ita ego
et eloquentie causam a te agi audiam in eam licentius repugnā-
te: paulisper sensu atq̃ nautra inuectus sum: quam si vel negligē-
dam vel posthabendam barbaris existimarem: nō ab illis ad eā
quod nuper feci: ad grecas litteras: ad tuum nunq̃ satis lauda-
rum themistium pene totus defecissem: q̃uis dicam libere quod
sentio: mouent mihi stomachum grammatici quidam: qui cum
duas tenuerunt vocabulorum origines: ita se ostentant: ita ven-
ditant: ita circūferunt iactabundi: vt pre se ipsos pro nihilo ha-
bendos philosophos arbitrentur. Nolumus inquit hanc no-
stras philosophias: et quid mirū: nec phalernū canes. Sed nos
hac fini epistolam claudamus. Si decus aliquod momenq̃ sibi
promeruerunt barbari illi sola rerū cognitione: non esse facile di-
ctu: quem locum: quid laudū tu tibi vendices: qui sis inter phi-
losophos eloquentissimus: inter eloquentes: vt grece

Florentie Tertio nonas

E Joannes picus Adirandulan? Joanni frācisco
ex fratre nepoti Salutē in eo qui est vera salus.

Ascendenti tibi a me plurimas statim ad malū oblatas
o occasionēs: quē te perturbent: et arrepto bene viuendi
pposito aduersent: nō est fili qđ admireris: sed neq; qđ
doleas aut expauescas. Quātum illud potius esset miraculum:
si tibi vni inter mortales sine sudore via pateret ad celum; quasi
nunc primum et fallax mundus et malus demon esse desineret:
aut quasi tu in carne adhuc non esses; quē concupiscit aduersus
spīritum: et nisi salutē nostre vigiles perspexerim? circēis ebrius
poculis in prodigiosas brutoꝝ species illecebrosa deformat.
Sed et gaudendū tibi esse affirmat Iacobus: scribens Gaudere
fratres cum in tentationes varias incideritis: nec immerito q;
quē enī spes glorie: si nulla sit spes victorie? Aut victorie locus
quis esse potest vbi pugna non est? Uocat ad coronam: qui pro
uocat ad pugnam: atq; ad eam presertim: in qua nemo vinci po-
test inuitus; neq; aliis nobis: vt vincam? viribus opus est: q̄ vt
vincere ipsi velimus. Adagna christiani felicitas: quando et in
eius arbitrio posita est victoria: et omni vinctis voto omniq;
expectatione maiora futura sunt premia. Dic queso fili charissi-
me: est ne aliquid in hac vita ex iis quozū libido terreas agitat
mentes: pro quo adipiscēdo non multi prius subeundi labores:
multa indigna et misera tollerāda sint. Bene actū secū putat mer-
cator: si post decēnem nauigationē: post mille incōmoda: mille
vite discrimina rem sibi cōparauerit paulo vberiorē. De militia
seculi nihil est quod ad te scribā: cui? miseras ipsa satis te docuit

et docet experientia. In principum gratia pmerēda: in equalium
amicicis conciliandis: in honoribus ambiendis: que moles mo
lestiarum: quantū anxietatis: quantū sit sollicitudinis: ex te ego
discere potius possum quā te docere: quā meis libris: meo oculo pten
tus: a pueris vsq; intra fortunam viuere didici: et quantū possunt
apud me habitans: nihil extra me ipsum suspiro vlt ambio. Ergo
terrena hec caduca: incerta: vilia: et cum brutis nobis quoq; com
munia: sudantes etiam et anhelantes vix consequemur: ad celestia
atq; diuina: que nec oculus vidit: nec auris audiuit: neq; cor co
gitauit: somnuculosi et dormientes et propemodū inuiti a diis tra
hemur: quasi sine nobis aut deus regnare: aut celestes illi ciues bea
ti esse nō possint. Profecto si terrena felicitas ociosis nobis cōpa
retur: posset aliquis laborem detractans: malle mūdo seruire quā
deo. sed si nihil min⁹ in via: imo longo magis in peccatoꝝ via fa
tigamur: vnde illa vox damnatoꝝ. Lassati sumus in via iniqui
tatis: non potest nō extreme esse demētie: ibi nolle potius laboꝝ a
re vbi a labore itur ad mercedē: quā vbi a labore itur ad supplicium.
Abitto quanta sit illa pax: quantaq; felicitas animi: nil conscire
sibi: nulla pallescere culpa: que proculdubio voluptatibus omni
bus que possideri vel optari possint in vita longe preponderat.
Quid enī optabile in voluptatibus mundi: que dum queruntur
fatigant: cum acquiruntur infatuant: cum amittuntur excruciant.
Dubitas fili impioꝝ: um mentes perpetuis curis non agitari: ver
bum est dei: quī nec falli potest nec fallere: cor impij quasi mare
feruens: quod quiescere nō potest. Nihil enī illis est tutum: nihil
pacatum: oīa merū: oīa curas: intentant oīa mortē, hīs ne igitur

ti patrie: patrisq; celestis: horū nos ipsi: cū liberi sumus nati: vltro mācipia faciem⁹: ⁊ vna cū illis misere viuētes: moriētes miserris: miserrime tandē eternis ignib⁹ affligamur? Quid cecas hominū mētes: o pectora ceca: quis nō videat vel luce clarus hec oia ipsa veritate esse veriora: nec tū facim⁹ que faciēda esse cognoscimus: sed herem⁹ adhuc: ne quisquā ceno cupientes auellere plantā? Occurrerēt tibi fili ne dubita: in his p̄fertim locis in quib⁹ habitas: innumera singulis horis impedimēta: q̄ te p̄posito sancte beneq; viuēdi deterreant: ⁊ nisi caueas: in preceps agant. Sed inter oia exitialis illa est pestis: versari inter eos dies et noctes: quorū vita nō solū omni ex parte illecebra est peccati: sed tota in expugnanda virtute posita sub imperatore diabolo: sub vexillis mortis: sub stipēdiis gehēne militat aduersus celū: aduersus dominū ⁊ aduersus christū eius. Tu autē clama cū p̄pheta. Dirūpamus vincula eorū: ⁊ p̄liciam⁹ a nobis iugū ipsorū. Ibi sunt enī q̄s tradidit deus in passiones ignominie ⁊ in reprobū sensum: vt faciant ea q̄ non pueniūt: plenos oī iniquitate: plenos inuidia: homicidis: p̄tentione: dolo: malignitate: detractores: deo odibiles: p̄tumeliosos: supbos: elatos: inuētores malorū: insipētes: incōpositos: sine affectione: sine federe: sine misericordia. Qui cū iusticiam dei quotidie videant: non intelligunt: tamen quoniam quitalia agunt: digni sunt morte: nō solum qui ea faciunt: sed etiam qui consentiunt facientib⁹. Tu igit̄ fili noli illis placere: quibus ipsa displicet vlt⁹. Sed illud apostoli tibi semp sit ante oculos. Oportet deo magis placere q̄ hoib⁹. Et illud. Si hoib⁹ placerē christi seru⁹ nō essem. Inuadat te qdā sc̄a ambitio: ⁊ dedigneris

eos tibi vite esse magistros: qui te potius preceptore indigeant. **Q**uod
ge enim decetius: ut ipsi tecum bene viuendo bonos esse incipiant:
quod ut tu velis per omissionem boni propositi cum illis turpiter obru-
tescere. Tene me: decum testor: aliqui exstis quasi et super quidam:
cum mecum incipio studia hominum: aut ut dixerim significatius: me-
ras insanias: nescio an cogitare potius quam dolere: mirari an deplo-
rare? Abagha enim profecto insania: euangelio non credere: cuius xitatem
sanguis martyrum clamat: apostolice resonant voces: prodigia prebent:
ratio confirmat: mundus testatur: elementa loquuntur: demones confitentur.
Sylloge malorum insania: si de euangelij veritate non dubitas: viuere tamen
quasi de eius falsitate non dubitares. **I**ta si illa sunt christiana: difficillimum esse
diuinitatem ingredi regnum celorum: quod cumulatim quotidie diuitiis inbla-
mus. **E**t si illud est verum: querendum gloriam: non quod ex hominibus: sed que
ex deo est: cur de iudiciis hominum semper pendemus: deo placere
nemo est qui curet? **E**t si firma in nobis est fides: futurum aliquando: ut dominus
dicat Ite maledicti in ignem eternum. **E**t rursus Venite benedicti
patris: possidete regnum paratum vobis a constitutione mundi: **C**ur nihil
minus aut timeamus quam gehennam: aut speramus quam regnum dei. **Q**uid pos-
sumus aliud dicere: quam multos esse nomine christianos: sed re paucissi-
mos. **T**u homo fili contende intrare per angustam portam: nec quod multi
agant attende: sed quid agendum ipsa tibi nature lex: ipsa ratio: ipse
deus ostendet. **N**eq; enim aut minor tua erit gloria: si felix eris cum
paucis: aut leuior pena: si miser eris cum multis. **E**rant autem duo pre-
sentissima tibi remedia aduersus mundum et sathanam: quibus
quasi duabus alis de lachrymarum valle tolleris in altum: elemosyna
scilicet et oratio. **Q**uid enim possumus sine auxilio dei: aut quomodo auxi-

liabitur ille non inuocatus: Sed et inuocantem te certe non au-
diat: qui inuocantem prius pauperem nō exaudisti. Neque enim
debet: ut te deus hominē non contemnat: qui prius homo homi-
nem cōtempnisti. Scriptū est. In qua mensura mensi fueritis: re-
meriet vob. Et alibi. Beati misericordes: quoniā misericordiā
consequetur. Cum autē te ad orationem inuito: nō ad eam inuito
quē in multiloquio est: sed que in secreto mentis recessu in pene-
tralibus animi ipso affectu loquitur deo: et in lucidissima contem-
plationis tenebra: mentem patri non presentat modo: sed vñt
ineffabilib⁹ quibusdā modis: quos soli norunt experti. Nec curo
q̄ longa sit oratio tua: sed q̄ efficax: q̄ sit ardens: interrupta po-
tius suspiriis: q̄ perpetua quadā serie dictionū: numeroq; diffu-
sa: si tua tibi salus est cordi: si tur⁹ a diaboli laqueis: a mūdi pro-
cellis: ab inimicorū insidiis: si deo gratus: si felix tandē esse desi-
deras: fac nulla pretereat dies: qua vel semel deum tuū per ora-
tionem non adeas: et prostratus ante eū humili pie mētis affectu
illud non de summis labris: sed de imis visceribus clames cum
propheta. Delicta iuuentutis mee et ignorantias meas ne memi-
neris domine: sed fm misericordiam tuam memēto mei propter
bonitātē tuam domine. Sugeret tibi cum spīritus: qui iter pe-
lat pro nobis: tū ipsa necessitas singulis horis: quid petas a deo
tuo: suggeret et sacra lectio: quā ut omīssis iam fabul⁹ nugisq; poe-
tarum semper habeas in mānibus: etiā atq; etiā rogo. Nihil deo
gratius: nihil tibi vtilius facere potes: q̄ si nō cessaueris litteras
sacras nocturna versare manu: versare diurna. Varet enī in illis
celestis vis quedā viua et efficax: que legēs animū: si modo illas

pure humiliterq; tractaverint: in divini amorē mirabili quadā
potestate transformat: sed epistole iam finis excessi trahente me
ipsa materia z mira quadā charitate: qua te cū semp: cum ex ea
presertim hora sum psecutus: qua sanctissimi tui ppositi factus
sum certior. Illud postremo te admonitū velim: de quo hic etiā
cū me cū eras: tecū sepe locutus sum: vt duo hec nunq; obliuiscā
ris: z filium dei pro te esse mortuū: z te quoq; etiā si diu vixeris
breui esse moriturū: his quasi geminis stimulis: altero quidē el
moris: amoris altero: vrge equū tuū per breue stadium momen
tance vite ad premia felicitatis eterne: quando nullum aliū si
nē presintre nobis aut debemus: aut possumus: q̄ vt perpetua
vtriusq; hominis pace infinito bono sine fine fruamur. Vale: et
deum time. Ferrarie. xv. Maij. M. cccc. xciij.

Habes Amice lector Francisci philelphi breuitores
elegantioresq; epistolas Omnib; pure z latine scribere cu
pientibus admodum necessarias. Ex eiusdem toto epi
stolarū volumine passim excerptas. Ac demū nō
mediocri cura et impensa puidi viri Domini
Johannis haller perpolite elaboratas
Lracouie Anno a d'gineo partu
M. cccc. xiiij. pridie
Nonas lunias.

Sine.

am. armul. J. J. J. 1511

1511

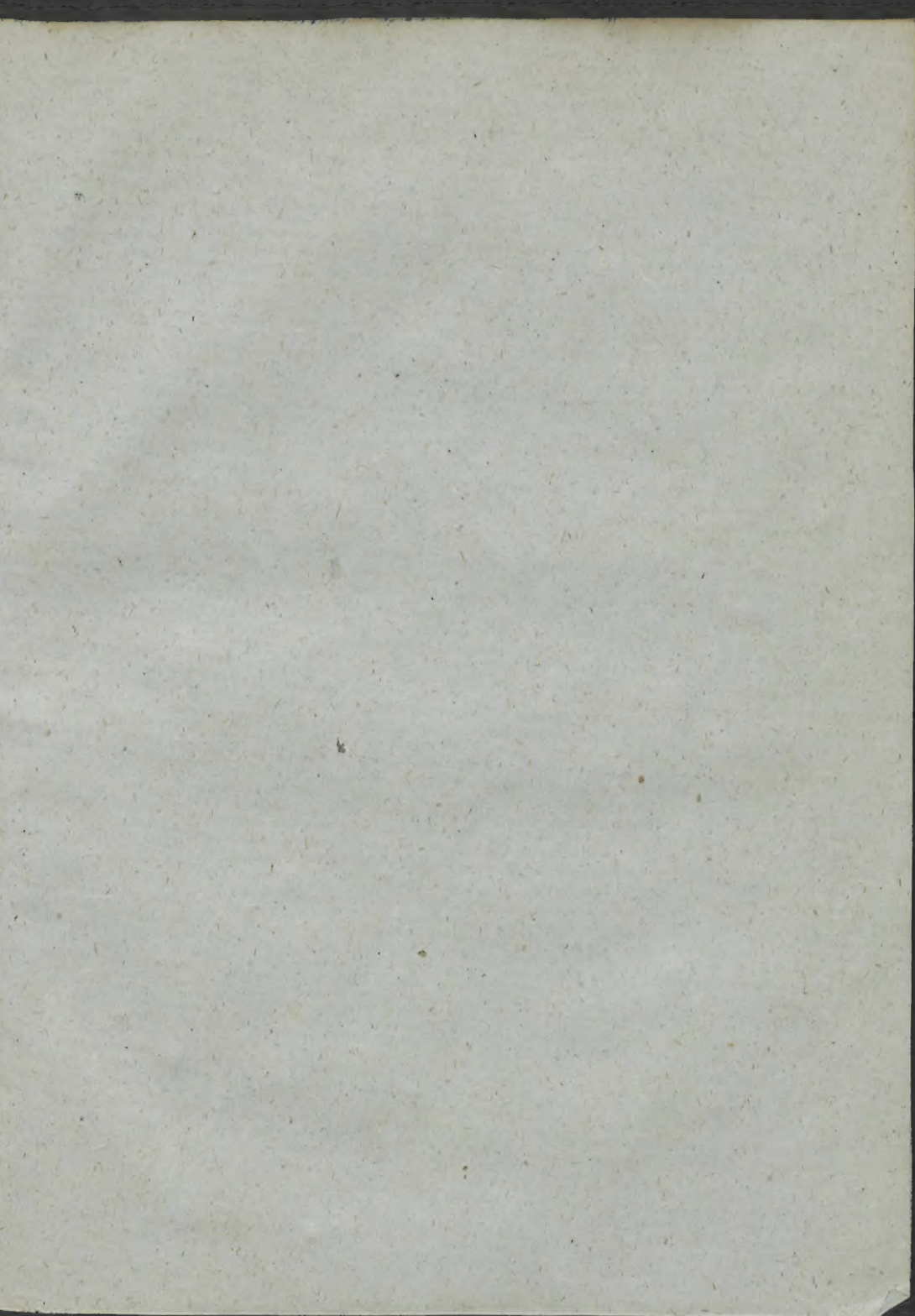
Autem ^{supra} ~~supra~~ forma que labilis est
 non honor est sed amor quod legem facit
 hic quod in forma magna proficit
 Si mihi defuit forma natura regeret
 quicquid forme dampna rependo me
 Non formosus erat sed erat formidus visus
 ut tamen aquozcas torset amore deus
 forma hanc fragile quod quicquid amicitia ad amor
 sit minor et sparsa capite ipa suo
 nec semper vixit nec per liliis florent
 et vixit amissa spina veluta rosa
 Et tibi iam venient rami formosus capiti
 iam venient roset que tibi corpus ^{supra} ~~capit~~
 et deus ferens laqueis vinculis amens
 Quicquid antiqua ferre scilicet est
 immet namque forme damnosus feritas
 Ene propter passu non faciente venit
 Quis ita que miser hunc corpus ^{supra} ~~capit~~
 et peris ^{substantia} ~~in~~ ^{concordia} ~~qui~~ ^{est} ~~roset~~
 Vixit sine amaris fugiunt bono corpore flor
 Ene nisi corpus ^{supra} ~~capit~~ ^{est} ~~roset~~

2. V

799/6

15. 483

